

Giới thiệu Diên Viên Y Nữ

Nàng sống ở thời hiện đại, mọi việc đang diễn ra bình thường. Bỗng một ngày nàng muốn mở mang thêm kiến thức về các thiết bị ở cổ đại vừa mới khai quật lên mà thôi.

Nhưng thế sự khó lường không biết tại sao linh hồn nàng lại bị hút vào không gian xuyên về cổ đại.

Nàng vừa mở mắt ra thì thấy nhà chỉ có bốn bức tường không nói!

Còn có một đoàn thân thích vội vàng chuyển hết đồ đạc nhà nàng không còn sót lại một chút gì!!!

Nói là tướng công nàng đã chết trận, và họ đã tìm cho nàng một cái người nhà trong sạch, kêu nàng chạy nhanh tái giá.

Trong nhà còn có hai đứa nhỏ gào khóc đòi ăn liền giao cho chú em gầy yếu chăm sóc!!!! T_T

Trời xanh a, đây đều là cái cục phẩm gì a?

Cũng may cái tướng công nàng chưa gặp mặt có để lại cho nàng một cái vòng ngọc tổ truyền.

Thế nhưng có thể mở ra không gian thần bí!!!

Xem nàng như thế nào làm giàu.

Xong ngược cục phẩm thân thích.

Bán thổ sản vùng núi, làm đồ ăn ngon, dưỡng bánh bao.

Mua đồng ruộng, mướn người làm, xây trang viên.

Hết thấy đều là hoàn mỹ như vậy.

Bất quá, cái tướng công đã chết trận sa trường như thế nào lại xuất hiện!!!!

Bạn đang đọc truyện *Diên Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Xuyên qua làm mẹ người

Thời tiết cuối mùa thu, khí trời hơi lạnh, lá vàng óng ánh rụng đầy khắp mặt đất. Trong đồng ruộng một mảnh hoang vu, người dân đã đem các cây thành thực thu hoạch thu về nhà. Cả vùng đất một mảnh an bình, mọi người bận rộn việc đồng áng hiện tại rốt cuộc có thời gian nghỉ ngơi. Bọn họ đang vì một cái mùa đông như thế nào ấm áp an nhàn vượt qua làm cái nỗ lực cuối cùng. Nhưng mà tại một góc khác của vùng đất, người ở đây lại đang rơi vào trạng thái hỗn loạn.

Tần Tinh Tinh nằm ở trên một chiếc giường cứng rắn lạnh như băng, cảm giác đầu có chút trường đau.

Nàng rõ ràng là đi thăm dò, nhìn một chút cái đại nông cụ cổ đại vừa mới được khai quật, như thế nào hiện tại nằm ở cái chỗ này. Trong đầu còn không ngừng tràn vào một chút trí nhớ không thuộc về mình.

Nơi nàng đang ở hiện tại gọi là Tần gia thôn, một cái tiểu sơn thôn ở gần Thanh Thủy trấn nằm ở biên giới xa xôi. May mắn chính là, một đời này, nàng vẫn là kêu Tần Tinh Tinh, không có đổi tên, này thật sự xem như cực tốt.

Bởi vì hàng năm chiến loạn, quân đội chiêu binh trên diện rộng, vì phòng ngừa dân cư số lượng giảm bớt, các nam nhân bị gọi đi chiêu binh có một tháng kết hôn. Mà mỗi hộ gia đình đều phải dựa theo tỷ lệ nhân khẩu, tuyển ra cô gái vừa độ tuổi cùng những binh sĩ sắp ra chiến trường kết hôn. Tần Tinh Tinh chính là vì vậy mà bị chọn trúng, hơn nữa chỗ gả đúng là một nhà nghèo cùng thôn.

Ở trước khi nàng xuyên qua, nguyên chủ nhận được tin tức nam nhân nàng chết trận tại sa trường, mà nhóm thân thích nhà nàng kéo nhau tới chuyển hết đồ đạc nhà nàng đi, nói là vì nàng tìm được một hộ trong sạch, kêu nàng chạy nhanh đem gả đi. Về phần hài tử nàng mới vừa sinh ra mấy tháng, thì không được đi theo nàng cùng nhau gả qua. Dựa theo ý kiến của các nàng, là muốn đem những hài tử này đưa ra ngoài, hoặc là bán đi. Bởi vì những tin

tức này kích thích, hơn nữa nguyên nhân do mới sinh xong thân thể còn suy yếu, nguyên chủ bởi vậy đi đòi nhà ma, Tần Tinh Tinh bởi vậy xuyên qua đây.

Qua một hồi lâu, Tần Tinh Tinh mới sửa sang lại tốt mới ki ức hỗn loạn trong đầu.

Khi nàng nghe chung quanh âm thanh hỗn loạn, thời điểm nỗ lực mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt chính là phòng ở cũ nát. Ván giường gỗ cũ nát, chăn bông rách nát đã lâu không tháo giặt cùng mấy cái rương gỗ cũ kỹ đặt một góc.

Ở một đầu khác giường còn có hai đứa nhỏ đang nhỏ giọng nức nở, hai đứa bé gầy teo nhỏ nhỏ, vừa nhìn cũng biết trong ngày thường dinh dưỡng không đủ, hiện tại ngay cả tiếng khóc đều nhỏ như vậy. Tần Tinh Tinh chỉ nhìn thoáng qua, liền cảm thấy trong lòng đột nhiên tê rần.

Bọn nhỏ, thật xin lỗi, mẹ nhất định sẽ nghĩ biện pháp đem các người nuôi lớn, dùng hết cố gắng cùng khả năng của chính mình, cho các người hưởng thụ hết những thứ tốt nhất trên đời. Tần Tinh Tinh ở trong lòng yên lặng thề.

Trong lúc bất tri bất giác, Tần Tinh Tinh đã tiếp nhận thân phận chính mình xuyên qua.

"Tẩu tử, người đã tỉnh à." Một cái tiểu chính thái bưng một chén canh, chứng kiến Tần Tinh Tinh tỉnh lại, mừng rỡ thiếu chút nữa đem chén trong tay làm rơi, bất quá lập tức hấn lại ổn định hai tay, bởi vì đây là một trong hai cái chén duy nhất trong nhà, nếu mà đánh rơi, vậy về sau ăn cơm chính là cái vấn đề.

"Tiểu đệ, những người đó còn không có đi sao?" Tần Tinh Tinh mở miệng hỏi, thanh âm khàn khàn trình độ vượt qua nàng tưởng tượng.

Viên Vinh Dịch gật gật đầu, có chút không vui nói: "Bọn họ đều đem tất cả đồ trong nhà chuyển hết, ta đây là thừa dịp lúc bọn họ không chú ý len lén nấu một bát cháo, ta xem hai đứa nhỏ đều đói khóc. Ta cảm thấy chúng ta cần uy hai đứa nhỏ ăn chút gì đó. Tẩu tử, người... Người sẽ không đi, đúng không?"

Câu nói sau cùng bị hấn dè đặt hỏi ra lời, sợ thanh âm lớn sẽ hù đến Tần Tinh Tinh, nghe được cực tuyệt.

"Yên tâm đi, ta sẽ không đi, tẩu tử sẽ dẫn các người vượt qua ngày tốt lành. Tiểu đệ, người đi rót cho ta ly nước uống, được không?" Tần Tinh Tinh cười cười, nụ cười ôn nhu trấn an nội tâm nôn nóng của Viên Vinh Dịch.

"Tốt, ta ngay lập tức đi." Viên Vinh Dịch chiếm được đáp án mong muốn, vui vẻ chạy đi rót nước. Hấn phải nắm chặt thời gian, thừa dịp bên ngoài những người kia còn không có đem một cái chén khác trong phòng bếp lấy đi, đến lúc đó liền không có đồ đựng nước cho đại tẩu rồi.

Không biết vì cái gì, hấn cảm giác tẩu tử vừa rồi tỉnh lại so với trước kia càng tự tin, cũng xinh đẹp hơn.

Tần Tinh Tinh ở trên giường hoạt động thân thể một chút, cường ngạnh chống lên thân thể suy yếu, bưng chén cháo gạo kê qua, uy cho hai đứa bé ăn. Đáng thương hai đứa nhỏ, chỉ mới có hơn ba tháng, bởi vì nàng dinh dưỡng không đủ nên không có sữa, cho nên chỉ có thể nấu một ít cháo dứt cho bọn chúng uống.

Này hai đứa bé cũng thực hiểu chuyện, coi như là như vậy cũng không khóc không nháo, tuy nói thân thể nhỏ yếu nhưng là cũng không có cái gì bệnh tật. Càng là vì như thế, mới để cho Tần Tinh Tinh càng thêm thương tiếc.

Nếu như đổi sang hiện đại mà nói, người trong nhà nhất định sẽ đem đôi long phượng thai xem như bảo bối mà chiều cố thật tốt, nhưng là tại tình huống hiện tại này, thân thể này của nàng trước chỉ có thể miễn cưỡng duy trì để cho bọn họ không đói chết mà thôi.

Đang khi Tần Tinh Tinh cho hai đứa nhỏ ăn, bên trong phòng xông vào thật nhiều người.

"Tinh Tinh, người cũng đừng bướng bỉnh, nhanh lên cùng đại bá nương về nhà đi. Người trong nhà thương người như vậy, sẽ không hại người. Người nói người đứa nhỏ này như thế nào liền như vậy luẩn quẩn trong lòng đây". Một cái nữ tử chừng bốn mươi tuổi, cách ăn mặc chính tề đi đến giữ chặt Tần Tinh Tinh nói, thoạt nhìn còn rất ôn nhu.

Một bộ ta là đang vì người suy nghĩ làm cho người không rõ ràng lắm chân tướng nhìn đến đều cảm động. Bất quá Tần Tinh Tinh sẽ không cảm kích, lúc này nàng không phải là cái bánh bao trước kia, căn cứ nhiều năm kinh nghiệm lăn lộn ở hiện đại tới xem, sự tình lần này chính là do đại bá nương thoát nhìn hiền lành làm ra.

Không, phải nói hết thấy tất cả đều là nàng chủ đạo mới đúng.

Tần Tinh Tinh cũng sẽ không giống như là nguyên chủ đồng dạng cho nàng sắc mặt tốt xem, nàng liếc xéo mắt đại bá nương một cái, đẩy ra cánh tay đang nắm lấy tay nàng, đem hai từ nhẹ nhàng đặt ở trên giường, đứng lên nhìn nhóm người trước mắt này, sửa sang lại quần áo một chút, ưỡn thẳng sống lưng, nói: "Các người luôn mồm nói là vì tốt cho ta, ta đây muốn hỏi ngược lại các người một chút, này mười dặm tám thôn, có gia đình nào buộc người tái giá. Tạm thời không nói lần này các người tìm cho ta một nhà như thế nào, hiện tại ở chỗ này khuôn đồ chính là các người không đúng. Các người là nhìn thấy nhà ta không có nam nhân chống lưng, muốn khi dễ người cũng không cần khi dễ rõ ràng như vậy đi".

"Người đứa nhỏ này, nghĩ linh tinh cái gì đâu, thật là, làm cho mọi người chê cười à". Đồng Phương hận không thể tiến lên che miệng Tần Tinh Tinh. Không biết nha đầu này từ khi nào thì miệng lưỡi trở nên sắc bén như vậy rồi.

Lần này sự tình nháo lớn như vậy rồi, người trong thôn dù sao cũng không có chuyện gì làm, đều đi theo tới xem náo nhiệt, hiện tại Tần Tinh Tinh nói như vậy, Đồng Phương thật sự sợ nàng không cẩn thận làm hỏng thanh danh lão Tần gia, như vậy khuê nữ nàng sao tìm được nhà khá giả mà gả qua.

"Đại bá nương, ta xem chúng ta ý kiến không nhất trí, ở chỗ này cũng không nói ra được cái gì, ta xem vẫn là tìm Lí chính tới đây đi, chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói cho rõ ràng, người thấy thế nào? Tiểu đệ, phiền toái người mời Lí chính tới đây đi". Tần Tinh Tinh mắt nhìn Viên Vinh Dịch, ý bảo hắn chạy nhanh đi mời Lí chính.

"Tốt, tẩu tử, ta lập tức liền đi".

Viên Vinh Dịch cũng không ngờ, dưới tình huống này làm như thế nào mới có thể đối nhà bọn họ có lợi hắn vẫn là hiểu. Ý vào cái đầu tương đối nhỏ, hắn rất nhanh liền từ trong nhà chạy đi ra ngoài, hướng tới trong nhà Lí chính chạy tới.

Tần Tinh Tinh ôm hai cái hài tử ăn no đã ngủ, hôn hôn bọn chúng sau đó đặt tới trên giường. Bởi vì sợ động tĩnh lớn sẽ đánh thức bọn chúng Tần Tinh Tinh đứng lên nhẹ giọng nói: "Nơi này quá chen lấn, ta thấy chúng ta vẫn là ra bên ngoài đợi Lí chính tới đi". Nói xong không đợi các nàng phản ứng lại liền dẫn đầu đi ra ngoài.

Lưu lại trong phòng mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng, các nàng cũng lục tục đi ra khỏi phòng.

Nhân vật chính cũng đi rồi, các nàng còn lưu lại ở nơi này làm gì, vẫn là đi ra ngoài thì hơn. Bất quá, thời điểm khi các nàng đi tới nhà chính, phát hiện cái băng ghế ở cửa chính nhà chính đã bị Tần Tinh Tinh ngồi lên, hơn nữa không có ý muốn nhường chỗ.

Lần này tới trong đám người bồi phận cao nhất chính là đại bá nương Tần Tinh Tinh, nàng đang chuẩn bị đi lên kéo lấy cái ghế ngồi thì nghe được Tần Tinh Tinh nói: "Đại bá nương, chớ có trách ta không có nhắc nhở người, một lát nữa Lí chính sẽ tới, đợi tới lúc hắn tới một cái chỗ ngồi cũng không có, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên....". Đồng Phương vừa định nói chuyện, liền lại bị Tần Tinh Tinh một câu ngăn chặn.

"Đương nhiên là ngồi nhường chỗ ngồi, ngại đừng quên, nơi này không phải là Tần gia, là Viên gia. Tuy rằng ngại hiện tại là trường bối ta. Nhưng là ta cái văn bối này, hôm nay chính là bởi vì thời điểm ngại tới nói lời kích thích dẫn tới hôn mê bất tỉnh, ngại còn nhớ rõ sao? Hiện tại thân thể ta chính là rất suy yếu, ngại không nghĩ làm cho thời điểm Lí chính tới nhìn thấy ta đứng quá mệt mỏi tới ngất xỉu, đúng không. Cho nên nói, cái chỗ ngồi này chỉ có thể từ ngại tới nhường. Ta xem Lí chính lập tức liền sẽ tới, ta nghĩ ngại cũng không tất yếu phải ngồi, đúng không?".

"Người... Người cái tiểu nha đầu miệng lưỡi sắc bén, ta nói không lại người. Thôi, xem ở thân thể người không tốt, ta không cùng người so đo". Đồng Phương oán hận cắn chặt răng, không biết cái tiểu nha đầu này khi nào thì trở nên lợi hại như vậy. Chỉ là hôn mê một lát như vậy thể nhưng giống như thay đổi thành một người khác.

"Đâu có đâu có, là ngại thông cảm ta thôi". Tần Tinh Tinh cười phá lệ ngọt ngào. "Vì để ta vượt qua ngày tốt lành, ngại đều dự định để ta quay về Tần gia, không phải sao? Bất quá, ta hiện tại tốt xấu cũng là con dâu Viên gia, về nhà mẹ đẻ ở nhiều cũng không tốt a, vẫn là thôi đi".

Đồng Phương oán hận nói: "Ai kêu người quay về Tần gia, ta xem người là suy nghĩ nhiều đi"

Nghe được Đồng Phương nói, Tần Tinh Tinh nhún nhún chân mày, nói: "Nga? Nếu không nghĩ để ta quay về Tần gia ở, vậy ngại chuyển hết đồ Viên gia ta là vì sao? Chẳng lẽ là nhìn ta cô nhi quả mẫu dễ khi dễ hay sao? Thôi, ta cũng không cùng người so đo nhiều như vậy, chúng ta vẫn là chờ Lí chính đến rồi nói sau".

"Người... Ta cảnh cáo người, người đừng không biết điều". Đồng Phương nói không lại nàng, giận đến giọng tay chỉ vào nàng, run run rẩy rẩy đến không nói được một lời.

Đợi tới thời điểm Lí chính chạy tới nơi này, nhìn qua chính là cảnh tượng như vậy. Tần Tinh Tinh thân nhiên ngồi trên ghế cầm một cái chén uống nước, tuy nói chén thực cũ, trên quần áo cũng đánh miếng vá. Thế nhưng lại không hiểu làm cho người cảm nhận được một loại ung dung hoa quý, phảng phất như ngồi ở đó chính là một vị quý phụ nhân. So với những đại gia thái thái hân hạnh trong thành còn khí độ hơn nhiều. Trái lại những người đứng trong sân cùng trong phòng, giống như là hạ nhân hầu hạ nàng.

Cái tình huống này làm Lí chính cũng không dám coi thường nàng, vội vàng cười lại đây chào hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Thân thích bức tái giá

Tần Tinh Tinh thấy Lí chính lại đây, cười nghênh đón, nói: "Lí chính đại nhân, vốn là không có ý định phiền toái tới ngại, nhưng là tiểu phụ nhân đây cũng là bị buộc không có cách nào, đành phải tìm ngại tới hỗ trợ. Ngại nhưng nhất định phải thay tiểu phụ nhân làm chủ a".

"Haha. Nhìn người nói lời này, này cũng quá khách khí. Không nói cái khác, người hẳn còn phải kêu ta một tiếng đại gia gia đâu". Tần Bá Dân thoát nhìn khoảng bảy mươi tuổi, dù đã một xấp tuổi nhưng là tinh thần vẫn còn rất tốt, lúc nhìn Tần Tinh Tinh trong ánh mắt cũng là tràn đầy hiền lành.

Nghe được Tần Bá Dân nói, mọi người trong thôn thực giật mình. Thôn này gọi là Tần gia thôn, mọi người liền có thể nhìn ra ở bên trong thôn đều là đại thế người dân hợp thành. Tần gia thôn nguyên bản trong thôn tất cả mọi người đều họ Tần, nhưng là bởi vì chiến loạn, lại có một bộ phận dân cư từ bên ngoài chuyển đến an cư. Nhưng là bởi vì tâm lý bài ngoại, cho nên những dân cư từ bên ngoài chuyển đến chỉ có thể ở bên ngoài thôn cư trú, dựa gần núi lớn tới bên cạnh dòng sông dưới chân núi xây cái phòng ở. Người Viên gia là sinh hoạt tại khu vực này.

Cho nên Lí chính được chọn ra ở trong thôn có quyền lợi rất lớn. Cùng tộc trưởng đồng dạng bình thường ở trong thôn đều là tồn tại khiến người người kính sợ. Nhưng là không nghĩ tới lí chính bình thường luôn luôn biểu hiện nghiêm túc bất cầu ngôn tiểu lần này thế nhưng đối với Tần Tinh Tinh khách khí như vậy, như thế nào sẽ không khiến cho mọi người cảm thấy khiếp sợ đây. Đặc biệt người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh, bọn họ đối với Tần Tinh Tinh hiểu biết nhất, trong ngày thường không biết Tần Tinh Tinh cùng Lí chính có cái gì tiếp xúc.

"Tốt lắm, đại gia gia, vậy ta đây liền nói thẳng. Lần này Tinh Tinh chính là qua không nổi nữa mới tìm ngài tới giúp". Tần Tinh Tinh biểu hiện rất là mảnh mai ủy khuất, điều này khiến cho mọi người vừa chứng kiến nàng đại triển thư uy mở rộng tầm mắt.

"Ngà? Đây là có chuyện gì a? Ở Tần gia thôn chúng ta còn có người khi dễ người hay sao? Ta nói rất nhiều lần rồi, chúng ta là một cái đại gia đình, người trong nhà nên giúp đỡ nhau mới đúng. Nếu ngay cả người trong nhà không giúp đỡ người trong nhà, đến lúc đó để người ngoài tới khi dễ chúng ta, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Có vấn đề thì phải giải quyết, ở chỗ này vây quanh xem nào nhiệt có tác dụng sao?". Lí chính đầu tiên là ban mặt đem người chung quanh đều huân một trận, không ai dám phản bác. Tiếp theo, hần thay đổi thành mặt cười đối với Tần Tinh Tinh, nói: "Tốt lắm, Tinh Tinh người có chuyện gì cần ta hỗ trợ? "

Tuy là trong miệng hỏi như vậy, kỳ thật Tần Bá Dân mình bạch này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Lần này nhiều người đều tụ tập trong nhà Tần Tinh Tinh như vậy, không lí do gì hần người Lí chính này một chút tin tức đều không có. Nhưng dù sao đây cũng là chuyện nhà bọn họ, cho nên Tần Bá Dân vừa mới bắt đầu cũng không có tính toán đi quản chuyện này. Từ từ tâm mà nghĩ, hần vẫn là hy vọng cái cô nương Tần gia này có thể tái giá với một người trong sạch, không cần cả đời thủ tiết mà sống. Cho nên, hần cũng coi như mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng là thời điểm Viên Vinh Dịch chạy tới nhà tìm hần hỗ trợ, hần biết sự tình khẩn này không có dễ dàng giải quyết như vậy.

Chờ đến Viên gia vừa nhìn, phát hiện trong nhà đều bị dọn không sai biệt lắm. Hơn nữa còn có nhiều người lại đây nháo hò hét loạn lên. Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì sao Tần Bá Dân đối Tần Tinh Tinh thân thiện như vậy, bởi vì chuyện này trên mặt Tần gia bọn họ đều là đuối lý.

"Đại gia gia, ngài cũng thấy được, tất cả đồ đạc trong nhà ta đều bị họ dọn không sai biệt lắm. Bọn họ hôm nay tới nói cho ta biết, tương công ta ở trên chiến trường qua đời, nói là muốn đem mấy thứ này đều dọn đi, sau đó để ta tái giá với một hộ người trong sạch. Nhưng là ngài cũng biết, thời điểm khi ta gả tới Viên gia, trong nhà cái gì cũng đều không chuẩn bị cho ta, liền tính là để ta tái giá, thì những thứ này cũng đều là của Viên gia. Thiết nghĩ đến, bọn họ cũng không có lí do gì đem những thứ này chuyển đi".

"Hừ, người ở Viên gia bọn họ làm trâu làm ngựa, lấy của bọn họ chút đồ vật thì tính là cái gì". Một cái nữ nhân mập mạp chẳng hề để ý nói.

Nghe được lời nàng nói, Tần Tinh Tinh không nhịn được đánh giá nàng một chút. Dáng người mập mạp tại nơi sơn thôn nghèo khó thật là không thường thấy. Chỉ thấy nàng mặc một thân y phục vô cùng bản đứng ở trong đám người, trong tay không biết đang cầm thứ đồ ăn vật gì ăn, đôi mắt nhỏ nheo lại làm người rất khó sinh ra hảo cảm. Người này chính là tiểu thím Tổng Như Hoa của Tần Tinh Tinh. Thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt, nàng nổi tiếng trong thôn hãm ăn biếng làm.

"Người kêu cái này là một chút đồ vật sao? Đồ trong nhà đều bị người dọn hết rồi người biết không hả? Hải tử của ta mới hơn ba tháng, đã không có nương, người bảo bọn chúng làm sao mà sống sót, dựa vào một cái hải tử mới chín tuổi tới chiếu cố bọn họ sao? ". Tần Tinh Tinh thanh âm đột nhiên cao lên, cảm nhiễm tâm lý người chung quanh.

"Ta nói rồi ta sẽ giúp hải tử người tìm một cái nhà tốt, nhưng là người không đồng ý". Tổng Như Hoa nhỏ giọng nói thầm.

"Ý của người là nói muốn đem hải tử của ta bán đi sao? ". Tần Tinh Tinh thanh âm lại đề cao hơn một tầng, làm cho mọi người có thể cảm nhận được nội tâm nàng phẫn nộ.

"Người nói linh tinh cái gì? Cái gì đưa cho một cái nhà tốt, Tần gia chúng ta không có kẻ độc phụ như người, quả thực là bại hoại gia phong Tần gia chúng ta". Tần Bá Dân sinh khí lấy quai trượng đập đập trên mặt đất. Hần vốn là đối với nhà đệ đệ mình hỗn loạn có điểm không ưa. Đệ đệ hần vốn là cái thành thật, cưới được cái tức phụ coi như không tồi. Nhưng là cưới tức phụ liền không tốt lắm, đem toàn bộ trong nhà khiến cho bát nháo, nhưng là dù sao đây cũng là chuyện nhà đệ đệ hần, hần cũng không tiện quản. Chỉ có thể hỗ trợ nhìn không để gây ra cái đại họa là được.

"Đại gia gia, ngài cũng thấy được. Khoi bg phải Tinh Tinh ta không hiểu chuyện, thật sự là các nàng khinh người quá đáng, ta đây cũng là không còn cách nào nên mới thỉnh ngài làm chủ. Hiện tại ngài ở chỗ này, nghĩ thỉnh ngài chứng kiến, Tần Tinh Tinh ta là tuyệt đối sẽ không tái giá. Cho nên cũng mời các người đem tất cả đồ vật còn nguyên trả lại đi. Nơi này có hải tử của ta, người nhà của ta, ta sẽ không đi". Tần Tinh Tinh chém đinh chặt sắt nói.

Người chung quanh nghe được Tần Tinh Tinh nói, nhìn không được khe khẽ nói nhỏ, có rất nhiều người ở nơi đó nói nàng ngốc. Tần Tinh Tinh nàng còn trẻ, năm nay mới mười sáu tuổi, tuổi tác như vậy ở hiện đại mà nói chỉ là đứa nhỏ đang học cao trung, mà tính ở cổ đại cũng chỉ là tiểu phụ nhân mới kết hôn. Hiện tại tướng công nàng đã chết, tương lai ngày trời qua còn rất dài, hiện tại sớm như vậy liền nói ra sẽ không tái giá, tương lai chịu không nổi thì làm sao bây giờ.

Tần Bá Dân cẩn thận nhìn chằm chằm Tần Tinh Tinh, biết nàng hiện tại là nghiêm túc, mà không phải đang nói giỡn, trên mặt ý cười càng đậm, hần cười haha, nói: "Tốt. Đây mới là cô nương Tần gia ta. Tốt lắm. Đại gia gia ủng hộ người. Các người không cần làm quá phận, còn không mau đem đồ đạc trả trở về".

"Hừ. Thật là không biết điều. Cho người trôi qua ngày tốt lành mà thôi, người còn không vui, thật là hão tâm lắm như lòng lang dạ thú a". Tổng Như Hoa không hài lòng ở nơi đó ảm ỉ, không ý thức được Đồng Phương cho nàng một cái ánh mắt cùng với ánh mắt đầy phần nộ của Tần Bá Dân.

Tần Tình Tình mắt nhìn Tổng Như Hoa, cười lạnh nói: "Cảm ơn, ta không cần. Bất quá hộ nhân gia này có đúng như lời người nói tốt như vậy, vì cái gì không nói ra để tất cả mọi người ở đây biết một chút, nhìn xem ta có phải hay không thật sự như lời người nói không biết điều như vậy".

"Người... Hừ. Không biết điều". Tổng Như Hoa mới nói được một câu như vậy, đã bị Đồng Phương nhanh chóng ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Khéo léo đem cực phẩm đuổi

Tình huống hộ nhân gia này sao có thể tùy tiện nói bậy, bởi vì căn bản là nói không nên được lời.

Tình huống nhà bọn họ còn không bằng Viên gia. Nam nhân là một cái hơn ba mươi tuổi còn chưa có kết hôn. Trong nhà trừ bỏ hắn ở ngoài còn có một cái lão mẫu thân, này trình độ xào quyết có thể nói nổi danh khắp toàn bộ trấn trên. Cho nên người này mới có thể hơn ba mươi tuổi còn chưa có cưới tức phụ. Hiện tại, hắn thật vất vả tích cóp được chút tiền, liền nghĩ tốn chút tiền cưới cái tức phụ trở về. Vừa lúc có thể sinh nhi dục nữ cho hắn, thuận tiện còn có thể hầu hạ lão nương hắn.

Đây mới là nguyên nhân người Tần gia quyết định đem Tần Tình Tình lại lần nữa tái giá. Bởi vì lại có thể kiếm một phần tiền lễ hỏi.

Dù sao Tần Tình Tình tính tình vẫn luôn tương đối bánh bao, cha mẹ nàng cũng đồng dạng như thế. Cho nên chuyện này vốn dĩ hắn là thực thuận lợi tiến hành. Ai biết Tần Tình Tình bỗng nhiên cường thế lên, kêu Lí chính tới làm cho chuyện này không có cách nào dựa theo tưởng tượng của các nàng mà xong việc.

Bởi vì quan hệ Tần Tình Tình, chuyện lần này chỉ có thể như vậy tính.

Đồng Phương không nghĩ đem sự tình nháo lớn, ra hiệu những người đi theo nàng đem đồ trả về. Tuy có người tâm không cam tình không nguyện, nhưng là ngại địa vị Đồng Phương ở Tần gia, mọi người vẫn là nghe lời nàng đem đồ trả về.

"Người xem, đều do đại bá nương không tốt. Quên suy nghĩ tới cảm thụ của người, người coi như là cho đại bá nương một cái mặt mũi, chuyện lần này liền bỏ qua, được không?". Đồng Phương cười nhìn Tần Tình Tình, nói thật giống như hôm nay chỉ là một hồi hiểu lầm mà thôi.

Nếu như là người bình thường mà nói, khả năng liền bởi vậy không giải quyết được gì, nhưng là Tần Tình Tình sẽ không làm như vậy. Khi nàng ở xã hội hiện đại dốc sức làm việc liền đã minh bạch ra một đạo lý, một mặt nhường nhịn sẽ chỉ làm những người đó càng thêm can rở. Cho nên nàng mở miệng nói: "Đại bá nương, các người có phải hay không đã quên cái gì? Ta vừa mới chính là nghe Lí chính đại gia nói, mỗi cái tướng sĩ chết trận đều có mười lượng bạc tiền an ủi. Ta đến bây giờ đều không có nhìn thấy. Không phải là bị các người tham ô đi. Chúng ta này cô nhi quả phụ, trong nhà cái gì đều không có, người liền chút tiền ấy đều muốn lấy đi sao? Đây là không tính toán lưu cho chúng ta một con đường sống sao?".

Về vấn đề tiền an ủi Tần Tình Tình vừa mới liền hỏi qua. Hơn nữa căn cứ hiểu biết của nàng đối với Tần gia, nếu đều tính toán để nàng tái giá, số tiền này khẳng định sẽ không cho nàng. Mà hắn là bị người Tần gia chiếm. Mà người có khả năng làm chuyện này bất động thanh sắc hắn là đại bá nương tâm nhân nhiều nhất.

"Nào có chuyện đó. Ta là cái người có thể làm cái chuyện này sao? Ta đều đã mang đến cho người, vốn dĩ liền tính đưa cho người. Kết quả hôm nay người ảm ỉ như vậy làm ta nhất thời quên mất. Ta hy vọng người minh bạch tất cả chuyện chúng ta làm hết thấy đều là vì người, đứa nhỏ à".

Đồng Phương từ trong lồng ngực móc ra một cái túi tiền đưa cho Tần Tình Tình. Vừa nhìn hình thức đồ vật như vậy, chính là đồ bên trong triều đình thống nhất lưu truyền xuống. Coi như là đến cuối cùng, Đồng Phương vẫn là không quên trình diễn thân tình đùa giỡn.

"Đi thông thả, không tiền. Mặt khác, mấy loại lời như này tốt nhất ít nói thì hơn. Loại chuyện tình giả bộ làm người tốt này, coi chừng đừng không có nắm bắt tốt lại biến khéo thành vụng. Đến lúc đó không thu được trắng vậy thì sẽ rất khó coi. Khi đó cũng chớ có trách ta không có nhắc nhở ngài". Tần Tình Tình cuối cùng không có quên nhắc nhở nàng một chút, hoặc là nói là cảnh cáo. "Đại gia gia, chuyện lần này thật là phiền toái ngài. Tương lai có cơ hội, Tình Tình nhất định tới cửa bái tạ".

Tần Bá Dân nhìn Tần Tình Tình, cảm thấy nàng coi như là tốt, vừa lòng gật gật đầu nói: "Haha. Đều là người một nhà, không cần phải nói những thứ khách khí kia. Tình Tình a, tương lai có cái gì ủy khuất nhất định phải nói ra, đại gia gia làm chủ cho người. Tốt. Tốt. Đều không có chuyện gì thì giải tán đi, trời cũng sắp chuyển lạnh rồi, các người còn ở đây chơi. Còn không mau đi chuẩn bị đồ qua mùa đông đi".

Nghe được Tần Bá Dân nói, người vây xem đều nhanh lập tức giải tán. Người Tần gia cũng đều đi theo phía sau Tần Bá Dân rời đi. Tuy nói có người trong lòng vẫn là có chút không cam lòng, nhưng lúc này lại không dám có động tác gì khác.

Tần Tình Tình nhìn những người đến đều đi rồi, cũng thở một hơi dài. Bằng cái trình độ thân thể suy yếu này của nàng, có thể chống đỡ cái thời gian dài

như vậy cũng là khó có được. Phòng chừng thời gian lâu thêm một chút, nàng cũng liền không đứng được.

Bất quá, hiện tại nàng còn chưa thể nghỉ ngơi. Nàng trước muốn đi xem hài tử chính mình, sau đó chuẩn bị chút thức ăn điền no cái bụng người một nhà, tiếp theo còn muốn kiểm kê đồ vật chuẩn bị vượt qua cái rét lạnh mùa đông. Xem khí trời, còn có một tháng là sẽ có tuyết rơi, nếu không nắm chặt thời gian liền sẽ không kịp.

Thời điểm Tần Tinh Tinh đi vài bên trong buồng, phát hiện hai đứa nhỏ đã tỉnh. Viên Vinh Dịch ở nơi đó chơi đùa với hai đứa nhỏ. Tần Tinh Tinh đánh giá Viên Vinh Dịch gầy yếu, vừa lòng gât gât đầu, đứa nhỏ này thật là khó được, tướng công chính mình đem hân dục dỗ thật sự thực tốt. Từ khi nàng gả vào đây, liền chưa từng chứng kiến Viên Vinh Dịch khóc nháo qua. Mỗi ngày đều cố gắng hỗ trợ mình, còn đem đồ ăn đồ ăn ngon đều để lại cho nàng, nói là để nàng dưỡng thân thể thật tốt còn chiếu cố nhóm bảo bảo.

Nếu không có Viên Vinh Dịch hỗ trợ, phòng chừng là nguyên chủ không trụ được lâu như vậy đi. Hân so với thân nhân của mình còn đối với mình tốt hơn. Nhớ tới người nhà chính mình. Tần Tinh Tinh không cảm được đỡ trấn thờ dài. Thật là toàn gia bán bao. Nếu không phải cái tính cách này, nàng làm sao sẽ bị dồn đến khổ như vậy.

Liền nói chuyện hôm nay, nàng đều không thấy phụ mẫu mình chạy tới đây. Không biết các nàng là không biết chuyện ở đây hay căn bản là mặc kệ chuyện ở đây. Nếu không phải là tính cách bọn họ thành thật đến chất phác, bọn họ lại như thế nào chịu khổ như vậy. Ngay cả thời điểm nữ nhi của mình ở cử đều chỉ có thể lên lút đưa đồ qua đây, liền công khai chạy tới chiếu cố cũng không dám. Hoặc là nói bọn họ là cảm thấy không có thể diện gì tới cửa đi. Lúc trước đại bá nương nói cho bọn họ, hiện tại trong nhà khó khăn, yêu cầu kết hôn ọa quá nhiều, chỉ cần bọn họ đáp ứng đem Tần Tinh Tinh gả qua Viên gia, trước liền cấp cho đệ đệ Tần Tinh Tinh cái tức phụ. Cha mẹ Tần Tinh Tinh vất vả nhiều năm như vậy, vẫn luôn không có tích góp được cái tiền riêng gì, nghĩ chính mình cưới cái tức phụ sẽ khó khăn một chút, nghe thấy cái này cũng liền đồng ý. Rốt cuộc ở trong lòng bọn họ, khuê nữ dù có quan trọng thế nào so ra đều kém nhi tử nối dõi tông đường.

Chính bởi điểm này, quan hệ nhị phòng bọn họ rất là cứng nhắc. Nguyên chủ cũng là cái kiên cường, cho dù có khổ hơn nữa cũng chưa từng đi cầu bọn họ giúp đỡ. Hai bên đều lựa chọn xem nhẹ lẫn nhau, cũng bởi vì như thế, chuyện lần này nhị phòng bọn họ mới không có tới.

Tần Tinh Tinh nhìn nhìn ba cái hài tử ở trong phòng chơi đùa vui vẻ, không tiếng động cười cười.

Các người yên tâm, ta nhất định sẽ lần các người ngày trôi qua thật tốt, rất nhanh sẽ được.

Đi vào phòng bếp, Tần Tinh Tinh nhìn nhìn những đồ được trả về. Tuy rằng bày biện có chút loạn, nhưng là cũng may đa số đồ vật đều còn. Bất quá trong nhà tích góp được chút gạo và mì dư lại cũng không còn nhiều lắm. Phòng chừng là thừa dịp loạn cũng không biết bị ai lấy mất. Nhìn trong lu còn dư lại chút gạo và mì, Tần Tinh Tinh cười rất là sáng lạn, nhưng là ý cười lại chưa đạt tới ánh mắt.

Những kẻ khi dễ người đó, ta rất nhanh sẽ khiến các người đẹp mặt.

Thời điểm Tần Tinh Tinh ở trong phòng bếp phát sầu như thế nào nấu cơm, một cái thanh âm sang sáng từ bên kia sân vang lên: "Tần gia muội tử, người có nhà không? "

Nghệ được âm thanh này, Tần Tinh Tinh trên mặt cũng hiện ra ý cười. Nàng sửa sang lại một chút quần áo, từ trong phòng bếp đi ra, nhìn Điền gia chỉ cách nhà mình một cái rào tre, cười nói: "Điền đại tẩu, có chuyện gì sao? "

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không gian xuất hiện

Điền đại tẩu đầu tiên là cẩn thận đánh giá Tần Tinh Tinh một chút, phát hiện trạng thái của nàng còn tốt. Lúc này mới giờ giờ cái rỏ nói: "Tẩu tử biết nhà người hôm nay loạn, sợ lộn xộn không thu thập tốt, nên đưa lại đây chút thức ăn cho các người, điền no bụng rồi chúng ta mới có thể làm việc không phải sao? "

"Kia vậy cảm ơn Điền đại tẩu". Đối với một phần hảo ý của Điền đại tẩu, Tần Tinh Tinh cũng không có cự tuyệt. Thứ nhất, nàng rất cần những thứ này. Thứ hai, căn cứ vào ấn tượng trong trí nhớ của nàng, Điền đại tẩu thật sự giúp bọn họ rất nhiều. Hiện tại lại không phải thời điểm làm ra vẻ, cho nên nàng thuận thế tiếp nhận phân quan tâm này, hơn nữa âm thầm ghi tạc trong lòng, chờ tới khi nào có cơ hội nhất định báo đáp một nhà bọn họ.

Bất quá hành động này của Tần Tinh Tinh là vượt ra ngoài dự đoán của Điền đại tẩu. Nàng cùng Tần Tinh Tinh làm hàng xóm đã hơn một năm, cũng coi như là có hiểu biết, đây vẫn là lần đầu tiên nàng sáng khoái nhận đồ như vậy, trước kia phải nhún nhường thật nhiều lần nàng mới chịu nhận. Bất quá như vậy cũng tốt, quê nhà với nhau trong lúc đó thì phải chăm sóc lẫn nhau không phải sao.

"Haha. Muội tử, ta xem người hôm nay nhưng là có điểm không giống a. Trước kia đều phải nhún nhường vài lần, người mới chịu nhận đồ của ta. Bất quá, tính tình này tốt, lạnh lẽ, tẩu tử thích".

"Đúng vậy, lần này ta đã nghĩ thông. Về sau ta nhất định phải lạnh lẽo giống như tẩu tử vậy. Bằng không, ta về sau cô nhi quả phụ còn không phải bị khi dễ

chết". Tần Tinh Tinh thực vừa lòng Điền đại tẩu cho nàng tìm cái lý do này. Đồng thời cũng âm thầm vui sướng chính mình thay đổi không có người phát hiện dị thường.

Mở ra cái rổ Điền đại tẩu đưa tới. Bên trong có một chén cháo gạo kê đặc sệt, vừa thấy chính là chuẩn bị cho hai đứa nhỏ, bên cạnh còn có mấy cái bánh bột ngô, đều vẫn còn bốc hơi nóng, còn có một phần rau trộn. Tuy nói đều là lương thực phụ, nhưng ở trong sơn thôn vốn dĩ đồng ruộng ít. Mọi người bình thường ngày trôi qua cũng không tốt, bánh bột ngô cũng coi như là thức ăn bình thường của mọi người.

Tần Tinh Tinh đầu tiên là cho hai đứa nhỏ ăn no. Nhìn bọn chúng hiện tại nhí nhò gầy gầy lòng không khỏi rút đau. Bất quá, nàng tin tưởng rất nhanh nàng có thể làn cho bọn chúng trôi qua ngày tốt lành.

Ăn lung tung xong. Tần Tinh Tinh liền cùng Điền đại tẩu thu thập đồ vật bị để loạn thất bát tao, thuận tiện kiểm kê đòi vật trong phòng bếp. Bởi vì đồ đạc ít, rất nhanh liền kiểm kê xong. Tần Tinh Tinh nhìn nhìn thức ăn trong phòng bếp, miễn miễn cưỡng cưỡng còn đủ thức ăn một nhà ba ngày này. Ngày đầu là lúc trước trước khi tướng công nàng xuất chinh chuẩn bị cho bọn họ. Hẳn vì thế ở trong phòng bếp chuyên môn đào một cái hầm, cửa vào rất bí ẩn, bên trong đều là con mồi hẳn sẵn được đem làm thành thịt khô cùng các loại đồ ăn khác hẳn tìm được. Tần Tinh Tinh từ lúc mang thai tới sinh con rồi ở cứ đều là dựa vào số thức ăn này.

Ngẫm lại cái tướng công Tần Tinh Tinh còn chưa có gặp mặt kia, trong lòng nàng nhịn không được ảm áp. Lúc ấy vừa mới gả qua, bởi vì nhớ nhà cộng thêm sợ hãi, kỳ thật căn bản là không có cùng hắn hảo hảo nói chuyện qua. Hơn nữa, hắn trên mặt nuôi râu quai nón, đáng người cường tráng thoạt nhìn cực kỳ dọa người. Nhưng mà hắn đối với nàng thật sự rất tốt, chuyện gì cũng vì nàng suy nghĩ hết thảy. Chỉ sợ hắn duy nhất không suy nghĩ tới chính là, hắn sẽ có thời gian rất lâu rất lâu đều không có về được đi, thời gian rất lâu rất dài...

Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh ngốc lăng đứng ở nơi đó không nói lời nào, biết nàng là đang nhớ Viên Vinh Cẩn, vỗ vỗ bả vai nói: "Ai, hài tử đáng thương, muốn khóc liền khóc đi, có đại tẩu ở đây, khóc ra liền không có việc gì".

"Đại tẩu, ta không có việc gì, ta còn muốn đem hai đứa nhỏ nuôi lớn, đường đến trắng trắng mềm mềm. Còn muốn cho Vinh Dịch hài tử kia đi đọc sách. Để hắn tương lai được làm đại quan, ta còn muốn chờ hưởng phúc đâu. Đại tẩu, người ngày mai cùng ta đi lên trấn trên một chuyến đi. Đồ đạc trong nhà cũng không còn nhiều lắm, vừa lúc đi mua chút đồ về. Cũng sắp mùa đông rồi, hài tử còn nhỏ, ta không nghĩ để chúng phải chịu ủy khuất".

"Ân, cũng tốt. Vừa lúc ta cũng có chút đồ muốn mang đến trấn trên bán". Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh cái dạng này, biết nàng đã tỉnh lại, trong lòng cũng biết nàng mà cảm thấy cao hứng.

"Ta đây liền đi trước, người cũng nhanh nghỉ ngơi đi, chúng ta sáng sớm ngày mai gặp".

Bên này trong phòng, Tần Tinh Tinh để cho Viên Vinh Dịch qua phòng nhỏ bên cạnh đọc sách. Đây là nàng sau khi sắp xếp xong ký ức liền cảm thấy một chút không thể tưởng tượng, cái tướng công mặt đầy râu quai nón giống như con gấu thể nhưng cũng biết chữ. Trong nhà còn có mấy quyển sách để dạy Viên Vinh Dịch biết chữ, chuyện này ở một cái sơn thôn nghèo khó có phải hay không là một chuyện tình rất kỳ quái. Bất quá, Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ nhiều, ngược lại cảm thấy Viên Vinh Cẩn là có ánh mắt nhìn xa.

Tần Tinh Tinh ở trong buồng nhìn đồ vật ít ỏi đến đáng thương, trong đầu không ngừng quay cuồng, nghĩ làm như thế nào để có thể kiếm ra được món tiền đầu tiên.

Tuy nói mười lượng bạc tiền an ủi kia có thể cấp cứu tạm thời, nhưng chung quy cũng không phải con đường lâu dài. Nàng cần phải nhanh chóng tìm ra con đường kiếm tiền mới được.

Tần Tinh Tinh nhàm chán theo bản năng vuốt ve cái vòng tay trên cổ tay. Cái vòng tay này là đêm đại hôn, Viên Vinh Cẩn đeo lên cho nàng. Trên mặt màu đen có khắc một chút hoa văn, không thể coi là tinh xảo nhưng có thể xưng là độc đáo. Bất quá nguyên nhân chính là nguyên liệu làm ra chiếc vòng này giống như là từ cục đá tạo hình ra, cho nên người Tần gia mới không có đánh chú ý tới nó. Nếu không dựa vào tính cách bánh bao của nguyên chủ, đồ vật quý trọng như vậy khẳng định là không giữ được.

Nhưng là làm người ta lầy lăm kỳ lạ chính là, thời điểm Tần Tinh Tinh vuốt ve nó, nàng cảm giác đầu đột nhiên chóng mặt, chờ đến khi nàng phục hồi tinh thần lại, chính mình thể nhưng đứng trước cửa một cái nhà tranh nhỏ, chung quanh là một mảng xám xịt không nhìn thấy cảnh tượng nơi xa, chỉ có một con suối, trong suốt có thể thấy được.

Chẳng lẽ chính mình lại xuyên qua? Tần Tinh Tinh cúi đầu nhìn quần áo trên người, thuận tiện sờ đáng người của mình, xác định chính mình không có tiếp tục xuyên qua. Vậy chẳng lẽ nơi này chính là không gian trong truyền thuyết. Vậy chính nàng tới xem tướng công cấp chính mình rút cuộc là cái lễ vật gì đi.

Không chờ Tần Tinh Tinh đẩy cửa đi vào phòng, trong phòng liền có một đoàn trắng trắng hướng nàng nhào tới. Tần Tinh Tinh theo bản năng lắc mình một cái, tránh thoát cái lông tròn vo này, tiếp theo liền nghe được âm thanh mạnh mạnh ở trong đầu mình vang lên: "Oa oa oa, chủ nhân, người không thích ta sao?".

Tần Tinh Tinh định nhãn vừa nhìn, phát hiện một con mèo phi thường trắng trẻo mắt to ướt nhẹp nhìn mình. Mắt to tội nghiệp làm người nhìn không nhịn được mềm lòng.

Tần Tinh Tinh vốn dĩ liền rất dễ dàng mềm lòng, nhìn thấy động vật đáng yêu như vậy liền nhịn không được ngửi khí hoà hoãn xuống: "Ta không có nói không cần người, mới rồi chỉ là bị dọa. Bất quá, ta yêu cầu người nói cho ta biết nơi này là nơi nào? Ta vì cái gì lại ở đây? ".

"Nơi này cũng không phải là địa phương bình thường. Người bình thường ý thức cũng không thể nào tiến được vào đây. Chỉ có chủ nhân ngài nhân tài lợi

hại như vậy mới có thể tiến vào được".

Bị một con bạch miêu dùng ánh mắt sùng bái nhìn, Tần Tinh Tinh cảm thấy chính mình như là Alexander a. Bất quá, nàng trong lòng cũng có điều hiểu rõ, hẳn là do nàng xuyên qua mà đến, trong đầu chứa ký ức của hai người, nên tinh thần lực mới đủ cường đại để có thể mở ra cửa vào không gian này.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Truyền thừa y thuật

"Tốt lắm. Không cần nao loạn. Ngươi hay là trước đem tình huống nơi này giới thiệu cho ta một chút đi". Tần Tinh Tinh nghiêng đầu không nhìn tới cặp mắt to ướt nhẹp kia. Nàng ở bên ngoài còn có rất nhiều chuyện tình cần gấp rút, không thể ở chỗ này lãng phí nhiều thời gian. Quan trọng nhất là, nàng muốn nhanh lên biết đặc thù của không gian này.

Mèo trắng thấy Tần Tinh Tinh sốt ruột, vội vàng quơ quơ móng vuốt chính mình. Dùng móng vuốt che lại hai mắt mình, bán manh nói: "Chủ nhân ngài đừng nóng vội, nhân gia sẽ đem tất cả mọi chuyện nói cho ngươi. Cái chỗ này chủ nhân trước gọi là Dược lư. Cuối cùng, chủ nhân trước nói muốn đem nơi này để lại cho người hữu duyên".

"Trong căn phòng này chứa kiến thức trụ cột có thể làm cho chủ nhân ngài học tập y thuật. Đợi tới khi y thuật, ủa ngài đạt tới yêu cầu nhất định còn có kiến thức mới xuất hiện. Cái không gian này cũng sẽ trở nên càng lúc càng lớn, có thể trồng trọt rất nhiều dược liệu ở trong đó".

"Trọng yếu nhất chính là cái linh tuyến này, nó hiệu quả đặc biệt tốt. Bên trong đựng lượng lớn linh khí có thể làm cho dược liệu chất lượng trở nên càng tốt. Còn có thể điều tiết thể chất người, còn có gia tăng hương vị đồ ăn. Bất quá, chủ nhân ngài hiện tại thể chất quá yếu, không thể trực tiếp ngâm trong ôn tuyến, phải pha loãng rồi từ từ cải thiện thể chất ngài. Ta cảm nhận được bên ngoài có hai cái tiểu chủ nhân, bọn họ thân thể thực không tốt. Chủ nhân, ngài hiện tại liền có thể dùng linh tuyến này giúp điều trị thân thể".

"Chủ nhân, chủ nhân, nhân gia rất thích tiểu chủ nhân a. Ngài có thể hay không để nhân gia ra ngoài bồi tiểu chủ nhân chơi đùa. Làm ơn a làm ơn a.... "

"Ngừng. Ngươi đừng nói chuyện". Tần Tinh Tinh bị nó ám ỉ, đầu đều có điểm trường. "Ta trước nhìn xem bên trong, chờ ta trở lại rồi nói. Đứng rồi, ta ở đây thời gian lâu như vậy rồi, sẽ không có vấn đề gì đi?".

"Không có. Chủ nhân, ngài yên tâm đi. Nơi này thời gian cùng bên ngoài không giống nhau. Hơn nữa, ngài đây là ý thức tiến vào bên trong, tại bên ngoài ngài xem như đang ngủ. Không có gì ảnh hưởng. Mặt khác, ở thời điểm tiểu chủ nhân tỉnh, ta sẽ nhắc nhở ngài".

Tần Tinh Tinh yên lòng ngẫu nhiên đi vào nhà tranh, mới vừa bước vào cửa phòng liền thấy đầy phòng giá sách. Bất quá, chỉ có giá sách thứ nhất trên đó có rất nhiều sách về y thư, còn lại đều là giá trống không. Nàng nghĩ có lẽ là do nàng còn chưa đạt yêu cầu nhất định, nên những giá này vẫn còn trống. Nàng tùy ý lật lật những quyển sách này, phát hiện số sách này đại bộ phận đều là giới thiệu một ít đặc thù của dược liệu với một ít các chứng bệnh thường thấy.

Ở trong không gian này, Tần Tinh Tinh phát hiện trí nhớ của mình so với trước kia tốt hơn rất nhiều, thậm chí là đạt tới trình độ gặp qua một lần là không thể quên được. Điều này làm cho việc học tập của nàng đặc biệt trở nên đơn giản. Hơn nữa những dược liệu này từ hình dạng cho tới điều kiện sinh trưởng đều có hình ảnh miêu tả kỹ càng tỉ mỉ. Tần Tinh Tinh chỉ là tùy ý lật xem, phát hiện mấy thứ này đều rất hữu dụng. Nhưng là bởi vì không yên tâm tình huống bên ngoài, cho nên nàng vẫn là tính toán đi ra nhìn tình huống bên ngoài một cái.

"Hắc.... Ngạch, ngươi tên là gì vậy?". Tần Tinh Tinh vốn là muốn gọi cái bạch miêu kia tới, nhưng là nàng phát hiện nàng còn không có biết tên con mèo này.

Bạch miêu chớp chớp mắt, lắc lắc cái đuôi nói: "Ta còn chưa có tên, Anh anh anh... Chủ nhân, ngươi không tính toán cấp nhân gia một cái tên sao?".

"Cái kia... ". Tần Tinh Tinh đồng dạng chớp chớp mắt. Thật ngượng ngùng, nàng chính là một cái kẻ không biết đặt tên. Cuối cùng, nàng suy nghĩ nửa ngày nói: "Vậy gọi ngươi là tiểu bạch, ngươi thấy tên này như thế nào?".

"Cái tên này thực bình thường". Bạch miêu không biết nên nói như thế nào.

"Vậy.... Đại bạch thì sao? Ngộ, ta cảm thấy cái tên này không tệ, như vậy gọi ngươi là Đại bạch đi. Ngươi xem, gọi lên còn rất khí phách nữa. Tốt, liền quyết định như vậy đi. Đứng rồi, quyển sách này ta có thể mang ra ngoài sao?". Tần Tinh Tinh giơ lên quyển sách trên tay, hỏi.

Đại bạch gục xuống cái đuôi, có điểm không vui nói: "Không thể, trong không gian này ngoại trừ linh tuyến cùng các loại dược liệu, còn lại đều là căn cứ ý thức tồn tại. Ngài có thể nhân lúc trời tối mỗi ngày lúc ngủ dùng ý thức tiến vào trong không gian học tập những thứ này. Hơn nữa trong này còn có rất nhiều biện pháp khiến trí nhớ ngài học tập nhanh hơn. Dựa theo tình huống trước mắt này mà nói, ngài có thể mỗi ngày mang một giọt linh tuyến ra bên ngoài, nhỏ vào trong vại nước rồi mọi người cùng uống. Lâu ngày, sẽ đề cao thể chất, của các người.

Tần Tinh Tinh đối với kết quả này rất là vừa lòng. Tiếp theo nàng bắt đầu đánh giá hoàn cảnh bên trong không gian. Hơn nữa căn cứ vào những kiến

thức vừa mới học được, nàng phát hiện trên mảnh đất nằm gần linh tuyến có rất nhiều loại dược liệu trân quý. Nhân sâm, linh chi, hà thủ ô,... Xem năm thì đều là có tuổi đời rất lâu rồi. Đây tuyệt đối là thứ đồ tốt bảo vệ tính mạng. Đồng thời, đây cũng là phương thức kiếm tiền nhanh nhất. Tần Tinh Tinh tưởng tượng những thứ này sẽ giúp nàng cải thiện sinh hoạt của bản thân như thế nào, cảm giác liên phi thường tốt đẹp.

Nhưng là câu nói tiếp theo của Đại bạch đã đánh vỡ ảo tưởng của nàng: "Chủ nhân, những thứ dược liệu này là không thể mang đi ra ngoài. Chỉ có người thông qua chúng nó chế tạo thành dược tề đạt tới tiêu chuẩn mới có thể mang đi ra ngoài. Đúng rồi, chủ nhân, ngài có thể mang nhân gia ra ngoài được không? Cầu xin ngài!! Nhân gia nghĩ bởi tiểu chủ nhân chơi đùa, tiểu chủ nhân thật là đáng yêu a".

"Muốn đi ra ngoài, có thể. Bất quá, người có thể có ích lợi gì?". Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ sẽ nuôi dưỡng một cái vô dụng, cho dù thân phận nó rốt cuộc chỉ có thể xem như súng vật.

"Nhân gia có thể làm ấm giường, có thể đáng yêu, còn có thể trêu chọc làm chủ nhân vui vẻ nga". Đại bạch lắc lắc cái đuôi nói.

"Chút chuyện này con chó con mèo đều có thể tùy tiện làm được. Ta nghĩ nó không đủ trở thành lí do để người đi ra ngoài.

"Nhân gia còn có thể bảo vệ tiểu chủ nhân, nhân gia rất tuyệt".

Đại bạch một bên nói, một bên triển lộ tốc độ cùng móng vuốt sắc bén của bản thân cho Tần Tinh Tinh xem. Điểm này làm Tần Tinh Tinh rất là vừa lòng, bởi vì tương lai nàng sẽ rất bận, không có đủ thời gian để luôn luôn bên người chiều cổ bọn nhỏ. Có một cái súng vật như vậy ở bên cạnh coi chừng bọn nhỏ, cảm giác vẫn là không tồi.

"Tốt lắm. Nhưng hiện tại người chưa thể ra ngoài được. Chờ đến buổi chiều chờ ta lên núi, người lại cùng ta cùng nhau xuất hiện đi. Liền nói, người là do ta ở trên núi phát hiện. Tốt lắm, hiện tại ta phải đi ra ngoài, chỉ mong có thể kiếm được chút đồ bán lấy tiền. Núi lớn thế này, bên trong hẳn là có rất nhiều thảo dược. Tốt lắm, đưa ta ra ngoài đi, ta tới lúc phải đi rồi".

"Được a chủ nhân, người nhất định không được quên mang nhân gia ra ngoài đấy".

Tần Tinh Tinh hoảng thần một cái, phát hiện nàng đã nằm ở trên giường. Nhìn nhìn xung quanh, nàng giống như chỉ mới rời đi thời gian không đến nửa giờ. Thoạt nhìn thời điểm buổi tối, nàng có đầy đủ thời gian học tập y thuật.

Tần Tinh Tinh phân phó Viên Vinh Dịch ở nhà trông hải tử, bản thân thì đi lên núi xem một chút có gì có thể aen không.

Cổng lên gió trúc, Tần Tinh Tinh lên núi.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thu hoạch trong núi

Lúc này đúng là cuối mùa thu, động vật trong núi thường xuyên ra ngoài kiếm đồ ăn chuẩn bị qua mùa đông. Lúc này đúng là thời điểm tốt để lên núi săn thú. Tướng công Tần Tinh Tinh nổi tiếng là thợ săn có tay nghề giỏi nhất trong thôn. Nhưng là bởi vì trên mặt có râu quai nón, dáng người thì cao to giống như gấu, hơn nữa trong nhà quá nghèo, trong nhà không có bao nhiêu đất đai lại không có thân thích bằng hữu giúp đỡ. Chính bởi thế, cho nên không có người nguyện ý gả cho hắn.

Tần Tinh Tinh hiện tại không có tâm tình suy nghĩ tới mấy chuyện này, nàng hiện tại đang cẩn thận tìm kiếm những thứ đối với chính mình hữu ích.

Cuối mùa thu những thứ có khả năng có thể thu hoạch trong núi vẫn là rất nhiều. Nhưng là người Tần gia thôn cũng không ngốc, bọn họ đã đem những quả dại cùng thổ sản trong núi hái xuống không sai biệt lắm, muốn thông qua thứ này kiếm được một chút tiền. Tần Tinh Tinh hiện tại nghĩ chính là ở trên núi săn chút con mồi trở về, cũng lợi dụng bản thân biết chút y thuật tới tìm một chút dược liệu.

Tần Tinh Tinh nhớ lại những kiến thức mình đã học, dò xét những phạm vi có khả năng dược liệu sinh trưởng. Thông qua cái này, nàng phát hiện trên núi có thật nhiều dược liệu. Nhưng là dược liệu chân chính đáng giá cũng không nhiều lắm, phần lớn đều là một ít dược liệu thường dùng. Tần Tinh Tinh cũng không đi hái, bởi vì việc cấp bách bây giờ chính là săn chút con mồi trở về, bổ sung thật tốt cho người trong nhà một chút dinh dưỡng.

Quan sát hoàn cảnh trong núi một lúc, Tần Tinh Tinh thiết kế bẫy rập. Bất quá, cái cuộc này cũng rất cũ rồi, sử dụng căn bản là không được thuận tay cho lắm. Tần Tinh Tinh nghĩ ngày mai đi lên trần trên nhất định phải ghé vào lò rèn đặt mua một cái cuộc mới, thuận tiện xem có cơ hội hợp tác hay không.

"Chủ nhân, chủ nhân, ngài đây là đang làm cái gì? ". Đại bạch ở trong ý thức Tần Tinh Tinh kêu gọi, mặt đầy tò mò.

Tần Tinh Tinh nghĩ nghĩ một chút, cảm thấy cách làm bây giờ của mình thật là làm điều thừa. Nàng thả Đại bạch từ trong không gian ra, nói: "Không phải người nói người cái gì cũng biết sao? Hơn nữa móng vuốt rất sắc, còn có chạy rất nhanh. Bây giờ chính là cơ hội để người thể hiện bản lĩnh, ta muốn bắt chút con mồi về để hào hào bởi bổ thân thể. Người giúp ta đi bắt ít con mồi trở về đi. Bất quá, hiện tại người còn rất nhỏ, bắt chút gà rừng hoặc thỏ rừng

về là được rồi, khác ta cũng không làm khó người".

Đại bạch ưu nhã liếm liếm móng vuốt nói: "Chỉ là chút việc nhỏ này? Chủ nhân, người cũng quá coi thường ta, xem sự lợi hại của ta đây".

Chỉ bằng người? Tàn Tinh Tinh trên dưới đánh giá Đại bạch một chút, một con mèo nhỏ như vậy có thể làm cái gì? Nhubgex con gà rừng đó so với Đại bạch còn lớn hơn.

"Chủ nhân, người thế nhưng xem thường Đại bạch. Hừ! Người đừng tưởng rằng nhân gia không biết trong lòng người suy nghĩ cái gì. Còn có Đại bạch không phải mèo, Đại bạch là linh sủng, là linh bảo, là linh bảo màu trắng biến dị thực quý hiếm. Nhân gia bây giờ chỉ là còn nhỏ thôi, đợi nhân gia rất nhanh lớn lên, lúc đó sẽ cực kỳ uy vũ".

Tàn Tinh Tinh cùng đại bạch tâm linh tương thông, cho nên hồi nãy Tàn Tinh Tinh suy nghĩ cái gì Đại bạch đều biết rõ. Nhưng nói thật, Tàn Tinh Tinh không thích loại cảm giác này. Bị một sủng vật không phải rất quen thuộc biết rõ mọi suy nghĩ trong nội tâm thật là một chuyện khiến người ta cảm thấy buồn bực. Cho nên, Tàn Tinh Tinh đang suy nghĩ xem có cách nào có thể giúp nàng chặt đứt loại liên hệ này, hoặc là nói, nàng có thể khống chế được cái loại liên hệ này.

"Ta nghĩ, người hẳn là có cái phương pháp gì, có thể giúp chúng ta không liên tục tâm linh tương thông như vậy". Tàn Tinh Tinh nhướn lông mày hỏi.

Đại bạch cảm nhận được lửa giận trong lòng Tàn Tinh Tinh, vội vàng dùng móng vuốt che kín đôi mắt. Bất quá, vẫn là xuyên thấu qua khe hở ngón tay nhìn nàng, nhỏ giọng nói: "Chủ nhân, người dùng ý thức cảm nhận một chút cái vòng tay kia, liền có thể phát hiện như thế nào không chế những thứ này".

Tàn Tinh Tinh tra xét vòng tay còn cần một thời gian nhất định, trong khoảng thời gian này, nàng bảo Đại bạch chạy đi săn con mồi về, còn nàng là tại chỗ nghỉ ngơi.

Chờ đến khi Tàn Tinh Tinh đem ý thức từ trong vòng tay ra ngoài, liền phát hiện một cảnh tượng đồ sộ, sau lưng đại bạch đi theo một chuỗi con thỏ cùng gà rừng, bọn chúng đều nom nớp lo sợ đi theo sau Đại bạch, không dám có một tia phản kháng.

"Nhìn không ra người còn rất có khả năng. Tốt. Ta cũng không cần nhiều con mồi như vậy. Chỉ cần lưu lại hai con gà rừng cùng mấy con thỏ con là được, vừa lúc ta mang về nuôi".

"Không được. Người nuôi thỏ con liền không cần Đại bạch".

"Như thế nào có thể, ta chỉ là muốn ngày sau có thể bán được da thỏ mà thôi, còn có thịt thỏ kho tàu hương vị cũng không tồi. Đúng rồi, Đại bạch, không biết người có thể ăn thịt không, tay nghề của ta cũng coi như không kém, người chắc chắn sẽ rất thích".

Tàn Tinh Tinh vừa nói vừa đem con mồi ném vào giỏ tre, thời điểm nàng đứng lên, có thu hoạch ngoài ý muốn.

Ở bên cạnh chỗ nàng ngồi có một gốc cây, lá cây dày rộng, trên đỉnh có trái cây màu đỏ. Phát hiện này khiến Tàn Tinh Tinh âm thầm vui sướng. Xem ra vận may từ sau khi nàng xuyên tới đây có muốn ngăn cũng ngăn không được a.

[Hương Hương: tác giả à, mới có mấy chap đầu thôi, mà sao bàn tay vàng mở rộng rãi vậy, làm tui cũng phát thèm được như nữ 9 a.... ㄟ(≧◇≦)ㄟ]

Tàn Tinh Tinh cẩn thận đào gốc cây lên, quả nhiên là cây nhân sâm, nàng đã ở trong y thư thấy giới thiệu qua. Tuy nói, đây cũng không phải là thứ đặc biệt quý hiếm gì, so với nhân sâm trong không gian của nàng cách xa vạn dặm. Nhưng là đem bán lấy tiền cũng đủ cho người một nhà nàng ăn uống thật lâu.

Đại bạch cũng ở một bên hí hửng vui mừng: "Chúc mừng chủ nhân, chủ nhân vận khí thật là tốt".

"Được rồi, chúng ta trở về thôi". Tàn Tinh Tinh nhìn nhìn sắc trời, bản thân đi ra ngoài cũng hơn một giờ rồi. Nàng thật sự không yên lòng hải tử, lo lắng chính mình không ở cạnh, bọn nhỏ có hay không khóc nháo.

Bởi vì đã được chứng kiến năng lực của Đại bạch, Tàn Tinh Tinh cũng không sợ sẽ gặp phải động vật gì khiến người ta sợ hãi, trực tiếp theo đường nhỏ trở về. Ai mà nghĩ được trên đường nhỏ trở về cũng có thu hoạch ngoài ý muốn. Chỗ này dường như chưa từng có người đi qua, Tàn Tinh Tinh vậy mà phát hiện một đám lớn rau họ sinh trưởng đầy đất. Theo lý thuyết, thì thời gian này không thể nào có rau họ, nhưng chỗ này độ ẩm so với nơi khác cao hơn một ít. Dân bản xứ cũng không rõ nguyên nhân là vì sao, chỉ cho rằng do cái gì đó tác quái. Nhưng Tàn Tinh Tinh trong lòng mình bạch, phụ cận nơi này hẳn là có núi lửa, nói không chừng còn có suối nước nóng.

Không có tâm tư đi suy nghĩ nãy chuyện này, Tàn Tinh Tinh cầm lấy dao nhỏ cắt bó lớn rau họ mang về nhà. Thực đơn buổi tối hôm nay nàng ở trong lòng nghĩ kỹ rồi, đến lúc đó lại gọi một nhà Điện đại tẩu qua càng thêm náo nhiệt.

Nhìn nhìn canh giờ, Tàn Tinh Tinh tăng nhanh cước bộ, thân thể này của nàng thực sự là quá yếu, trên lưng công giỏ tre mới đi mấy bước đã cảm thấy thực mệt mỏi, xem ra nàng phải nhanh chóng bắt đầu rèn luyện thân thể mới được.

Bạn đang đọc truyện *Điện Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hai nhà tề tụ cùng ăn cơm

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh thật vất vả về tới nhà, không màng thân thể mệt nhọc của chính mình liền đi vào trong phòng xem hai đứa nhỏ.

"Tẩu tử, ngươi yên tâm, bọn chúng hai đứa nhưng là rất ngoan, căn bản không có khóc nháo, ta vừa mới cho bọn chúng uống nước xong".

Viên Vinh Dịch đang ở trong phòng đọc sách cho hai đứa nhỏ nghe, hai đứa nhỏ một bên nghe tiếng đọc sách lanh lảnh, một bên chơi đùa ngón tay đối phương, mắt to tròn mắt nhỏ với tiểu thức thức, có thể nói là cực kỳ cho mắt mũi. Tần Tinh Tinh nhìn hai tiểu gia hoả, cảm lòng không đậu hôn hôn hai cái.

"Tiểu đệ, ta lần này vào núi, vừa vận bắt được hai con gà rừng trở về, chúng ta hôm nay ăn ngon một bữa. Hôm nay tẩu tử thu hoạch được rất nhiều. Ngươi qua nhà Điền đại tẩu đem bọn họ gọi tới, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm".

"Được". Viên Vinh Dịch cũng không có thắc mắc Tần Tinh Tinh một cái nữ tử sao có thể săn được con mồi trở về. Hẳn trước nay luôn luôn trầm ổn, nghe được có đồ ăn ngon cũng lộ ra bản tính tiểu hài tử, liền cười chạy qua Điền gia gọi người.

Tần Tinh Tinh hôn hôn hai tiểu bảo bối, đem Đại bạch thả ra, nói: "Ta muốn đi nấu cơm, ngươi giúp ta nhìn hai đứa nhỏ, không được có chút sơ suất, đã hiểu chưa? Đúng rồi, ngươi đã làm theo yêu cầu của ta tắm rửa sạch sẽ chưa?".

"Có, có. Chủ nhân, ngươi không tin ngửi ngửi thử xem, nhân gia đã tắm rửa rất thơm". Đại bạch phe phẩy cái đuôi nhìn Tần Tinh Tinh lấy lòng, sợ nàng có một chút không hài lòng liền đem nó ném về không gian, không cho nó bởi hai tiểu chủ nhân chơi.

Tần Tinh Tinh mặt đầy hắc tuyến nhìn cái đuôi dao động đầy vui sướng, nàng thực hoài nghi chủng loại của cái gia hoả này. Đây rõ ràng là chó đi, nơi nào giống mèo.

"Được rồi, từ nay về sau nếu ngươi không tắm rửa sạch sẽ thì không được phép lên giường, đã hiểu chưa? Ân, cứ như vậy đi, thời gian cũng không còn sớm, ta đi phòng bếp".

Xét thấy người Điền gia sắp tới, Tần Tinh Tinh vội vàng vào bếp chuẩn bị. Hôm nay nàng làm đồ ăn không nhiều món lắm, nhưng phân lượng thì rất nhiều. Nhưng trước nàng muốn nhào bột đã.

Tần gia thôn nằm ở phương Bắc, mọi người vẫn là thói quen ăn bột mì. Nhưng là bởi vì tiểu mạch sản lượng thật sự là quá thấp, nên đại bộ phận mọi người cũng không ăn được bột mì. Vì thế mọi người đều là trộn chung với bột ngô mà ăn. Lần này Tần Tinh Tinh tính đem chút bột ngô còn dư lại trong nhà đều lấy ra ăn. Còn bột mì, cũng không biết là người nào sáng nhân lúc loạn lấy mất rồi, chỉ còn lại có một chút mà thôi, còn chưa đủ ăn một bữa bánh bao. Nhưng Tần Tinh Tinh vẫn là trộn chung vào với bột ngô.

Không bao lâu người Điền gia cũng tới, Tần Tinh Tinh thật xa đã nghe thấy giọng Điền đại tẩu.

"Ta nói Tần gia muội tử, ngươi đây là khách khí cái gì, như thế nào bỗng nhiên muốn mời ta ăn cơm. Quan hệ hai nhà chúng ta tốt, ngươi làm như vậy không phải quá khách khí rồi sao, ngươi lần sau còn như thế tẩu tử sẽ giận ngươi".

"Điền đại tẩu, ngươi hiểu lầm, đây là do ta lên núi may mắn bắt được mấy con gà rừng. Nghĩ muốn bổ sung một chút dinh dưỡng, vừa vận kêu các ngươi tới cùng ăn, như vậy sao có thể nói là khách khí. Như thế nào, ngươi còn tưởng rằng giữa trưa ta ăn đồ ăn của ngươi, buổi tối liền phải mời ngươi lại một bữa sao". Tần Tinh Tinh cũng không có ra khỏi bếp, mà hướng về phía sân hô.

"Hắc hắc... Không phải như vậy liền tốt, như vậy tẩu tử ta đây liền yên tâm".

Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh còn có thể cùng nàng trêu ghẹo, cũng liền yên lòng, đi vào trong phòng bếp hỗ trợ.

"Ai da, con gà rừng này cũng thật là lớn, còn có hai con, ngươi có tính toán gì không? Đem cả hai con này đều xử lý, hay là hôm nay ăn một con, còn một con để ngày mai mang lên trấn trên bán. Trấn trên cũng có những đại lão gia thích ăn những món ăn thôn quê, giá cả cũng không tồi. Ngươi nếu như cần, vậy thì để nhà ta tới hỗ trợ, hẳn ngày thường cũng quen thuộc những chuyện này".

"Ta xem vẫn là giữ lại ăn đi, vừa vận bồi bổ thân mình".

"Ân. Ta thấy như vậy cũng được, thân thể này của ngươi thật sự quá yếu. Bồi bổ thật tốt xem có sửa không, cũng không thể để hai đứa nhỏ ủy khuất đúng không". Điền đại tẩu nói, thành công khiến Tần Tinh Tinh đỏ mặt. "Được rồi, những chuyện này cũng không cần nữ nhân chúng ta đi làm, ta kêu nhà ta đem ra bờ sông xử lý, cũng chỉ mất một chút thời gian, ngươi chờ một lát là được".

Tần Tinh Tinh cũng không từ chối, chỉ là hỏi một câu: "Tẩu tử, lát ngươi bảo đại ca lưu lại lông gà cho ta được không, ta thấy nó rất xinh đẹp. Ta nghĩ đem mấy cái lông này cho bọn nhỏ chơi, bọn chúng nhỏ như vậy đều không có món đồ chơi nào".

"Vẫn là ngươi có lòng. Yên tâm đi, đại ca ngươi có tay nghề rất tốt. Đến lúc đó ta bảo hắn lưu lại những chiếc lông đẹp nhất cho ngươi". Điền đại tẩu đi

ra ngoài tìm Điền đại ca. Tần Tinh Tinh còn lại là xử lý đám rau hẹ.

Những rau hẹ này đều là mọc hoang, lá cây không có dày như ở hiện đại, nhưng là mùi vị xác thực là rất ngon. Tần Tinh Tinh ở trong đầu suy nghĩ một chút về các phương pháp ăn rau hẹ, cuối cùng chọn một cái đơn giản nhất, rau hẹ hộp.

Đem đám rau hẹ đã rửa sạch để qua một bên, lấy thêm chút nắm hương cùng trứng gà còn dư lại trong nhà, lát thêm vào cùng rau hẹ. Bởi vì hiện tại chủng loại gia vị rất ít, Tần Tinh Tinh chỉ đơn giản cho thêm chút muối vào. Cũng may những nguyên liệu này đều tươi ngon, cũng không cần thêm nhiều gia vị để điểm xuyết.

Đem bột ngô nhào nặn thành cục bột, lấy một nắm nhỏ còn lại để qua một bên. Tiếp theo, cho rau hẹ vào bên trong gói kỹ, rồi thả vào trong nồi chiên một chút là có thể gấp ra ngoài.

Điền đại tẩu từ bên ngoài tiến vào thì Tần tinh Tinh cũng làm xong một bước cuối cùng, vừa lúc hai người một người chiên một người nhóm lửa.

Bởi vì Tần Tinh Tinh hiện tại còn chưa có nắm giữ tốt kỹ xảo nhóm lửa, cho nên việc nhóm lửa này liền để Điền đại tẩu tới làm, mà Tần Tinh Tinh chỉ cần phụ trách chiên là được rồi.

Không mất một hồi công phu, mùi hương liền từ trong nồi bay ra, cũng truyền tới trong mũi Điền đại ca cùng Viên Vinh Dịch vẫn luôn ở trong sân nói chuyện.

"Đại tẩu ngửi hôm nay làm món gì ngon vậy. Thật là thơm. So với vị kia nhà ta tay nghề tốt hơn rất nhiều".

Có câu nói không phải người một nhà không tiến vào cùng một cửa. Giọng Điền đại ca cũng thật đủ lớn, hai người ở trong phòng bếp đều có thể nghe thấy rõ ràng. Điền đại tẩu ở trong phòng bếp cười mắng: "Ngươi cái tên nà quý. Đồ ăn ta làm chính là không ngon thì ngươi cũng phải ăn. Ngươi hiện tại còn dám ở đây ghét bỏ ta, hừ, ta xem lá gan của ngươi cũng thật lớn".

"Không dám không dám. Ta sai rồi còn không được sao?". Điền đại ca làm bộ xin tha, toàn bộ trong viện đều là tiếng cười, khiến cho người ta nhìn không được thả lỏng tâm tình.

Hết Chương 7.

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tình tình trở tài nấu ăn

Edit: Hương Hương

Không mất một hồi công phu, rau hẹ hộp liền được ra lò. Tần Tinh Tinh đem ra mời mọi người đến ăn.

"Nhanh lên nhanh lên, để nguội liền ăn không ngon".

Bởi vì xem xét tới lượng cơm ăn của mọi người, Tần Tinh Tinh một hơi làm mười mấy cái rau hẹ hộp, đủ cho tất cả mọi người cùng ăn.

"Không nghĩ tới cái rau này còn ăn ngon như vậy. Ta này đã muốn hỏi, Tần gia muối từ, đây là cái gì vậy, mùi vị thật là thơm". Điền đại tẩu cầm một cái rau hẹ hộp, vừa ăn vừa hỏi.

"Cái này là rau hẹ, ta cũng là trước kia nghe người khác nói, hôm nay lên núi liền hái một ít về. Đây không phải là thấy trong nhà không có đồ ăn sao, nên nghĩ hái một ít về ăn thử".

"Tần gia muối từ, không phải là ta khen ngươi, nhưng trù nghệ này của ngươi, thật sự là rất tốt a". Điền đại ca hướng Tần Tinh Tinh giờ lên ngón tay cái.

"Các ngươi thích ăn là được". Tần Tinh Tinh vốn dĩ ăn ít, ăn xong một cái liền hướng phòng bếp đi xử lý thịt gà.

Điền đại ca không hổ là thợ săn, tay nghề sử dụng dao quả thật không tồi, hẳn đều dựa theo yêu cầu của Tần Tinh Tinh đem hai con gà xử lý rất tốt. Đem từng khối thịt trên người con gà thái xuống để một bên, còn xương gà chặt lớn nhỏ không sai biệt lắm.

Tần Tinh Tinh đem từng khối thịt thái nhỏ đặt qua một bên ướp gia vị. Còn xương gà thì đặt ở trong nồi dùng nước nấu.

Nàng đã đem một giọt linh tuyến thả vào chum nước, điều này làm cho nước trở nên ngọt lành hơn. Đồng dạng, nguyên nhân bởi vì do nước, nên đồ ăn lần này làm đặc biệt thơm ngon hơn.

Đem nước xương gà lọc qua một hõ, thêm nước trong, để vào lát gừng, táo đỏ, rượu, cùng với một chút dấm, dùng lửa lớn nấu chín sau chuyển sang lửa

nhỏ ninh. Làm xong những bước này, Tần Tinh Tinh cũng ra ngoài theo mọi người nói chuyện phiếm.

Điền đại tẩu cùng Điền đại ca đi vào trong buồng xem hai đứa nhỏ, liền thấy một con mèo trắng đang đùa giỡn cái đuôi.

"Trời ạ, Tần gia muội tử, đây là cái gì? Người nhanh đuổi nó đi, cẩn thận nó đem hài tử cào bị thương".

"Yên tâm đi, sẽ không có việc gì đâu, nó rất có linh tính". Tần Tinh Tinh vuốt ve đầu Đại bạch, xem như là trấn an nó, đồng thời đem tiếng kêu rên của Đại bạch vang lên trong đầu bào trừ đi ra ngoài.

Đại bạch hiện tại rất hối hận, phi thường hối hận. Các tiểu chủ nhân quả thực là ác ma, tuy rằng đáng yêu, nhưng là lực phá hoại cũng rất lớn. Nó lập tức phải bảo vệ cái đuôi của mình không bị các tiểu chủ nhân nắm hư. Còn muốn tránh cho tiểu chủ nhân đem lông của nó cho vào miệng. Lại còn phải chịu đựng cái nhân loại ngu xuẩn này đối với nó không tín nhiệm. Thật sự là quá đã kích nó rồi.

"Ai, nếu ta cũng có thể có hài tử thì tốt rồi. Người xem chúng thực là đáng yêu". Điền đại tẩu thanh âm trầm thấp xuống.

"Yên tâm đi, sẽ có, tin tưởng ta". Điền đại ca mặt đỏ lên. Có chút luống cuống tay chân an ủi nàng.

Điền đại ca cùng Điền đại tẩu là từ nơi khác chạy tới, nhưng là bởi vì thời điểm chạy nạn làm tổn thương thân mình, cho nên kết hôn nhiều năm như vậy vẫn chưa có hài tử. Tuy nói tổn không ít tiền đi xem đại phu, nhưng đều không trị được. Cũng bởi nguyên nhân này, nên Điền đại tẩu nhìn hai đứa nhỏ mới có thể thích như vậy.

Tần Tinh Tinh nhìn hai người liếc mắt một cái, cũng an ủi: "Ta xem các người cứ yên tâm đi, Điền đại ca cùng Điền đại tẩu còn trẻ như vậy, tương lai khẳng định sẽ có hài tử. Hơn nữa, hai người các người đều tốt như vậy, ông trời sẽ không bạc đãi người tốt".

"Haha... Tần gia muội tử, người thật là càng ngày càng biết nói chuyện". Điền đại tẩu khôi phục rất nhanh, sau đó liền chuyển miệng cười "Ta ngửi thấy mùi thơm, người lại làm cái gì ăn ngon vậy? Ta phát hiện tay nghề Tần gia muội tử càng ngày càng tốt".

Cảm thụ được bầu không khí vui sướng chung quanh, Tần Tinh Tinh tâm tình cũng thả lỏng hơn. Hơn nữa âm thầm quyết định, chờ khi mình học xong y thuật, nhất định phải vì Điền đại tẩu điều trị thật tốt, làm cho nàng có thể đạt thành tâm nguyện, có được hài tử của chính mình.

"Còn phải đợi một lát nữa, đồ ăn cũng sắp được rồi". Tần Tinh Tinh bước nhanh vào bếp, đem xương gà vớt ra ngoài, còn canh thì để qua một bên. Đồng thời ở trong lòng ghi nhớ, ngày mai lên trần trên phải mua một chút chén bát trở về, bằng không liền không có cái dùng.

Đem xương gà dư lại cho vào nồi xào, thêm chút gia vị, đường, ớt xiêm cho ngon miệng. Tiếp theo cho thêm chút nước, đảo qua lại cho đến khi nước gần cạn, một mùi hương của gà cay xào liền bay ra.

Chỉ là đáng tiếc, Tần Tinh Tinh không có phát hiện ớt xanh, chỉ ở trong núi hái một ít ớt xiêm, nếu không món này sẽ càng thêm thơm ngon hơn.

Ngoài ra, Tần Tinh Tinh còn lấy một chút bột mì, tính làm sủi cảo ăn.

Sủi cảo nhân thịt gà rau hẹ, thêm mấy quả trứng gà, đều là nguyên liệu nấu ăn từ thiên nhiên, hương vị đương nhiên là cực kỳ ngon. Dưới sự hỗ trợ của Điền đại tẩu, hai người rất nhanh liền gói xong lượng ăn của bốn người. Bởi vì thịt gà tương đối nhiều, còn dư lại một phần nhân chưa dùng tới. Cũng may thời tiết chuyển lạnh, để một hai ngày, cũng không sao.

Thịt gà cay thơm ngào ngạt cùng một bồn lớn sủi cảo và canh súp. Một bữa tối phong phú đã chuẩn bị xong.

Bốn người ăn đồ ăn thơm ngào ngạt, cảm giác có vô số lời có thể nói. Điền đại ca ăn, hốc mắt liền đỏ. "Nếu lúc trước không phải vì có Viên gia huynh đệ, sao có ta của ngày hôm nay. Năm đó, nếu không có hấn ở trong núi cứu ta, ta đã sớm chết ở trên núi, nào còn có thể ngồi đây ăn cơm. Vốn dĩ nói chờ hấn về huynh đệ chúng ta lại lên núi săn thú, ai biết liền không còn cơ hội. Ai... Thật là, thế sự khó liệu a!!".

Nghe được mấy lời này, mọi người đều giống như bị ấn nút tạm dừng, tất cả đều dừng lại động tác.

"Không. Ca ca không có chết. Ta đã hỏi qua, hấn chỉ là mất tích, hấn chưa có chết, hấn sẽ trở về". Trên gương mặt của Viên Vinh Dịch tràn đầy quyết cường, không muốn tin tưởng chuyện này. Ca ca hấn lợi hại như vậy, không có khả năng sẽ ở trên chiến trường chết đâu. Chuyện này không có khả năng.

"Đúng vậy, hấn không có chết, chúng ta sẽ ở chỗ này chờ hấn, sẽ chờ đến lúc hấn trở về". Tần Tinh Tinh ôm lấy Viên Vinh Dịch, vỗ vỗ bờ vai hấn trấn an.

Dưới không khí này, tất cả mọi người đều thấy không dễ chịu. Ngoại trừ trầm mặc cũng không nói cái khác, vì vậy liền tan rã trong không vui.

Ban đêm, Tần Tinh Tinh thu thập xong chén đĩa, tính về phòng nghỉ ngơi, liền nghe được trong phòng Viên Vinh Dịch truyền tới tiếng khóc. Trầm ngâm một chút, nàng gõ cửa, nói: "Tiểu đệ, tẩu tử có chuyện muốn nói, có thể đi vào không?".

Qua một hồi, nàng mới nghe thấy bên trong truyền tới thanh âm rầu rĩ: "Tẩu tử, có thể".

Tần Tinh Tinh đẩy cửa đi vào, phát hiện Viên Vinh Dịch hốc mắt hồng hồng ngồi ở mép giường, gối đầu ở trên đã ướt một mảng, xem ra đã khóc một lúc.

Tần Tinh Tinh hôm nay luôn nghĩ làm sao trôi qua những ngày tốt lành, lại đã quên đi ý tình huống của Viên Vinh Dịch. Nói thế nào thì hẳn cũng chỉ là hài tử mới chín tuổi mà thôi, mất đi sự yêu thương trước tới nay của ca ca hẳn, đối với hẳn là một đả kích có thể nghĩ.

"Tiểu đệ, ngươi là đang nhớ ca ngươi, phải không? ". Tần Tinh Tinh nhẹ giọng hỏi.

Nghe được Tần Tinh nói, Viên Vinh Dịch giống như là bị cái gì kích thích, giọng nói đột nhiên cao hơn: "Ca ca không có chết".

Hết Chương 8.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Trên đường trừng trị cực phẩm

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh ôn nhu nói: "Ân. Ta biết, hẳn chỉ là mất tích mà thôi. Ca ca ngươi lợi hại như vậy, nhất định sẽ không có chuyện gì. Nói không chừng tương lai còn lập được công lớn trở về, đến lúc đó chúng ta liền có thể đi theo ca ngươi hưởng phúc. Nhưng mà trước đó, chúng ta cũng phải nỗ lực thật tốt, ở chỗ này sinh hoạt thật tốt. Không thể để ca ngươi ở bên ngoài còn phải lo lắng cho chúng ta. Ngươi nói có phải không? ".

"Ân. Tẩu tử nói rất đúng, ta nhất định phải đọc sách thật tốt, tương lai đậu Trạng nguyên, chờ ca ca trở về sẽ thật vẻ vang". Viên Vinh Dịch trở nên có tự tin, chỉ khí vuron lên nói.

"Tẩu tử tin tưởng ngươi có thể làm được. Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, đi nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai tẩu tử còn muốn đi trấn trên mua đồ, còn cần ngươi giúp trông nhà".

"Yên tâm đi tẩu tử, ta nhất định sẽ trông hai đứa nhỏ thật tốt".

"Tẩu tử tin tưởng ngươi có thể".

Nhìn Viên Vinh Dịch tâm tứ đã xoa dịu không ít, Tần Tinh Tinh thở một hơi dài, tiểu hài tử tâm lý có vấn đề thật khiến người ta rồi rắm. Xem ra về sau phải chú ý vấn đề này một chút mới được. Trong nhà còn có hai đứa càng nhỏ hơn nên càng phải chú ý hơn nữa.

Buổi tối nằm trên giường, ý thức Tần Tinh Tinh tiếp tục vào không gian học tập y thuật, trong lúc đó lại rời giường hai lần cho hai đứa nhỏ ăn cháo gạo kê. Đồng thời, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, nhất định phải điều trị thân thể thật tốt để có sữa mẹ nuôi hai đứa nhỏ.

Tần Tinh Tinh cũng không phải hoàn toàn không có sữa, chỉ là bởi vì dinh dưỡng không đủ nên số lượng sữa căn bản là không đạt được yêu cầu. Nhưng những chuyện này cũng không phải vấn đề lớn. Tin tưởng bằng vào thủ đoạn của nàng rất nhanh là có thể giải quyết vấn đề.

Sáng sớm ngày hôm sau, Điền đại tẩu lại tới trong sân gọi nàng.

Thanh sơn trấn cách Tần gia thôn khoảng cách cũng không xa, nếu đi bộ chỉ mất một canh giờ là có thể đến, nếu ngồi xe bò sẽ nhanh hơn nhiều. Quan trọng nhất chính là ngồi xe bò sẽ không phải mệt mỏi. Bởi vì hôm nay có phiên chợ, nên có xe bò lui tới giữa hai nơi, nhưng là yêu cầu phải đi sớm mới được, bằng không sẽ không ngồi được xe bò. Hơn nữa, đi sớm thì con mồi trong nhà bắt được sẽ bán được cái giá tốt.

Tần Tinh Tinh đi theo Điền đại tẩu ra đến cửa thôn, mỗi người chỉ cần đưa Tần Xương Hi hai đồng tiền đánh xe là được.

Tần Xương Hi này cũng là một người kỳ quái, hẳn chính là con trai Lí chính, nhưng là không thích quản sự, cũng không thích xuống đất làm việc, luôn thích chạy khắp nơi, thích làm một chút buôn bán. Cũng kiếm được một ít tiền, nhưng là Lí chính vẫn luôn chú ý mất hẳn, cảm thấy hẳn chính là không làm việc đáng hoàng.

Trên xe bò ngoại trừ Điền đại tẩu cùng Tần Tinh Tinh, còn lại đều là người Tần gia thôn, đều là tức phụ Tần gia thôn cùng cô nương chưa xuất giá. Trong đó có một người quen, là con dâu đại bá nương Tần Tinh Tinh, cũng chính là đường tẩu Hoàng Thúy Bình.

"Nha, nhìn một cái xem ai tới. Tinh Tinh, không phải là tẩu nói ngươi, như thế nào gặp mặt không chào hỏi nhau một câu, một cho ta vẫn là chị dâu của ngươi. Nếu để người ngoài biết, còn không phải nói nhà chúng ta không biết dạy nữ nhi sao". Hoàng Thúy Bình liếc xéo nhìn Tần Tinh Tinh, cả người lệch nghiêng dựa vào xe bò, làm cho người vừa nhìn đã cảm thấy không thoải mái.

Hôm nay là mua đồ dùng cuộc sống hằng ngày trong nhà, nàng phải cầu xin mẹ chồng thật lâu mới có được cái cơ hội đi lên trấn trên đi dạo. Đang ngồi trên xe xam thấy nhàm chán, liền thấy Tần Tinh Tinh lên xe, dĩ nhiên là mở miệng khiếu khích. Ngày hôm qua ở Viên gia, nàng đã cảm thấy cực kỳ mất hứng. Thật vất vả nàng mới nhìn trúng một cái rượu, đang muốn chuyển nó về nhà, ai biết Tần Tinh Tinh liền giao hoạt quấy nhiễu khiến chuyện không thành, thật khiến nàng tức chết.

Tần Tinh Tinh căn bản không có ý định phản ứng lại nàng, loại người này bản lĩnh lớn nhất chính là đem chỉ số thông minh của đối phương kéo xuống cùng một trình độ với nàng, sau đó lại dùng kịch bản họ quen thuộc nhất đánh tới người. Nàng còn không nhàm chán đến mức cùng loại người này lí luận.

Hoàng Thúy Bình nhìn Tần Tinh không có phản ứng, nóng nảy, đem bàn tay đầy đặn của nàng duỗi tới, ở trước mặt Tần Tinh Tinh lúc ẩn lúc hiện nói: "Uy, ta đang nói người đấy, người cái tiểu tiện nhân có nghe thấy không? "

"Lấy tay người ra". Tần Tinh Tinh lạnh lùng nói.

"Nha, người còn phản. Ta không lấy ra đấy, người làm gì được ta". Hoàng Thúy Bình không chỉ không lấy tay ra, còn tính toán hướng bàn tay bản thủ của nàng tới xiêm y sạch sẽ của Tần Tinh Tinh bôi hai cái.

Nhìn bàn tay trước mắt, đầy đặn thô kệch, trên mặt còn có một lớp kén thật dày, móng tay rất dài hơn nữa còn kết đầy bùn đất, cũng không biết chạm vào cái gì mà đầy dầu mỡ. Nhìn đến, Tần Tinh Tinh cảm thấy dạ dày đang không ngừng cuộn cuộn lên.

Không sai, đối với một người thích sạch sẽ mà nói, những thứ này thật sự khiến người khác khó có thể chấp nhận được.

Cũng may nguyên chủ là một người thích sạch sẽ, cho dù trong nhà không giàu có, nhưng chính thể còn xem như sạch sẽ. Bằng không, nàng cũng không biết bản thân làm sao có thể ở chỗ này ở lại.

Rốt cuộc không thể chịu đựng được người trước mắt, Tần Tinh Tinh bắt một cái đem Hoàng Thúy Bình đè ở dưới thân mình. Cũng may Hoàng Thúy Bình đối với đi hội chợ trần trên rất coi trọng, hôm nay cố ý lựa chọn một bộ quần áo sạch sẽ ra cửa, nếu không Tần Tinh Tinh cũng không biết bản thân có thể xuống tay được với nàng không.

"A! Cứu mạng, giết người rồi!". Hoàng Thúy Bình thanh âm giống như giết heo vang thật xa.

Lúc này, những người ở trên xe bò xem náo nhiệt cũng không ngồi yên nữa, tranh nhau mở miệng khuyên giải: "Tinh Tinh, người làm cái gì vậy? Nàng tốt xấu cũng là tẩu tử người".

"Tinh Tinh, người đừng đùa giỡn tính tình, kéo làm bị thương tẩu tử người".

"Đều là người một nhà, đừng làm bị thương hoà khí".

Người chung quanh đều là khuyên Tần Tinh Tinh nhanh chóng buông tay, Tần Tinh Tinh mắt nhìn người chung quanh, lạnh lùng cười một tiếng, lực đạo trên tay đột nhiên mạnh mẽ, tiếp theo thả Hoàng Thúy Bình ra.

"Hừ. Tần Tinh Tinh, người chờ đó cho ta, ta nhất định khiến người đẹp mặt".

Hoàng Thúy Bình cũng không biết đầu óc có phải bị chấp mạch hay không, thế nhưng liên tục kêu ầm ĩ. Nhưng lần này nàng học thông minh một chút, tránh ở chỗ tự cho là an toàn ở phía sau đám người.

Tần Tinh Tinh mắt lạnh nhìn Hoàng Thúy Bình, hàn ý ở trong mắt khiến Hoàng Thúy Bình đột nhiên đánh cái rùng mình, tự giác ngậm miệng lại: "Người có phải hay không cảm thấy người ở cách xa thì ta không thể làm gì người. Nếu như ta muốn thì dù người có trốn ở chân trời góc biển thì ta đều sẽ không bỏ qua cho người. Cho nên, cẩn thận một chút, đừng có chọc ta".

"Hừ. Có gì đặc biệt hơn người". Hoàng Thúy Bình ngoài miệng nhỏ giọng lẩm bẩm, không để ý. Nhưng là phát hiện một cổ hàn ý bao quanh người, ngẩng đầu vừa thấy, phát hiện Tần Tinh Tinh chính là nhìn nàng cong khoe miệng, sát ý chọt loé qua, dọa nàng sợ vội vàng ngậm miệng, dọc đường đi cũng không dám nói một câu.

Cùng với đó, nguyên nhân cũng bởi vì Tần Tinh Tinh, lần này đi Thanh Sơn trấn, trên đường phá lệ yên tĩnh. Nhưng thật ra làm Tần Xương Hi thanh tịnh một hồi, ấn tượng đối với Tần Tinh Tinh cũng tốt hơn vài phần.

Hết Chương 9.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đến hiệu thuốc bán nhân sâm

Edit: Hương Hương

Xung quanh Thanh Sơn trấn có mười mấy cái thôn trang. Hơn nữa, phụ cận có vận tải đường thủy phát đạt, cho nên lượng người rất lớn, có mấy con phố nhộn nhịp, kinh tế đều không tệ.

Bởi vì hôm nay có phiên chợ, nên có rất nhiều người ở chỗ này hối hả rộn ràng mua bán. Tần Tinh Tinh khi còn là cô nương cũng rất ít khi đi lên trấn trên chơi, cho nên đối với nơi này cũng không quá quen thuộc. Chủ yếu vẫn là Điền đại tẩu dẫn nàng đi khắp nơi dạo, vì nàng giới thiệu phân bố chung quanh chợ, còn dẫn nàng đi mua chút thức ăn thông thường.

Nguyên nhân bởi vì có phiên chợ, nên các hộ nông gia đều mang các thổ sản vùng núi chính mình tích góp từng tí một cùng với trứng gà đem ra bán.

Tần Tinh Tinh thấy vậy mua không ít trứng gà, trứng gà ở chỗ này giá cả tương đối rẻ, một văn tiền hai quả. Tần Tinh Tinh vì thế mua một hơi hai trăm quả trứng gà. Bởi vì mua nhiều, nên lão hán đem cái rổ chính mình bện đưa cho nàng. Tiện cho nàng đem số trứng gà này xách về.

Dù sao rổ này cũng do nhà mình bện, cũng không mất gì, vừa vận đem những thứ này bán đi, hẳn có thể về nhà sớm hơn một chút, nghĩ vậy nên trong lòng lão bá cảm thấy rất cao hứng. Ngoại trừ trứng gà, nàng còn mua ba trăm cân bột mì, hai trăm cân bột ngô. Nơi này giá cả bột mì tương đối rẻ, năm văn tiền một cân, còn bột ngô ba văn tiền một cân. Chỉ mới mấy thứ này đã khiến Tần Tinh Tinh tiêu hết hai nghìn một trăm văn tiền. Cũng chính là hai lượng một đồng bạc. Hơn nữa, mua trứng gà cũng hết một trăm văn tiền, tiền tiêu thật là nhanh.

Tần Tinh Tinh đếm đếm hơn bảy lượng bạc còn dư lại trong túi. Nghĩ tới chính mình còn muốn mua một chút vải bông, còn muốn mua một chút gia vị cùng nồi chén gạo bõn và một số đồ linh tinh khác. Số bạc này sợ là không đủ để mua đồ. Roi vào đường cùng, nàng thở dài, xem ra nàng phải nghĩ biện pháp kiếm tiền mới được.

Bởi vì Điền đại tẩu có chút đồ muốn mang bán, nên Tần Tinh Tinh cùng Điền đại tẩu tách ra.

Sờ sờ đồ vật trong lòng, Tần Tinh Tinh cất bước hướng đến y quán lớn nhất trấn trên - Hồi Xuân Đường đi tới.

"Vị đại này, xin hỏi người muốn mua gì?"

Vừa bước vào cửa, liền có một tiểu đồng ăn mặc vải thô đầy mặt tươi cười tiến lên chào đón, cũng không vì nàng ăn mặc mộc mạc mà cho nàng xem sắc mặt.

Nhưng mà cũng có một điểm không tốt, đó là bất cứ người nào nhìn thấy cách ăn mặc kiểu phụ nhân của Tần Tinh Tinh, đều sẽ khách khí gọi một tiếng tẩu tử. Trong khi nàng đời này mới mười sáu tuổi, mặc kệ đi tới đâu đều bị người gọi tẩu tử.

Tần Tinh Tinh trước đã hỏi thăm qua, cho nên trực tiếp hỏi: "Ta có chút dược liệu muốn bán, không biết phải tìm vị nào?"

"Thì ra là muốn bán dược liệu, vậy ngài chờ một chút". Tiểu đồng giương giọng nói: "Cao sư phó, vị đại tẩu này muốn bán dược liệu, ngài hiện tại có rảnh không?"

"Ân. Mời nàng vào đi". Một giọng nói trầm ổn từ trong phòng truyền đến.

"Tốt rồi, thỉnh ngài đi bên này". Tần Tinh Tinh được mời tới trong phòng, nơi này đã chong chất không ít dược liệu, phòng chừng đều là những người trong thôn gần đây nhân lúc họp chợ mang tới đây bán.

Hồi Xuân Đường này xem như không tồi. Nghe nói Đông gia thương cảm nông dân kiếm ăn trong đất, đặc biệt phân phó phải đối với tất cả mọi người đối xử bình đẳng, nhất là những người tới trong tiệm bán thuốc. Nhất định phải nhiệt tình chào đón, nếu như đối xử ác liệt, một khi phát hiện sẽ ngay lập tức đuổi đi. Đây cũng là nguyên nhân Tần Tinh Tinh lựa chọn y quán này.

Tiến vào trong phòng, một người thoạt nhìn râu ria hoa râm đang ngồi sau đồng lớn dược liệu lăm lăm. Tần Tinh Tinh đứng đó chờ một lát, đợi tới khi hắn đem đồng dược liệu xem xong mới mở miệng nói: "Tiểu phụ nhân nơi này có một cây dược liệu, muốn thỉnh ngài xem một chút".

Tần Tinh Tinh từ trong lòng lấy ra cây nhân sâm hôm qua mình đào được trong núi.

Lão nhân kia đối với Tần Tinh Tinh ấn tượng cũng không tệ, tuy nói thoạt nhìn ăn mặc có hơi cũ, gia cảnh không tốt, nhưng là có giáo dưỡng, biết ở một bên chờ chính mình xem xong lại mở miệng. Thái độ không kiêu không nóng, nho nhã lễ độ, vừa nhìn liền biết nhất định có tương lai rộng mở. Nhưng thời điểm nhìn thấy cây nhân sâm, tâm tư của hắn đều chạy tới trên mặt.

"Đây là thứ tốt, người là nơi nào tìm thấy nó?". Cao sư phó vuốt ve cây nhân sâm giống như vuốt ve tơ lụa thượng đẳng. Trong mắt đều phát ra hào quang khiến Tần Tinh Tinh không thể nhìn thẳng, xem ra người này thật sự rất thích dược liệu.

Đối với người dụng tâm chuyên chú như vậy, Tần Tinh Tinh trước nay đều là tôn kính. "Tiểu phụ nhân là ngẫu nhiên trên núi phát hiện, nghĩ tới cái này khả năng rất trân quý nên mang tới cho ngài xem một chút. Trong nhà bản cùng, vừa vận lấy ra hỗ trợ gia dụng".

Cao sư phó xem xét liếc mắt nhìn Tần Tinh Tinh một cái. "Ân. Người xem người gây thành như vậy, phòng chừng gia cảnh trong nhà cũng không tốt. Nhưng mà cái này đối với người cũng là vật đại bổ, người không tính lưu lại bồi bổ thân thể chính mình sao? Thứ này thời khắc mấu chốt còn có thể cứu mạng, người bán rồi người liền không hối hận?".

Chường quảy ở phòng cách vách thời điểm nghe Cao sư phó nói có nhân sâm liền nhin không được đi vào. Gần đây trong tiệm đang cần nhân sâm làm thuốc, hiện tại vừa lúc buồn ngủ đưa tới gối đầu, thật sự là chuyện đáng mừng. Nhưng là Cao sư phó thế nhưng lại muốn khuyên người không bán, làm hắn ở một bên thực sốt ruột, nhin không được mở miệng nói: "Cao sư phó, người không thể như vậy".

Tần Tinh Tinh nhìn chường quỳ trong lòng sốt ruột nhưng vẫn cố giả vờ bình tĩnh, khoe miệng khê cong, xem ra lần này có thể bán được giá tốt.

"Lão tiên sinh ngài nói có đạo lý, ta vừa mới sinh hài tử, thân thể hao tổn không ít, không bằng chính mình tự cầm về dùng. Cho dù có núi vàng núi bạc so ra đều kém thân thể khoẻ mạnh không phải sao. Không bằng ngài giúp ta khai cho ta một bộ được đi, vừa vặn lấy cái này về bồi bổ thân mình".

"Ân. Nói rất đúng, núi vàng núi bạc so ra đều kém thân thể chính mình khoẻ mạnh". Cao sư phó cẩn thận châm chọc những lời này, nhin không được lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hai người một bên thương thức lẫn nhau, chỉ khổ chường quỳ ở một bên lo lắng suông: "Vị đại tẩu này, người hãy nghe ta nói, tiểu điểm chúng ta nguyện ý ra giá cao mua gốc cây nhân sâm này, người cảm thấy thế nào? Nếu không, người có thể bán cho chúng ta một nửa, còn một nửa thì đem về bồi bổ thân mình cũng được".

"Chường quỳ, ngài xứng biết, nhân sâm này ở thời khắc mấu chốt có thể cứu mạng, ta.... ". Tần Tinh Tinh cố ý biểu hiện có chút rối rắm, có chút ý động.

"Ta nguyện ý ra năm mươi lượng bạc mua lại". Chường quỳ cắn răng, ra một cái giá cao. "Cao hơn nửa thì ta cũng không có năng lực mua. Người không phải không biết, bên ngoài chiến loạn, muốn từ bên ngoài mua chút được thật sự rất khó khăn. Ta ở đây còn có mấy người bệnh nhân đang chờ cây nhân sâm này làm thuốc. Vị đại tẩu này, nếu không người xem xét một chút đem cây nhân sâm này bán cho ta. Tục ngữ nói rất đúng, cứu một mạng người còn hơn xây bảy toà tháp".

"Được, thành giao". Tần Tinh Tinh thấy giá cả đã đạt tới giá cả trong lòng nàng định, liền không chút do dự đồng ý.

"Thành giao? A, được rồi, thỉnh người đi bên này, ta đây liền đi lấy tiền đưa cho người". Chường quỳ cũng biết mình mua với giá này hơi đắt, nhưng cảm tới trong tay luôn là tốt, hân cao hứng đi lấy tiền cho Tần Tinh Tinh.

Đúng lúc này, bên ngoài hiệu thuốc truyền tới một thanh âm kiêu ngạo: "Chường quỳ, đem nhân sâm các người có lấy ra, ta đều muốn".

A, hỏng rồi!!! Chường quỳ nhanh chóng đem thân mình ngăn trở cây nhân sâm, đáng tiếc đều chậm.

Hết Chương 10

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ép mua cũng không bán

Edit: Hương Hương

"Hừ. Chường quỳ, người có phải hay không đùa giỡn ta. Lần trước ta tới người nói không có nhân sâm, ta xem chỗ này còn có một cây rất lớn đây này".

Một tên mập giống như một khối thịt cầu chen vào trong cửa, nhìn thấy nhân sâm liền kích động giơ lên một ngón tay to mập, đối với chường quỳ hét lên.

"Ai nha, Vương công tử, cầu xin ngài tạm tha cho lão nhân đi, cây nhân sâm này là ta mới vừa mua được. Ngài đại nhân đại lượng đừng đem cây nhân sâm này lấy đi, ta còn có rất nhiều bệnh nhân còn cây nhân sâm này tới cứu mạng". Chường quỳ liều mạng che chắn trước người Cao sư phó, ý bảo Cao sư phó nhanh chóng đem cây nhân sâm này cất đi.

[

"Mới vừa mua". Vương công tử xem xét chúng quanh, nhìn thấy Tần Tinh Tinh đứng ở một bên liền nhíu mày, không khỏi hai mắt phát sáng: "Tiểu nương tử, cây nhân sâm này là người đem tới sao, nếu không người đem bán cho ca ca, ca ca nhất định cho người một cái giá tốt".

Tần Tinh Tinh tuy nói đáng người có chút gầy yếu, nhưng lại cho người ta cảm giác Tây Thi bị bệnh. Hiện tại nàng không kiêu ngạo không xiêm nịnh đứng ở đó. Khuôn mặt thanh tú, đôi mắt ánh lên tự tin, còn có một loại khí chất cao quý ở trong đó. Khó trách làm cho vị Vương công tử ở trong trần nhỏ này hai mắt toả sáng.

"Thỉnh vị công tử này tự trọng, cây nhân sâm này của ta đã bán cho vị chường quỳ này". Tần Tinh Tinh cau mày, đối với mấy loại ăn chơi trác táng này rất không có hảo cảm.

"Bán sao? Hân không phải còn chưa đưa tiền ư? Hân vừa mới cho người bao nhiêu tiền, ta ra giá gấp đôi, người thấy thế nào? ". Vương công tử phát phát tay, biểu hiện như chính mình là công tử nhà giàu vùng tiền như rác. Cũng không nghĩ tới hân lớn lên đáng người mập như heo, còn tự cho mình là đúng.

Tần Tinh Tinh đầu tiên lặng lẽ lui về sau vài bước, đứng bên cạnh Cao sư phó, cách xa vị Vương công tử này, mới nói: "Nếu đã bán đi thì phải chú ý hứa hẹn, ta sẽ không đem cây nhân sâm này bán cho người".

"Cám ơn vị đại tẩu này, thật là cảm tạ". Chương quỳ đối với Tần Tinh Tinh cảm tạ.

Cao sư phó một bên âm thầm gật đầu, cảm thấy Tần Tinh Tinh thật hợp tâm ý hẳn.

"Hừ. Xú đàn bà, đừng cho người mặt mà không biết xấu hổ. Ta nói với các người, cây nhân sâm này hôm nay ta nhất định muốn, các người bán cũng phải bán, không bán cũng phải bán". Vương công tử thấy chính mình bị cự tuyệt, trong lòng sinh khí, phát tay bảo thủ hạ đoạt lấy.

Đối với điểm này, Tần Tinh Tinh đã sớm chuẩn bị tâm lý.

Chỉ thấy một nam nhân vươn bàn tay tới muốn lấy nhân sâm, bị nàng một cước đá bay ra ngoài, đồng thời đem cánh tay của một tên phía bên phải vịn ra sau. Ngán ngại trong nháy mắt, hai người đều bị nàng chế phục mất đi năng lực chiến đấu.

"Người, người... ". Vương công tử run rẩy chỉ tay hướng Tần Tinh Tinh, cả người run run nói không ra lời. Thịt mỡ trên người cũng đi theo run lên, làm người khác cảm thấy buồn cười.

"A, người tới, đánh người rồi".

Rốt cuộc, Vương công tử không chịu nổi ánh mắt lạnh lẽo của Tần Tinh Tinh, khàn giọng đến nỗi phổi hô lên, thanh âm giống như heo bị giết.

Ngay lúc này, đám nha dịch tuần tra từ bên ngoài chạy tới.

Khi đám nha dịch chạy tới nơi, Vương công tử đã sợ tới mức chân không đứng thẳng được, run run ở đó vẫn không nhúc nhích. Chờ nhìn thấy người tới, oa một tiếng khóc thành tiếng: "Các người cuối cùng cũng tới, mau đem nữ nhân này bắt lại, nàng đem hai người của ta đánh bị thương".

"A. Vương công tử, ngài xác định nữ nhân này đánh hai người bị thương? ". Lâm bộ đầu chỉ vào Tần Tinh Tinh thoạt nhìn gầy yếu không có lực sát thương gì đứng ở một bên, khó có thể tin hỏi. Nét mặt đều là người đừng có nói giỡn với ta.

Tần Tinh Tinh thấy có nha dịch tới đây, tiến lên yêu kiều thi lễ, nói: "Các vị nha dịch đại ca hữu lễ, tiểu phụ nhân chỉ là muốn đem dược liệu ta hái được trên núi bán cho Hồi Xuân Đường, nhưng là vị công tử này tới sau liền nghĩ cường đoạt. Tiểu phụ nhân cùng hai vị ở Hồi Xuân Đường đây không có biện pháp mới ra tay làm bị thương bọn họ".

Lâm bộ đầu ngày thường ở trấn trên tuần tra, đối với nhân phẩm của Vương công tử tương đối hiểu biết, nên rất hiểu rõ ý tứ của Tần Tinh Tinh. Nhưng nữ tử này thoạt nhìn mềm yếu như vậy, thế nhưng có thể đem mấy đại nam nhân đánh ngã, vẫn là rất kỳ quái.

Vị Vương công tử này là nhi tử duy nhất của phú thương Vương gia ở trấn trên, ngày thường không học vấn không nghề nghiệp mang theo hai cái hạ nhân lúc ẩn lúc hiện rất uy phong. Nhưng là bởi vì phụ thân vị này cùng quan lão gia quan hệ cũng không tệ lắm, cho nên mọi người cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt. Lại nói, tuy rằng hắn bắt hãm một chút, nhưng trước nay cũng chưa từng làm ra chuyện ác gì.

Mấy ngày nay vị Vương công tử này sủng ái một vị thiếp có thai. Mỗi ngày đối với tiểu thiếp này hỏi han ân cần không nói, càng là mua hết tất cả các đồ bổ trân quý ở trấn trên để nàng bồi bổ thân thể.

Đây cũng là vì sao trấn trên thiếu nhân sâm đến vậy.

Có một thổ hào như vậy thu mua dược liệu, những người biết chuyện này đều đem dược liệu bán giá cao cho hắn.

Nhưng mà Tần Tinh Tinh lại không để bản thân vướng vào vòng lẩn quẩn này. Nàng tình nguyện kiếm ít đi chút tiền cũng muốn đem bán cho Hồi Xuân Đường để cấp cho những người bệnh cần dùng, cũng không muốn đem bán cho cái tên thổ hào không học vấn không nghề nghiệp cầm đi lãng phí.

Thời điểm Tần Tinh Tinh cùng Lâm bộ đầu đang khách khí, trong đám nha dịch có người kêu lên: "Di. Đây không phải Viên gia tẩu tử sao. Tẩu tử, đã lâu không thấy, người thay đổi thật lớn".

"Trương Tam, người nói đây là Viên gia tẩu tử, là tẩu tử nhà Viên đại ca sao? ". Lâm bộ đầu đánh giá Tần Tinh Tinh cẩn thận một chút, vẫn là khó có thể tin. Trong ấn tượng của hắn, tức phụ Viên Vinh Căn không phải là cái tính tình này nha. Nên là một người tính tình thành thật chất phác mới đúng, cũng không phải là một thân khí độ như vậy.

"Sẽ không nhầm, ngày hôm qua ta còn đi trong thôn đưa tin liền... ". Trương Tam thanh âm dần thấp xuống.

"Ai... Tẩu tử, người nên bị thương". Lâm bộ đầu trầm mặc, đám nha dịch đi theo tâm tình cũng trầm xuống.

Cái tình huống này thật khiến Tần Tinh Tinh tò mò, vị tướng công kia của nàng ngày thường nhân duyên cũng không tệ nha. Không chỉ ngày thường ở trong thôn cùng đám hương thân thân thiện, mà đến trấn trên cũng cùng đám nha dịch quan hệ không tệ. Hiện tại cùng đám nha dịch quan hệ tốt cũng là một chuyện khó lường, nhưng nàng từ trước tới nay một chút tin tức đều không nghe được, xem ra cái tướng công kia của nàng bí mật cũng thật không ít.

"Tẩu tử, Viên đại ca lúc trước đối với chúng ta cũng không tệ. Tương lai nếu có chuyện gì, người nhất định phải nói cho chúng ta biết, huynh đệ chúng ta

chính là liều cái mạng này cũng sẽ tới hỗ trợ. Các huynh đệ, nhìn cho kỹ, đây chính là tức phụ Viên đại ca, cũng chính là đại tẩu chúng ta, tương lai nếu để ta biết ai chậm trễ đại tẩu, ta sẽ cho kẻ đó đẹp mặt, đã biết chưa? ". Lâm bộ đầu lau mặt, hốc mắt phiếm hồng, gương đao trong tay về phía đám nha dịch, quát.

"Đại tẩu tốt".

Một đám hán tử cùng kêu lên, thanh âm truyền ra thật xa, làm cho những người đi đường đều tò mò không thôi. Không biết bên trong xảy ra chuyện gì, rốt cuộc là ai có mặt mũi lớn như vậy, khiến cho đám nha dịch công nhận là đại ca.

"Các vị đại ca không cần khách khí, tương lai tiểu phụ nhân còn mong các vị chiếu cố nhiều hơn". Tần Tinh Tinh co rút khoé miệng, cảm giác nàng giống như lão đại xã hội đen.

"Tẩu tử khách khí". Lại là cùng hô lên. Hết Chương 11.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cùng thợ rèn hợp tác

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh thần sắc 囧囧 (quẫn) cáo biệt đám nha dịch, từ chối hảo ý hỗ trợ của bọn họ, chính mình tiếp tục đi dạo trấn trên.

Lần này kiếm được năm mươi lượng bạc, cũng đủ mua rất nhiều nhu yếu phẩm sinh hoạt. Nhưng cũng chỉ có thể sống qua một đoạn thời gian, chịu đựng qua mùa đông rét lạnh này mà thôi. Đây cũng không phải là kế sách lâu dài. Căn nhà gạch mộc hiện tại của nàng cũng không đủ rắn chắc ấm áp, nàng còn muốn mùa xuân sang năm tiết kiệm đủ tiền xây một căn nhà mới.

Nghĩ vậy, Tần Tinh Tinh tìm tới một nhà thợ rèn ở trấn trên.

Vừa mới đi vào, đã nghênh diện một cỗ sóng nhiệt đánh tới, nhóm sư phó bên trong đang khí thế ngất trời đánh các loại khí cụ.

"Vị đại tẩu này, xin hỏi ngài có yêu cầu gì sao? ". Một học đồ nhiệt tình đi lên nói.

Tần Tinh Tinh không chút hoang mang nhìn khí cụ khắp nơi, đối với công nghệ chế tác cùng tác dụng của các loại khí cụ đều có hiểu biết đại khái, sau đó hỏi: "Ta muốn đánh một thứ, không biết nơi này của tiểu huynh đệ có thể đánh ra đồ theo yêu cầu? ".

"Đương nhiên có thể, không dỗi gát đại tẩu, tay nghề của sư phụ ta cực kỳ chuẩn, chỉ cần ngài nói ra đồ vật ngài muốn, sư phụ ta nhất định làm được". Học đồ vỗ vỗ bộ ngực, đối với sư phụ mình tin tưởng tràn đầy.

"Vậy thì tốt, vậy liền phiền tiểu huynh đệ gọi sư phó của người tới được không? Ta nói với hắn một chút đồ vật ta muốn đánh".

"Được, vậy ngài chờ ta một lát".

Tần Tinh Tinh nhìn nông cụ bày biện trước mặt. Tại xã hội Trung Quốc cổ đại, những thứ này còn tương đối nguyên thủy, sử dụng còn chưa có thuận tay và hiệu suất tương đối cũng thấp. So với những thứ nàng biết căn bản là không thể so sánh được.

"Vị đại tẩu này, không biết người yêu cầu thứ gì? Không dỗi gát người, chỉ cần người nói ra, sẽ không có cái ta không làm được". Sư phó tiệm thợ rèn là một người trung niên cao trắng, bởi vì hàng năm rèn sắt nên cả khuôn mặt đều biến thành màu đỏ, thanh âm hàm hậu làm người ta cảm thấy hắn là một người trung hậu thành thật.

"Không biết sư phó họ gì? ".

"Nga. Ta họ Ngụy, không cần khách khí như vậy". Ngụy sư phó vẫy vẫy tay, đối với nghi thức xã giao này thực không để bụng.

Tần Tinh Tinh cười cười, nàng thích cùng loại người này giao tiếp: "Ngụy sư phó, tiểu phụ nhân nhà chồng họ Viên, ngài gọi ta Viên nương tử là được. Ta gần đây lúc cuộc đất cảm thấy cái cuộc rất không thuận tay, nghĩ tới nghĩ lui lại nghĩ ra một loại cuộc mới. Cho nên muốn ngài làm cho ta một cái, xem thử có thuận tay hay không? ".

"Nga? Không biết là loại nào, người có thể trước nói cùng ta". Tuy Ngụy sư phó không tin một nữ nhân như Tần Tinh Tinh có thể làm ra được cái đồ đặc biệt gì, nhưng căn cứ ý tưởng có thể thực hiện được, hơn nữa hắn cũng thực tò mò cái đồ mới này, cho nên mới hào hứng.

Tần Tinh Tinh cũng biết suy nghĩ của hắn, biết nếu chính mình lấy không ra bản lĩnh thì hắn sẽ không coi trọng. Chỉ thấy Tần Tinh Tinh từ trong lòng lấy ra một xấp giấy, tìm ra một tờ, đưa tới cho Ngụy sư phó xem. Nàng chỉ vào trên bản vẽ nói ra ý nghĩ của mình.

"Ngụy sư phó xem, cái cuộc chúng ta hiện tại đang dùng là một cây gỗ nhỏ gắn với một cái xềng. Ngày thường khi dùng chỉ có thể ngồi xổm đào đất. Tốn rất nhiều sức nhưng hiệu suất lại không cao. Nếu dựa theo ý nghĩ của ta, đem cây gậy làm dài hơn, sau đó đem cái xềng uốn lượn thành một góc độ nhất định, như vậy có thể đứng thẳng người mà đào đất. Hơn nữa cái xềng này không chỉ có phía trước sắc bén, mà chỗ bên này cũng phải mài bóng loáng, như vậy có thể đem cỏ dại hai đầu bờ ruộng dễ dàng xới đi. Chỗ ta ở còn có rất nhiều người ở trên núi trồng trọt, chỉ cần đem hình dạng cái xềng này thay đổi một chút, là có thể sử dụng được ở rất nhiều địa phương".

Nói tới những thứ chính mình am hiểu, Tần Tinh Tinh đành đặc mà nói, trên người tản ra một loại hào quang chói mắt.

Ngụy sư phó cầm cái bản vẽ kia nhìn thật lâu, bỗng nhiên vỗ đùi, nói: "Ài nha, cái phương pháp này tốt, sao ta lại không nghĩ tới chứ. Viên nương tử, người yên tâm, cái này ta có thể đánh ra cho người, hai ngày nữa người tới lấy là được".

"Vậy cảm ơn Ngụy sư phó, không biết hết bao nhiêu tiền? "

"Cái này nói sau, Viên nương tử, thỉnh người qua bên này. Lão Ngụy ta muốn cùng người thương lượng một chuyện, không biết có thể không? "

Vừa thấy bộ dạng này của Ngụy sư phó, Tần Tinh Tinh liền biết tính toán của mình thành công, nàng ra vẻ không biết hỏi: "Không biết Ngụy sư phó muốn thương lượng chuyện gì? "

"Ta cảm thấy cái cuộc này của người rất không tệ, tương lai nhất định được coi trọng, không biết tương lai ta có làm nhiều một chút, bày ở trong tiệm bán? "

"Có thể giúp được mọi người ta cũng thật cao hứng, nhưng ta có thể từ giữa được lợi ích gì? Thanh danh cùng tiền tài đều là Ngụy sư phó kiếm được, như vậy sẽ có chút không phúc hậu, ngài cảm thấy sao? "

"Ngạch. Cái này người yên tâm, ta sẽ không chiếm chút tiện nghi của người". Ngụy sư phó cũng hiểu đạo lý này, không muốn không làm mà hưởng. "Như vậy đi, Viên nương tử, người cho ta một cái giá, ta từ chỗ người mua cái biện pháp này".

"Ta cũng không muốn chiếm tiện nghi của Ngụy sư phó, cái biện pháp này cũng chỉ có thể bán chạy một thời gian thôi, tin tưởng qua một thời gian sẽ có người đem biện pháp này học được. Như vậy đi, ta cùng Ngụy sư phó trước trích phần trăm một tháng bán cuộc. Một tháng này người bán được bao nhiêu cái cuộc, thì cứ một cái cuộc cho ta mười văn tiền là được. Không biết Ngụy sư phó cảm thấy thế nào? "

Ngụy sư phó nghĩ nghĩ, bình thường một cái cuộc hẳn có thể kiếm được ba mươi mấy văn tiền, cái cuộc mới này phỏng chừng có thể tăng giá lên, hẳn sẽ bán được rất nhiều, hơn nữa phân lượng chỉ có một tháng, cái mua bán này xem như có lời, ngoài ra thanh danh cửa hàng sẽ càng vang xa, lập tức liền đáp ứng: "Không thành vấn đề, cứ định như vậy đi".

Tần Tinh Tinh đạt được mục đích, cũng gật gật đầu nói: "Vậy tốt, như vậy cứ mười ngày họp chợ ta lại tới kết toán một lần. Ta tin tưởng Ngụy sư phó sẽ không chiếm chút tiện nghi của tiểu phụ nhân đúng không? Thời gian cũng không còn sớm, ta liền đi trước".

"Đợi đã, Viên nương tử chờ một chút". Ngụy sư phó gọi Tần Tinh lại, nói: "Ta thấy người còn có thật nhiều giấy, có phải còn rất nhiều ý tưởng tốt khác, chúng ta lại bàn một chút, giá tiền có thể bàn tốt".

Ngụy sư phó tuy ngoài mặt trông cục lõc, nhưng có thể đem tiệm thợ rèn kinh doanh tốt như vậy cũng không phải là người ngốc.

"Cái này về sau lại tiếp tục nói, tin tưởng Ngụy sư phó một tháng này làm cuộc thôi cũng sẽ rất bận rộn, ngài nói có thể không? ". Tần Tinh Tinh không có phủ nhận lời Ngụy sư phó, xem như chấp nhận mình còn có bản vẽ tốt. Nàng tin tưởng nếu nói như vậy, Ngụy sư phó sẽ đối với lần họp tác này của bọn họ thật nghiêm túc.

"À. Vậy tốt, Viên nương tử đi thông thả". Ngụy sư phó nghe ra ý nàng muốn giữ lại, mặt đầy tươi cười tiễn ra tận cửa, nói: "Chờ mong lần sau chúng ta họp tác". Hết Chương 12.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Mua sắm

Edit: Hương Hương

Tuy việc này còn chưa có giúp Tần Tinh Tinh kiếm được tiền ngay, nhưng nàng cũng không nóng nảy. Chuyện lần này nàng chỉ muốn để lại một chút danh tiếng mà thôi, chuyện nàng mưu đồ còn ở phía sau.

Nhưng hiện tại nghĩ tới mấy chuyện này thì còn hơi sớm, chuyện quan trọng bây giờ là đem số tiền vừa kiếm được mua nhu yếu phẩm cải thiện cuộc sống trong nhà.

Tần Tinh Tinh tới một nhà bán than củi, một hơi mua hai ngàn cân than củi. Hiện tại trong nhà không có giường đất, ngày thường đều là đặt một chậu than ở trong phòng đốt, bên trong đều là than củi ngày thường nấu nướng tích góp lại. Những than củi đó số lượng không chỉ ít mà còn rất nhiều khói, dùng lâu ngày không tốt cho cơ thể.

Bình thường cũng chỉ có những người nhà giàu mới dùng than củi, dù sao giá cả than củi cũng không rẻ. Một văn tiền cũng chỉ mua được một cân. Nhà nông bình thường ngay cả ăn uống cũng là cả một vấn đề, làm gì có tiền dư để mua mấy thứ này.

Hơn nữa, hiện tại mọi người đều biết nếu đóng cửa đốt than củi sẽ bị bệnh, thậm chí là chết, nên bình thường đốt than mọi người đều mở cửa sổ, nhưng nếu mở cửa sổ gió lạnh lùa vào thì sẽ không còn ấm áp nữa, ngoài ra còn có thể thổi tắt mất lửa.

Lúc này chương quỳ thấy Tần Tinh Tinh một thân quần áo phụ nhân vải thô nói muốn mua nhiều than củi như vậy, liền có chút buồn bực. Nhưng khi thấy Tần Tinh Tinh đưa bạc ra, mặt mày liền thay đổi.

Cuối cùng xuất phát từ hảo tâm, vị chương quỳ kia vẫn nhắc nhở Tần Tinh Tinh một câu: "Vị đại tẩu này, than củi tuy rằng sưởi ấm, nhưng khi dùng cũng phải cẩn thận một chút, nếu không đối với thân thể cũng không tốt".

"Đa tạ chương quỳ nhắc nhở, những chuyện này tiểu phụ nhân sẽ chú ý. Còn muốn phiền chương quỳ giúp ta đem số than củi này tới phụ cận Tần gia thôn, nhà của ta ở gần bờ sông, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể thấy".

Vấn đề than củi Tần Tinh Tinh rất dễ dàng giải quyết, nhưng hiện tại nàng không muốn đi làm, bởi vì bây giờ thời tiết còn chưa có lạnh. Nàng tính toán chờ khi trời trở lạnh rồi mới đi làm, tới lúc đó nhất định kiếm được một khoản lớn.

"Cái này ngươi yên tâm, vụ mua bán lớn như vậy, ta nhất định sẽ giao hàng tận nhà".

Mua than củi xong, Tần Tinh Tinh lại đi mua nồi chén gáo bồn cùng những thứ linh tinh khác.

Nghề làm gốm sứ ở thời đại này có thể nói là rất phát triển. Đồ loại chén và đĩa được thiêu chế một cách tinh mỹ chồng chất trên đất, giá cả phi thường hợp lý. Tần Tinh Tinh vì muốn tương lai sử dụng thuận tiện, mua rất nhiều chén và đĩa. Ngoài ra, nàng còn thấy có rất nhiều vại lớn, khiến nàng thật ngạc nhiên.

Thời đại này, mùa đông cũng không có rau dưa gì, thứ duy nhất có thể thấy chính là cải trắng, thực sự là quá ít, không bằng nhân lúc này còn ít rau dưa có thể mang đi yếm dưa chua. Tuy bây giờ cũng có người biết yếm dưa chua, nhưng cũng chỉ đơn giản là đem rau dưa thả ngâm vào nước muối ướp, phòng ngừa thời gian dài sẽ bị hư hỏng. Ăn vào trừ bỏ vị mặn cũng không có hương vị khác, không dễ ăn một chút nào.

Đời trước, Tần Tinh Tinh khi đi học bởi vì điều kiện không tốt, mỗi ngày đều làm bạn với bánh bao thêm dưa muối. Tuy sau này cuộc sống tốt hơn một chút, nhưng là mỗi năm cũng sẽ làm rất nhiều dưa muối, xem như ứ khổ tư điền, cũng coi như khích lệ chính mình.

Vì vậy, trong đầu nàng chứa rất nhiều phương pháp làm đồ chua dưa muối.

Cái vại lớn này chế tác cũng đơn giản, không có nhiều yêu cầu kỹ thuật, tuy rằng nhìn rất lớn nhưng cũng không đắt, giá bằng giá tiền cái chén. Một cái chén trên có hoa văn hết năm văn tiền, một cái đĩa hết mười văn tiền, mà cái vại này giá cả rẻ hơn nhiều. Một cái vại năm cân chỉ mất có hai văn tiền, mười cân mất năm văn tiền, hai mươi cân thì đắt một chút, mất hai mươi văn một cái, bởi vì khi thiêu chế chiếm rất nhiều diện tích.

Tần Tinh Tinh rất thích cái vại lớn này, tương lai có thể yếm dưa muối, cũng có thể đựng nước. Nhưng những cái vại này quá công kềnh, nàng không thể chuyên đi được. Cũng may thợ làm gốm sứ, nhà ngay cạnh Tần gia thôn, chờ hết hợp chợ, họ có thể mang mấy cái vại nàng mua chuyên qua nhà nàng.

Cái này giúp nàng bớt việc, Tần Tinh Tinh lại đưa thêm một yêu cầu. Nàng muốn mấy cái vại này đều thêm nắp đậy, không cần phải đẹp mắt, chỉ cần có thể đậy kín là được, tránh tương lai khi nàng yếm dưa chua không khí bị lọt vào. Căn cứ vào lớn nhỏ không giống nhau nàng mua sáu bảy cái, rồi lại mua rất nhiều vại theo yêu cầu kích thước nàng muốn.

Là một người làm ngành kỹ thuật, nàng cũng mắc chứng ám ảnh cưỡng chế, đó là tất cả đồ đều phải dựa theo phân loại nhất định. Những cái vại lớn nhỏ không đồng nhất này vừa lúc phù hợp yêu cầu của nàng.

Còn gia vị, Tần Tinh Tinh nhớ tới trong nhà cũng không có nhiều loại gia vị, cảm thấy cần phải mua thêm nhiều loại gia vị khác, bằng không đồ ăn làm ra sao có thể mỹ vị được.

Khi tới trong tiệm gia vị cũng chỉ có mấy loại thông thường như muối, dấm, nước tương, hiện tại có nhiều loại gia vị còn chưa được mọi người phát hiện ra. Nhưng Tần Tinh Tinh nhớ rõ đằng sau núi có thật nhiều hoa tiêu, ớt. Xem ra hôm nào nàng phải đi hái một ít về mới được.

Những gia vị trong tiệm này cũng không phải thuộc loại tốt, muối và đường cũng không thuộc loại tinh tế, bên trong còn trộn lẫn một ít tạp chất, như vậy mua về còn phải tự xử lý một lần, mà dấm cùng nước tương hương vị cũng không có nồng hậu tinh khiết và thơm. Những thứ này yêu cầu thời gian ủ rất lâu, vẫn là chờ sau này khi nàng có thời gian rồi nói sau.

Đi dạo một vòng, Tần Tinh Tinh phát hiện có rất nhiều đồ không được tốt lắm, cần phải cải tiến lại.

Nếu nàng đã tới nơi này, như vậy nhất định sẽ đem những thứ này cải thiện.

Mua đồ xong, Tần Tinh Tinh lại chạy tới cửa hàng bán vải, mua mấy thước vải cùng một ít chân mền, cũng nhờ tiểu nhị giúp nàng đưa tới chỗ xe bò.

Bởi vì mua rất nhiều đồ, nên khi Tần Tinh Tinh chạy đến chỗ tập hợp, tất cả mọi người đều đã tới và đang chờ nàng. Thấy vậy, Tần Tinh Tinh vội vàng xin lỗi: "Thật xin lỗi mọi người, bởi vì ta mua đồ có chút nhiều, khiến mọi người phải đợi lâu. Ta có mua ít điểm tâm, mọi người cùng tới ăn thử đi". Nói xong liền lấy bao điểm tâm mở ra đưa qua.

Bởi vì Tần Tinh Tinh xin lỗi trước, nên tâm tình mọi người cũng dịu xuống không ít. Cười cười nhường chỗ cho Tần Tinh Tinh, còn để ra một ít chỗ cho nàng để đồ.

Nhưng không phải tất cả mọi người đều dễ nói chuyện như vậy.

Ban nãy, tuy Tần Tinh Tinh trừng trị Hoàng Thúy Bình một trận, khiến nàng thành thật không ít. Nhưng người này chính là loại người vết sẹo lành liền quên đau, bản thân nghĩ lại càng nghĩ càng thấy không thích hợp, chính mình một người lớn như vậy sao lại để Tần Tinh Tinh dễ dàng bắt chẹt. Nàng hạ quyết tâm muốn Tần Tinh Tinh đẹp mặt, muốn cho Tần Tinh Tinh một cái giáo huấn.

Vốn dĩ tất cả mọi người đều là người một thôn, ngày thường quan hệ cũng tương đối tốt, thời điểm họp chợ phải chờ ai một chút cũng không cảm thấy gì. Tần Tinh Tinh cũng không tính là đến muộn, sở dĩ mọi người sinh khí như vậy chính là do Hoàng Thúy Bình ở một bên khích bác.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tác dụng của dư luận

Edit: Hương Hương

"Ồ. Cái giá của người cũng thật lớn, để cho mọi người phải chờ một mình người". Hoàng Thúy Bình âm dương quái khí nói.

Tần Tinh Tinh cùng Diên đại tẩu nói chuyện, căn bản không để ý tới nàng.

Hoàng Thúy Bình thấy vậy, cho rằng Tần Tinh Tinh sợ nàng, nói càng hăng say: "Chắc chắn chắc, người cho rằng cho chúng ta một chút thức ăn là chúng ta sẽ không sinh khí nữa? Thật không biết người nghĩ gì, có phải cảm thấy tất cả chúng ta đều là loại kiến thức hạn hẹp".

Nàng vừa nói, vừa hướng tay tới túi lấy điểm tâm, tướng ăn rất xấu. Điểm tâm cũng với nước miếng cứ vậy phun khắp nơi, người chung quanh đều không dấu vết cách xa nàng chút.

"Người nhìn người đi, chúng ta nhiều người như vậy, vậy mà người chỉ lấy ra một bao điểm tâm, căn bản nhét kê răng cũng không đủ, thật là một người không phóng khoáng. Hơn nữa người chiếm nhiều chỗ trên xe như vậy, vốn dĩ đã đủ chật, giờ đến chỗ để ngồi cũng không có".

Hoàng Thúy Bình lái nhai liên tục, cho dù không có ai để ý, nàng vẫn nói rất hăng say. Làm Tần Tinh Tinh không thể không bội phục trình độ tự cho là đúng của nàng.

Nhưng đây cũng là mục đích Tần Tinh Tinh muốn, tuy nàng nhìn Hoàng Thúy Bình không vừa mắt, nhưng Hoàng Thúy Bình nói sao cũng là tẩu tử của nàng, nếu như làm quá đáng quá cũng không tốt, nàng sợ tới lúc đó đại bá nương sẽ bởi vì chuyện này đi tìm cha mẹ nàng phiền toái.

Hiện tại nàng cần một cái lý do, một cái lý do có thể trừng trị Hoàng Thúy Bình.

Ngày thường Hoàng Thúy Bình chỉ biết sử dụng mấy thủ đoạn gian dối, nghĩ biện pháp cò ăn, tức phụ trong thôn vốn cũng không muốn cùng nàng giao lưu nhiều. Bây giờ nàng nói Tần Tinh Tinh, cũng xem như đắc tội với tất cả mọi người trên xe.

Kiến thức hạn hẹp? Một bao điểm tâm đã bị thu mua? Những lời này là đang nói ai, trên xe này ngoại trừ các nàng còn có người khác sao?

Nói như vậy sao có thể làm người chung quanh không tức giận.

"Tinh Tinh, không phải tẩu tử nói người. Người nhìn người đi, tướng công mới chết đã chạy đi mua nhiều đồ như vậy, người không biết còn tưởng rằng người rất cao hứng. Vốn dĩ mẹ ta nói giới thiệu cho người một nhà tốt, người lại không muốn. Nhìn dáng vẻ này của người đi, không phải là đã tìm được một nhà tốt đấy chứ". Hoàng Thúy Bình càng nói càng thái quá.

Tần Tinh Tinh nghe được những lời này, hàn quang trong mắt loé lên, nói: "Ta cảnh cáo người không được nói bậy".

"Hừ. Ta đâu có nói bậy, nương ta vừa mới cho người mười lượng bạc, người liền mua nhiều đồ như vậy, nếu không phải tìm được một nhà tốt, người sẽ cam lòng tiêu nhiều tiền như vậy sao. Hay là người tính tiêu hết số tiền này liền quay về Tần gia? Ta nói cho người biết, cô nương gả ra ngoài như bát nước đổ đi, hôn sự lần trước người không muốn, về sau cũng đừng nghĩ trở về nhà mẹ để lấy được chỗ tốt gì, không có cửa đâu".

"Số bạc kia là nương người cho ta sao? Nếu không phải hôm qua ta nói muốn bạc triều đình phát trợ cấp, thì nương người đã lấy hết số bạc duy nhất này của ta rồi. Ta chiếm chỗ tốt của nhà mẹ đẻ? Từ khi ta gả vào Viên gia, còn chưa thấy qua một chút đồ tốt gì của nhà mẹ đẻ, ngay cả của hồi môn các người cũng không chuẩn bị cho ta! Hiện tại trời lạnh như vậy, ta không đi mua mấy thứ này trở về, người tính để ta cùng bọn nhỏ đói chết lạnh chết ư? Cũng không biết hôm qua là người nào trộm hết gạo cùng bột mì nhà ta, cũng không sợ buổi tối ngủ không yên".

"Ai... Ai trộm đồ của người? "

Mọi người thấy Hoàng Thúy Bình dáng vẻ hoảng loạn, còn có gì không hiểu.

Trong lúc nhất thời, mọi người trong xe đều nghị luận sôi nổi. Mọi người bình thường đều thấy nhà bọn họ cuộc sống cũng không tệ. Người trong nhà nhiều, mà nữ nhân cũng rất biết sinh dưỡng, tiêu phí ngày thường trong nhà đều tốt. Tức phụ lão đại nghe nói trước đây là nha hoàn ở nhà giàu trăn trên, người cũng xinh đẹp mà nói chuyện cũng dễ nghe.

Mọi người cũng nghe nói vì chiếu cố lão nhị trong nhà nên Tần Tinh Tinh bị bắt gả chồng, trong nhà cũng cho không ít đồ tốt. Không nghĩ tới nàng gả ra ngoài ngay cả của hồi môn đều không cho.

"Viên gia ngay cả một người lao động cũng không có, chỉ có một tiểu thúc, như thế mọi người trong nhà tương lai sống thế nào?"

"Đúng vậy, ta còn nghe nói, cái gia đình mà các nàng nói là một nam nhân hơn ba mươi tuổi, còn có một lão nương cực kỳ xảo quyệt. Trời ạ. Đây không phải là muốn đem một cô nương sống sờ sờ nhà người ta đẩy vào hố lửa sao? "

"Ai. Thật đúng là biết người biết mặt không biết lòng. Thấy nàng ngày thường là một người khéo léo, ai ngờ được lại đối xử với người trong nhà tàn nhẫn như vậy".

"Không hổ là người từ nhà giàu đi ra, tâm nhãn cũng thật là nhiều. Chúng ta về sau phải cẩn thận chút, tránh cho bị nàng lừa mà không biết".

"Nhà ta hôm trước bị mất con gà, nói không chừng là bị người nào đó lấy mất".

Tục ngữ nói rất đúng, ba nữ nhân có thể hợp thành một cái sân khấu, như vậy nữ nhân trên xe bò này có thể hợp thành một cái gánh hát. Một đám người ghé đầu vào nhau, rất nhanh đưa ra kết luận Tần Tinh Tinh muốn.

Đây chính là mục đích của Tần Tinh Tinh, làm cho mọi người biết được con người thật của đại bá nương Đồng Phụng. Từ giờ trở đi đối với Đồng Phụng có lòng cảnh giác, như vậy sẽ đánh vỡ ấn tượng tốt với nàng trong suy nghĩ mọi người, đối với tương lai sẽ càng dễ dàng quật ngã nàng.

"Các người đừng nói linh tinh, nương ta không phải là người như vậy".

Hoàng Thúy Bình ở một bên nghe mà hoảng sợ, nếu chuyện này để mẹ chồng nàng biết, còn không phiền chết nàng.

Nàng chính là cái gì cũng chưa làm, chỉ nói Tần Tinh tinh hai câu. Ai biết, nhóm người này dăm ba câu đã đem đầu mâu chiếu lên đầu mẹ chồng nàng.

Nhưng miệng là ở trên người người khác, cho dù nàng có nói thế nào thì cũng không ai nghe nàng, muốn nói như thế nào thì tiếp tục nói như vậy. Đối với việc Tần Tinh vì sao mua nhiều đồ như thế, cũng không ai chú ý tới.

Tần Tinh Tinh ở một bên nhắm mắt nghỉ ngơi, phảng phất như âm thanh ồn ào xung quanh đều không ảnh hưởng tới nàng. Nhớ trước đây khi nàng ở hiện đại lăn lộn trên thương trường, chuyện vận dụng dư luận có thể nói là thuận buồm xuôi gió. Hiện tại khiến những người này nói sang chuyện khác cũng không có khó khăn gì.

Lực chú ý bây giờ của nàng đều đặt trên chuyện làm sao để làm giàu.

Bây giờ nàng đã kiếm được món tiền đầu tiên, tuy đã tiêu rất nhiều tiền vào chuyện mua vật dụng sinh hoạt hằng ngày, nhưng vẫn còn đủ để triển khai kế hoạch của bản thân.

Mùa đông sắp tới rồi, nàng nhớ ra có một loại đồ ăn có thể lấy đi bán lấy tiền.

Thời điểm ở nhà, nàng phát hiện một ít sơn tra, đó là do khi mang thai ăn uống cảm thấy không ngon miệng, nên tìm một ít sơn tra. Sơn tra đại ở trên núi chỗ nào cũng có, bởi vì gầy rất chua nên chỉ có tiểu hài tử hay thai phụ mới có thể ngẫu nhiên ăn một ít.

Tần Tinh Tinh nhớ lại, vừa nghĩ lại liền thấy sợ, quả sơn tra này không thích hợp cho thai phụ ăn, nếu không cẩn thận ăn nhiều sẽ khiến thai nhi không thể phát triển, nghiêm trọng hơn chính là sinh non. May mắn lúc trước nguyên chủ chỉ ăn một ít, không có gây ảnh hưởng lớn.

Đây có lẽ là nguyên nhân mà hai đứa nhỏ rất ngoan ngoãn, biết mẫu thân cuộc sống trôi qua cũng không dễ nên không có ầm ĩ, vẫn luôn luôn ngoan ngoãn.

Nghĩ tới đây, Tần Tinh Tinh biểu tình nhu hoà đi không ít. Hôm nay ra ngoài lâu như vậy, thật là nhớ hai đứa nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nhũ danh của bảo bảo

Edit: Hương Hương

Thật vất vả về tới nhà, Tần Tinh Tinh không để ý đồ đạc trên xe, liền đi vào trong phòng xem hai tiểu bảo bối của mình.

"Tiểu đệ, bọn chúng hôm nay có ngoan không? Có âm ỉ không? ". Tần Tinh Tinh nhìn Đại Bạch đang vui vẻ chơi cùng hai tiểu gia hoả, lòng có chút khó chịu. Mẫu thân ở bên ngoài nhớ các người như vậy, thế nhưng hi người các người không có lương tâm cùng Đại Bạch chơi vui vẻ như vậy.

"Tẩu tử, bọn chúng rất ngoan, không có âm ỉ". Viên Vinh Dịch buông quyển sách trên tay xuống, cười nói: "Tẩu tử, người ở trên núi nhất được con mèo này về thật không tệ, rất có kinh tính, cũng không có làm âm ỉ. Lúc đầu ta còn còn sợ nó sẽ không cẩn thận cào bọn nhỏ, kết quả nó chưa từng sinh khí".

Tần Tinh Tinh tức giận trừng mắt nhìn Đại Bạch: "Ta xem bây giờ chúng thích Đại Bạch so với ta hơn".

Nghe thấy cái tên Đại Bạch, Viên Vinh Dịch mặt cười cứng lại một chút: "Hoá ra nó tên là Đại Bạch. Thật đúng là....một cái tên hay. Đúng rồi, tẩu tử, chúng ta không thể lúc nào cũng gọi chúng tiểu bảo bảo được, nhân lúc này đặt cho hai đứa nhỏ một cái tên đi".

"Ừ. Cũng không thể lúc nào cũng gọi bọn nhỏ như vậy được. Tuy nói tên phải đợi tới lúc một tuổi mới được đặt, nhưng có thể đặt nhũ danh trước. Tiểu đệ, không biết người có cái kiến nghị gì không? ". Tần Tinh Tinh đầu tiên dò hỏi ý kiến của Viên Vinh Dịch.

Viên Vinh Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Nhũ danh thì không cần yêu cầu đặc biệt gì, chỉ cần gọi thuận miệng là được. Ta thấy vẫn là tẩu tử quyết định đi".

"Ừ. Vậy ca ca gọi Bảo Bảo, còn muội muội gọi Bối Bối". Tần Tinh Tinh nghiêm túc suy nghĩ thật lâu, mới nói ra ý kiến của mình.

Quả nhiên....là sẽ như vậy. Viên Vinh Dịch đầy mặt hắc tuyến nghĩ, khi hắn nghe cái tên Đại Bạch là đã biết Tần Tinh Tinh là người không biết đặt tên, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi một chút. Hiện tại vừa nghe, cái tên này quả thực là quá tùy tiện đi.

"Ừm, tẩu tử người xem, trong thôn nhiều nhà đều gọi hài tử nhà mình là tam can bảo bối, chúng ta đặt như vậy có phải có chút tùy tiện, không có chút mới mẻ. Gọi ra như vậy chúng ta cùng bọn họ không khác nhau".

"Vậy tiểu đệ cảm thấy đặt tên nào mới tốt, nói ra một chút, có cái gì phải ngược ngược".

"Hai đứa nhỏ là sinh vào giờ Thìn, không sai biệt lắm chính là sinh vào buổi sáng, như vậy đặt một cái tên ý tứ gần với sáng sớm. Hơn nữa, hắn chính là đứa bé đời sau đầu tiên của Viên gia chúng ta, cũng là hy vọng về sau của Viên gia chúng ta, cho nên gọi là Thần hi. Còn bé gái, xem ngày thường nàng cười lên nhìn rất ngọt ngào, vậy lấy tên Đường Đường đi".

Tần Tinh Tinh nhìn Viên Vinh Dịch giải thích ý nghĩa cùng nguồn gốc tên, trong lòng cảm thấy xấu hổ, xem ra cái tên mình đặt thật đáng bỏ đi, bản thân nàng chỉ nghĩ đặt một cái tên gọi lên thật thuận miệng. Ai biết, đặt tên còn phải chú ý nhiều thứ như vậy.

Tùy cơ, Tần Tinh Tinh đánh nhịp nói: "Vậy lấy tên Thần Hi cùng Đường Đường đi". Tần Tinh Tinh cầm đuôi Đại Bạch lúc ẩn lúc hiện trên đùi hai đứa nhỏ nói: "Các bảo bảo, các người giờ đã có tên rồi, các người có vui không? ".

Hai đứa nhỏ cũng không biết là thích cái đuôi của Đại Bạch hay là thích cái tên này, đều hướng Tần Tinh Tinh nở nụ cười rạng rỡ.

Tần Tinh Tinh nhìn thấy hai đứa nhỏ cười, tâm đều tan chảy, cảm thấy tất cả vất vả cùng phấn đấu của bản thân đều đáng giá.

Chơi đùa với đứa nhỏ một lúc, trong viện liền truyền tới giọng của Điền đại tẩu: "Đại muội tử, ta biết người trong lòng nhớ hai đứa nhỏ, nhưng người cũng không thể không cảm đồ của nhà mình về đi".

Tần Tinh Tinh lúc này mới nhớ tới mình còn chưa cảm đồ đặc về, vội vàng từ trong phòng đi ra, cười xin lỗi: "Điền đại tẩu, thật là phiền người, ta chỉ lo cho đứa nhỏ, đều quên mang đồ về, cũng may có người mang qua cho ta".

"Ai, không có chuyện gì, dù sao cũng tiện đường. Hai đứa nhỏ thế nào rồi, không có làm âm ỉ đi". Điền đại tẩu cũng quan tâm hai đứa nhỏ giống vậy.

"Không có. Bọn chúng rất ngoan, Vinh Dịch còn đặt tên cho hai đứa nhỏ, ca ca gọi Thần Hi, muội muội gọi Đường Đường, có phải rất êm tai không? "

Điền đại tẩu gật gù đầu, nói: "Không khổ là người đọc sách, đặt tên so với chúng ta đều hay hơn nhiều. Được rồi, đại muội tử, người có nhiều đồ đặc cần thu thập cũng phải mất một khoảng thời gian, ta không làm phiền người nữa, ta trở về trước đây".

Tần Tinh Tinh trước đem chăn mới mua phơi ở trong sân, rồi đem những đồ còn lại dọn dẹp. Cũng may, bởi vì không gian trên xe có hạn, cho nên có rất nhiều đồ đặc nàng thỉnh thoảng ngày mai đem tới. Hôm nay nàng mua cũng không ít đồ, thừa dịp hôm nay có thời gian, Tần Tinh Tinh muốn sắp xếp lại đồ đặc.

Thời điểm mùa thu chính là thời điểm nhiều cá nhất, Tần Tinh Tinh đã nhìn trúng con sông phía sau nhà nàng thật lâu. Bên trong có rất nhiều cá đang khoan khoái bơi lội, người thời đại này không ăn cá, một là ngại có mùi tanh, hai là ngại cá có nhiều xương.

Tuy cá có thể dễ dàng bắt, nhưng vì vấn đề chế biến, nên có rất ít người ăn thịt cá. Nhưng bây giờ, chỉ có thể nói đám cá này thật xui xẻo khi đụng phải Tần Tinh Tinh.

Tần Tinh Tinh tìm một cây trúc, đem đầu phía trước tước nhọn, rồi cầm theo một cái thùng ra cửa.

Bởi vì sắp tới thời gian ăn cơm, cho nên Tần Tinh Tinh cũng không có chậm trễ, đi nhanh tới bờ sông tìm một trí tốt, tay chân lanh lẹ cầm cây trúc xiên hai ba con cá rồi xách thùng trở về nhà.

Viên Vinh Dịch cảm giác Tần Tinh Tinh chỉ là đi ra ngoài dạo một vòng rồi về. Trong lòng cảm thấy buồn bực, lại nhìn thấy trong tay nàng cầm cái thùng gỗ, hỏi: "Tàu tử, nước trong nhà hôm nay của chúng ta dùng hết rồi sao? Ta nhớ sáng sớm nay Diên đại ca mới gánh nước cho chúng ta mà? "

Từ sau khi Viên Vinh Cận đi chiến trường, nước trong nhà đều là Diên đại ca gánh cho bọn hắn, mỗi ngày một lu đầy, chưa bao giờ gián đoạn.

Tần Tinh Tinh cười nói: "Không có, tàu tử là đi bắt cá, hôm nay tàu tử trở tài cho ngươi xem".

"Nhưng mà tàu tử, không phải tất cả mọi người đều ngại thịt cá quá tanh, nên không có ai ăn nó sao? ". Viên Vinh Dịch nghi hoặc nhìn Tần Tinh Tinh.

"Đó là do tay nghề của các nàng không tốt, hôm nay tàu sẽ cho ngươi xem sự lợi hại của tàu". Tần Tinh Tinh trên mặt tràn ngập tự tin.

Tần Tinh Tinh tay chân lanh lẹ cạo sạch vảy cá, đem nội tạng bên trong lấy ra, tiếp theo dùng muối rửa sạch mấy lần, bảo đảm tới khi ăn không còn mùi tanh.

Tiếp theo, chặt cá ra làm mấy phần, đuôi cá và đầu cá thì mang đi hầm canh, còn thịt cá thì cắt thành miếng mỏng. Bởi vì cá khá lớn, Tần Tinh Tinh tính toán làm thêm một món khác, một nửa làm cá hầm cải chua, một nửa làm cá phiến chua ngọt, phần lớn ở giữa mình cá thì làm cá chiên.

Trong nhà không có dưa chua, nhưng là có rau cải trắng yếm, có thể tạm chấp nhận.

Đầu tiên là đem thịt cá nhúng vào bột mì loãng rồi thả vào chảo dầu chiên một lát, bởi vì bên trong bột mì loãng có thả lòng trắng trứng, nên màu sắc nhìn rất đẹp, còn làm gia tăng mùi vị, khiến thịt cá ngoài giòn trong mềm.

Ở trong cho một chút dầu, thêm chút ớt, hoa tiêu, gừng và hành, cho thịt cá vào xào qua, rồi cho thêm ít nước, dưa chua, dùng lửa nhỏ đun, khoảng mười phút thì bắc nồi xuống. Bởi vì dưa chua chưa đủ chua, cho nên Tần Tinh Tinh cho thêm chút dấm.

Cá phiến chua ngọt tương đối dễ làm. Điều chỉnh lượng dấm, đường, nước cho vừa miệng, tiếp cho cá phiến vào bên trong lật xào rồi cho ra đĩa. Món này phải ăn nóng, nếu để nguội mùi vị sẽ không ngon.

Số cá còn lại xếp thành hàng ướp gia vị, chờ tới khi gia vị ngấm thì thả vào bột mì loãng rồi cho vào chảo rán, món này phải rán lâu một chút.

Nhanh tay đem các món đều làm xong, Tần Tinh Tinh mỗi món chia ra một phần đưa qua nhà Diên đại tẩu, chỉ có canh cá do lửa không tới nên không có đưa qua, hơn nữa bây giờ nàng phải uống nhiều canh cá để nhanh có sữa lại. Diên gia đối với nhà bọn họ tốt như vậy, hiện tại có thứ tốt, đương nhiên muốn cùng nhau chia sẻ.

Bạn đang đọc truyện *Diên Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Diêm xấu tới cửa

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh và Viên Vinh Dịch cùng ăn một bữa thật ngon, chờ khi canh cá chín, mỗi người lại uống một chén.

Viên Vinh Dịch cầm trong tay chén sứ mới mua, trên viền chén màu trắng có hình lá xanh, bên trong đựng canh cá màu trắng ngà, cảm thấy đồ ăn càng trở nên tinh xảo, hương vị cũng cực kỳ ngon.

Thờ dài một hơi, Viên Vinh Dịch từ từ nói: "Tàu tử, ngươi bây giờ thật tốt, nếu về sau ngươi vẫn như vậy thì thật tốt".

Hắn không phải là một người vụng về, biến hoá hai ngày nay của Tần Tinh Tinh lớn như vậy, hắn tất nhiên phát giác ra.

Tần Tinh Tinh nghe vậy, thân mình cứng lại. Quả thật, biểu hiện của bản thân vẫn là khiến người khác nghi ngờ. Tuy nàng có ký ức của nguyên chủ, hoàn toàn có thể bảo trì bộ dáng lúc trước khiến người khác không nghi hoặc, sau đó lại từ từ thay đổi. Nhưng là nàng không có làm như vậy.

Nguyên nhân quan trọng nhất chính là điều kiện hiện tại trong cái nhà này thật sự quá kém cỏi. Nàng muốn nắm chặt thời gian nhanh chóng cải thiện loại điều kiện này. Đối với loại thay đổi này, nàng đã nghĩ sẵn lý do thoái thác rồi: "Tiểu đệ, ta và ngươi đều biết, ca ca ngươi trong khoảng thời gian này không về được. Nếu tẩu tử còn không mạnh mẽ lên, những người đó còn không hung ác khi dễ chúng ta. Trước kia đều là ca ca ngươi chống đỡ cái nhà này, nhưng hiện tại ca ca ngươi đang ở chiến trường xa xôi, như vậy hiện tại tẩu tử phải tới chống đỡ cái nhà này".

"Tẩu tử, ta cũng là nam tử hán, ta cũng có thể chống đỡ cái nhà này". Viên Vinh Dịch tỏ vẻ nói.

Tần Tinh Tinh cười sờ sờ đầu Viên Vinh Dịch, nói: "Chờ ngươi lớn lên cao như tẩu tử rồi lại tới chống đỡ cái nhà này".

Dáng người Tần Tinh Tinh nhìn có vẻ nhỏ bé, nhưng tuyệt đối cao một mét sáu lăm. Viên Vinh Dịch hiện tại chỉ là đứa nhỏ tám, chín tuổi, vẫn còn là cái tiểu đầu đinh.

"Tẩu tử ngươi chờ, Vinh Dịch rất nhanh sẽ lớn lên thật nhanh".

"Ừ. Vậy thì ngươi phải ăn thật nhiều cơm vào, như vậy mới nhanh lớn".

Ăn cơm xong, Tần Tinh Tinh đi dỗ Thần Hi với Đường Đường, cho hai đứa nhỏ ăn ít sữa, tuy sữa này không đủ để hai đứa nhỏ ăn no, nhưng sữa mẹ dinh dưỡng rất cao, ít nhiều cũng tốt một chút.

Nghỉ ngơi một chút, Tần Tinh Tinh lại đi ra cửa. Nàng muốn trước khi mùa đông tới vì cái nhà này xây dựng một cái hoàn cảnh thật tốt.

Cũng may Thần Hi cùng Đường Đường tương đối ngoan, nàng cũng yên tâm, hơn nữa Viên Vinh Dịch tuy còn nhỏ nhưng có tính tình nhẫn nại có thể ở bên trông hai đứa nhỏ, còn có Đại Bạch ở bên chơi cùng, hai đứa nhỏ rời khỏi mẫu thân một lát sẽ không sao.

Tần Tinh Tinh trước đi tới nhà Lí chính tìm Tần Xương Hi.

Hôm nay trên đường, nàng có quan sát Tần Xương Hi, phát hiện người này không tệ, tuy nói là thích buôn bán nhưng đối với mọi người thì coi như thành thật, chưa từng phát sinh chuyện ăn trộm hay sử dụng mẹo vặt. Nếu có thể, tìm hắn cùng nhau làm buôn bán cũng không tệ.

Đi tới nhà người ta, đương nhiên không thể đi tay không, Tần Tinh Tinh cầm cái rổ bên trong đựng ít trứng gà cùng điểm tâm.

Kết quả không ngờ khi nàng tới cửa nhà Lí chính, liền bị người huyền não.

"Ôi trời ơi, mẹ ta ơi, Tinh Tinh ngươi sao lại tới đây, nhanh lên đi ra ngoài, đi ra ngoài, đừng đập cửa, biết chưa? ". Một phụ nhân đang ở trong sân nhà Lí chính nói chuyện, thấy Tần Tinh Tinh muốn vào cửa, vội vàng xua tay không cho nàng vào, thanh âm cực kỳ khoa trương khiến người khác phải kinh ngạc.

Tần Tinh Tinh nhìn người trước mặt, đây không phải là tiểu thẩm Tống Như Hoa của nàng sao. Cha mẹ nàng đặt cho nàng cái tên này thật là có chút hữu danh vô thực, nàng lớn lên chính là đáng vẽ của kẻ lỗ mãng, không có nửa điểm cảm giác xinh đẹp như hoa một chút nào. Cổ tình người này còn không tự biết, suốt ngày chạy tới cửa nhà người ta bát quái, mang theo đáng vẽ ta biết rất nhiều nội tình. Kết quả bởi vì nàng miệng thối, không biết đã đắc tội bao nhiêu người.

"Tiểu thẩm, không biết là ngươi có ý tứ gì? Tần Tinh Tinh cư nhiên không thể gặp người sao? ". Tần Tinh Tinh không để ý tới nàng, vừa nhấc chân liền đi vào.

Nhưng khi nàng nhìn thấy nương tử Lí chính mảy cũng nhíu lại, liền biết bản thân hôm nay hình như quá đường đột.

Tống Như Hoa đột nhiên vỗ vỗ đùi, thanh âm lớn đến nỗi hận không thể khiến cả thôn đều nghe thấy: "Ngươi cái nha đầu này, cha mẹ ngươi không có dạy ngươi sao? Trong nhà có người chết thì hai ngày đầu không được phép tới nhà người khác, bằng không sẽ mang đen đủi tới nhà đó. Ta vừa mới nói ngươi còn không nghe, nếu như trong nhà đại bá xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ?".

Nương tử Lí chính mảy nhăn càng sâu, vốn dĩ nàng chỉ có một ít không vui mà thôi, hiện tại lại bị nói như vậy, đây không phải là sống sờ sờ nguyên rủa nhà nàng ngày sau gặp đen đủi sao? Thật là, hai người này nhìn thấy đều không phải thứ người tốt lành gì.

Tần Tinh Tinh thấy tình trạng này, tức giận tiến lên, nói: "Tiểu thẩm, lời này của ngươi không đúng rồi. Người báo tin tới chỉ nói tướng công nhà ta ở trên chiến trường mất tích, cũng chưa chết. Mà cho dù chết, thời gian lâu như vậy, đen đủi muốn tới cửa cũng không thể. Ta chính là muốn nói, tướng công nhà ta còn chưa có chết, nếu để ta về sau nghe được ngươi nói vậy một lần nữa, ta sẽ không khách khí với ngươi".

"Ai da. Mau tới, mọi người mau tới xem xem, ta làm trường bối còn chưa có nói cái gì, nàng liền đối với ta hung ác tàn nhẫn. Đây không phải là xem thường ta sao? Ôi trời ơi, ta không thể sống nổi nữa, Đại bá nương, ngươi phải tới phân xử cho ta, nàng khi dễ người khác. Ở trước mặt ngươi nàng còn làm như vậy, sau lưng còn không biết khi dễ ta tới nhường nào". Tần Tinh Tinh còn chưa nói cái gì, Tống Như Hoa liền kêu trời than đất khóc kêu oan.

"Được rồi. Đừng làm ầm ĩ nữa". Nương tử Lí chính bị làm ầm ĩ đến đầu muốn đau, nàng xoa xoa trán mình "Ta hôm nay có chút không thoải mái, ta không tiện các ngươi. Xương Hi, ngươi giúp ta tiễn các nàng đi".

Lúc này, Tần Xương Hi vẫn luôn trốn trong nhà xem náo nhiệt đành phải đi ra, hắn vỗ vỗ quần áo nói: "Ta một đại lão gia tiễn tẩu tử thì có chút không thích hợp, ta thấy vẫn là ta tiễn đại chất nữ trở về đi, nhà nàng có chút xa".

Tần Tinh Tinh thấy có thể cùng Tần Xương Hi nói chuyện, nếu mục đích đã thành cũng không có ý kiến gì, nàng đem đồ để xuống nói: "Nếu Đại nãi nãi thân mình không thoải mái, ta đây liền cáo từ trước".

Lễ nghĩa làm xong mới xoay người cùng Tần Xương Hi ra cửa, nương tử Lí chính thấy vậy ấn tượng đối với nàng tốt hơn nhiều.

Hai người ở trên đường đi, bởi vì không quá quen thuộc, nên có chút xấu hổ, cuối cùng vẫn là Tần Tinh Tinh mở miệng nói trước: "Ồ chỗ ta có một công việc buôn bán quan trọng, không biết đường thức có nguyện ý nghe một chút hay không? "

"Gọi đường thức thì khách khí quá, người gọi ta một tiếng Xương Hi thức là được". Tần Xương Hi không thèm quan tâm vẫy vẫy tay, tiếp theo là rất gấp không thể chờ nổi hỏi: "Người nói là buôn bán cái gì? Không bằng nói ra ta nghe một chút".

Hết Chương 16.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Bán hồ Lô ngà đường

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh cười cười, nhưng là vẫn bán cái nút, nói: "Đây là do ta lúc nấu ăn mảy mò ra được, nhưng ta dù sao cũng là một nữ nhân, nếu ra ngoài làm buôn bán thì không tốt lắm, nghĩ tới ngài ở phương diện này quen biết nhiều nên chắc có nhiều cửa ra, cho nên muốn tìm ngài bàn bạc một chút".

"Hắc hắc, dễ nói dễ nói, nhưng món ăn này rất cuộc là món gì, người nói ta nghe một chút, cũng dễ dàng ta góp ý kiến một chút".

"Cái này nói nhiều nhưng cũng không dễ dàng giải thích, không bằng ngài tới nhà ta một chuyến, chờ ngài ăn vào miệng rồi sẽ biết nó ra sao".

"Vậy còn chờ cái gì nữa, mau đi thôi". Nói, Tần Xương Hi liền nên bước nhanh hơn, nhưng Tần Tinh Tinh bước chân cũng không có lớn như hắn. Tần Xương Hi đi một đoạn mới phát hiện không đúng, liền dừng lại đợi Tần Tinh Tinh, trong miệng còn oán giận: "Ta xem nếu không người nói trước cho ta nghe một chút, bằng không trong lòng ta giống như bị mèo cào, rất là khó chịu".

Tần Tinh Tinh cười, không nói gì, cứ như vậy treo khẩu vị của hắn.

Thật vất vả tới trong nhà, Tần Xương Hi cảm giác có thể thở phào một hơi: "Chúng ta đã về tới nhà, không biết món ăn này ở đâu, mau đem tới cho ta nhìn một cái".

"Ta cũng không nghĩ lần này có thể nhanh như vậy cùng Xương Hi thức nói tốt, cho nên đồ ăn còn chưa có kịp làm, nhưng mà ngài yên tâm, ta sẽ nhanh chóng làm xong cho ngài".

"Được rồi, vậy ta ngồi đợi một chút". Tần Xương Hi nói vậy, nhưng trong lòng cảm giác ghen đến phát cuồng, nhưng cũng không có thúc giục Tần Tinh Tinh, đã tới đây rồi, lại chờ một lát cũng là đợi, không phải sao.

Nhân rồi nhàm chán, Tần Xương Hi bắt đầu đánh giá căn phòng gạch này. Nhớ tới những gì nghe được trên đường hôm nay, ở trong lòng gật gật đầu, xem ra đám nữ nhân kia nói không sai. Điều kiện nhà này thật là kém, trong nhà Nhị bá điều kiện cũng coi như không kém, thế nhưng lại để khuê nữ trôi qua khổ như vậy, xem ra đại đường tẩu cũng không phải người tốt lành gì.

Đang ở thời điểm đánh giá khắp nơi, Tần Xương Hi bỗng nhiên nghe được trong buồng truyền tới tiếng đọc sách. Tò mò, hắn đi vào trong nhìn, liền thấy một nam hài bộ dáng tuấn lãng đang ngồi đó nghiêm túc đọc sách, nhìn bộ dáng chuyên chú kia, thế nhưng không có phát hiện chính mình đi vào.

Tuổi còn nhỏ như vậy lại có tính tình nhẫn nại, khẳng định tương lai có tiền đồ lớn.

Tần Xương Hi chỉ lo quan sát Viên Vinh Dịch, bỏ quên nhóm vật nhỏ ở trên giường, nhưng là Đại Bạch không có xem nhẹ hắn.

Một người lạ xông vào địa bàn của mình, điều này khiến Đại Bạch rất là cảnh giác, cũng đứng dậy phát ra tiếng kêu ô ô, trong ánh mắt lộ ra tia hung ác, nhưng bởi vì dáng người quá nhỏ nên khiến người khác không cảm thấy có lực sát thương gì.

Nhưng Viên Vinh Dịch ngồi ở mép giường nghe được động tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy có người đang nhìn mình, vội vàng đứng lên hỏi: "Không biết vị đại thúc này là tìm ai? Tẩu tử ta đã ra ngoài, chắc một lát nữa mới trở về".

"Ta là tới cùng tẩu tử người, bởi vì nghe thấy thanh âm đọc sách nên tới nhìn một chút, thật là đường đột, thực xin lỗi".

"Nếu là tẩu tử mời người đến, vậy ngài cùng ta tới nhà chính ngồi đi". Nơi này dù sao cũng là phòng tẩu tử, chính mình tuổi đã không còn nhỏ, theo lý

thuyết cần phải tránh tị hiềm. Nếu không phải vì chăm sóc hai đứa cháu trai cháu gái, hẳn cũng sẽ không tiến vào. Hiện tại vị đại thúc này tiến vào, vậy thật không lễ phép.

"Hai đứa nhỏ như vậy, không có vấn đề sao? ". Tần Xương Hi chỉ chỉ Đại bạch đang xù lông ở trên giường. "Con mèo này thoát nhìn tính tình rất dữ, vạn nhất làm bị thương đứa nhỏ thì làm sao bây giờ? ".

Ai ngờ nghe hắn nói như vậy, lông Đại bạch càng xù hơn, có xu thế tùy thời nhào qua cào hắn.

Viên Vinh Dịch ôn hoà cười cười, nói: "Chuyện này thì ngài yên tâm, Đại bạch rất có linh tính, chỉ có thấy người lạ mới như vậy".

Viên Vinh Dịch cũng không giải thích quá nhiều, dẫn Tần Xương Hi tới nhà chính, Tần Tinh Tinh vừa lúc làm xong hồ lô ngào đường trở về.

Tần Tinh Tinh cầm mấy xâu hồ lô ngào đường, màu đỏ điểm lẹ, còn có nước màu phủ lên óng ánh, càng làm cho người ta không dòi được mắt.

"Xương Hi thúc, đã để người đợi lâu, cái này chính là món ăn ta nói, người nhìn xem thế nào? ". Tần Tinh Tinh vừa nói vừa đưa một xâu cho Tần Xương Hi, đương nhiên cũng đưa một xâu cho Viên Vinh Dịch đang giả vờ trấn định nhưng ánh mắt đã bán đứng hắn.

Tần Xương Hi mới đầu còn có chút chần chờ, dù sao thứ này hắn cũng từng nhìn thấy, phía sau trên núi nơi nơi đều có thứ này, cái vị chua kia không phải người bình thường có thể chịu được. Nhưng nhìn cái này màu sắc đẹp mắt như vậy, hắn vẫn là cau mày mở miệng nếm thử một miếng, hương vị vừa vào miệng liền làm hắn hai mắt phát sáng.

"Ấn. Thật không ngờ cái thứ quả đỏ đỏ này ngày thường ăn cảm thấy chua, sau khi xử lý liền ăn ngon như vậy. Ăn vào không còn cảm thấy vị chua không nói, bên trong còn có vị ngọt, thơm ngào ngạt. Ngoài ra, bên ngoài còn xốp giòn. Lại nói, màu sắc đẹp như vậy, tiêu hải tử nhất định sẽ rất thích".

Tần Xương Hi đối với hồ lô ngào đường khen không dứt miệng, lại nhìn Viên Vinh Dịch, hắn ngày thường đều là bộ dáng tiểu đại nhân, lúc này lại hết sức chuyên chú tiêu diệt xâu hồ lô ngào đường trong tay, đủ để thuyết minh mị lực của hồ lô ngào đường.

Đối với phản ứng của bọn họ, đều nằm trong dự kiến của Tần Tinh Tinh.

"Không biết món này, Xương Hi thúc cảm thấy thế nào? ".

"Tốt, tốt. Không biết đại chất nữ tính toán hợp tác như thế nào? ". Nhắc tới phương diện làm ăn, Tần Xương Hi nháy mắt trở nên khôn khéo rất nhiều.

Tần Tinh Tinh cười cười nói: "Ta chỉ là một cái nữ tắc trong nhà, ngày thường cũng chỉ biết mày mò làm chút thức ăn, làm sao có thể đi ra ngoài xuất đầu lộ diện làm buôn bán. Người trong thôn đều nói Xương Hi thúc vào Nam ra Bắc kiến thức rất nhiều. Không phải là muốn nhìn ngài có chủ ý gì tốt hay không sao? ".

Nếu nói Tần Tinh trong lòng không có tính toán, đó là không có khả năng. Nhưng nàng cùng Tần Xương Hi cũng không phải rất quen thuộc, hiện tại nàng muốn tìm một đồng bọn có thể hợp tác lâu dài. Tự nhiên trước muốn hiểu rõ toàn bộ đối phương mới được. Hiện tại Tần Tinh Tinh chính là mượn chuyện này tới thử hắn.

Tần Xương Hi ngồi đó trầm ngâm một lúc, vỗ đùi, nói: "Chúng ta đều là người cùng một thôn, vậy ta cùng người nói thẳng".

"Món ăn này của người rất là mới mẻ, độc đáo, lại ăn ngon, phỏng chừng mỗi lần cầm tới trấn trên bán đều có thể kiếm được không ít tiền, nhưng món này hẳn phải dùng không ít đường đi. Ta vừa mới ở trong lòng giản lược tính qua một chút. Bởi vì đây là đồ ăn cho tiểu hài tử, cho nên tới lúc đó bán hai văn tiền một xâu. Khấu trừ phí tổn, một xâu đường hồ lô có thể kiếm được một văn tiền. Ăn theo số người trấn trên tới tính, một cái chợ có thể bán hai trăm cây, cũng chính là có thể kiếm được hai trăm văn. Đương nhiên, đây là thời điểm ổn định, chúng ta vừa mới bắt đầu bán phỏng chừng tiền sẽ kiếm ít đi".

"Ở chỗ ta có hai cái biện pháp, người nghe thử một chút. Biện pháp thứ nhất chính là người đem phương pháp làm món này dạy cho ta, ta trả cho người một lượng bạc. Biện pháp thứ hai, ta sẽ không học làm món này, thời điểm mỗi lần ta bán, ta đều tới chỗ người lấy hàng, kiếm tiền trở về chúng ta chia đôi".

Tần Xương Hi một hơi nói xong liền nhìn nhìn Tần Tinh Tinh, muốn nhìn một chút nàng lựa chọn như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Bán đứt cùng chia làm

Edit: Hương Hương

Dù sao không chỉ có mình Tần Tinh Tinh muốn thử Tần Xương Hi, mà Tần Xương Hi cũng muốn nhìn Tần Tinh Tinh có phải là người hiểu rõ đạo lý

không, bằng không tới lúc hợp tác, đồ đem bán còn thừa lại nhiều, nằng lại sốt ruột, như vậy sinh ý này thật không thể nào làm.

Tần Tín Tín nghe xong Tần Xương Hi nói, nhướn miệng cười, nói: "Ta chọn loại thứ nhất, nhưng ta cũng có một yêu cầu, biện pháp này ngươi chỉ có thể chính mình học, không thể nói cho người thứ hai. Dù sao ta còn dự định dạy cho vài người, như vậy còn kiếm nhiều lợi nhuận một chút".

Nghe nằng vừa nói như vậy, Tần Xương Hi vội la lên: "Cái này không thể được, nếu như biện pháp này ngươi dạy cho nhiều người, ta đây làm sao kiếm được tiền".

"Xương Hi thúc, chuyện này thì ngươi yên tâm, ta nghĩ về sau còn tiếp tục trụ lại ở trong thôn, sẽ không hỏ các ngươi. Ta đã tính qua, thị trấn này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, cho nên nói trong một cái thị trấn có hai người bán hồ lô ngào đường cũng không có ảnh hưởng. Hơn nữa, mấy người bán hàng rong qua lại ở quê nhà cũng có thể bán hồ lô ngào đường. Trong thị trấn cũng có thể có người đi bán không phải sao? Cho nên nói, ta bán nhiều cho vài người đối với ngài cũng không có ảnh hưởng gì".

Tần Tín Tín đếm đếm trên đầu ngón tay tính cho Tần Xương Hi xem, không khỏi làm Tần Xương Hi rửa mắt mà nhìn.

"Ai nha, đại chất nữ, ngươi đúng là được định trời sinh có thể làm buôn bán. Ta như thế nào không nghĩ tới mấy vấn đề này, những lời ngươi nói thật đúng là giúp ta hiểu ra rất nhiều. Ngươi yên tâm, Xương Hi thúc sẽ giúp ngươi tìm người tới học cách làm món này. Ta mấy năm qua bản lĩnh khác không có, nhưng bằng hữu vẫn là nhận thức không ít".

Tần Tín Tín chính là chờ những lời này. Tuy vừa rồi nằng nói không tẻ, nhưng nằng là một nữ tặc trong nhà sao có thể nhận thức những người này, nên cần một người trung gian đến xe chỉ dẫn kim hồ trợ giới thiệu. Mà Tần Xương Hi chính là thí sinh tốt nhất nằng nhìn trúng.

"Nếu như vậy, vậy làm phiền Xương Hi thúc, nhưng cũng không thể để ngài bận rộn không công như vậy được, tay nghề này hôm nay ta sẽ dạy miễn phí cho ngươi". Tần Tín Tín hào khí nói.

"Cái này không được, đã nói đưa một lượng bạc thì chính là một lượng bạc. Ta đây làm thúc thúc còn có thể tham chút tiện nghi nhỏ này sao?". Tần Xương Hi trừng mắt, từ trong lồng ngực móc tiền ra, nhưng lại bị Tần Tín Tín ngăn cản.

"Nhìn Xương Hi thúc nói những lời này kìa, nếu không nhờ có ngươi ta làm sao có thể nhận thức những người đó, cho nên đây là ngài nên được. Chúng ta về sau sẽ còn rất nhiều cơ hội hợp tác. Chỗ ta còn có nhiều phương pháp đồ ăn khác, tới lúc đó còn muốn tìm ngài hỗ trợ. Chuyện này cứ quyết định như vậy đi, bằng không về sau ta sẽ rất xấu hổ khi tìm ngài hỗ trợ". Tần Tín Tín ngữ khí mãnh liệt nói, không cho phép hấn phản bác.

Tần Xương Hi cũng không phải là người thích giả vờ khách sáo nhún nhường qua lại. Thấy Tần Tín Tín cái dạng này, nói: "Vậy được, Tín Tín, hôm nay ta nhận tình này của ngươi, tới lúc đó ta giới thiệu nhiều cho ngươi vài người lại đây học. Yên tâm, tới lúc đó ta sẽ nói với họ quy củ rõ ràng".

Hai người lập thành hiệp nghị, Tần Tín Tín cũng không nói nhiều, dẫn hấn xuống bếp dạy hấn những điều cần chú ý khi làm hồ lô ngào đường cùng với nắm giữ độ lửa.

Tần Xương Hi xứng là một người khéo tay, không mất nhiều thời gian đã học được cách ngao đường, tuy so với Tần Tín Tín vẫn có chút chênh lệch, nhưng lấy ra mang bán cũng không thành vấn đề, còn dư lại chính là vấn đề kinh nghiệm.

Tần Xương Hi học xong liền cười chào hỏi Tần Tín Tín, về nhà tiếp tục luyện tập.

Viên Vinh Dịch đợi Tần Xương Hi đi rồi, rốt cuộc nhin không được nghi hoặc trong lòng, hỏi: "Tẩu tử, ta thấy phương pháp thứ hai sẽ kiếm được nhiều tiền hơn. Bọn họ một lần có thể kiếm được hai trăm văn, năm lần như vậy chính là một lượng bạc. Nếu như bọn họ vẫn luôn tới chỗ chúng ta lấy hàng, vậy chúng ta kiếm được nhiều hơn nữa".

Tần Tín Tín nhìn Viên Vinh Dịch mắt to tràn ngập nghi hoặc, nhin không được xoa xoa đầu hấn: "Tiểu đệ nhà chúng ta thật là thông minh, bản thân cũng biết tính toán tự hỏi".

"Tẩu tử....". Viên Vinh Dịch dậm chân, trên mặt ửng đỏ, đối với việc Tần Tín Tín trêu cợt tiểu hài tử nổi lên bất mãn.

Nhìn Viên Vinh Dịch hiếm khi có dáng vẻ này, Tần Tín Tín nhin không được cười lên tiếng: "Tốt. Tốt. Tẩu tử không đùa ngươi nữa".

"Ngươi xem, phương pháp thứ hai này tuy kiếm được tiền, nhưng tới lúc đó sẽ rất mệt mỏi. Không nói tới một ngày ta có thể làm ra nhiều hồ lô ngào đường như vậy hay không, mà những người ở cách xa thị trấn mỗi ngày chạy tới đây xa như vậy để lấy hàng cũng là không hiện thực. Như vậy mỗi ngày tẩu tử cũng chỉ có thể chừng chút chuyện này để làm, kiếm không được bao nhiêu tiền còn chiếm nhiều thời gian. Hơn nữa cách làm hồ lô ngào đường không quá khó, tin chắc về sau sẽ có người làm được. Không bằng nhân lúc bây giờ nó còn mới mẻ độc đáo, kiếm về nhiều tiền một chút.

"Hoá ra là như vậy. Tẩu tử, ngươi nói thật có đạo lý". Viên Vinh Dịch búng tỉnh đại ngộ gật gật đầu: "Tẩu tử, ngươi biết thật là nhiều, giống như ca ca vậy, ca ca cũng biết thật nhiều thứ, mỗi lần đều dạy cho ta thật nhiều".

Nói nói, thanh âm Viên Vinh Dịch dần thấp xuống. Về chuyện của Viên Vinh Cần, đến giờ hấn vẫn không có cách nào tiếp nhận được.

Tần Tín Tín thở dài, biết loại chuyện này chỉ có thể dựa vào thời gian tới xoa dịu.

Bởi vì biết chính mình nói cái gì cũng vô dụng, nên Tần Tín Tín cũng không có khuyên hấn, mà là rời đi đề tài, nói: "Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, không biết ngươi có muốn ăn món gì hay không?"

Viên Vinh Dịch cũng là đứa bé hiểu chuyện, hẩn tự cho là động tác rất kín đáo đem lệ trên khoé mắt lau đi, giương lên khuôn mặt tươi tắn nói: "Tàu từ làm món gì ta đều thích ăn. Nhưng bây giờ ta còn chưa đói, có thể do buổi trưa ăn nhiều".

Tần Tình Tình nghĩ cảm thấy hẩn nói cũng đúng. Dù sao trước kia hai người đều là ăn lương thực phụ với uống cháo loãng, hôm nay ăn nhiều thịt cá như vậy, phỏng chừng dạ dày còn chưa thích ứng tốt. Cho nên chỉ đơn giản nấu cháo gạo kê uống, cộng thêm rau trộn cải trắng Tần Tình Tình làm, giòn giòn chua cay vừa lúc thích hợp ăn cùng với cháo.

Thời điểm buổi tối, Tần Tình Tình sợ Viên Vinh Dịch tâm tình vẫn không tốt. Nên gọi hẩn tới trong phòng, tặng hẩn quyển sách mới mua hôm nay. "Tiểu đệ, ta hôm nay tới trấn trên vừa lúc đi qua hiệu sách, nghĩ tới ngươi còn chưa có quyển sách này, nên mua tặng ngươi".

Quyển sách Tần Tình Tình mua cho Viên Vinh Dịch chính là "Đại Học".

Tuy Viên Vinh Dịch chỉ là hài tử mới chín tuổi, cũng chưa từng được đi tư thực bao giờ, nhưng bản thân hẩn ở nhà đã học xong "Tam Tự Kinh", "Bách Gia Tính", "Thiên Tự Văn", "Đệ Tự Quy", "Luận Ngữ" cũng đã bắt đầu học. Tần Tình Tình nghĩ nghĩ, liền vì hẩn mua một quyển "Đại Học".

Viên Vinh Dịch không nghĩ Tần Tình Tình sẽ vì hẩn chuẩn bị món quà như vậy. Đúng lúc hẩn đang cần quyển này, hẩn nâng lên con mắt phát sáng, vui vẻ nói: "Cảm ơn tàu từ, ta sẽ học thật tốt".

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Công năng mới của không gian

Edit: Hương Hương

Tần Tình Tình thấy Viên Vinh Dịch thích đọc sách như vậy, trong lòng vừa động, nói: "Tiểu đệ, ngươi nếu thích đọc sách như vậy, có muốn tới tư thực học không? "

Viên Vinh Dịch không nghĩ tới Tần Tình Tình bỗng nhiên sẽ hỏi vậy, lập tức liền sửng sốt.

"Sao vậy, tiểu đệ, ngươi không thích đi tư thực học sao? ". Tần Tình Tình kỳ quái hỏi.

Khó trách Tần Tình Tình sẽ hỏi như vậy, bởi vì trước kia Viên Vinh Dịch chưa từng tới tư thực học, đều là Viên Vinh Cẩn ở nhà dạy dỗ hẩn, một đứa nhỏ chưa từng tới tư thực học nên có tâm lý chống cự là điều có thể hiểu.

Nhưng Viên Vinh Dịch không có vấn đề ở phương diện này, bàn tay nhỏ bé của hẩn xoa nắn quần áo, cả người không ngừng vận vẹo, đều sắp vận thành bánh quai chèo. Cuối cùng bại trận dưới ánh mắt chăm chú của Tần Tình Tình, mới ấp a ấp úng nói: "Hiện tại cháu trai cháu gái còn nhỏ như vậy, nếu ta lại đi tư thực thì tàu từ phải làm sao bây giờ? Trong nhà cũng không có người có thể giúp ngươi, ta nghĩ muốn giúp tàu chiếu cố bọn chúng".

Nghe được lời nói của Viên Vinh Dịch, Tần Tình Tình trong lòng ám áp, nói: "Chỉ cần ngươi tương lai có tiền đồ tốt, tàu từ liền không ngại vất vả. Lại nói, quay đầu mùa đông cũng sắp tới, lúc ấy cũng không có chuyện gì làm, tàu từ ở nhà trông bọn chúng là được. Không phải còn có Đại Bạch nữa sao. Nhưng mà ngươi, trời lạnh như vậy còn phải đi tư thực, sẽ rất vất vả. Tàu từ sợ ngươi tới lúc đó chịu khổ không kiên trì được".

"Tàu từ, ta không sợ khổ". Viên Vinh Dịch buột miệng thốt ra.

"Tốt. Chúng ta cứ quyết định như vậy, chờ mấy hôm nữa chị dâu đưa ngươi đi tư thực học".

Trong lúc bất tri bất giác, Viên Vinh Dịch đầu óc vẫn còn u mê dần dần đã bị Tần Tình Tình coi như là đạt thành ý kiến nhất trí, định xuống chuyện đi tư thực học.

Trong không gian, Đại Bạch ngoắc ngoắc cái đuôi nói với Tần Tình Tình: "Chủ nhân, những kiến thức cơ bản về dược liệu hôm qua ngài đã xem và nhớ kỹ. Hôm nay ngài phải học là một trăm linh tám huyệt vị trên cơ thể người. Hơn nữa còn sử dụng châm đâm chính xác đúng chỗ".

Đại Bạch vừa nói xong, trong không gian xuất hiện một mô hình cơ thể người, xúc cảm hoàn toàn giống như người thật, phía trên còn ghi rõ vị trí các huyệt vị. Đây quả là một chuyện thần kỳ. Lúc Tần Tình Tình chạm tay vào huyệt vị, chỗ trống bên cạnh hiện ra tác dụng của huyệt vị đó.

"Chủ nhân, ngài có thể dùng ngón châm này tới thử". Đại Bạch dùng đuôi quấn một cái hộp, ân cần đưa cho Tần Tình Tình.

Tần Tình Tình nghe lời, đem ngón châm đâm vào huyệt vị, bên cạnh liền xuất hiện một cái bảng chấm điểm. Mặt trên hiện ra tổng phân, cho điểm độ chuẩn xác của huyệt vị, cho điểm độ mạnh yếu đều có đánh dấu chính xác. Bên cạnh còn kèm theo ý kiến cải tiến.

Là một người mắc chứng ám ảnh rối loạn cưỡng chế, Tần Tình Tình yêu cầu đối với bản thân rất là nghiêm khắc. Nếu đã có chế độ cho điểm, như vậy

nhất định phải lấy được điểm cao.

Tần Tinh Tinh đối với mô hình không ngừng đâm ngấn châm.

Mỗi một cái huyết vị nàng đều phải đạt tới điểm cao nhất, sau mới đi xem huyết vị khác. Nhờ vậy nàng hạ châm càng ngày càng mau, chuẩn, đúng. Mặc kệ dùng cái tư thế gì, ở dưới tình huống gì đều giống như phản xạ có điều kiện đâm chính xác cái huyết vị đó.

May mắn cái mô hình này là không gian mô phỏng ra, chứ nếu đó là người thật hay thân thể thật, đã bị Tần Tinh Tinh hành hạ đến hỏng rồi.

Đại bạch ở một bên nhìn Tần Tinh Tinh điên cuồng hạ châm, len lén dùng móng vuốt lau mồ hôi lạnh căn bản không có trên trán. Quyết định từ nay về sau biểu hiện thật tốt, không được chọc chủ nhân tức giận. Bằng không dựa vào cái tính thần điên cuồng cùng chấp nhất này của chủ nhân, phỏng chừng đã bị nàng hành hạ cho đến xong đời rồi.

Tuy nói là dùng ý thức ở trong không gian luyện tập thi châm, nhưng cũng sẽ xuất hiện cảm giác mệt mỏi.

Vì muốn Tần Tinh Tinh gia tăng hiểu biết đối với các huyết vị, đồng thời gia tăng hiểu biết đối với y học. Không gian còn có thể nhằm vào những huyết vị nàng mới vừa học được tiến hành một số ví dụ dạy học thực tế.

Đầu tiên giới thiệu cho nàng một loại chứng bệnh, sau đó không gian cho xuất hiện một người giả thuyết. Tần Tinh Tinh có thể đối với người giả thuyết này xem bệnh, còn quan sát phản ứng chứng bệnh của hắn, bắt mạch cảm thụ biến hoá của mạch đập, sau đó khai được liệu cùng tiến hành châm cứu trị liệu.

Chờ khi nàng phán đoán xong, hệ thống cho điểm sẽ xuất hiện, không chỉ giải thích cụ thể bệnh trạng của người bệnh còn cái tiến phương thuốc của nàng, còn nêu ra một số cách làm được thiện có thể trợ giúp điều trị thân thể.

Xác định nàng đã nắm rõ hết tất cả, không gian lại cho xuất hiện người bệnh tiếp theo.

Trung y sở dĩ thâm ảo như vậy bởi vì trong đó có tính hay thay đổi. Cho dù là cùng một chứng bệnh, nhưng bởi vì người bệnh tuổi tác, giới tính, tình trạng thân thể khác nhau, cũng không thể khai cùng một loại phương thuốc. Có rất nhiều yêu cầu có tính thêm hay giảm thích hợp cho phương thuốc, còn có những loại phương thuốc hoàn toàn không giống nhau.

Xem xong vài bệnh nhân, liền đổi trở về tiếp tục học châm cứu.

Suốt một buổi tối, Tần Tinh Tinh vẫn luôn học thi châm, huyết vị, xem bệnh. Giữa chừng còn ra ngoài xem hai đứa nhỏ.

Sáng sớm hôm sau, Tần Tinh Tinh cảm thấy tay có chút đau nhức. Nàng đã nghe Đại bạch nói qua, thân thể cùng ý thức của nàng thống nhất với nhau, cho nên khi nàng ở trong không gian học tập cả một buổi tối, thân thể tự nhiên cũng sẽ có phản ứng phản ánh lại. Nhưng đây cũng là chuyện tốt, bản thân nàng ở trong không gian học được thứ gì đều có thể linh động tự nhiên ứng dụng ở thực tế.

Tuy rất là mệt mỏi, nhưng Tần Tinh Tinh cũng không có ý định ngủ nướng. Bởi vì hôm nay có rất nhiều việc cần phải hoàn thành.

Đồ đạc nàng mua ở trên lát nữa sẽ được người đưa tới, nàng cần phải đi nhận đồ. Ngoài ra, còn phải tìm một chỗ thích hợp để chứa chúng, không tới lúc đó trong nhà sẽ rất lộn xộn.

Đơn giản ăn qua bữa sáng, Tần Tinh Tinh bận rộn dọn dẹp trong viện. Viên Vinh Dịch âm ỉ muốn hỗ trợ, Tần Tinh Tinh cũng tùy hắn.

Hải từ tuổi này vẫn là phải vận động nhiều mới tốt cho thân thể, lúc nào cũng nuôi ở trong nhà thì có thể có tiền đồ gì.

Đang lúc hai người khí thế ngất trời ở trong nhà thu thập, bên ngoài liền truyền tới thanh âm lộn xộn, hình như có rất nhiều người đang hướng bên này chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nam nhân tới học việc

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh đang tò mò, liền nghe thấy tiếng gõ cửa.

"Đại chất nữ, nhanh mở cửa".

Nghe thanh âm sang sảng này, chính là của Tần Xương Hi.

Tần Tinh Tinh vội vàng mở cửa, nhìn thấy Tần Xương Hi ở đằng trước, theo sau còn có mười mấy người.

Nguyên lai đêm qua Tần Xương Hi đi tìm đám người buôn bán cùng ghé vào một chỗ thảo luận chuyện tình sau này. Tần Xương Hi học xong phương pháp làm hồ lô ngào đường, chính mình ở nhà thử làm một chút, xong cầm hồ lô ngào đường này đi tuyên truyền cho Tần Tinh Tinh.

Mọi người vừa nhìn, đều cảm thấy đây quả là một tay nghề thật tốt, hơn nữa chào giá cũng không mắc, nên đều đi theo hắn qua đây.

Tuy nói hiện tại mọi người đều là có cửa kiếm tiền của mình, nhưng là học nhiều thêm một môn cũng là rất tốt. Huống chi bọn họ đều có ý kiến khác nhau, nghĩ muốn cùng Tần Tinh Tinh thương lượng.

"Xương Hi thúc, nhân mạch của ngài đúng là không tệ, mới gần gũi một đêm đã gọi được nhiều người như vậy".

"Đây không phải do hôm qua mọi người vừa tụ tập một chỗ cùng ăn cơm sao, nghe ta nói như vậy, bọn họ một hai đều muốn tới đây. Đúng rồi, Tinh Tinh, hôm nay ta tới đây là còn có một chuyện nữa muốn trưng cầu ý kiến của người, không biết người..." Tần Xương Hi xoa xoa đôi bàn tay, khuôn mặt ngăm đen thế nhưng ghen đến trướng hồng.

Tần Tinh Tinh căn cứ vào nguyên tắc khách hàng là Thượng đế, tâm tình tốt, nói: "Không biết quy củ ta đặt ra có chỗ nào không đúng, có cái gì ngài cứ nói thẳng là được".

Tần Xương Hi thấy Tần Tinh Tinh cũng là một người thông minh, quyết tâm, sau đó đột nhiên dậm chân nói: "Đại chất nữ, vậy ta liền cùng người nói thẳng. Ta cùng đám huynh đệ này vào Nam ra Bắc làm buôn bán, tuy nói chưa làm ra được cửa gì rực rỡ, nhưng là trong huyện cùng các trấn trên chúng ta đều có mua bán nhỏ. Chú ý người ra lần này xác thực là tốt, các huynh đệ vừa nghe cũng thật tán thành. Nhưng là ngày thường chúng ta đều rất bận rộn, nên muốn đem phụ nữ trong nhà gọi tới học, nhưng vì khoảng cách quá xa nên tới đây trước hỏi một chút, chúng ta trước học sau về dạy các nàng có được không?".

Tần Tinh Tinh cẩn thận đánh giá những người này, xem ra ngày thường họ đều là người vào Nam ra Bắc. Bây giờ đã có loại tổ chức nhỏ, cách mỗi một đoạn thời gian sẽ tụ tập một lần, thật là làm người ta kinh ngạc.

"Kỳ thật hôm qua ta đã cùng Xương Hi thúc nói qua, người ta muốn dạy toàn hắn giúp ta tìm tới, đối với nhân phẩm của hắn ta rất là tin tưởng, tự nhiên cũng liền tin tưởng các người sẽ không gạt ta. Nhưng ta vẫn phải nhắc nhở mọi người, chờ sau khi các người trở về nhất định phải suy nghĩ thật tốt, dạy cho bao nhiêu người tay nghề này. Dù sao một người số lượng bán ra cũng là hữu hạn, nhưng tương lai nhiều người biết hồ lô ngào đường này kỳ thật không khó làm, như vậy bán ra sẽ không được giá tốt".

"Chuyện này thì người yên tâm, chúng ta đều hiểu được những điều này". Tần Xương Hi thấy Tần Tinh Tinh đáp ứng, cảm giác chính mình có mặt mũi.

Tiếp theo Tần Tinh Tinh dạy những người này phương pháp làm hồ lô ngào đường, bởi vì phòng bếp diện tích không lớn, cho nên mỗi lần chỉ có ba người đi vào học. Những người còn lại nhàm chán liền ngồi xổm trong viện Tần Tinh Tinh bắt đầu nói chuyện phiếm. Viên Vinh Dịch vốn tính toán ngồi trong sân bồi bọn họ, nhưng bị Tần Tinh Tinh kêu trở về phòng, nàng sợ trong nhà quá nhiều người không cẩn thận va chạm tới hai đứa nhỏ, vừa lúc kêu Viên Vinh Dịch hỗ trợ chăm sóc.

Tần Tinh Tinh còn chuẩn bị nước trà cho mọi người. Bởi vì bên trong nước trà có thả thêm vài giọt linh tuyến, nên hương vị có vẻ ngon hơn nhiều. Phối hợp với một ít điểm tâm Tần Tinh Tinh mua ở trấn trên, thực sự rất là hường thụ.

Bên này công tác giao cho đâu vào đấy tiến hành, bên ngoài Tần gia thôn cũng náo nhiệt lên.

Không vì cái gì khác, mà là đồ Tần Tinh Tinh hôm qua mua ở trên trấn đã được đưa tới.

Hai xe than củi lớn, một xe đủ các loại vại, cùng nhau đi vào Tần gia thôn. Hơn nữa đều là hỏi thăm địa chỉ nhà Tần Tinh Tinh.

Thời điểm nông nhàn, mọi người cũng không có chuyện gì làm, đều đi theo xem náo nhiệt.

Ai biết thời điểm tới nhà Tần Tinh Tinh, thế nhưng phát hiện có rất nhiều đại lão gia ngồi trong nhà Tần Tinh Tinh. Hơn nữa đều là người bên ngoài thôn, có rất nhiều người trong thôn còn nhìn lạ mặt, căn bản là không quen biết.

Tần Xương Hi cùng Tần Tinh Tinh xem như có quan hệ thân thích, vì tiện cho nên vẫn luôn đứng trong phòng bếp, tránh cho tương lai có người nói Tần Tinh Tinh ở trong bếp với một đám nam nhân, đối với thanh danh cũng không tốt.

Tục ngữ nói rất đúng, trước cửa quả phụ thị phi nhiều, những lời này một chút cũng không giả.

Người Tần gia thôn thấy trong nhà Tần Tinh Tinh xuất hiện nhiều nam nhân xa lạ như vậy, lập tức liền hướng tới phương hướng không tốt mà nghĩ.

Người bên ngoài cũng không có đi vào, liền ở bên ngoài nhàn thoại, ngẫu nhiên nhìn vào trong nhà Tần Tinh Tinh tràn ngập khinh bỉ.

Người trong viện Tần Tinh Tinh thấy cái tình huống này, vội vàng hướng trong phòng bếp hô: "Viên nương tử, nhà người có người tới".

Tần Tinh Tinh bởi vì lúc này trong nồi vẫn còn đường chưa ngao tốt, không thể rời đi, vì không muốn lãng phí một nồi này, nàng tạm thời không có đi ra ngoài. Nghĩ chỉ chậm vài phút, chắc sẽ không xảy ra cái chuyện gì lớn. Vì thế chỉ là mở miệng nói: "Phiền tới vị đại ca này kêu họ chờ vài phút, ta sẽ ra

ngay đây".

Ai ngờ chỉ có vài phút thời gian, liền thật sự có người bắt đầu náo loạn.

Từ khi có xe ngựa kéo đồ đạc tới hỏi thăm địa chỉ nhà Tần Tinh Tinh, liền có người ngồi không yên.

Hoàng Thúy Bình bởi vì bị Tần Tinh Tinh chèn ép, trong lòng rất không thoải mái, nghĩ muốn đi theo xem náo nhiệt, vừa mới ra cửa liền gặp Tống Như Hoa, hai người nhìn nhau cười, liền cùng đi theo xem náo nhiệt.

Chờ tới khi hai người tới trước cửa nhà Tần Tinh Tinh, vừa lúc nghe được Tần Tinh Tinh nói chuyện.

Kết quả hai người ở đó người một câu ta một câu, âm dương quái khí bắt đầu nói.

"O! Trong nhà tới nhiều người như vậy thật náo nhiệt".

"Nam nhân vừa mới chết liền có thật nhiều nam nhân khác tới cửa, không chừng tới đây làm gì đó"

"Nhiều người như vậy ở cửa chờ cũng không ra, không biết ở bên trong làm chuyện mờ ám gì?".

"Vốn dĩ ở trong nhà nghèo tới nỗi không một xu dính túi, lại có tiền mua nhiều thứ như vậy, ai biết tiền này ở đâu ra".

Hai người càng nói càng thái quá, thế nào cũng phải đem thanh danh của Tần Tinh Tinh bôi xấu không chịu được.

Một ít người trong thôn cũng bắt đầu nhú mảy. Tần Tinh Tinh dù sao cũng cùng Tống Như Hoa và Hoàng Thúy Bình có quan hệ thân thích, lời hai nàng nói vẫn là rất có phân lượng, dễ dàng khiến người khác tin tưởng.

Chờ tới khi Tần Tinh Tinh từ trong nhà bếp đi ra, người bên ngoài cơ bản đều cho rằng nàng là cái người không tuân thủ nữ tắc.

Hoàng Thúy Bình cùng Tống Như Hoa đắc ý dào dạt nhìn Tần Tinh Tinh rất có loại cảm giác tiểu nhân đắc chí.

Hết Chương 20.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Phương pháp từ đâu ra

Edit: Hương Hương

Trùng hợp, người lão Tần gia cùng Lí chính và tộc trưởng cùng nhau tới.

Đây vẫn là lần đầu tiên Tần Tinh Tinh từ khi xuyên qua gặp được cha mẹ, gia gia nãi nãi của mình.

Tần Bá Dân vừa vào cửa đối với Tần Tinh Tinh trêu ghẹo nói: "Tinh Tinh, đại gia gia lại tới nhìn ngươi".

Tần Tinh Tinh đối với chuyện này liền cười sáng rỡ, nói: "Nhìn đại gia gia nói kia, là Tinh Tinh lại phiền toái ngài. Gia gia nãi nãi, cha mẹ, các người cũng tới, bởi vì nhà nhỏ không có nhiều chỗ để ngồi, các người cũng đừng ghét bỏ".

Tần Bá Dân phát phát tay, nói: "Không cần, ngồi ở trong sân là được, rộng rãi thoải mái".

Tần Bá Quân là gia gia Tần Tinh Tinh, là một anh nông dân trung thực, cũng không có nhiều chú ý như vậy. Thời điểm hắn tới, Tống Như Hoa liền ngừng khóc, thành thành thật thật đi theo phía sau, không dám nói một lời.

Mà cha mẹ Tần Tinh Tinh vẫn luôn đem lại cảm giác không tồn tại gì. Hai người đối với nữ nhi Tần Tinh Tinh cũng coi như là yêu thương, nhưng vẫn luôn cảm thấy áy náy, cũng không mở miệng nói chuyện với Tần Tinh Tinh, cúi đầu đi theo phía sau Tần Bá Quân.

Nãi nãi Tần Tinh Tinh thoát nhìn là một lão thái thái rất có phúc khí, cả người ăn mặc sạch sẽ, cũng không nói gì. Nàng cùng nhóm quái bà bà cổ quái xảo quyệt không giống nhau, lại còn đem quyền hành quản gia giao cho con dâu cả Đồng Phương.

Ghế đá trong sân, đều để ba người Tần Bá Quân, Tần Bá Dân, Tần Gia Bá ngồi.

Ba người này phân biệt là gia gia Tần Tinh Tinh, Lí chính cùng tộc trưởng.

Tộc trưởng Tần Gia Bá là tù tãi, ở trong Tần gia thôn mở một tư thực, ngày thường đều là dạy bọn hậu bối đọc sách, rất ít quản sự. Trong thôn mà có chuyện, đại bộ phận đều là tìm Lí chính. Chỉ khi có nhà nào phân gia, hẳn mới ra mặt.

Cho nên, dựa theo quy củ trước kia, vẫn là Tần Bá Dân mở miệng trước, nói: "Tình Tình, người là xảy ra chuyện gì? Ta nghe người ta nói có chuyện tình quan trọng liên quan tới thanh danh của người, đây cũng không phải là chuyện nhỏ".

Tần Tình Tình bị nhiều người vây xem như vậy cũng không ngượng ngùng, hào phóng tự nhiên tiến lên, nói: "Hồi đại gia gia, chuyện là như thế này. Tiểu thẩm các nàng không biết từ đâu chạy tới nói nhà ta có một đồng người, còn nói thanh danh của ta không tốt. Ta chỉ ở trong nhà dạy những người này làm đồ ăn mà thôi, hơn nữa chuyện này còn có Xương Hi thúc hỗ trợ thu xếp, có chuyện gì ngài có thể hỏi hẳn".

Tần Bá Dân không ngờ trong chuyện này còn có quan hệ tới Tần Xương Hi. Vừa nghe đến nhĩ tử không đọc sách thật tốt, thế nào cũng muốn làm buồn bán cũng trộn lẫn trong đó, hẳn tức giận đến râu đều dựng lên.

Thanh âm trở nên nghiêm khắc hơn, nói: "Người cái tiểu tử thôi, còn không mau tới đây giải thích với ta xem rốt cuộc là có chuyện gì".

Tần Xương Hi thấy lão cha hẳn tới đây, nghĩ trốn ở trong đám người. Kết quả tránh không được, đành phải chui ra. Đầu tiên là cười chào hỏi mấy vị trưởng bối, sau đó mắt nhìn Tần Tình Tình. Trong lòng cười khổ nghĩ, một lượng bạc này của Tần Tình Tình đúng là không dễ kiếm.

Hắn sắp xếp lại ý nghĩ, đối với mọi người nói: "Tất cả mọi người đều biết, ta ngày thường cũng không có yêu thích gì, chỉ yêu thích làm buôn bán nhỏ. Buổi chiều ngày hôm qua lúc ta đưa đại chất nữ trở về, vừa vặn tán gẫu nói nàng biết làm một loại đồ ăn mới lạ ly kỳ, liền nghĩ theo nàng học rồi đem bán lấy tiền. Muốn ta nói, đại chất nữ này quả là có một tay nghề biết buôn bán, chỉ là một món ăn đơn giản, đôi tay liền bán được hơn mười lượng bạc, so với ta thông minh hơn nhiều".

Tiếp theo Tần Xương Hi giải thích cho mọi người Tần Tình Tình là như thế nào kiếm được số tiền này, thao thao bất tuyệt không dừng được.

Tổng Như Hoa nghe Tần Tình Tình đôi tay liền kiếm được hơn mười lượng bạc, con mắt đều muốn thẳng.

Nàng không hề nghĩ ngợi liền đánh gãy lời Tần Xương Hi, reo lên: "Nàng một cái tiểu tửc phụ có thể nghĩ được cái chủ ý gì mới mẻ chứ. Khẳng định là cha mẹ nàng dạy cho nàng. Ta xem tiền này nàng phải giao ra mới được. Cái nhà này một đồng người, cái gì không phải cần tiêu tiền. Dựa vào cái gì nàng cầm phương pháp trong nhà đi kiếm tiền".

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều tập trung tới trên người cha mẹ Tần Tình Tình, nhìn xem hai người có thể nói gì.

Lão cha Tần Tình Tình, Tần Xương Hoa nào có bao giờ trải qua trận thế này, đầu cúi thấp hơn, một câu cũng nói không nên lời.

Lão nương Tần Tình Tình, Hà Mai Phương cũng là như thế.

Cuối cùng, vẫn là Tần Bá Quân bực mình, thấy con trai vẫn luôn không nói chuyện, không kiên nhẫn nói: "Hai người các ngươi rốt cuộc có dạy hay không? Đều là người cầm sao?".

Tần Tình Tình thấy cha mẹ mình là cái dạng này, không cầm được cũng có chút thất vọng.

Nàng bây giờ ở chỗ này có thể nói là không có người nào có thể theo.

Tướng công đi chiến trường sinh tử không rõ, người cũng mất tích có thể nói là lành ít dữ nhiều, mà cha mẹ trong nhà lại đều không hướng về nàng.

Tổng Như Hoa ghé vào bên người Hà Mai Phương, nhỏ giọng nói: "Nhị tẩu, người phải suy nghĩ kỹ, hơn mười lượng bạc cũng không phải là số lượng nhỏ, tức phụ của người không phải vừa lúc mang thai sao, có số tiền này vừa lúc có thể bồi bổ thân mình cho nàng. Khuê nữ đã gả giống như bát nước hắt đi ra ngoài, người nhớ lại chuyện trước đây, nàng như thế nào sẽ cùng người thân cận. Người phải nên hiểu rõ ràng, ai gần ai xa".

Hà Mai Phương cúi đầu xoắn khăn trong tay, đầu ngón tay đều đã trở nên trắng bệch. Cuối cùng, nàng đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tần Tình Tình trong mắt tràn ngập xin lỗi, nàng đi tới trước mặt Tần Tình Tình, nhỏ giọng nói: "Tình Tình, nương thực xin lỗi, nương cũng là bị buộc không có biện pháp".

Tần Tình Tình nghe xong trong lòng lạnh lùng, đối với cha mẹ chính mình không bao giờ ôm hy vọng nữa.

Nhớ trước đây, bọn họ có thể vì việc hôn nhân của nhĩ tử mà đem nàng gả cho một người sắp xuất chinh, hiện tại cũng có thể vì bụng con dâu mà đánh chủ ý lên tiền của nữ nhĩ. Tuy nói đây là trọng nam khinh nữ, nhưng cũng không thể làm đến mức khiến người ta thất vọng, buồn lòng như vậy đi, không để lại cho nữ nhĩ một con đường sống.

Tổng Như Hoa thấy Hà Mai Phương chủ ý đã định rồi, vội vàng lớn tiếng hỏi: "Nhị tẩu, người mau tới nói cho mọi người biết phương pháp này có phải là người dạy cho nàng hay không?".

Hà Mai Phương gật gật đầu, sau đó quay đầu đi, không dám nhìn biểu tình của Tần Tình Tình.

Tổng Như Hoa hướng về phía Tần Tình Tình lớn tiếng ồn ào nói: "Xem đi, phương pháp này vốn dĩ là của trong nhà, người còn không mau đem tiền bạc giao ra".

Mọi người vây xem thấy nội dung câu chuyện xảy ra biến hoá, cũng đều ở một bên nhìn đến mùi ngon.

Tần Tinh Tinh ánh mắt lăng liệt quét nhìn đám người bốn phía, chờ người xung quanh thanh âm giảm xuống, nói: "Phương pháp này nếu là nương ta giao cho ta, vậy ta hẳn là nên đưa tiền cho nương ta mới đúng, cùng người có quan hệ gì. Tiểu thẩm, người ở chỗ này kêu kêu quát quát là muốn trộn lẫn cái gì?".

"Mọi người trong nhà ăn cơm đều là trong một cái bếp, như vậy tiền tài tự nhiên phải giao cho của công mới đúng". Tống Như Hoa lời nói rất là xác định.

"Như vậy dựa theo như lời người nói, phương pháp này là ta từ chỗ nương ta học được, cho nên tiền này là giao cho nương ta, mà nương ta có được phương pháp này chính là học được từ nhà mẹ đẻ, vì cái gì mà tiền này lại phải giao cho các người, mà không phải là đưa qua nhà ông ngoại của ta? Chẳng lẽ phương pháp này là từ Tần gia học được hay sao? Vậy tại sao lại là mẹ ta dạy cho ta?".

Tống Như Hoa không nghĩ tới Tần Tinh Tinh sẽ nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn đứng đó ngốc.

Hết chương 22.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Phương pháp từ đâu ra

Edit: Hương Hương.

Trùng hợp, người lão Tần gia cùng Lí chính và tộc trưởng cùng nhau tới.

Đây vẫn là lần đầu tiên Tần Tinh Tinh từ khi xuyên qua gặp được cha mẹ, gia gia nãi nãi của mình.

Tần Bá Dân vừa vào cửa đối với Tần Tinh Tinh trêu ghẹo nói: "Tinh Tinh, đại gia gia lại tới nhìn người".

Tần Tinh Tinh đối với chuyện này liền cười sáng rỡ, nói: "Nhìn đại gia gia nói kia, là Tinh Tinh lại phiền toái ngài. Gia gia nãi nãi, cha mẹ, các người cũng tới, bởi vì nhà nhỏ không có nhiều chỗ để ngồi, các người cũng đừng ghét bỏ".

Tần Bá Dân phát phát tay, nói: "Không cần, ngồi ở trong sân là được, rộng rãi thoải mái".

Tần Bá Quân là gia gia Tần Tinh Tinh, là một anh nông dân trung thực, cũng không có nhiều chú ý như vậy. Thời điểm hắn tới, Tống Như Hoa liền ngừng khóc, thành thành thật thật đi theo phía sau, không dám nói một lời.

Mà cha mẹ Tần Tinh Tinh vẫn luôn đem lại cảm giác không tồn tại gì. Hai người đối với nữ nhi Tần Tinh Tinh cũng coi như là yêu thương, nhưng vẫn luôn cảm thấy áy náy, cũng không mở miệng nói chuyện với Tần Tinh Tinh, cúi đầu đi theo phía sau Tần Bá Quân.

Nãi nãi Tần Tinh Tinh thoát nhìn là một lão thái thái rất có phúc khí, cả người ăn mặc sạch sẽ, cũng không nói gì. Nàng cùng nhóm quái bà bà cổ quái xảo quyệt không giống nhau, lại còn đem quyền hành quản gia giao cho con dâu cả Đông Phương.

Ghế đá trong sân, đều để ba người Tần Bá Quân, Tần Bá Dân, Tần Gia Bá ngồi.

Ba người này phân biệt là gia gia Tần Tinh Tinh, Lí chính cùng tộc trưởng.

Tộc trưởng Tần Gia Bá là tú tài, ở trong Tần gia thôn mở một tư thực, ngày thường đều là dạy bọn hậu bối đọc sách, rất ít quản sự. Trong thôn mà có chuyện, đại bộ phận đều là tìm Lí chính. Chỉ khi có nhà nào phân gia, hắn mới ra mặt.

Cho nên, dựa theo quy củ trước kia, vẫn là Tần Bá Dân mở miệng trước, nói: "Tinh Tinh, người là xảy ra chuyện gì? Ta nghe người ta nói có chuyện tình quan trọng liên quan tới thanh danh của người, đây cũng không phải là chuyện nhỏ".

Tần Tinh Tinh bị nhiều người vây xem như vậy cũng không ngượng ngùng, hào phóng tự nhiên tiến lên, nói: "Hỏi đại gia gia, chuyện là như thế này. Tiểu thẩm các nàng không biết từ đâu chạy tới nói nhà ta có một đồng người, còn nói thanh danh của ta không tốt. Ta chỉ ở trong nhà dạy những người này làm đồ ăn mà thôi, hơn nữa chuyện này còn có Xương Hi thúc hỗ trợ thu xếp, có chuyện gì ngài có thể hỏi hắn".

Tần Bá Dân không ngờ trong chuyện này còn có quan hệ tới Tần Xương Hi. Vừa nghe đến nhi tử không đọc sách thật tốt, thế nào cũng muốn làm buồn bán cũng trộn lẫn trong đó, hắn tức giận đến râu đều dựng lên.

Thanh âm trở nên nghiêm khắc hơn, nói: "Người cái tiểu tử thối, còn không mau tới đây giải thích với ta xem rốt cuộc là có chuyện gì".

Tần Xương Hi thấy lão cha hắn tới đây, nghĩ trốn ở trong đám người. Kết quả tránh không được, đành phải chui ra. Đầu tiên là cười chào hỏi mấy vị

trường bối, sau đó mắt nhìn Tần Tinh Tinh. Trong lòng cười khổ nghĩ, một lượng bạc này của Tần Tinh Tinh đúng là không dễ kiếm.

Hắn sắp xếp lại ý nghĩ, đối với mọi người nói: "Tất cả mọi người đều biết, ta ngày thường cũng không có yêu thích gì, chỉ yêu thích làm buôn bán nhỏ. Buổi chiều ngày hôm qua lúc ta đưa đại chất nữ trở về, vừa vận tán gẫu nói nàng biết làm một loại đồ ăn mới lạ kỳ, liền nghĩ theo nàng học rồi đem bán lấy tiền. Muốn ta nói, đại chất nữ này quả là có một tay nghề biết buôn bán, chỉ là một món ăn đơn giản, đổi tay liền bán được hơn mười lượng bạc, so với ta thông minh hơn nhiều".

Tiếp theo Tần Xương Hi giải thích cho mọi người Tần Tinh Tinh là như thế nào kiếm được số tiền này, thao thao bất tuyệt không dừng được.

Tổng Như Hoa nghe Tần Tinh Tinh đổi tay liền kiếm được hơn mười lượng bạc, con mắt đều muốn thẳng.

Nàng không hề nghĩ ngợi liền đánh gãy lời Tần Xương Hi, reo lên: "Nàng một cái tiểu tức phụ có thể nghĩ được cái chủ ý gì mới mẻ chứ. Khẳng định là cha mẹ nàng dạy cho nàng. Ta xem tiền này nàng phải giao ra mới được. Cái nhà này một đồng người, cái gì không phải cần tiền. Dựa vào cái gì nàng cảm phương pháp trong nhà đi kiếm tiền".

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều tập trung tới trên người cha mẹ Tần Tinh Tinh, nhìn xem hai người có thể nói gì.

Lão cha Tần Tinh Tinh, Tần Xương Hoa nào có bao giờ trải qua trận thế này, đầu cúi thấp hơn, một câu cũng nói không nên lời.

Lão nương Tần Tinh Tinh, Hà Mai Phụng cũng là như thế.

Cuối cùng, vẫn là Tần Bá Quân bực mình, thấy con trai vẫn luôn không nói chuyện, không kiên nhẫn nói: "Hai người các ngươi rốt cuộc có dạy hay không? Đều là người cầm sao?"

Tần Tinh Tinh thấy cha mẹ mình là cái dạng này, không cảm được cũng có chút thất vọng.

Nàng bây giờ ở chỗ này có thể nói là không có người nào có thể theo.

Tướng công đi chiến trường sinh tử không rõ, người cũng mất tích có thể nói là lành ít dữ nhiều, mà cha mẹ trong nhà lại đều không hướng về nàng.

Tổng Như Hoa ghé vào bên người Hà Mai Phụng, nhỏ giọng nói: "Nhị tẩu, ngươi phải suy nghĩ kỹ, hơn mười lượng bạc cũng không phải là số lượng nhỏ, tức phụ của ngươi không phải vừa lúc mang thai sao, có số tiền này vừa lúc có thể bồi bổ thân mình cho nàng. Khuê nữ đã gả giống như bát nước hắt đi ra ngoài, ngươi nhớ lại chuyện trước đây, nàng như thế nào sẽ cùng ngươi thân cận. Ngươi phải nên hiểu rõ ràng, ai gần ai xa".

Hà Mai Phụng cúi đầu xoắn khăn trong tay, đầu ngón tay đều đã trở nên trắng bệch. Cuối cùng, nàng đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tần Tinh Tinh trong mắt tràn ngập xin lỗi, nàng đi tới trước mặt Tần Tinh Tinh, nhỏ giọng nói: "Tinh Tinh, nương thực xin lỗi, nương cũng là bị buộc không có biện pháp".

Tần Tinh Tinh nghe xong trong lòng lạnh lùng, đối với cha mẹ chính mình không bao giờ ôm hy vọng nữa.

Nhớ trước đây, bọn họ có thể vì việc hôn nhân của nhi tử mà đem nàng gả cho một người sắp xuất chinh, hiện tại cũng có thể vì bụng con dâu mà đánh chủ ý lên tiền của nữ nhi. Tuy nói đây là trọng nam khinh nữ, nhưng cũng không thể làm đến mức khiến người ta thất vọng, buồn lòng như vậy đi, không để lại cho nữ nhi một con đường sống.

Tổng Như Hoa thấy Hà Mai Phụng chủ ý đã định rồi, vội vàng lớn tiếng hỏi: "Nhị tẩu, ngươi mau tới nói cho mọi người biết phương pháp này có phải là người dạy cho nàng hay không?"

Hà Mai Phụng gật đầu, sau đó quay đầu đi, không dám nhìn biểu tình của Tần Tinh Tinh.

Tổng Như Hoa hướng về phía Tần Tinh Tinh lớn tiếng ồn ào nói: "Xem đi, phương pháp này vốn dĩ là của trong nhà, ngươi còn không mau đem tiền bạc giao ra".

Mọi người vây xem thấy nội dung câu chuyện xảy ra biến hoá, cũng đều ở một bên nhìn đến mùi ngon.

Tần Tinh Tinh ánh mắt lạnh liệt quét nhìn đám người bốn phía, chờ người xung quanh thanh âm giảm xuống, nói: "Phương pháp này nếu là nương ta giao cho ta, vậy ta hẳn là nên đưa tiền cho nương ta mới đúng, cùng ngươi có quan hệ gì. Tiểu thẩm, ngươi ở chỗ này kêu kêu quát quát là muốn trộn lẫn cái gì?"

"Mọi người trong nhà ăn cơm đều là trong một cái bếp, như vậy tiền tài tự nhiên phải giao cho của công mới đúng". Tổng Như Hoa lời nói rất là xác định.

"Như vậy dựa theo như lời ngươi nói, phương pháp này là ta từ chỗ nương ta học được, cho nên tiền này là giao cho nương ta, mà nương ta có được phương pháp này chính là học được từ nhà mẹ đẻ, vì cái gì mà tiền này lại phải giao cho các ngươi, mà không phải là đưa qua nhà ông ngoại của ta? Chẳng lẽ phương pháp này là từ Tần gia học được hay sao? Vậy tại sao lại là mẹ ta dạy cho ta?"

Tổng Như Hoa không nghĩ tới Tần Tinh Tinh sẽ nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn đứng đó ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Cuối cùng cũng yên ổn

Edit: Hương Hương.

Lúc này, người vây xem bên cạnh cũng thấy có điểm không đúng, đều ồn ào nói chuyện. Không thể nghĩ ngờ chính là nói Tống Như Hoa thấy tiền sáng mắt, nghĩ thủ riêng số tiền này.

Đám người Lí chính thấy trường hợp có chút loạn, vội ra mặt nói: "Tất cả mọi người không cần ồn ã. Bá Quân, người mau nói một câu, phương pháp này người có biết hay không? Có phải là nương Tinh Tinh mang từ nhà mẹ đẻ tới?"

Tần Bá Quân nhìn nhìn người trong thôn ngay trước mặt âm ỉ náo nhiệt, vốn dĩ khuôn mặt đã rất khó coi, giờ thì càng đen như đất nòi, nói: "Ta sao biết được chuyện này, dù sao khi ở nhà cũng chưa thấy nàng làm cái này bao giờ".

Lí chính gật gật đầu nói: "Như vậy xem ra, cũng khó mà nói được".

Tống Như Hoa lúc này cũng đã nghĩ ra lí do thoái thác mới: "Nếu như đồ ăn này theo như lời người nói có thể kiếm được tiền như vậy, sao trước kia khi ở nhà mẹ đẻ không thấy người làm món này. Ta thấy, phương pháp này nhất định là do gần đây nhĩ tẩu mới nhớ tới, lúc này mới dạy cho người".

Dựa theo cách nói của Tống Như Hoa, đây là thời điểm ở nhà chồng nghĩ ra biện pháp, vậy nên phương pháp này hẳn là thuộc về Tần gia mới đúng.

Cách nói này quả thật đưa tới một ít người tán đồng.

Nhưng nghe được lí do này của nàng, Tần Tinh Tinh ngược lại bật cười: "Phương pháp này vì cái gì không thể là ta gần đây nghĩ ra. Sau đó vừa lúc ta dạy cho đám người Xương Hỉ thúc đi kiếm tiền. Cách nói này không phải là càng hợp lý sao?"

Àn! Cách nói này cũng có đạo lý. Đám người vây xem gật gật đầu.

Tống Như Hoa thấy tình hình không đúng, lại đi xúi giục Hà Mai Phụng, nàng nhỏ giọng ở bên tai Hà Mai Phụng nói: "Nhĩ tẩu, đứa con gái này của người thật là biết ăn nói, nhưng người ngấm lại bụng của con dâu người, đây chính là trường tôn của nhĩ phòng các người".

Hà Mai Phụng nghĩ tới con dâu ở trong nhà sắc mặt vàng như nến không có tinh thần gì, cắn chặt răng, quyết tâm nói: "Tinh Tinh, coi như là nương cầu người, thân mình đệ muội người quá yếu. Người đưa số tiền này cho nương để nương mua chút đồ bồi bổ cho nàng".

Tần Tinh Tinh nhìn Hà Mai Phụng đáng vẻ đáng thương, trong lòng cảm khái, người đáng thương cũng có chỗ đáng giận. Lão nương nàng tại sao không thương nàng, ngược lại đối với người đệ đệ kia của nàng nhưng là thật tâm yêu thương.

Nhưng tiền này thật sự là của chính mình, ai cũng đừng hòng lấy đi.

"Nương, nếu như ta đưa cho người số tiền này, đến lúc đó chắc chắn sẽ thuộc về công chung, tới lúc đó nương có thể lấy ra được bao nhiêu tiền để bồi bổ thân thể cho đệ muội, trong lòng nương hẳn cũng rõ ràng. Tiền này có thể hay không tới tay đệ muội cũng không nhất định. Người xác định vì chút tiền này liên chặt đứt đường sống của nữ nhi sao?"

"Ta thấy nhà người mua nhiều đồ như vậy, khẳng định mùa đông trôi qua không tệ. Người trước đem tiền giao ra, cho đệ muội người hạ sinh hài tử rồi nói sau. Đến lúc đó có cơ hội nương nhất định đem tiền trả cho người?"

"Trả? Nương lấy cái gì để trả? Ta nhớ lúc ở nhà, người ngay cả một chút tiền riêng cũng không thể tích góp. Đệ muội có bà bà suy nghĩ cho nàng như vậy thật là tốt. Không giống như ta, không có bà bà không nói, lúc trước khi ta mang thai, ngay cả mẹ ruột cũng không tới thăm, càng miễn bàn là có đồ bồi bổ. Nương, số tiền này, xin thứ cho khuê nữ không thể đưa cho người".

Lúc hai người nói chuyện, Tống Như Hoa nhìn chằm chằm xem biểu tình của Hà Mai Phụng, hiện tại nhìn thấy Hà Mai Phụng mặt trở nên trắng bệch, cũng đã biết kết quả. Nàng vừa thấy tình huống không đúng, vội vàng gào lên: "Tất cả mọi người mau tới nhìn xem mau tới nhìn xem, cái đồ không có lương tâm, cha mẹ vất vả đem nàng nuôi lớn, kết quả nàng vì một chút tiền ngay cả mẹ ruột cũng không nhận, thật là cái đồ trong mắt chỉ có tiền. Người cũng không nghĩ tới cái bụng lớn của đệ muội người sao?"

Tần Tinh Tinh căn bản không để ý tới Tống Như Hoa kêu khóc, trực tiếp đi tới trước mặt Lí chính cùng tộc trưởng, nói: "Các vị trưởng bối, kỳ thật muốn biết phương pháp này là ai nghĩ ra, có một biện pháp rất đơn giản"

"A! Nha đầu, người nghĩ làm như thế nào?". Lí chính hí mắt cười cười.

"Ồ chỗ ta nguyên liệu đều đầy đủ, chỉ cần nhìn xem rốt cuộc ai có thể làm ra đồ ăn, vậy không phải là được rồi sao?". Tần Tinh Tinh đưa ra một cái biện pháp công chính nhất.

Kỳ thật, biện pháp này không thể nói không ai nghĩ ra được, nhưng dù sao đây cũng là việc nhà người khác, huống chi đây còn là chuyện giữa hai mẹ con, nếu làm vậy thật chính khả muốn xé rách da mặt. Mặc kệ phương pháp này là của ai, thì về sau cũng không còn mặt mũi lui tới.

"Đây cũng là một biện pháp, nếu các người đã không để ý, vậy thì làm như vậy đi. Xương Hi, người không phải đã học xong rồi sao? Vậy lát nữa người liền đi vào giám sát đi, các người còn có ý kiến gì không? Nếu có thì nói nhanh đi. Tốt lắm, bắt đầu đi, các người ai làm trước?". Lí chính cuối cùng hạ kết luận.

Hà Mai Phuong lúc này sắc mặt đã rất khó nhìn, nàng nơi nào biết làm mấy thứ này.

Nhưng lúc này, nếu là rút lui cũng không tốt, chỉ có thể căng da đầu chờ lát nữa tiến vào.

Tần Tinh Tinh dẫn đầu tiến vào, tay chân lạnh lẽo làm mấy xâu hồ lô ngào đường. Tần Xương Hi ở một bên nhìn, đem phòng bếp khôi phục nguyên dạng, chờ Hà Mai Phuong cũng đi vào làm.

Hà Mai Phuong chưa từng thấy qua loại đồ ăn này, nhìn thấy thứ gì cũng liền tùy tiện bỏ thêm một ít, cuối cùng đem đường làm cho cháy khét, đồ ăn làm ra vừa nhìn cũng biết ăn không ngon.

Hai người đem đồ mình làm bày ra, chờ mọi người tới đánh giá.

Lí chính nhìn nhìn, nói: "Tin tưởng không cần ta nói, mọi người cũng đã nhìn ra được kết quả. Tốt lắm, chuyện này cứ như vậy đi, tất cả mọi người giải tán đi".

Lí chính xem như còn phúc hậu, hẳn nghĩ giải quyết chuyện này qua loa cho xong việc, miễn cho xấu hổ.

Tổng Như Hoa vẫn là có chút không cam lòng, ở nơi đó lẩm bẩm nói: "Nhà đầu kia hôm nay ở trong bếp luyện tập nhiều lần như vậy, tay nghề tự nhiên sẽ tốt, nhị tẩu ta làm gì có cơ hội để làm mấy thứ này, nên làm ra đồ ăn không tốt cũng là điều dễ hiểu. Sao có thể dễ dàng kết luận như vậy?".

Vừa nghe liền biết Tổng Như Hoa đang làm cái gãy giữa cuối cùng.

Tần Bá Quân ở một bên nghe không nổi nữa, hướng nàng ta rống lên một tiếng: "Người cầm miệng cho ta, mặt mũi người trong nhà đều bị người ném đi. Cút về nhà nhanh lên cho ta!".

Từ đầu tới cuối, nãy nãy Tần Tinh Tinh không nói chuyện, vẫn luôn lẳng lặng ngồi một chỗ, không phát biểu ý kiến cũng không tức giận, cảm giác như không hề tồn tại. Mãi tới khi Tần Bá Quân đứng lên muốn đi, nàng mới đi qua đỡ hắn cùng nhau trở về.

Tần Tinh Tinh lẳng lặng nhìn những người này rời đi, không nói gì.

Từ hôm nay trở đi, nàng cùng người nhà mẹ đẻ có thể nói là xé rách mặt. Nhưng nàng một chút cũng không hối hận.

Tần Xương Hi chờ mọi người đi hết, cũng lại đây cười khổ mà nói một câu: "Đại chất nữ, một lượng bạc này của người cũng thật không dễ kiếm. Nhưng tính tình này của người, ta thích, về sau nếu lại có đồ ăn gì mới mẻ độc đáo cũng đừng quên gọi ta".

Diễn đại tẩu cũng lại đây, an ủi nói: "Tinh Tinh không cần thương tâm, còn có tẩu tử ở đây".

Tần Tinh Tinh cười cười cảm tạ mọi người, biểu hiện một chút đều không khổ sở. Lại không biết, nàng càng như vậy, càng khiến người ta đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nông cụ mới có phần thưởng

Edit: Hương Hương

Sự tình lần trước cũng không lưu lại trong lòng Tần Tinh Tinh ảnh hưởng gì. Nàng giống như chú ong nhỏ cần cù làm việc tích trữ đồ ăn qua mùa đông.

Đầu tiên là đem tất cả rau dưa trong đất phân loại ra ủ ở trong vại.

Cải trắng, đậu que, dưa chuột, còn có củ cải, Tần Tinh Tinh phân loại thành vài phương pháp làm đồ chua, phần nhiều là đặt ở trong vại thêm muối, nước tương linh tinh tiến hành yêm chế, còn lại là làm thành đồ chua. Cứ như vậy, đồ ăn trong nhà liền phong phú gấp đôi.

Ngoài ra, còn đem rất nhiều rau dưa phơi nắng, chờ tới khi nấu cơm lại lấy ra hầm cách thủy.

Mặt khác, Tần Tinh Tinh còn tìm được rất nhiều loại gia vị, phần lớn là ở trong núi ngắt về, nàng còn để lại một ít hạt giống, dự định về sau sẽ đem trồng.

sau đó mang ra ngoài bán lấy tiền.

Nếu muốn người ta chú ý tới chỗ tốt của gia vị này, quan trọng nhất vẫn là hương vị đồ ăn.

Quyết định chủ ý, Tần Tinh Tinh chuẩn bị lần sau họp chợ sẽ tới từ lâu xem một chút, xem bản thân có thể đem một hai cái thực đơn bán ra ngoài không. Thuận tiện tuyên truyền gia vị của mình, mặt khác có thể kiếm được chút tiền lẻ.

Rất nhanh lại tới thời gian phiên chợ tiếp theo, Tần Tinh Tinh từ sớm đã chuẩn bị xong đồ, trước muốn đi lên trấn trên xem tình huống hợp tác với tiệm thợ rèn, thuận tiện nhìn xem có thể tiến thêm một bước nhu cầu hợp tác hay không.

Ai ngờ, Tần Tinh Tinh mới vừa bước vào tiệm thợ rèn, đã được Ngụy sư phó nhiệt tình thỉnh đi vào.

"Viên nương tử, người rốt cuộc đã tới, người không biết mấy ngày nay ta chờ người thật vất vả".

"Chẳng lẽ nông cụ lần trước có vấn đề gì sao? Hay do ta có chỗ nào giải thích không rõ ràng?".

Đề cập tới vấn đề chuyên môn của mình, Tần Tinh Tinh cũng rất là nghiêm túc.

Ngụy sư phó phát phát bàn tay to, cười hắc hắc nói: "Không phải, lần này có một chuyện đại hi sự chờ người".

"Không biết là có chuyện gì, còn thỉnh Ngụy sư phó nói cho ta biết".

Ngụy sư phó cũng không có lập tức trả lời nàng, mà là cười hắc hắc, không biết rốt cuộc là cố ý hay là vô tâm.

Nhưng học đồ ở một bên không nhịn được, nói: "Ngày đó có một đại nhân ở trong huyện nói là muốn quan sát dân tình, phát hiện cái cuộc trong cửa hàng, cảm thấy đặc biệt tốt, liền đề nghị cho sư phó một tấm biển. Sư phó nói không muốn, nói đây là do ngài nghĩ ra, nên mấy ngày nay đều là chờ ngài đến".

Ngụy sư phó bị đoạt lời, nhắc cái quạt hương bồ làm bộ muốn đánh hấn, cười mắng: "Người cái tiểu tử thôi, ngày thường sao không thấy người lanh lợi, hiện tại lại nói nhiều. Đi đi đi, tiểu hài tử qua một bên chơi".

Tần Tinh Tinh ở bên cạnh nghe xong liền hiểu rõ, đứng dậy đối với Ngụy sư phó phúc lễ, nói: "Đa tạ Ngụy sư phó thành toàn".

Chuyện này Tần Tinh Tinh hiểu rõ ràng, dù sao nhà mình cách nơi này khá xa, hơn nữa Ngụy sư phó biết ở lần họp chợ tiếp theo mình mới tới. Trong khoảng thời gian này, hấn có thể đem thành quả này chiếm làm của riêng, dù sao lúc trước nàng cũng không lưu lại cái bằng chứng gì chứng minh đây là do nàng phát minh.

Nhưng là Ngụy sư phó cũng không có làm như vậy, mà là chờ tới khi nàng tới đem chuyện nói cho nàng.

Lúc trước sở dĩ Tần Tinh Tinh lựa chọn Ngụy sư phó hợp tác cũng là nhìn trúng nhân phẩm này của hấn. Dựa vào kinh nghiệm khi Tần Tinh Tinh ở hiện đại dốc sức làm việc, nàng tự nhiên luyện ra một đôi mắt nhãn kim tinh, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra người nào tốt, đáng giá tin tưởng.

Huống chi, trong trấn nhỏ này dân phong khá thuần phác, tất cả mọi người đều rất là thành thật làm buôn bán, không có giống như ở hiện đại người lừa ta gạt.

Ngụy sư phó không có nghĩ tới Tần Tinh Tinh nghiêm túc cảm tạ hấn như vậy, tức khắc có chút ngượng ngùng, cười vẩy vẩy tay nói: "Tốt lắm, cái này chỉ là chuyện nhỏ. Dù sao bây giờ ta cũng không có chuyện gì, vị đại nhân trong huyện kia đã đợi người nhiều ngày, muốn chờ người tới nói chuyện kế tiếp. Ta đây liền đưa người qua gặp hấn".

Tần Tinh Tinh lúc trước đem phương pháp cải tạo cái cuộc cho tiệm thợ rèn, bản thân cũng nghĩ muốn dựa vào cái này khiến cho mọi người chú ý. Một là cải thiện điều kiện canh tác của mọi người, hai là khiến cho mọi người chú ý, sau đó hy vọng được triều đình công nhận, tán thành.

Nàng trong lòng hiểu rõ, chiếu theo xu thế phát triển trước mắt mà nói, nếu tương lai chính mình không có một chỗ dựa, đừng nói tới đảm quan lại áp bách cùng bóc lột, chỉ với nhóm thân thích trong nhà, nàng đều không thể giải quyết tất cả.

Cho dù có năng lực tới giải quyết mấy chuyện này, thì nàng cũng không có thời gian cùng tinh lực giải quyết từng cái. Huống chi, chỉ có ngàn ngày làm trộm, ở đâu có đạo lý ngàn ngày đề phòng trộm.

Cho nên Tần Tinh Tinh tính toán trước tìm cho mình một cái núi lớn, xem như vì tương lai của bản thân tìm một cái chỗ dựa.

Nhưng Tần Tinh Tinh không nghĩ tới bản thân rất nhanh được chú ý. Xem ra người thời đại này đối với nông nghiệp phi thường chú ý.

Chuyện này ngược lại là Tần Tinh Tinh suy nghĩ nhiều.

Đại nhân lần này tới đây thị sát có thể nói là chuyên môn tới tìm Tần Tinh Tinh.

Nếu ngay từ đầu hấn trực tiếp tới cửa thì có vẻ đột ngột, vừa lúc trên người hấn có một chức quan, thời khắc mấu chốt có thể lấy ra dùng một chút.

Lần trước biểu hiện của Tần Tinh Tinh ở trần trên hán đã nhìn ở trong mắt. Thấy nàng đi vào tiệm thợ rèn, nên cũng chạy tới xem, kết quả không nghĩ tới có kinh hi ngoài ý muốn ở bên trong.

Vốn hán còn có chút cảm thấy Viên Vinh Cẩn cưới một nông phụ quả là ủy khuất hán, hiện tại vừa nhìn, nông phụ này quả là không đơn giản.

Đang khi ngẩn người, liền nhận được thông báo: "Đại nhân, người của tiệm thợ rèn tới, nói là đã mang người làm cuộc tới".

"Ân! Để cho bọn họ vào đi".

Tần Tinh Tinh đi theo Ngụy sư phó cùng nhau tới một toà nhà ở trần trên. Toà nhà này rất là tinh xảo, bố trí bên trong cũng rất xảo diệu, có một loại hương vị lâm viên. Trong sân có rất nhiều hòn non bộ hiểm thấy, được xếp đặt xảo diệu, còn có các loại kỳ hoa dị thảo, làm cho sân có vẻ trang nhã rất nhiều.

Nhìn bố trí này cũng biết là xuất từ tay đại gia, người thân phận bình thường không thể nào ở trạch viện như vậy được.

Ngụy sư phó hiển nhiên cũng bị sự xa hoa ở đây làm cho kinh hãi, vẫn luôn thành thật cúi đầu đi theo sau người hầu dẫn đường, không dám nhìn loạn. Tần Tinh Tinh thì ngược lại, ánh mắt thanh minh thân nhiên đánh giá nơi này, trong mắt có chút tán dương, biểu hiện không hề giống một nông phụ.

Đi đại khái một khắc mới đến nơi, người hầu kia nói: "Khâm sai đại nhân, người đã tới".

Khâm sai? Nghe được câu này, chân Ngụy sư phó thiếu chút mềm nhũn, may mắn được Tần Tinh Tinh tay mát lạnh lẹ đỡ.

Hết Chương 23.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Khâm sai là tiểu đệ

Edit: Hương Hương

"Ân! Để cho bọn họ vào đi". Một giọng nói ôn hoà từ bên trong truyền đến.

Nghe giọng nói này, cảm giác người bên trong còn rất trẻ tuổi.

Tần Tinh Tinh đỡ Ngụy Sư phó đang run run rẩy rẩy tiến vào, không đợi hai người kịp hành lễ, liền nghe người kia nói: "Ta đang ở bên ngoài, các người không cần hành lễ. Vị này là Ngụy sư phó đi, mau mời ngồi".

Ngụy sư phó thanh âm có chút run rẩy nói: "Đúng là thảo dân. Đại nhân, ngài gọi tiểu nhân Ngụy Thiết Ngu là được".

"Ngụy sư phó, lần này nhờ có ngài ít nhiều chúng ta mới tìm được vị Viên nương tử này, người thành thật như vậy cũng là một người tốt, ta sẽ phân phó người dưới đưa cho người một tấm biển, xem như biểu dương tinh thần này của người. Được rồi, nhìn người ở đây cũng rất khâm trọng, vậy người đi xuống trước đi, ta cùng vị Viên nương tử này nói chuyện về sau hợp tác"

Ngụy sư phó cảm thấy mình ở chỗ này không được tự nhiên, vội vàng cáo từ. Trước khi đi còn không quên nhìn Tần Tinh Tinh, ý bảo nàng lát nữa biểu hiện thật tốt, chớ chọc cho khâm sai Đại lão gia sinh khí.

Hành động này làm trong lòng Tần Tinh Tinh âm áp, không nghĩ người này khâm trọng như vậy còn lo lắng cho mình. Cho nên nàng đối với Ngụy sư phó nở nụ cười tự tin.

Nguyên bản nàng có khuôn mặt thanh tú, cười như vậy khiến cho người ta có cảm giác kim diễm.

Chờ sau khi Ngụy sư phó rời đi, vị được gọi là Khâm sai đại nhân vội vàng đứng lên, phân phó người chung quanh lui xuống, lúc này mới nhìn Tần Tinh Tinh, có chút ân cần nói: "Đại tẩu, xin mời ngài ngồi".

Tần Tinh Tinh trong lòng có điều hoài nghi, người này sẽ không phải cũng biết tướng công của mình đấy chứ.

Nhìn thấy Tần Tinh Tinh sững sờ đứng đó, Ân Triệu Lê vội vàng giải thích, nói: "Tẩu tử, người có khả năng không biết ta, nhưng ta khi còn nhỏ là bạn chơi cùng đại ca, hán rất chiều cõ ta. Khi có đứa nhỏ khác khi dễ ta, hán đều đứng ra bảo vệ ta. Lần này ta tới đây, là nghĩ muốn gặp mặt tẩu tử".

"Vậy người cũng có thể tới cửa báii phòng, không cần làm như vậy". Tần Tinh Tinh hồ nghi nói.

Ân Triệu Lê vội vàng giải thích nói: "Cái này ta vẫn không thể nói cho đại tẩu, tình huống cụ thể phải chờ đại ca trở về, để cho hán nói với người đi".

"Vậy hẳn khi nào thì trở về?".

Tần Tinh Tinh ngược lại cũng không hỏi thêm mấy câu như "đại ca người còn sống", mà là trực tiếp hỏi thời gian trở về.

Đối với biểu hiện của nàng, Ân Triệu Lê thấy rất là ngoài ý muốn, ở trong suy nghĩ của hắn, mục đích chủ yếu của chính mình là tới nơi này dạy dỗ Viên Vinh Dịch, thuận tiện lại đến coi chừng Tần Tinh Tinh một chút. Nhưng không nghĩ tới Tần Tinh Tinh chiếu cố Viên Vinh Dịch rất tốt, tình huống trong nhà cũng càng ngày càng tốt.

Ân Triệu Lê vốn đối với Tần Tinh Tinh nhiệt tình như vậy, chủ yếu là bởi vì quan hệ tới Viên Vinh Cần. Nhưng bây giờ hắn đem Tần Tinh Tinh đặt ngang hàng với vị trí của mình: "Đại ca còn ở bên ngoài đánh giặc, thời điểm trở về cụ thể ta cũng không thể xác định. Tàu tử, khả năng người đối với tình hình bên ngoài không rõ lắm, hiện tại phía biên cương tương đối hỗn loạn, cần những nhân tài như đại ca tới ngăn sóng dữ".

Đối với hình dung của Ân Triệu Lê, Tần Tinh Tinh cũng không có phản ứng gì đặc biệt, thậm chí có thể nói nàng có chút không tin tưởng chuyện này. Nếu Viên Vinh Cần thật sự có khả năng lợi hại như vậy, lúc trước vì sao ở trong thôn không có một chút tiếng tăm, hay là hắn còn có cái thân thể thần bí gì hay sao? Đây cũng không phải là phim thần tượng, ở đâu ra nhiều chuyện tình hí kịch phát sinh như vậy.

Không thể không nói, từ trên một góc độ nào đó, Tần Tinh Tinh đã đoán được sự thật.

Tần Tinh Tinh không có tiếp tục thảo luận về Viên Vinh Cần, mà là tự nhiên dời đề tài: "Không biết lần này ngài gọi ta tới là có chuyện gì, chẳng lẽ đối việc mở rộng nông cụ có cái kiến nghị gì sao?".

Ân Triệu Lê ôn hoà cười, vội vàng nói: "Tàu tử, người cũng không cần khách khí như vậy, cứ gọi ta Triệu Lê, Tiểu Lê đều được. Nông cụ của người làm thật sự không tệ, nếu là mở rộng ra ngoài khẳng định có tác dụng lớn. Lần này, ta trước đưa cho người một tấm biển".

Tần Tinh Tinh giao hoát cười, bày ra tư thế đàm phán, nói: "Đừng, chúng ta trước đừng nói chuyện quan hệ, chúng ta việc nào ra việc đó. Nông cụ lần này ta đưa ra xác thực là rất hữu dụng, nếu là về sau mở rộng ứng dụng, khẳng định sẽ đề cao hiệu suất lao động nhân dân cày ruộng, đến lúc đó có thể làm đồng ruộng gia tăng sản xuất đều không thành vấn đề. Hơn nữa, ta đã cố vấn qua, căn cứ vào luật pháp quy định, đối với người có cống hiến thật lớn cho nông nghiệp, trừ bỏ khen thưởng tấm biển ra, còn có được thưởng bạc cũng không ít đi".

Nói tới chuyện này, Tần Tinh Tinh là nói có sách mách có chứng, không kiêu ngạo không khiêm nhường.

Ân Triệu Lê thấy vậy, càng là cảm thấy vị đại tẩu này của mình không đơn giản, tuy không phải là mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng dung mạo này cũng coi như tiểu gia Bích Ngọc*, thanh tú động lòng người, nhất là phối với dáng vẻ không quan tâm hơn thua, thái độ tự tin tiêu sái, làm cho người ta có cảm giác hai mắt toả sáng.

- “Tiểu gia Bích Ngọc” nghĩa gọn là chỉ những thiếu nữ xinh đẹp ở gia đình bình thường. Cũng có nghĩa hình dung cô gái có hình dáng không nhất định phải đẹp nhưng khả ái, có điểm nghĩa giống như em gái nhà bên. Thường là những cô gái hoạt bát dễ gần, không có phong phạm “Tiểu thư khuê cát”

"Đại tẩu, ta nghĩ người cũng biết, một cái cuộc này cũng không tạo lên tác dụng to lớn gì. Chỉ có thể tính là khi trồng trọt dùng ít sức hơn mà thôi. Không có nó, việc nhà nông vẫn có thể làm được".

Đừng nhìn Ân Triệu Lê ôn tồn lễ độ, nhưng trên thực tế cũng là người vất vả chày ra nước, bất kể là ai, cũng đừng nghĩ từ trong tay hắn lấy được chút tiền. Vốn dĩ hắn ở Hộ bộ quản vấn đề tài vụ, về sau bởi vì hắn kiểm soát quá nghiêm nên bị mọi người buộc tội giáng chức, nếu không phải lão cha hắn là Tể tướng đương triều, khẳng định đã sớm bị người cho giết chết, làm sao có thể thành khâm sai đại nhân chuyên tuần tra các việc đồng áng đây.

"Nếu không chỉ có một kiện nông cụ này thì sao?".

"Không chỉ một kiện? Vậy thật ra có thể". Ân Triệu Lê không nghĩ liền tiếp lời, sau đó như ý thức được cái gì, đột nhiên ngừng đầu nói: "Cái gì? Đại tẩu còn nông cụ khác cái tiền sao? Vậy ta thật sự nên vì lẽ dân bá tánh thiên hạ này cảm tạ ngài".

Nói, hắn liền từ trên ghế đứng lên, hướng Tần Tinh Tinh cung kính lạy một lạy.

Tần Tinh Tinh lấy ra bản vẽ chính mình chuẩn bị, bên trong dày một xấp, xem ra có không ít thứ tốt.

Những bản vẽ này Tần Tinh Tinh đã vẽ xong từ sớm, lúc trước khi nàng mới xuyên qua đã đem tất cả nông cụ vẽ lại, sợ để lâu về sau không nhớ rõ, những bản vẽ này đều là căn bản để nàng về sau an gia.

Ân Triệu Lê thấy những bản vẽ này, ánh mắt đều sáng lên, muốn duỗi tay lấy, lại bị Tần Tinh Tinh tốc độ nhanh hơn giấu đi.

"Đại tẩu, ta vì thiên hạ muôn dân cảm ơn ngài". Ân Triệu Lê lại lạy một lạy.

Tần Tinh Tinh sẽ không vì thế mà giao ra bản vẽ, nàng gơ bản vẽ trong tay lên, nói: "Triệu Lê, chúng ta có phải nên nói một chút về chuyện khen thưởng tấm biển cùng bạc".

Vừa nghe phải ra tiền, Ân Triệu Lê mặt đau khổ.

Hắn hiện tại cảm thấy tầu tử một chút cũng không đơn giản.

Hết Chương 25.

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Phòng ở cùng giường đất

Edit: Hương Hương.

Hai người trải qua một loạt tranh luận, cuối cùng cho ra một kết luận.

Nông cụ mới này chắc chắn tiền lời là không thể đếm được, về phương diện này Tần Tinh Tinh sẽ không yêu cầu tiền bạc chia đều, điều này hiển nhiên là không thể nào. Nhưng Tần Tinh cũng sẽ không chịu thua thiệt, trải qua cò kè mặc cả, nàng càng có thể chiếm thêm chỗ tốt có lợi.

Dựa theo hai người đã đạt thành ước định, Ân Triệu Lê đầu tiên xây cho Tần Tinh Tinh một ngôi nhà, bản vẽ kiến trúc ngôi nhà sẽ do Tần Tinh Tinh cung cấp.

Về bố trí nhà cửa, Tần Tinh Tinh có ý tưởng của bản thân, nàng muốn về sau ở đây an gia định cư, ở nhà sống qua ngày. Cho nên lối nhỏ khác biệt, hành lang gấp khúc, vườn hoa tinh mỹ đều không cần.

Tần Tinh Tinh muốn đem sân nhà mình làm thành kiểu tứ hợp viện, vừa đại khí mà để đồ gì cũng tiện.

Thời đại này, còn chưa có tứ hợp viện, Ân Triệu Lê sau khi xem qua, rất là tán thưởng, loại kết cấu sân viện này rất là thích hợp cho những đại gia đình nhà giàu ở cùng một chỗ, cũng có lợi đối với phân chia kết cấu thành trấn. Tương lai nếu mở rộng ra chắc chắn sẽ có rất nhiều nhà tranh nhau mô phỏng.

Ân Triệu Lê trong lòng đánh bàn tính nhỏ, nghĩ về sau lập một đội chuyên làm khoán xây dựng loại sân viện kiểu này. Nhất định có thể lợi nhuận một số tiền lớn.

Đang khi Ân Triệu Lê ở trong lòng tiểu nhân đắc chí, chỉ thấy Tần Tinh Tinh vừa cười vừa nói: "Ta muốn trước nói rõ một chút, bản vẽ này là sáng ý của ta, chắc hẳn là ngươi sẽ không lấy trộm sáng ý của ta đi. Đại ca ngươi không ở nhà, hiện tại ta chính là dựa vào cái này để nuôi sống một nhà".

Nghe Tần Tinh Tinh nói như vậy, mặt Ân Triệu Lê lập tức đau khổ.

"Tầu tử, ngươi cũng không thể như vậy. Ta cùng đại ca có thể nói là từ nhỏ cùng nhau chơi đùa đến lớn, quan hệ này của chúng ta không cần như vậy đi".

Tần Tinh Tinh giả hoạt cười: "Cho dù là thân huynh đệ còn phải tính toán sổ sách rõ ràng, huống chi ngươi chỉ tính là thanh mai trúc mã. Lại nói, ta làm sao biết ngươi nói có thật không, ngươi cùng Vinh Cần rốt cuộc có phải chơi cùng nhau tới lớn hay không, ta cũng không thể tin tưởng".

Ân Triệu Lê mắt nhìn Tần Tinh Tinh tán thưởng, trong lòng lại lần nữa cảm thán, không hổ là nữ nhân đại ca hắn chọn, cùng người bình thường không giống nhau.

"Đại tầu, vậy ngươi nói phải như thế nào mới tốt?".

Tần Tinh Tinh trầm ngâm một chút mới nói: "Không bằng như vậy đi, chúng ta cùng nhau thành lập một đội làm khoán, ta phụ trách cung cấp các loại bản vẽ, ngươi phụ trách tìm người, kiếm được tiền chúng ta chia đôi, như thế nào?".

"Nói như vậy.....ta có chút thua thiệt".

Nói thật, Ân Triệu Lê đau lòng không phải không có nguyên nhân. Không nói Ân Triệu Lê là người vất vả đổ mồ hôi ra nước, nếu tương lai thành lập đội làm khoán, như vậy những công tác phí sức đều cần Ân Triệu Lê tìm người đến làm, mà Tần Tinh Tinh chỉ cần đưa một ít bản vẽ. Tóm lại, chuyện này dù thế nào đối với Ân Triệu Lê đều thua thiệt.

"Vậy ngươi có muốn làm hay không? Ở chỗ ta có rất nhiều bản vẽ, ngươi xác định không hối hận sao? Đúng rồi, ta còn có một thứ, cũng coi như là tạo phúc đại chúng, tác dụng của thứ này, nông cụ không thể nào so được, ngươi xác định không muốn nhìn một chút?". Tần Tinh Tinh cũng không hoảng loạn, nghĩ khi bình tĩnh lấy chuyện này tới kích thích hắn.

"Hừ! Tiểu gia không quan tâm". Ân Triệu Lê ngao kiêu vịn vẹo đầu.

Tần Tinh Tinh cũng không nói gì thêm, tự nhiên dời đi đề tài: "Nếu không có vấn đề gì nữa, chúng ta liền nói tiếp chuyện hồi nãy đi. Ngươi giúp ta xây một cái sân viện thật tốt, tám biên cũng phải đưa tới cho ta, về phần là ai để danh ta cũng không có ý kiến, nhất định phải đủ quyền uy mới được. Đúng

rồi, bạc khen thưởng cũng không thể thiếu, một vạn lượng bạc, một chút cũng không thể thiếu. Được rồi, ta ra ngoài cũng đã lâu, đem tiền cho ta, ta phải về nhà".

Ân Triệu Lê thấy Tần Tinh Tinh muốn đi, gấp gáp nói: "Đại tẩu, chúng ta còn chưa nói về vấn đề học tập của Viên Vinh Dịch".

"Cái này sẽ là vấn đề của ngươi, ngươi tự mình nghĩ biện pháp cho tốt. Nhanh lên, tiền trao cháo múc".

"Vậy chuyện hợp tác đội làm khoán?". Ân Triệu Lê hỏi.

"Chuyện này sao, hiện tại ta không có hứng thú cùng ngươi hợp tác. Đến lúc đó ta lại tìm người tới làm, như vậy tất cả lợi nhuận ta tự mình kiếm, chẳng phải là rất tốt".

Ân Triệu Lê nhìn Tần Tinh Tinh lấy lòng nói: "Như vậy sẽ rất phiền toái. Đại tẩu, ngươi còn phải chiếu cố hai đứa nhỏ, làm sao có thời gian tới quản lý chuyện này được. Những việc nhỏ này cứ để tiểu đệ tới hỗ trợ là được rồi, chúng ta chia năm năm, ngươi thấy thế nào? Nếu không thì bốn sáu, đây đã là cực hạn của ta rồi".

"Tốt, vậy chúng ta một lời đã định". Tần Tinh Tinh cũng không phải là người thích nói nhiều, không thích cò kè mặc cả, nếu đạt thành mục đích của mình, liền đáp ứng nhanh gọn. Nhưng nàng lạnh lẽo lại làm Ân Triệu Lê có một chút không thích ứng.

Điểm không thích ứng nho nhỏ này ở khi Tần Tinh Tinh lấy ra bản thiết kế về giường đất liền hoàn toàn không thấy.

Ân Triệu Lê cầm bản thiết kế giường đất nghiêm túc nói: "Tẩu tử, đây là chuyện lớn, ta sẽ thông tri người tới tiến hành. Như vậy đi, ta lại đưa thêm cho ngươi một vạn lượng bạc, coi như mua bản vẽ giường đất này, về sau tất cả hạng mục ăn theo những gì vừa bản bạc, ngươi thấy thế nào?".

Tần Tinh Tinh đối với chuyện này xem như vừa lòng, cười nói: "Được, vậy làm như ngươi nói đi. Nhưng ta vẫn là câu kia, thân huynh đệ còn phải tính toán rõ ràng, chúng ta nên làm một bản hợp đồng ký tên rõ ràng, ngươi thấy sao?".

"Đó là đương nhiên, không thành vấn đề".

Hết Chương 26.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Gặp gỡ bạch y nữ tử

Edit: Hương Hương

Kiểm được món tiền mới, trong lòng Tần Tinh Tinh cảm thấy nhẹ nhàng không ít.

Tuy nàng không biết Ân Triệu Lê rốt cuộc có phải tiểu đệ của Viên Vinh Cần không, nhưng với tình huống hiện tại đối với nàng cũng không có hại.

Nếu đây là sự thật, như vậy thân phận tướng công nàng thật không đơn giản.

Nhìn Ân Triệu Lê tuổi còn trẻ như vậy, đã làm được tới vị trí khâm sai đại nhân, nếu nói không có quan hệ với bên trên, đánh chết nàng cũng không tin.

Thời đại này cũng không giống như ở hiện đại, không có cái gọi là thân có năng lực xuất chúng có thể có chức vị cao. Một tiểu tử nghèo không có bối cảnh không thể nào bò đến địa vị cao như vậy. Cho nên nói, thân phận Ân Triệu Lê tuyệt đối không đơn giản, có thể yên ổn làm quan nhị đại (quan đời thứ hai), như vậy cũng cần có một phụ thân địa vị cao chống lưng cho mới được.

Mà Viên Vinh Cần có thể cùng Ân Triệu Lê cùng nhau chơi từ nhỏ tới lớn, vậy khẳng định thân phận cũng không đơn giản. Nhưng một người như vậy vẫn luôn mai danh ẩn tích ở đây, nhất định là có nguyên nhân.

Tần Tinh Tinh cũng không tiếp tục nghĩ mấy chuyện này. Bây giờ cũng chưa có chuyện gì phát sinh, chờ về sau nếu có chuyện lại nghĩ biện pháp sau, ai bảo nàng là một người rất lười đây.

Sau khi một nữ nhân có tiền, vậy nàng sẽ làm cái gì đây?

Đúng vậy, mua sắm!

Số tiền lần trước chỉ đủ thỏa mãn yêu cầu sinh hoạt bình thường hàng ngày trong nhà, đối với biên độ tăng lên chất lượng sinh hoạt vẫn còn chút chênh lệch.

Bởi vì muốn xây phòng ở mới, nên những bài trí linh tinh cũng không vội vã mua. Nhưng thật có thể mua nhiều một chút.

Tần Tinh Tinh đi mua thịt, bỗng nhiên phát hiện phía trước dị thường náo nhiệt, tò mò cũng lại gần nhìn.

A! Quả nhiên là náo nhiệt, bên trong có một bạch y nữ tử đang bị một đám người vây quanh đùa giỡn.

"Tiểu cô nương, người cũng đừng sợ hãi, Vương công tử chúng ta là người rất thương hương tiếc ngọc, nhất định sẽ đối với người thật tốt.

Một nam tử nhìn cả lo phát phờ cằm quạt xếp, muốn học làm công tử phong lưu, lại không biết rằng bản thân mình chưa đạt tới hai chữ phong lưu. Một gương mặt giống như heo nhìn chăm chăm bạch y nữ tử, chỉ kém chảy nước miếng.

Mà Tần Tinh Tinh bị mọi người vây quanh như sao vây quanh trăng từng một lần gặp được Vương công tử, nhi tử duy nhất của nhà giàu số một trấn trên Vương gia.

Vương công tử mấy ngày nay đúng là lúc xuân phong đắc ý. Hắn có mười mấy phòng tiểu thiếp, bảy tám năm nay đều không có một ai mang thai, lần này thật vất vả mới có một người mang thai, tự nhiên là cẩn thận chăm sóc.

Mấy tháng trước, tình huống của tiểu thiếp kia không ổn định, cả ngày thân thể không thoải mái, gần đây thì tốt hơn nhiều, đại phu nói an tâm dưỡng thai, không đề nài chịu kinh hách lớn là có thể bình an hạ sinh đứa nhỏ. Nghe được những lời này, trong lòng Vương công tử yên tâm hơn nhiều. Cho nên bắt đầu đi ra ngoài tìm mục tiêu mới.

Vị tiểu thiếp kia của hắn gần đây rất hay ghen, chỉ cần hắn tới phòng khác thì sẽ âm ỉ khóc không ngừng. Vì tránh cho nàng chịu kích thích, mấy ngày nay lúc ở nhà hắn đều bồi tiểu thiếp này, nhưng là vì nàng bụng lớn nên không thể thỏa mãn nhu cầu của hắn.

Đó là nguyên nhân vì sao hắn phải ra ngoài tìm mục tiêu mới.

Chỉ là Vương công tử không nghĩ tới, lần này ra cửa sẽ đụng tới người làm hắn khác sâu trong trí nhớ.

Từ lần trước gặp qua Tần Tinh Tinh ở tiệm thuốc, Vương công tử liền đối với Tần Tinh Tinh nhớ mãi không quên.

Nhìn thấy hắn phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, còn có thể bảo trì tình tảo, không bị hắn mê đắm, quả thật là một nữ nhân đặc biệt. [O_o..... 〰 〰]. Hơn nữa nàng cùng nữ nhân khác khác nhau, không then thùng, hoạt bát, tràn đầy sức sống, cho dù có chút bạo lực, nhưng khiến người khác có loại cảm giác muốn ngừng mà không được. Cái cảm giác bị nàng đánh vào trên người, ngấm lại khiến cho người ta có cảm giác nhiệt huyết sôi trào

[Hương Hương: Mị đi chết đây, dịch tới đoạn này, mị muốn ới..... Và mị không hui sao muốn đập vài cái lên mặt tên họ Vương này..... □□]

Nói tóm lại, Vương công tử sau khi bị Tần Tinh Tinh đánh, đã mở ra run M*

(*) run M: hoạt động thống dâm - người có sở thích bị người khác hành hạ.

Mấy ngày nay hắn ở trên phố tìm kiếm nữ tử có chút giống Tần Tinh Tinh. Hôm nay, vị bạch y nữ tử này là hắn phát hiện hợp tiêu chuẩn nhất.

Tần Tinh Tinh chỉ là đi ngang qua, cũng không có ý muốn giải cứu nữ tử kia.

Anh hùng cứu mỹ nhân vẫn là nên dạy cho những nam nhân muốn làm anh hùng thì tốt hơn, cùng một nữ nhân như nàng không liên quan. Dọc theo con đường này nàng đã nhìn qua, phát hiện có vài người tính toán muốn đi lên giải cứu hỗ trợ.

Nhưng mọi chuyện trên đời đều không như mong muốn, Tần Tinh Tinh muốn rời đi, ai ngờ vị bạch y nữ tử lại gây giũa chạy trốn, phương hướng chạy trốn lại đúng chỗ Tần Tinh đang đứng. Bởi vì chạy hấp tấp nên bị vấp chân, Tần Tinh Tinh một tay bắt được nàng, phòng ngừa nàng ngã trên mặt đất.

"Cám ơn vị phu nhân này cứu giúp". Bạch y nữ tử đối với Tần Tinh Tinh thì lễ.

Tần Tinh Tinh thuận thế đáng giá nữ tử này một chút, quả nhiên là mỹ nhân, khuôn mặt trái xoan, ngũ quan tinh xảo tái nhợt, tư thái giống như cành liễu trong gió, suy nhược đứng cạnh Tần Tinh Tinh, làm cho người khác muốn ôm vào lòng, nhẹ nhàng an ủi.

Đáng tiếc Tần Tinh Tinh là nữ tử, còn là một nữ cường nhân, không thích nhất chính là nữ tử nhu nhược.

"Cô nương không cần khách khí, ta chỉ là đi ngang qua". Tần Tinh Tinh lạnh lùng nói một câu, chờ khi nữ tử đứng thẳng, liền muốn rời đi.

Ai ngờ nữ tử này giống như không có xương, mềm mại dựa ở trên người Tần Tinh Tinh, ủy khuất nói: "Vị phu nhân này chẳng lẽ khinh thường Tuyệt Nhi sao. Tuyệt Nhi tốt xấu gì cũng là cô nương của gia đình đứng đắn, không phải nữ tử phong trần".

Tần Tinh Tinh bây giờ muốn rời đi cũng không được, cũng không thể đem cô nương đang dựa trên người đẩy ngã xuống đất.

"Cô nương suy nghĩ nhiều, ta cũng chưa từng nói như vậy? Huống chi ở đây có nhiều người có thể giúp đỡ, người có đi tìm người khác giúp đỡ, xin thứ cho tiểu phu nhân bất lực. Trong nhà có hài tử còn nhỏ, ta muốn nhanh chóng trở về, cáo từ trước".

Nghe được lời Tần Tinh Tinh nói, Lâm Tuyết Nhi giống như bị úy khuất rất lớn, hai mắt nước mắt lưng tròng nhìn Tần Tinh Tinh, nói: "Vị phu nhân này, ngài yên tâm, Tuyết Nhi sẽ không gây thêm phiền cho ngài. Tuyết Nhi cũng không phải loại người không biết tốt xấu, sẽ không cố ý cản trở làm chậm trễ chuyện của ngài. Các vị ở đây cũng vậy, Tuyết Nhi sẽ không cố ý quấy lấy các người, các người cứ yên tâm".

"Tiểu mỹ nhân, quán lấy ta đi, ta sẽ không chê người, thật sự". Một người mập như heo hô lên.

"Tuyết Nhi, người yên tâm, ca ca nhất định sẽ yêu thương người". Một người mập thứ hai không cam lòng yếu thế.

"Mỹ nhân, về nhà cùng ta, làm tiểu thiếp của ta như thế nào?". Người mập thứ ba cũng vội vàng quát.

Tần Tinh Tinh thừa dịp Lâm Tuyết Nhi bày ra dáng vẻ nhu nhược với mọi người xung quanh, mạnh mẽ đem Lâm Tuyết Nhi đẩy tới trong ngực một nam nhân.

Đây cũng là một công tử không tồi, cũng coi như thành toàn nàng.

Dựa vào kinh nghiệm trên thương trường khi ở hiện đại, loại người như thế này nàng thấy nhiều rồi. Muốn dựa vào nhu nhược khiến người khác đồng tình, vậy cũng phải xem nàng có bản lĩnh đó hay không. Giả vờ yếu ớt giành lấy đồng tình. Hừ! Còn không phải là muốn câu một con cá lớn sao? Vậy nàng liền đưa một con cá lớn cho nàng ta.

Vị công tử này lớn lên tuy có chút xấu, nhưng là nhìn y phục của hắn có thể biết tình huống nhà hắn phi thường không tệ.

Khéo chính là, Tần Tinh Tinh đem Lâm Tuyết Nhi đẩy tới trên người Vương công tử. Nhưng Tần Tinh Tinh đối với mấy chuyện không trọng yếu không bao giờ để trong trí nhớ. Cho nên Vương công tử lần trước cùng nàng ở tiệm thuốc xảy ra xung đột, đã bị nàng ném ra sau đầu.

Hết Chương 27.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Xem vở kịch lớn của năm

Edit: Hương Hương.

Vương công tử nhìn nữ tử trước mắt, quả thật không tin được vào hai mắt của mình.

Đây không phải nữ tử chính mình tâm tâm niệm niệm sao, quả là duyên phận.

Vương công tử cũng không phải là người thương hoa tiếc ngọc gì, hắn trực tiếp đẩy Lâm Tuyết Nhi đang dựa trên người mình ra, đi tới chỗ Tần Tinh Tinh nói: "Mỹ nhân, là người sao? Ta tìm người thật vất vả".

Tần Tinh Tinh cau mày, không biết rốt cuộc đây là ai.

Bị một người vô duyên vô cớ nhìn chăm chăm, cho dù là ai cũng đều sẽ khó chịu.

Lâm Tuyết Nhi bị đẩy một cái, trong lòng khó chịu. Đây là lần đầu tiên nàng bị người đối xử như vậy, còn là bị người đẩy ngã tới trên đất, tuyệt đối không thể chịu đựng.

Tuy rằng ngã xuống đất có vẻ chật vật, nhưng Lâm Tuyết Nhi vẫn bảo trì dáng vẻ nhu nhược từ dưới đất bò dậy, nói: "Xem ra vị công tử này rất tương niệm tỷ tỷ, bằng không cũng sẽ không vì tỷ tỷ mà không bận tâm tới Tuyết Nhi. Nhưng Tuyết Nhi không sao cả, có thể bằng vào phương thức này làm tỷ tỷ và công tử có thể gặp lại, cho dù Tuyết Nhi bị đẩy ngã tới trên đất một cách vô lý, Tuyết Nhi cũng không oán hận".

Những lời này của Lâm Tuyết Nhi chính là châm ngòi thổi gió.

Nghe được lời Lâm Tuyết Nhi nói, Tần Tinh Tinh ánh mắt chợt loé hàn quang. Ở trên đời này, người muốn khi dễ Tần Tinh Tinh nàng còn chưa tồn tại đâu.

Tần Tinh Tinh đầu tiên nhắc chân đá Vương công tử ra, phòng tránh móng heo của hắn sờ tới trên người mình. Sau đó quay đầu nhìn Lâm Tuyết Nhi nói: "Không biết vị cô nương này hôm nay ở đây là làm gì?".

Đúng vậy, cô nương này không phải vừa rồi bị người đùa giỡn sao?

Người vậy xem đem lực chú ý dời tới trên người Lâm Tuyết Nhi.

Hôm nay ra cửa một chuyến thật là có lỗi, có thể nhìn thấy chuyện cười có thể xưng là vở kịch lớn của năm, so với thuyết thư tiên sinh giảng những chuyện xưa còn thú vị hơn nhiều. Đáng tiếc duy nhất ở đây chính là không có ghế nhỏ, nếu có thể ngồi xuống vừa cắn hạt dưa vừa xem kịch vui thì càng tốt hơn.

Lâm Tuyết Nhi thấy ánh mắt mọi người lại tập trung tới trên người mình, trong lòng có một chút vui sướng nho nhỏ, trong lòng nghĩ mình cố gắng một ngày như vậy, cuối cùng trọng điểm cũng tới. Tuy nói trọng điểm này là do người khác nói ra, nhưng chuyện này cũng không quan trọng.

Lần nữa áp ụ một chút cảm xúc, Lâm Tuyết Nhi bày ra dáng vẻ mỹ nhân rơi lệ, nhu nhược nói: "Tuyết Nhi nguyên bản sinh ra trong một gia đình hạnh phúc, cha mẹ đối với Tuyết Nhi đều rất tốt, nhưng trời xanh không có mắt, cha mẹ đều bỏ lại Tuyết Nhi mà đi. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Tuyết Nhi cùng đường, chỉ phải lên phố bán mình, chỉ cầu có thể an trí cho cha mẹ thích đáng. Tuyết Nhi tới lúc đó dù phải làm trâu làm ngựa cũng sẽ báo đáp đại ân đại đức của ân nhân".

Người vây xem chung quanh nghe xong đều gật gật đầu. Người có chút đa sầu đa cảm thể nhưng cảm động tới rơi nước mắt. Mà những công tử có tiền hay nhóm thư sinh phong lưu đã tính toán mở miệng mua vị cô nương này. Không đúng, là trợ giúp vị cô nương này.

Nhưng Tần Tinh Tinh sẽ không tin những lời Lâm Tuyết Nhi nói: "Ta thấy quần áo trên người người cũng không tệ, nghĩ đến chắc hẳn gia cảnh cũng không tồi, như thế nào ngay cả tiền an táng cha mẹ cũng không có. Lại nói, nhà người trừ bỏ người không còn người khác sao? Tông tộc của người sẽ mặc kệ để một cô nương đi ra ngoài bán mình?".

Tần Tinh Tinh căn cứ lý giải về thời đại này, người trong tông tộc trước nay đối với danh dự cực kỳ coi trọng, không có khả năng sẽ cho phép người trong nhà bán mình làm nô. Nếu không phải bị buộc đến vạn bất đắc dĩ, ai cũng không muốn cả đời mình công trên lưng hai chữ nô tịch. Bản thân mình là nô tịch, thì hài tử của mình cũng là nô tịch, trừ phi chủ nhân trong nhà đại phát từ bi đem khế ước trả cho mình, nếu không tổ tông tôn tôn đều là nô tịch không có biện pháp nào thay đổi.

Nói xong, Tần Tinh Tinh trừng Vương công tử lại tính toán tới gần mình, ý bảo hẩn cách xa mình một chút.

Wương công tử từ khi nhìn thấy Tần Tinh Tinh đã thần hồn điên đảo, hiện tại lại bị Tần Tinh Tinh đập một cái cộng thêm trừng mắt, hẩn cảm giác nửa người của mình đều mềm yếu. Trong lòng nghĩ, đây có lẽ là tác dụng của tình yêu đi.

[Oẹ!! Thật thất lễ, mị không nhin được●____●]

Lâm Tuyết Nhi bị Tần Tinh Tinh chất vấn như vậy, nước mắt càng là đóng đầy: "Thúc bá trong nhà ngày thường đối với Tuyết Nhi không tệ, nhưng cha mẹ vừa chết, họ liền đem ta tùy tiện gả ra ngoài. Cha mẹ hài cốt còn chưa lạnh, Tuyết Nhi thế nào sẽ tùy ý nghĩ tới chuyện lập gia đình, hưởng chi là gả cho người hoàn toàn không quen biết".

Người không quen biết? Người không quen biết thì lại như thế nào, người ở thời đại này ai mà không như vậy, manh hôn ách gả.

Người ở thời đại ai lại không phải như thế, nhưng là đối với những nữ tử dụng tâm kín đáo hay những người thích xem thoải bản rồi mộng mơ hảo huyền, đây là chuyện không thể nào tiếp thu.

Nhóm người vây xem lộn xộn thảo luận quan điểm của chính mình. Con đường ồn ào hỗn loạn khiến đám bộ khoái chú ý.

Đám bộ khoái Thanh Sơn trấn ngày thường đều là tuần tra ở trong thị trấn, nhìn xem chỗ nào sẽ có chuyện phát sinh. Thanh Sơn trấn chỉ tính là một cái trấn nhỏ, đường phố chủ yếu chỉ có mấy cái, tự nhiên rất nhanh phát hiện ra nơi này có dị thường.

Lâm bộ đầu gần đây trong lòng có chuyện vui, tri huyện đại nhân Thanh Sơn trấn nói hẩn gần đây biểu hiện không tệ, toàn bộ thị trấn công tác trị an làm rất tốt, đang định đề bạt hẩn. Nên gần đây hẩn tuần tra càng thêm nghiêm túc, cho nên lúc này không thể để xảy ra chuyện gì mới được.

Nhìn thấy bên này hỗn loạn, Lâm bộ đầu vội vàng chạy lại đây, hét lớn: "Làm sao vậy? Ở đây xảy ra chuyện gì? Di? Đại tẩu, người sao lại ở chỗ này? Cái tên họ Vương này lại tới quấy rầy người sao?".

"Lâm bộ đầu, đã lâu không thấy. Vị cô nương này bán mình, vì an táng cha mẹ của nàng. Ta chỉ là đi ngang qua mà thôi". Tần Tinh Tinh cười cùng Lâm bởi đầu chào hỏi, thuận tiện đem tình huống ở đây giải thích rõ ràng cho hẩn.

Lâm bộ đầu nhìn Lâm Tuyết Nhi ở một bên khóc sụt sướt, trong lòng không khỏi phiền chán, trong lòng hẩn ghét nhất là loại nữ nhân này. Cả ngày trong lòng không biết suy nghĩ chuyện gì, công việc thì không biết làm, còn gây phiền toái cho người khác, động một tý là khóc sụt sướt giống như là người khác khi dễ nàng. Thật sự mà nói, rất phiền.

Nghĩ như vậy, Lâm bộ đầu hướng Lâm Tuyết Nhi nói: "Vị cô nương này, không biết người tên họ là gì, nhà ở đâu, ta đi thông báo người nhà tới đón người về".

"Không, ta không muốn trở về, ta không muốn gả cho nam nhân kia". Vừa nghe thấy gọi người trong nhà tới, Lâm Tuyết Nhi khóc lợi hại hơn.

Thấy nàng cái dạng này, Lâm bộ đầu càng thấy phiền, dùng sức gãi gãi đầu, đối với người xung quanh nói: "Các người ở đây có ai biết nhà nàng ở đâu không? Mau nhanh đi thông báo người nhà của nàng tới".

Nghe thấy tiếng khóc này, Lâm bộ đầu cảm thấy đầu ngày càng đau đớn.

"Lâm bộ đầu, đã có người chạy đi báo". Có người đáp lại.

Cô nương này ở đây àm lâu như vậy, người biết nàng không lý do gì không đi thông báo người nhà của nàng.

"Đến, đến, người nhà nàng đã đến".

Người vây xem kích động, toàn bộ mọi chuyện phát triển đến tình trạng này, có thể nói là vòng một vòng lớn. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Mọi người cảm thấy bản thân lần này đi ra ngoài lần lớn, về sau sẽ có một thời gian rất dài có chuyện để nói mỗi khi trà dư tửu hậu. Lúc ấy có thể tự hào nói với người xung quanh, lão từ lúc ấy cũng có mặt ở đây.

Thức thức của Lâm Tuyết Nhi mang khuôn mặt đau khổ vội vàng chạy tới đây, đang khi hấn phát sàu chuyện này phải làm sao, thì nhìn thấy Lâm bộ đầu cũng ở chỗ này, trên mặt vui vẻ, tiến lên giữ chặt tay Lâm bộ đầu, nói: "Lâm bộ đầu, người cũng ở đây thì ta an tâm. Không nghĩ tới người quan tâm tới tình huống của Tuyết Nhi như vậy. Tuyết Nhi có người phụ quân như người, ta liền yên tâm. Ta ban đầu thật sự không có nhìn nhầm, vì nàng chọn người làm cửa hôn sự này".

Cái gì? Hôn sự này của Lâm Tuyết Nhi là cùng với Lâm bộ đầu. Mọi người ồ lên.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Áo tang và cùng họ

Edit: Hương Hương

Lâm bộ đầu mặt đầy khiếp sợ chỉ vào Lâm Tuyết Nhi, thanh âm trầm ngập khó có thể tin: "Nàng... Nàng chính là tức phụ nương ta nhìn trúng cho ta? Không được, không thể lấy, tức phụ như vậy không thể lấy".

Thức thức Lâm Tuyết Nhi, Lâm Tự có chút xấu hổ, hướng Lâm bộ đầu cười nịnh nọt, nói: "Lâm bộ đầu, ngài đừng tức giận, chất nữ này của ta chỉ là cha mẹ đã qua đời, trong lòng khổ sở, chứ ngày thường nàng rất hiền chuyện".

"Vậy cũng không cần, không cần, nữ nhân như vậy ta cũng không hầu hạ nổi". Lâm bộ đầu không cần suy nghĩ liền tiếp cự tuyệt.

Lâm Tuyết Nhi nhìn thấy Lâm bộ đầu ghét bỏ bản thân như vậy, trong lòng cảm thấy rất không thoải mái. Nghĩ tới nàng lớn lên cũng là dung mạo như hoa như nguyệt, điều kiện trong nhà cũng không tệ, có thể coi như là nhà giàu. Nếu không phải cha mẹ nàng qua đời sớm, còn chưa vì nàng tìm được một đường ra tốt, thì hiện tại nàng sao phải ủy thân gả cho một tên quê mùa như vậy. Kết quả không nghĩ tới người này còn chướng mắt nàng, chuyện này sao có thể tiếp thu được.

Trong lòng nghĩ như vậy, Lâm Tuyết Nhi đối với người xung quanh yêu kiều thi lễ: "Các vị hương thân phụ lão, các người cũng nhìn thấy được, thức thức của ta chính là muốn ta gả cho một người như vậy, hấn bây giờ ghét bỏ Tuyết Nhi, như vậy chờ tới lúc ta gả qua, cũng không biết còn phải chịu khổ gì. Tuyết Nhi cũng là không còn cách nào khác, cho nên mới nghĩ tới chủ ý bán mình".

Người chung quanh nghe xong lại gật gật đầu, một nữ tử nhu nhược như vậy gả cho Lâm bộ đầu quê mùa xác thực là không thích hợp.

Lâm bộ đầu ở một bên vò đầu bứt tai không biết làm như thế nào, ai bảo hấn là kẻ ăn nói vụng về. Nhưng dù như thế nào, hấn đã quyết định một chuyện, tức phụ này hấn không muốn lấy vào cửa.

Tần Tinh Tinh nhìn tình huống nơi này, thấy Lâm bộ đầu đang rơi vào thế hạ phong, nàng tính toán tiến lên giúp một chút.

Hôm nay, người được gọi là Khâm sai đại nhân nói mình là tiểu đệ Viên Vinh Cần, nhưng Tần Tinh Tinh không có hoàn toàn tin tưởng hấn. Nếu muốn ở thời đại sinh hoạt tốt, nàng phải hình thành mạng lưới nhân mạch của mình. Mà Lâm bộ đầu là ứng cử viên rất phù hợp. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Chờ về sau dù nàng nghĩ ở trần trên mở cửa hàng hay là làm buôn bán, hấn cũng có thể trợ giúp nàng rất nhiều. Mà bây giờ, vì đề về sau hấn có thể trợ giúp mình thật tốt, nàng sẽ xuất ra hảo ý của bản thân.

Tần Tinh Tinh tìm một cái thời cơ, tiến lên nói: "Lâm bộ đầu, nếu người đã gọi ta một tiếng đại tẩu, ta hôm nay liền giúp người nói một câu, vị đại thúc này chắc cũng không có ý kiến gì, đúng không?".

"Cám ơn đại tẩu hỗ trợ, ta chính là nhìn không quen những người như vậy, thích giả mù sa mưa nói chuyện cong cong queo queo, phiền chết người".

Tần Tinh Tinh cười cười, hướng Lâm Tự nói: "Vị đại thúc này, tuy ta không phải người nhà Lâm bộ đầu, nhưng có thể tính là người vây xem, ta nghĩ muốn giúp đỡ nói một câu. Trước không nói Tuyết Nhi mới mất cha mẹ còn đang ở trong tang kỳ, nhưng Lâm Tuyết Nhi cùng Lâm bộ đầu đều là người họ Lâm, có phải có điểm không thích hợp".

Ở cổ đại, trong tiềm thức của mọi người, người cùng họ là không thể kết hôn với nhau, một là nếu người trong nhà hai bên cùng họ kết hôn với nhau, như

vậy nên xưng hô như thế nào mới tốt, hai là ai biết được một hai trăm năm trước hai nhà có phải đều là người cùng một nhà, thế thì bồi phận phía trên cũng rất dễ loạn. Nhưng bởi vì chuyện vừa rồi quá mức khiếp sợ, cho nên mọi người cũng không ý thức được điểm này, bây giờ bị Tần Tĩnh Tĩnh nói ra, tự nhiên nghị luận sôi nổi.

Đối với nghi vấn này, Lâm Tự sớm đã có chuẩn bị, trấn định trả lời: "Ta biết người cùng họ kết hôn với nhau tương đối ít, nhưng cũng không phải là không có. Chúng ta cũng không nghĩ tới mấy chuyện này, không phải là thấy Lâm bỏ đầu điều kiện khá tốt, cho nên mới đồng ý".

"Hừ! Người không cần khen ta như vậy, đối với ta cũng vô dụng". Lâm bộ đầu tức giận nói.

Lâm Tuyết Nhi ở bên cạnh khóc càng thêm sụt sướt, làm cho nhóm công tử chung quanh nhẹ giọng lên án nàng là vì cha mẹ qua đời mới bị tông tộc tùy ý hôn phối. Nàng là như thế nào không tình nguyện không vui, nàng là như thế nào yêu cầu người khác tới an ủi trợ giúp nàng.

Tần Tĩnh Tĩnh bị thanh âm lộn xộn âm ỉ xung quanh quấy nhiễu tới phiền lòng, hừ lạnh một tiếng, hàn khí trên người tản ra. Người xung quanh đột nhiên cảm thấy lạnh, tiếng hừ lạnh giống như vang lên ở bên tai, đột nhiên đánh cái giật mình, xung quanh nháy mắt an tĩnh lại.

Vừa lòng nhìn đám người xung quanh yên tĩnh, Tần Tĩnh Tĩnh nói: "Những việc này chúng ta tạm thời không nói tới, nhưng ta muốn nói một chuyện, sao chúng ta không hỏi chất nữ người một câu vì cái gì lại muốn bán mình an táng cha mẹ? Chẳng lẽ, nhà các người không muốn an táng cha mẹ nàng thật tốt".

"Nói hươu nói vượn". Lâm Tự rống lên, sau ý thức được chính mình thất thố, vội bổ sung nói: "Chúng ta mấy ngày nay đều là bận rộn an táng cho cha mẹ nàng, khả năng vì thế, mới vắng vẻ không quan tâm, chú ý tới chất nữ, làm nàng miễn man suy nghĩ, lúc này mới làm ra chuyện như vậy".

Lâm Tuyết Nhi vừa thấy người xung quanh không hướng về nàng, dù sao hôm nay nàng khẳng định cùng với người nhà đã nháo căng, đơn giản hoặc là không lần, đã làm là phải làm đến cùng, quyết tâm nói: "Không phải do Tuyết Nhi chính mình miễn man suy nghĩ nhiều, mà bởi cha mẹ Tuyết Nhi chỉ có mình Tuyết Nhi là nữ nhi. Tuyết Nhi một người huynh đệ để giúp đỡ cũng không có, tự nhiên muốn nghĩ biện pháp vì chính mình quyết định. Tuyết Nhi chỉ là không nghĩ gây thêm phiền toái cho thúc thúc mà thôi".

Lâm Tự cũng không phải người trẻ tuổi không hiểu việc đời, như thế nào có thể vì một hai câu của nàng lừa gạt được, lập tức cười lạnh, nói: "Hay cho một câu vì muốn suy nghĩ cho ta, Lâm Tự ta ngày thường cũng coi như là một thương nhân đứng đắn, cho tới giờ cũng chưa từng làm ra chuyện lừa gạt ai. Ta tự nhận ngày thường đối xử với người rất tốt, những ngày này càng là không có thiếu của người ăn mặc, còn tìm người tới hầu hạ người, không nghĩ tới lại bị người chụp mũ như vậy. Người cảm thấy Lâm gia ta ngay cả một cô nương cũng không nuôi nổi".

"Thúc thúc, Tuyết Nhi không có ý này, chỉ là ngại hấp tấp muốn định ra hôn nhân cho Tuyết Nhi, Tuyết Nhi nghĩ còn chưa qua hiếu kỳ của cha mẹ, làm sao có thể dễ dàng định chuyện hôn nhân. Nhưng đây chính là một mảnh hảo tâm của thúc thúc, Tuyết Nhi không nghĩ làm ngại khó xử, cho nên rơi vào đường cùng mới ra hạ sách này".

Tần Tĩnh Tĩnh ghét nhất là nhìn thấy những loại người như thế này, luôn mồm nói là vì người khác suy xét, thật ra chỉ là lấy cớ cho sự ích kỷ của mình mà thôi. Vì thế, nàng cười lạnh nói: "Không muốn gả thì nói không muốn gả, ở đâu ra nhiều lý do như vậy".

Lâm Tự lúc này cũng cực kỳ tức giận, hần chỉ vào Lâm Tuyết Nhi, cực kỳ tức giận nói: "Hay cho một câu không nghĩ gây thêm phiền toái cho ta, người cho rằng ta thực sự muốn quản người sao? Nếu không phải đại ca, đại tẩu ta đi sớm, thì ta cần quản chuyện của người sao. Ta thật không hiểu, đại ca đại tẩu ta tốt như vậy sao lại có thể nuôi dạy ra một khuê nữ như người. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Cả ngày khóc sụt sướt không nói, chuyện gì cũng không biết làm. Trước kia, trong nhà giới thiệu cho người bao nhiêu nhà, người cũng đều từ chối, kết quả kéo dài tới gần này tuổi. Nếu không nhân lúc này đang mới đề tang tìm cho người một nhà chồng, thì chờ khi người thủ hiếu ba năm xong cũng quá tuổi. Đến lúc đó cũng chỉ có thể đi làm di nương hay vợ kế người ta. Thật vất vả mới tìm giúp người được một nhà tốt, người còn không cảm kích. Hừ! Người thích làm gì thì làm đi, ta mặc kệ người!".

Nói xong, Lâm Tự phát tay áo bỏ đi.

Hắn tuy là người làm ăn buôn bán, thương nhân là thấy lợi mới làm, nhưng vẫn là có cốt khí của chính mình. Hắn vốn là muốn giúp cháu gái mình tìm một nhà khá giả xem như hết tâm ý, thuận tiện coi như là giúp mình, nhưng nếu như nàng đã không cảm kích, vậy thì mặc kệ nàng đi. Chất nữ như vậy, hắn cũng không chiều nổi. Hừ!.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Thu phục Bạch liên hoa

Edit: Hương Hương

Lâm Tự tức giận mãnh liệt như vậy, liệu có lui hôn, người vây xung quanh xem có thể nói là đủ náo nhiệt.

Lâm Tuyết Nhi thấy tình huống không đúng, vội vàng ra chiều, nàng lau khô nước mắt trên mặt, sau đó ra vẻ kiên cường nói: "Nói như vậy, chuyện này đều là Tuyết Nhi không đúng, Tuyết Nhi không nên cô phụ ý tốt của Thúc thúc, bản thân tùy hứng gây thêm phiền toái cho Thúc thúc. Cảm tạ các vị

huong thân phụ lão đã ủng hộ Tuyết Nhi, Tuyết Nhi sẽ trở về nhà ngoan ngoãn đợi, không gây thêm phiền phức cho thúc thúc, thành thành thật thật đợi già".

Nàng nói một phen giống như có bao nhiêu ủy khuất.

Lâm bộ đầu nhìn thấy dáng vẻ này của nàng, đầu trưởng hơn, phát phát tay nói: "Đừng, ngươi không cần phải nói ủy khuất như vậy. Lâm gia chúng ta miếu nhỏ, không hầu hạ được Tôn đại Phật như ngươi. Ta đã nghe mẹ ta nói qua, dù sao chuyện hôn nhân này còn chưa có đưa thiệp canh, cho nên hôn sự này không tính, ngươi muốn tìm cái dạng nhà gì thì tự ngươi tìm đi, đừng tới nhà ta là được".

Nói xong, Lâm bộ đầu hướng Tần Tinh Tinh thi lễ, nói: "Hôm nay cảm ơn đại tâu tương trợ".

Tần Tinh Tinh cười cười, cũng thi lễ nói: "Tiện tay mà thôi, không đáng nhắc tới, vừa vặn hôm nay ta có chuyện tìm ngươi hỗ trợ".

"Đại tâu, ngươi yên tâm, có chuyện gì ngươi cứ phân phó một tiếng là được". Lâm bộ đầu vỗ vỗ bộ ngực, làm cái đảm bảo.

Lâm Tuyết Nhi ở một bên nhìn Tần Tinh Tinh, trong lòng rất là khó chịu, nghĩ tới nàng lớn lên cũng là một cô nương dung mạo như hoa như nguyệt. Ở trong trấn này, nếu nàng nói nàng đứng thứ hai, tuyệt không ai dám nói đứng thứ nhất. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Ai ngờ hôm nay lại nhảy ra một người, lớn lên xinh đẹp hơn so với nàng không nói, còn đoạt đi nổi bật của nàng, khiến bản thân khó coi trước mặt mọi người. Thật là tức chết người đi được.

Trông rất chuyển động, trong lòng Lâm Tuyết Nhi nghĩ ra một kế, nói: "Hôm nay Tuyết Nhi còn chưa có cảm ơn vị phu nhân này, xem phu nhân ngài cùng Vương công tử và Lâm bộ đầu quan hệ tốt như vậy, không biết rốt cuộc ngài là phu nhân nhà ai? Để hôm nào Tuyết Nhi tới cửa nói lời cảm tạ".

"Chuyện này không cần phải nói cho ngươi đi". Tần Tinh Tinh căn bản không để ý tới nàng.

Lâm Tuyết Nhi bị một câu của Tần Tinh Tinh làm cho nghẹn, nước mắt lại chảy: "Phu nhân thấy Tuyết Nhi là bé gái mồ côi, cho nên không muốn để ta tới cửa sao? Ngài yên tâm, tuy gia thế Tuyết Nhi không phải là rất tốt, nhưng cũng không phải là cái loại người nông cạn, sẽ không ăn vạ phu nhân ngài".

"Vị cô nương này ngươi nói đùa, ta chẳng qua chỉ là một thôn phụ hương dã, không có ý ghét bỏ ngươi. Ta là sợ căn nhà hương dã kia của ta, mà ngươi giống như tiểu thư nũng nịu sau khi tới sẽ không thích ứng mà thôi. Lại nói, hôm nay ta cũng không giúp được ngươi cái gì".

Thôn phụ hương dã? Lời này ai tin.

Tuy Tần Tinh Tinh mặc quần áo vải dột không tính là tốt, nhưng toàn thân lộ ra một cỗ quý khí, hào phóng tự nhiên, tràn ngập tự tin, ở trước mặt mọi người không chút nào khiếp đảm, có một loại phong phạm của đại gia. Vừa thấy giống như quan gia thái thái ra ngoài du ngoạn.

Lâm Tuyết Nhi quơ quơ thân mình, giống như bị cái gì kích thích, nói: "Tuyết Nhi tự biết thân phận không cao, phu nhân không cần lừa Tuyết Nhi. Thấy Lâm bộ đầu cùng Vương công tử đối với ngài tốt như vậy, như vậy thân phận ngài nhất định bất phàm. Đặc biệt là Vương công tử, đôi mắt giống như dính ở trên người phu nhân, nếu không phải biết Vương công tử còn chưa cưới chính thê, Tuyết Nhi còn cho rằng ngài chính là phu nhân Vương công tử".

Tần Tinh Tinh ghét nhất chính là những người thích bịa đặt lời đồn đãi, trong mắt nàng hiện lên hàn quang, nhưng ý cười trên mặt không có giảm đi, nàng mạnh mẽ đi lên phía trước, néo néo cầm Lâm Tuyết Nhi, nói: "Ta thấy ngươi lớn lên cũng không tệ, nhưng tâm tư nhỏ cũng thật không ít. Đáng tiếc, ngươi lần này đã đánh sai chủ ý. Tiểu cô nương, muốn thông qua ta rồi đi lực chú ý của mọi người, ngươi còn non lắm. Hơn nữa, cũng không có người nói cho ngươi biết sao? Danh dự của nữ nhân là rất quan trọng, không cho phép người khác tùy ý làm bẩn"

Lâm Tuyết Nhi bị hành động của Tần Tinh Tinh dọa, cũng không màng để ý biểu hiện của nàng có phải là điểm đáng yêu không, trong mắt hiện lên hoảng sợ, nhưng vẫn cố tỏ ra trấn định, nói: "Phu nhân, ngài đang nói cái gì, Tuyết Nhi một chút cũng không hiểu".

"Ngươi không hiểu?". Tần Tinh Tinh cười cười, lực đạo trong tay mạnh hơn: "Vậy ta liền nói rõ cho ngươi hiểu".

"Đầu tiên, người nhà của ngươi không phải là không muốn quản ngươi, mà do ngươi quá bất bệ mà thôi. Xem một thân quần áo này của ngươi, điều kiện trong nhà hẳn không tệ đi. Nói như vậy, người trong nhà ngươi sẽ không tìm cho ngươi một mối hôn nhân tốt sao, đó là do ngươi không hài lòng. Nhìn cái cách hành xử hôm nay của ngươi, ta thấy một là ngươi xem thoái bản quá nhiều, hai là đầu óc ngươi có bệnh. Tiếp theo, thật ra ngươi hôm nay không phải là thực muốn bán mình, mà chỉ muốn để công tử nhà giàu nào đó nhìn trúng. Từ nay về sau sẽ hồng tụ thêm hương, quả thật là một chuyện lý thú".

Tần Tinh Tinh nói xong, hài lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Tuyết Nhi trở nên trắng bệch, nâng mắt nhìn phản ứng của người xung quanh, nàng lại dán ở bên tai Lâm Tuyết Nhi nhỏ giọng nói: "Đáng tiếc chính là hôm nay ngươi đụng phải ta, không có câu được vị công tử nào không nói, còn chọc ra một thân rắc rối. Nương ngươi có nói cho ngươi biết không, không cần dễ dàng trêu chọc người khác. Có tin hay không ta có thể khiến danh dự từ nay của ngươi ném vào rác, từ nay về sau chỉ có thể ở trong câu lan viện ngâm thơ đối đáp".

Vừa lòng nhìn biểu hiện của Lâm Tuyết Nhi, Tần Tinh Tinh buông lỏng tay ra, lấy ra khăn tay tùy thân xoa xoa tay nói: "Vị cô nương này, từ nay về sau không cần tùy ý vấy bẩn thanh danh người khác, không phải ai cũng đều dễ nói chuyện giống như ta".

Xử lý xong xuôi, Tần Tinh Tinh thở dài một hơi, hướng Lâm bộ đầu nói: "Được rồi, hiện tại cũng không còn chuyện gì nữa. [D.D.L.Q.D - Hương Hương] Lâm bộ đầu, ta có việc cùng ngươi thương lượng, không bằng chúng ta cùng đi tẩu lâu nói đi, ngươi thấy thế nào?".

"Được, đại tâu, không có vấn đề". Lâm bộ đầu cười hắc hắc, quay đầu đối với mười mấy bộ khoái dưới trướng nói: "Đại tâu muốn mời chúng ta ăn cơm,

còn không cảm ơn đại tẩu".

"Cảm ơn đại tẩu".

Một đám nam nhân cùng ôm quyền hô lên, làm khoe miệng Tần Tinh Tinh không nhận được giặt giặt, cái cảm giác giống như xã hội đen này thật là quái.

Đám bộ khoái đều đi theo Tần Tinh Tinh rời đi. Vương công tử vẫn còn ở bên cạnh cười ngây ngô, bởi vì hôm nay rốt cuộc hắn cũng gặp được người hân tâm tâm niệm niệm.

"Thiếu gia, thiếu gia, chúng ta bây giờ phải làm gì?". Gia đình của Vương công tử thấy mọi người đều rời đi, vội vàng hỏi.

Gọi thật lâu, Vương công tử mới lấy lại tinh thần, lúc này hắn mới phát hiện Tần Tinh Tinh đã rời khỏi, vội vàng hỏi: "Người đâu? Người đâu rồi?".

"Thiếu gia, cô nương này không phải vẫn còn ở đây sao?". Gia đình chỉ chỉ Lâm Tuyết Nhi.

Vương công tử tức tới hộc máu nói: "Ta không nói người này, ta nói chính là nữ nhân hồi nãy".

"Nga... Thiếu gia, nàng cùng Lâm bộ đầu đã đi bàn chuyện rồi, hình như là đi từ lâu".

"Vậy được, chúng ta cũng đi". Vương công tử vung tay lên, dẫn theo nhóm gia đình của mình rời đi.

Mọi người thấy không còn náo nhiệt để nhìn, cũng sôi nổi rời đi, cuối cùng chỉ còn lại lẻ loi một mình Lâm Tuyết Nhi đứng đó.

Hiện tại nàng không còn chỗ để đi, hôm nay náo loạn như vậy, người trong nhà nhất định sẽ không tiếp tục chứa chấp nàng, người trong thị trấn hôm nay đều biết chuyện này cũng sẽ không thu lưu nàng. Lâm Tuyết Nhi hạ nhãn tâm, quyết định đi ra bên ngoài lang bạt một phen thử cái may mắn.

"Hừ! Các ngươi chờ, hôm nay những kẻ xem thường ta, về sau nhất định ta sẽ khiến các ngươi hối hận".

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Mua xe mua người

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh thỉnh Lâm bộ đầu cùng đám bộ khoái tới trong tửu lâu ăn cơm, mọi người ăn đến vô cùng sung sướng.

Lâm bộ đầu cũng không có quên Tần Tinh Tinh là tìm hắn có việc, mới vừa ăn không bao lâu liền hỏi: "Đại tẩu, không biết ngươi tìm huynh đệ chúng ta là có chuyện gì cần giúp? Nếu có việc gì ngươi cứ việc nói, huynh đệ chúng ta dù có liên núi đao xuống biển lửa cũng sẽ giúp".

Loại cảm giác này, thật là giống xã hội đen.

Tần Tinh Tinh co rút khoe miệng nói: "Không có khoa trương giống như Lâm bộ đầu nói đâu. Tình huống hiện tại của ta ngươi cũng biết, trong nhà có hai đứa nhỏ cần ta chiếu cố, ta lại chỉ là một nữ nhân nhu nhược không thể xuống đất làm việc, cho nên ta nghĩ ở trong trấn mở một cái tửu lâu, kiếm một ít tiền tiêu. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Nhưng là số lần ta tới trong thị trấn cũn không nhiều lắm, cho nên muốn nhờ ngươi xem trong trấn nhà ai có mặt tiền cửa hiệu muốn bán, ta nghĩ muốn mở cửa hàng".

Huynh đệ bọn họ mỗi ngày đều tuần tra ở trên thị trấn, tự nhiên là rõ ràng nhưng nghĩ tới điều kiện trong nhà của Tần Tinh Tinh, phỏng chừng ngay cả thuê cửa hàng cũng không được. Nhưng là mở tửu lâu, không quan tâm thù nghệ của ngươi ra sao, quan trọng nhất là cần phải đại khí, bằng không sao có thể khiến những kẻ có tiền muốn tới cửa.

Lâm bộ đầu hạ quyết tâm tới lúc đó gạt Tần Tinh Tinh thay nàng gánh một ít phí tổn, xem như hết một phần tâm ý của mình.

Nhưng Tần Tinh Tinh liếc mắt một cái đã nhìn ra tâm tư nhỏ của hắn: "Về vấn đề tiền bạc Lâm bộ đầu cứ yên tâm, số tiền này ta có thể ra được. Không đối gạt ngươi, trong huyện mới tới một Khâm sai đại nhân, ngẫu nhiên nhìn trúng một cái nông cụ mới do ta nghĩ ra, không chỉ cho ta ít tiền bạc, còn đưa cho ta một tấm biển. Đúng rồi, Khâm sai đại nhân này rốt cuộc là có lai lịch gì? Ta thấy tuổi của hắn còn trẻ đã được làm quan, thân phận khẳng định không đơn giản".

"Đại tẩu, ngươi nói nhỏ nột chút, bàn luận về quan viên đây chính là tội lớn". Lâm bộ đầu nhìn nhìn xung quanh, phát hiện không có ai chú ý tới, lúc này mới nhỏ giọng nói: "Địa vị của Khâm sai đại nhân rất lớn, là công tử nhà Tể tướng đương triều, thân phận đúng là không tầm thường".

Công tử nhà Tể tướng? Nghe nói thế, tâm Tần Tinh Tinh đột nhiên trầm xuống, xem ra thân phận của tướng công nàng cũng không tầm thường. Nghĩ lại cuộc nói chuyện hôm nay với Ân Triệu Lê, nàng trên cơ bản có thể khẳng định, thời đại này không yên ổn, trong triều sẽ có biến động lớn.

Nhưng những chuyện này cùng nàng có quan hệ gì đâu, nàng chẳng qua chỉ là một nông gia nữ nho nhỏ mà thôi.

Nếu tương lai có người uy hiếp tới hài tử nàng, nàng sẽ mang theo hài tử rời đi, ai cũng đừng nghĩ có thể tìm được nàng

Thu hồi suy nghĩ, nàng tiếp tục cùng Lâm bộ đầu dùng cơm. Nguyên bản hôm nay nàng cũng không tính mua mặt tiền cửa hiệu, nhưng là kế hoạch xảy ra biến hoá, nếu đã có người đưa cho nàng tiền, như vậy những kế hoạch nàng đề ra có thể thực hiện trước.

Ngoài ra, Tần Tinh Tinh còn nhờ Lâm bộ đầu giúp nàng tìm vài người môi giới, nàng muốn mua một hai người hầu trở về.

Lâm bộ đầu biết trong nhà Tần Tinh Tinh có đứa nhỏ, cũng không chậm trễ thời gian, ăn xong liền dẫn các huynh đệ đi tuần tra, thuận tiện giúp Tần Tinh Tinh đem chuyện làm cho tốt.

Tần Tinh Tinh ngồi trong tửu lâu, đánh giá hoàn cảnh chung quanh, thuận tiện chờ người môi giới đem người dẫn tới.

Mà vị Vương công tử kia không biết là trúng gió gì, cũng không đi qua tìm Tần Tinh Tinh, chỉ ở một bên yên lặng nhìn nàng, ánh mắt kia có thể nói là thâm tình khảm thiết, cũng đầy chứa tình ẩn tình. Nhưng trước sau đều bị Tần Tinh Tinh ngó lơ.

Rất nhanh, người môi giới liền tới tửu lâu, phía sau còn đi theo vài người, đều là những người nàng tỉ mỉ chọn lựa đưa tới.

"Ai nha! Vị phu nhân này, ta nói cho người biết, người tìm Vương bà ta chính là tìm đúng người rồi, ở trong tay ta, dạng người gì cũng đều có, hơn nữa đảm bảo đều là được dạy dỗ tốt, tuyệt đối sẽ không chọc phiền toái cho người". Vương bà vừa tới liền nhiệt tình khen thuộc hạ của mình.

Lời này thật ứng với câu nói, Vương bà bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi.

Tần Tinh Tinh nâng mắt, đánh giá những người được mang tới, không ít người đều là ánh mắt đại ra, thoạt nhìn là đối với cuộc sống đã không còn gì muốn theo đuổi.

Trong nhà còn có hai đứa nhỏ, ngoài ra còn có một tiểu thúc, tuổi không lớn không nhỏ, bây giờ đúng là thời điểm hình thành tính cách,, cho nên nhất định phải lựa chọn người thật cẩn thận, những người có tâm tư nghiêng lệch không thể mua, tránh cho đem hài tử trong nhà dạy hư.

Trải qua chọn lựa, nàng chọn một đôi phu thê và hài tử của bọn họ.

Hai vợ chồng thoạt nhìn đều là người thành thật, hẳn là sẽ không gây ra cái chuyện xấu gì. Hơn nữa còn có một hài tử, chắc hẳn cũng mong muốn được yên ổn an định lại, mà vừa vận nam hài này tuổi cùng Viên Vinh Dịch không sai biệt lắm, thoạt nhìn cũng cơ linh, để cho hắn làm thư đồng cũng không tồi.

Hai vợ chồng Thạch Thiết Trụ không nghĩ tới sẽ được chọn, trong lòng phi thường kích động. Lập tức lôi kéo hài tử quý xuống dập đầu với Tần Tinh Tinh.

"Được rồi. Các người về sau liền đi theo ta. Chỉ cần các người về sau làm việc thật tốt, ta sẽ không bạc đãi các người, vừa lúc tiểu thúc ta mấy ngày nay muốn đi tư thực, để cho đứa nhỏ nhà các người đi theo làm thư đồng đi. Công việc của các người, đến lúc đó ta sẽ nói cho các người. Nếu như các người có cái dị tâm gì, ta cũng không phải ngồi không".

"Cảm ơn chủ nhân, cảm ơn chủ nhân. Chúng ta nhất định sẽ làm việc thật tốt".

Tần Tinh Tinh chính là muốn vừa đảm vừa xoa, nghĩ gỗ bọn họ một cái.

Vương bà thấy Tần Tinh Tinh nhanh như vậy đã quyết định, lại thấy hàng động lại trong tay nàng đã lâu cuối cùng cũng có người mua, trên mặt cũng đầy tươi cười.

"Các người từ nay về sau phải nghe lời chủ nhân nói đã biết chưa. Không phải ta hù dọa các người, ở trong thị trấn này, ngay cả Lâm bộ đầu cũng phải gọi vị phu nhân này một tiếng đại tẩu, các người nếu có ý xấu gì, vậy cũng không cần ta phải nói rõ đi".

Tần Tinh Tinh rất vừa lòng lời nói này của Vương bà, có một số việc nàng khó mà nói, tự nhiên cần có một vai phản diện tới nói thay nàng.

Nhanh chóng làm xong thủ tục, Tần Tinh Tinh liền dẫn theo một nhà bọn họ rời đi.

Nàng đầu tiên là mua một ít quần áo cho bọn họ, rồi lại dẫn mấy người đi mua ít thịt trở về.

Cuối cùng, nghe Thạch Thiết Trụ biết đánh xe, nàng lại đi mua một chiếc xe bò.

Vốn là theo suy nghĩ của nàng, trực tiếp mua một chiếc xe ngựa, như vậy lúc ra ngoài cũng thoải mái chút, nhưng là bị Thạch Thiết Trụ ngăn lại.

Tần Tinh Tinh nghe xong hắn giải thích, cảm thấy cũng hợp lý. Dẫn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Trong nhà xác thật không cần một con ngựa, nghĩ lại có chút lãng phí, xe bò cũng có thể thoải mái một ít, quan trọng là tác dụng của bò ở trên đất rất lớn.

Thế nên tiếp nhận ý kiến của Thạch Thiết Trụ, Tần Tinh Tinh dẫn bọn họ đi mua xe bò trở về.

Mấy ngày không gặp, Tần Tinh Tinh vừa mua xe bò lại mua người, không biết có làm cho toàn bộ Tần gia thôn vì nàng mà sôi trào hay không.

Hết Chương 31.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đại tiệc thịt kho tàu

Edit: Hương Hương.

Khuê nữ Tần gia bị đuổi ra ngoài mua xe bò trở về!

Tin tức này trong nháy mắt truyền khắp Tần gia thôn.

Nhưng lần này người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh học khôn khéo hơn, không có mạo muội chạy đến, tránh làm cho mất mặt.

Cho nên lúc này tuy có người vây xem, nhưng cũng không đến tình huống quá mức khoa trương, Tần Tinh Tinh thuận lợi trở về nhà. Đầu tiên để Thạch Thiết Trụ tìm nơi an trí cho bò, sau đó an bài chỗ ở cho người một nhà ba người bọn họ.

"Hiện tại hoàn cảnh kém chút, nhưng sắp tới sẽ xây phòng ở mới, chờ thêm một thời gian ngắn thì tốt rồi". Tần Tinh Tinh đối với ba người nói, thấy ba người không có thần sắc bất mãn, lúc này mới vừa lòng gật đầu nói: "Chỉ cần các ngươi trung tâm với ta, ta sẽ không bạc đãi các ngươi".

Lúc một nhà ba người Thạch Thiết Trụ nhìn thấy ngôi nhà gạch mộc của Tần Tinh Tinh vốn là có điểm khó có thể chấp nhận, nhưng là nghĩ tới muốn yên ổn định cư, nên cũng không có cái tâm tư nhỏ gì khác. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Chẳng qua là đối với Tần Tinh Tinh vẫn là có chút tò mò.

Trong nhà Tần Tinh Tinh có động tĩnh lớn như vậy, Điền đại tẩu nghe tin tức xong vội vàng chạy qua đây, hỏi: "Đại muội tử, đây là có chuyện gì? Ta nghe người trong thôn nói người mua xe bò, còn mang theo người trở về?".

"Điền đại tẩu, đây là hạ nhân mới tới nhà ta, các ngươi làm quen với nhau một chút đi, tương lai tránh không được sẽ tiếp xúc". Tần Tinh Tinh thấy Điền đại tẩu tới đây, nhiệt tình đón tiếp, giới thiệu bọn họ cho Điền đại tẩu biết.

Điền đại tẩu bị Tần Tinh Tinh làm cho hết hồn, nhìn không được chụp đùi thật mạnh nói: "Ai da, tổ tông của ta! Đại muội tử ngươi cũng thật là có khả năng, mới có mấy ngày không gặp, ngươi ngay cả xe bò cũng đã mua, xe thì cũng thôi đi, ngay cả hạ nhân cũng mua trở về, tiếp theo không phải là muốn xây cái phòng ở chứ".

Tần Tinh Tinh hướng Điền đại tẩu dựng lên ngón tay cái: "Điền đại tẩu, ngươi cũng thật là thông minh. Không sai, ta chính là đang định xây một cái phòng ở mới".

Nghe được Tần Tinh Tinh nói, Điền đại tẩu nhú nhú mày, kéo Tần Tinh Tinh tới một góc, nhỏ giọng nói: "Muội tử, ngươi nói thật cho đại tẩu, chuyện này rốt cuộc là thế nào? Ngươi vừa mua đồ vừa mua người, ở đâu ra có nhiều tiền như vậy? Ta cùng ngươi nói, cuộc sống dù có nghèo cũng không quan trọng, nhưng là mấy chuyện làm trái pháp luật chúng ta cũng không thể làm".

Tần Tinh Tinh ở một bên nghe, cảm nhận được trong giọng nói Điền đại tẩu chứa nồng đậm quan tâm, trong lòng ấm áp, nói: "Tẩu tử, ngươi yên tâm đi, những thứ này đều do ta kiếm được trở về, phòng ở là triều đình ra tiền xây cho ta, ta một đồng tiền cũng không cần tiêu. Lại còn đưa cho ta một tấm biển".

"Ngươi không có việc gì là tốt, vậy tẩu tử cũng không có hỏi nhiều nữa. Vị kia nhà ta còn đang chờ ta trở về nấu cơm, ta đây về trước". Điền đại tẩu đem tâm thả xuống, chào hỏi xong trở về.

Những người vây xem đều vênh lên lỗ tai nghe, cũng không nghe ra được nguyên do gì, duy nhất biết được trong nhà Tần Tinh Tinh có thêm người, đáng vẻ giống như là tới nhờ cậy nàng.

Cho dù những người này có sức tưởng tượng phong phú, cũng không ngờ được Tần Tinh Tinh trong mấy ngày ngắn ngủi liền mua hạ nhân trở về.

Tần Tinh Tinh mặc kệ những người khác nghĩ như thế nào, phân phó Thạch nương tử đi thu thập đồ đạc, còn nàng thì nhanh chân vào phòng xem hai đứa nhỏ.

Đại bạch cả ngày không nhìn thấy chủ nhân của mình, đang ỉu xù, vừa nãy nó nghe thấy thanh âm của Tần Tinh Tinh đã muốn chạy ra ngoài, nhưng nghĩ tới còn đang chiều cổ tiểu chủ nhân, lúc này mới không có chạy ra ngoài. Nhưng nhìn đôi mắt sáng lấp lánh kia của nó, liền biết nó có bao nhiêu nhớ Tần Tinh Tinh.

Tần Tinh Tinh đi vào phòng ngủ, liền thấy ba cặp mắt to sáng lấp lánh.

Đại bạch, người cũng thật là, đi theo các bảo bảo làm về mặt bán manh cũng không thấy xấu hổ há.

Tần Tinh Tinh đầu tiên là ôm hai đứa nhỏ, cho ăn sữa, nhìn hai đứa nhỏ nỗ lực phòng miệng ăn sữa, ánh mắt Tần Tinh Tinh liền trở nên nhu hoà.

Đại bạch ở một bên phe phẩy đuôi, rất là hâm mộ nói: "Chủ nhân, chủ nhân, nhân gia cũng muốn ăn sữa".

"Cút". Cho dù Tần Tinh Tinh là người tính tình đậm nhiên, nhưng nhìn dáng vẻ này của Đại bạch, cũng là nhịn không được nói tục.

Chơi cùng hai đứa nhỏ một hồi, Tần Tinh Tinh vẫy tay ý bảo Đại bạch chiếu cố hai đứa nhỏ,, còn nàng ra bên ngoài chuẩn bị bữa tối.

Bởi vì không yên tâm tay nghề của Thạch nương tử, cho nên bữa tối hôm nay còn cần Tần Tinh Tinh ở một bên giám sát.

Bởi vì Thạch nương tử căn bản cũng xuất thân từ nhà nghèo, cho nên tay nghề không tính là tốt, chỉ có thể coi là trình độ bình thường.

Hiện tại mọi người nấu cơm đều có một đặc điểm chung, không cho nhiều dầu. Mặc kệ là làm món gì đều giống như là đồ ăn cho thêm nước, như vậy hương vị làm sao có thể ngon.

Tần Tinh Tinh đầu tiên là chỉ đạo Thạch nương tử nấu cơm như thế nào, nói cho nàng biết dầu, muối, tương, gia vị các loại đặt ở đâu, còn có các đồ ăn một ngày ba bữa chủ yếu ở trong nhà. Nếu mà nàng bận không kịp nấu cơm, sẽ do Thạch nương tử tới nấu cơm.

Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ lập tức để cho Thạch nương tử tới nấu cơm, chính bản thân nàng cũng rất thích nấu cơm, vì người nhà mình nấu ra những món ăn ngon để họ hưởng thụ chính là một chuyện làm cho người ta thoải mái, không phải sao? Huống chi, trong đầu Tần Tinh Tinh có rất nhiều thực đơn, không phải trong thời gian ngắn là có thể nhất nhất dạy cho Thạch nương tử.

Nhìn số thịt lần này mua, Tần Tinh Tinh chuẩn bị buổi tối hôm nay làm thêm vài món, thuận tiện mời hai vợ chồng Điền đại tẩu tới ăn cơm.

Đây cũng là ăn mừng nhà có thêm người mới.

Hôm nay Tần Tinh muốn làm một món ăn nổi tiếng ở hiện đại - thịt kho tàu.

Cách làm thịt kho tàu cũng nhiều loại, mỗi một vùng khác nhau lại có cách làm khác nhau.

Cách làm của Tần Tinh Tinh cùng cách làm mọi người truyền lưu trên mạng khác nhau, nhưng là hương vị tuyệt đối không suy giảm.

Đầu tiên là đem miếng thịt thái thành từng miếng lớn nhỏ phù hợp, mỗi miếng chừng mười centimet, bỏ vào nồi luộc chín, cho sạch bẩn và bọt máu, tránh làm ảnh hưởng tới mùi vị của thịt.

Đem thịt luộc qua vớt ra để nguội, đem nước đổ đi sau đó cho dầu vào chiên một lần, đảm bảo da thịt được chiên chuyển thành màu vàng.

Chờ thịt nguội, đem lông heo nhỏ sạch hết, lấy mật ong bôi lên trên da thịt, làm như vậy để đảm bảo khi chiên sẽ có màu sắc đẹp hơn, mùi vị cũng ngon hơn.

Cuối cùng bỏ vào trong dầu chiên sơ qua một lần nữa, như vậy coi như là xử lý xong thịt.

Đề thịt qua một bên cho nguội, hoặc có thể treo lên cho hong gió, chờ tới lúc ăn thì lại mang ra xử lý.

Thịt này có rất nhiều cách ăn, khi hầm đồ ăn có thể cho thêm vài miếng vào, hay lúc xào rau cũng có thể cho thêm mấy miếng vào xào cùng, còn không cứ để vậy nấu hoặc hấp, hương vị cũng rất ngon.

Hôm nay Tần Tinh Tinh lựa chọn chính là hấp.

Chọn ra ba miếng thịt, đem cắt thành từng miếng hơi mỏng để vào trong một cái chén lớn, cho thêm gừng băm, hành, đường trắng, nước tương, rồi trực tiếp để vào trong nồi hấp. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Mặt trên của chén để một cái đĩa, phòng ngừa hơi nước rơi vào chén làm ảnh hưởng tới mùi vị.

Chờ tới khi món ăn ra nồi, ở mặt trên lát thịt có màu sắc ửng đỏ, từng đợt hương thơm mê người, thật làm cho người ta muốn chảy nước miếng.

Lúc Tần Tinh Tinh làm món này, thuận tiện còn chỉ đạo Thạch nương tử xào vài món đồ ăn, nhìn nàng dáng vẻ còn rất có ngộ tính, điều này khiến Tần Tinh Tinh cảm thấy rất vui lòng.

Nhưng ở thời điểm mọi người chuẩn bị ăn cơm, một bóng người xuất hiện làm bữa tối mất đi hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Hà Mai Phương tới cửa

Edit: Hương Hương

Ngoài cửa nhà Tần Tinh Tinh, Hà Mai Phương đứng đó bồi hồi thật lâu, đôi tay tái nhợt dùng sức xoắn quần áo trên người, môi mím chặt không nói gì.

Nếu không phải Điền đại tẩu liếc mắt nhìn thấy nàng, phỏng chừng tất cả mọi người cũng không cảm giác được sự tồn tại của nàng.

Điền đại tẩu lặng lẽ kéo quần áo Tần Tinh Tinh, hướng nàng chỉ chỉ ngoài cửa.

Tần Tinh Tinh quay đầu nhìn, phát hiện Hà Mai Phương đang tội nghiệp đứng đó, thân thể cứng đờ, một cơn giận không lý do từ trong ngực nổi lên.

Đem chiếc đĩa để xuống, Tần Tinh Tinh hướng Hà Mai Phương đi qua, ngữ khí có chút cứng đờ hỏi: "Người tới nơi này làm cái gì?".

"Không... Không có gì. Nương nghe nói nhà người có người tới, cho nên muốn đến xem người". Hà Mai Phương không nghĩ tới Tần Tinh Tinh sẽ đi qua, có chút bối rối xua xua tay.

Nhìn dáng vẻ này của Hà Mai Phương, Tần Tinh Tinh cảm thấy lửa giận trong lòng lại tăng thêm một phần, mở miệng có chút giận nói: "Nếu muốn tới nhìn ta thì đi vào trong nhìn, đứng ở cửa đi tới đi lui còn ra cái gì, người không biết còn tưởng ta làm khó người, không cho người vào cửa".

Nghe nàng nói vậy, Hà Mai Phương đầu lắc càng nhanh hơn: "Không có không có, người không có làm khó ta. Nương chỉ là thấy người đang ăn cơm, nghĩ chờ người ăn xong rồi nói sau".

Tần Tinh Tinh nhìn Hà Mai Phương dáng vẻ nhút nhát, có tính khí cũng không phát ra được, có chút không được tự nhiên nói: "Người chắc là còn chưa ăn cơm, tiến vào cùng nhau dùng cơm đi".

Hà Mai Phương không nghĩ tới Tần Tinh Tinh thế nhưng mời nàng ăn cơm, trong khoảng thời gian ngắn không kịp phản ứng, sững sờ đứng đó.

"Không muốn ăn thì thôi, không ai ép buộc người". Tiếng nói Tần Tinh Tinh từ phía trước truyền đến.

"Ăn, ăn, nương ăn". Hà Mai Phương sợ Tần Tinh Tinh đổi ý, vội vàng vàng vàng mở miệng đáp.

Nữ nhi tuy đối với nàng sinh khí, nhưng cũng không phải hoàn toàn không để ý tới nàng,, phát hiện được điều này làm nàng suýt nữa rơi nước mắt.

Thạch nương từ ở một bên thấy có người tới, vội vàng đứng dậy dọn chỗ cho Hà Mai Phương.

Bởi vì người nhiều, cho nên đám người Tần Tinh Tinh đều là ở bên ngoài viện ăn cơm, một nhà Thạch nương từ lựa chọn tự mở một bàn, điều này làm cho Tần Tinh Tinh rất là hài lòng.

Tuy rằng nàng sinh hoạt ở xã hội hiện đại, không có khái niệm giai cấp địa vị, nhưng ở thế giới này thì không giống vậy. Tần Tinh Tinh cũng không có ý nghĩ muốn đi thay đổi tư tưởng của mọi người. Lại nói, nàng đối với một nhà ba người Thạch gia xem như không tệ, ít nhất đồ ăn chính là giống nhau.

Ngày thường Hà Mai Phương đâu có gặp qua trận thế này, có chút câu nệ cười, nhận ghế ngồi xuống.

Lúc nhìn thấy một nhà Thạch nương từ là gần phòng bếp ăn cơm, có chút tò mò, kéo kéo Tần Tinh Tinh hỏi: "Tinh Tinh, ta nghe nói trong nhà người có người tới, bọn họ là ai? Tại sao không cùng chúng ta ngồi chung một chỗ ăn cơm?".

Tần Tinh Tinh cũng không có tính toán gạt Hà Mai Phương, nàng thân nhiên nói: "Nương, bọn họ là hạ nhân hôm nay ta đi trấn trên mua".

"Hạ nhân?". Hà Mai Phương hoảng sợ, không nghĩ tới Tần Tinh Tinh nhanh như vậy đã mua hạ nhân, sau đó nàng lại lo lắng ruột nói: "Tinh Tinh, không phải là nương nói người, cho dù có tiền cũng không thể tiêu như vậy. Chi phí sinh hoạt người một nhà các người về sau còn không biết thế nào, bây giờ lại nhiều thêm mấy miệng ăn, thì sau này phải làm sao bây giờ?".

Tần Tinh Tinh liếc xéo mắt nhìn Hà Mai Phương, có chút giận dữ nói: "Nương, người cũng không phải không biết. Cả nhà chúng ta trừ bỏ ta thì chỉ toàn đứa nhỏ. Công việc trong đất ta không làm được, nếu không phải là nghĩ được chút phương pháp thì vô luận thế nào cũng không nuôi được vài miệng ăn này".

Lời Tần Tinh Tinh nói làm Hà Mai Phương đỏ hốc mắt: "Nương biết bản thân không có bản lĩnh, không giúp được người cái gì, đều là nương sai".

Lại khóc!

Tần Tinh Tinh bất đắc dĩ nhìn Hà Mai Phương, nàng đời này không biết làm nhất một việc chính là dụ dỗ người.

Điền đại tẩu tiếp thu ánh mắt xin giúp đỡ của Tần Tinh Tinh, tiếp nhận khe khẽ nói: "Tần gia thím, người cũng không cần quá thương tâm, đại muội tử hiện tại cũng là có tiền đồ, có thể kiếm nhiều tiền, mua được người hầu chính là chuyện vui lớn, người nên cao hứng cho nàng mới phải".

"Kiếm tiền? Tình Tình, người không phải là làm cái chuyện gì không tốt đó chứ?". Hà Mai Phương khản trương nhìn Tần Tình Tình.

Nghe được câu hỏi của nàng, Tần Tình Tình cảm thấy bất đắc dĩ. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Tại sao mọi người khi nghe nàng kiếm được tiền, phản ứng đầu tiên đều là nàng làm chuyện xấu.

Cũng không thể trách người khác sẽ nghĩ như vậy, thời đại này, nữ nhân làm gì có biện pháp kiếm ra tiền.

Mấy ngày trước tuy Tần Tình Tình đối với Hà Mai Phương rất là giận, giận nàng mặc kệ thân sinh khuê nữ của mình, giận nàng bất công, nhưng mấy ngày nay nàng chăm sóc dạy dỗ con cái mình, cũng biết những đau xót trong đó, đối với Hà Mai Phương cũng không còn cừ hận quá lớn. Nhiều lắm xem như không qua lại lẫn nhau thôi.

Nhưng Tần Tình Tình nếu đã chiếm thân thể của nguyên chủ, luôn nghĩ tẩn một phần trách nhiệm, chỉ cần đối phương không đưa ra những điều kiện quá phận, nàng giúp được thì sẽ giúp.

Huống hồ, ngày thường Hà Mai Phương căn bản là không tới cửa, lúc này tới cửa lại do dự như vậy, vừa thấy liền biết là có chuyện cần nàng hỗ trợ. Tần Tình Tình cũng không phải loại người thích vòng vo, trực tiếp mở miệng nói: "Nương, người lúc này tới cửa, là có chuyện gì muốn ta hỗ trợ sao?".

Hà Mai Phương vốn ngồi có chút bất an, ăn cái gì cũng không vô, đang nghĩ làm sao để mở miệng với khuê nữ, kết quả Tần Tình Tình mở miệng trước.

Trên mặt nàng có chút hoảng loạn, lung tung lắc đầu, nói: "Không, không có, nương chỉ là nghĩ tới nhìn người một chút mà thôi, không có chuyện gì cả".

"Thật sự không có chuyện gì". Tần Tình Tình thanh âm cao lên một chút.

Diễn đàn tẩu ở một bên nhìn, biết ở hoàn cảnh này, nhà mình lưu lại cũng không tốt, nên thức thời rời đi.

Hà Mai Phương thấy người ngoài đều đi rồi, trở nên thả lỏng hơn nhiều, cuối cùng ở dưới thế công ánh mắt của Tần Tình Tình, nàng mới mở miệng nói: "Còn không phải do nghe nói nhà người có người tới sao? Cho nên ta nghĩ tới nhìn một chút, đệ muội người mấy ngày nay thân thể không tốt, ăn cái gì cũng không vào. Cho nên ta tới xem người có món gì ngon miệng không, để cho nàng vượt qua khoảng thời gian này. Ta cũng không bắt buộc người, chỉ là xem ở nàng là đệ muội người, giúp nàng một phen".

Tần Tình Tình ngờ ngác nhìn Hà Mai Phương, thật lâu không nói gì, cuối cùng thế nhưng nàng bật cười, thanh âm càng cười càng lớn, đáng vẻ giống như không ngừng lại được.

Cuối cùng, nàng thật vất vả ngừng cười, nhìn Hà Mai Phương, nói: "Nương, ta nghĩ ngài bất công, nhưng không ngờ ngài lại bất công đến trình độ này".

"Ta biết ngài yếu đuối, nhưng không nghĩ tới yếu đuối tới trình độ này".

"Nương, nói vậy hôm nay ngài cũng không nghĩ tới sẽ tới đây đi, hẳn là do người khác thúc giục người tới. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Bằng không, với tính cách của người, nhất định sẽ không tới chỗ này nói muốn đồ".

"Nhưng là, nương, bên tai của ngài cũng quá mềm rồi, bị người khuyên mấy câu liền mặc kệ cảm thụ của thân khuê nữ mình sao?".

"Nương, ta hôm nay nói với người một câu, muốn đồ, không có, trừ phi các người phân gia".

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Tình Tình đề nghị phân gia

Edit: Hương Hương

"Phân... Phân gia? Chuyện này sao có thể được". Hà Mai Phương khua khua tay, theo bản năng cự tuyệt đề nghị này.

Thời đại này, chú ý nhất chính là hiếu đạo, dưới tình huống cha mẹ vẫn còn, rất ít người sẽ lựa chọn phân gia.

Tần Tình Tình nhướng nhướng mày, nói: "Tại sao lại không thể phân gia, hiện tại trong nhà là do Đại bá nương quản, cũng không phải nãi nãi quản gia. Nếu là như vậy, tại sao không thể phân gia. Hiện tại chỉ cần phụng dưỡng gia gia nãi nãi, cũng không có tiểu thúc, tiểu cô cần đặt mua đồ cưới".

"Vậy cũng không được, chuyện này sao có thể". Hà Mai Phương là người yếu đuối, cho dù có bị khi dễ đến hung ác cũng chưa từng nghĩ tới chuyện này. Nàng nghĩ chỉ cần nhẫn nhịn một chút trôi qua ngày là được, dù sao cũng không có bị ăn đói mặc rách, chỉ là cuộc sống có chút khổ thôi.

Nhìn thấy Hà Mai Phương là cái đáng vẻ này, Tần Tình Tình thật là giận đến đỉnh điểm, không thể không đối với nàng hạ tàn nhẫn.

"Nương, không nói tới những ngày khi ta còn ở Tần gia, nhưng là trước lúc ta xuất giá, những cô nương vừa độ tuổi trong nhà rất nhiều, vì cái gì chỉ để một mình ta xuất giá, lại còn không cho của hồi môn?"

"Đó là do nương không có bản lĩnh, không có tiền chuẩn bị của hồi môn cho người". Hà Mai Phuong cúi đầu, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

"Trong nhà chúng ta, tất cả nguồn thu vào đều là nhập của công, nương không có tiền riêng đó là thực bình thường, ta có thể hiểu rõ. Bọn họ lúc trước cũng người nói nếu để ta xuất giá, sẽ ra tiền cho đệ đệ cưới tức phụ, đúng không. Nương nghĩ muốn cho đệ đệ cưới tức phụ sớm, cho nên mới làm quyết định như vậy".

"Nhưng hiện tại, cuộc sống của ta tốt hơn, các nàng lại nói với người, trong nhà quá nghèo, không có tiền mua thức ăn bồi bổ cho đệ muội, cho nên bảo người tới chỗ ta nghĩ cách, phải không?"

"Nương, người đã từng nghĩ tới, chờ đệ muội sinh hạ đứa nhỏ, trong nhà lại có thể lấy tiền ra chiếu cố đệ muội cùng đứa nhỏ không?"

"Nương, các nàng hứa cho người những thứ kia, đã thực hiện đúng như vậy chưa?"

Hà Mai Phuong bị từng câu hỏi của Tần Tinh Tinh làm cho không nói được gì, cả người sững sờ ngồi đó, sắc mặt tái nhợt không một tia huyết sắc.

Nhìn dáng vẻ ngơ ngác sững sờ của Hà Mai Phuong, Tần Tinh Tinh trong lòng cũng khó chịu. Nghĩ tới Hà Mai Phuong mới ba mươi tuổi, nếu là đặt ở hiện đại, thì có khả năng đứa nhỏ mới học tiểu học, nhưng đặt ở chỗ này, nàng lại sắp làm nãi nãi. Nhìn nàng, giống như là đã hơn bốn mươi tuổi.

Tần Tinh Tinh quyết tâm, tiếp tục nói: "Nương, người nhìn nhà người khác xem, có ai không trôi qua thoải mái dễ chịu, tại sao nhà chúng ta lại sống khổ như vậy?"

Nghe Tần Tinh Tinh nói như vậy, Hà Mai Phuong cuối cùng cũng phản ứng, nhưng nàng vẫn là một câu như vậy: "Tinh Tinh, nương không có bản lĩnh, liên lụy người cùng nương chịu khổ".

Tần Tinh Tinh nhìn nàng, tính tình nhút nhát, dù có tức giận cũng không dám phát ra, nàng cười khổ nhìn Hà Mai Phuong: "Nương, chuyện này cùng nương có bản lĩnh hay không căn bản không quan hệ. Trọng điểm ở chỗ là người có muốn thay đổi tình cảnh hiện tại hay không. Người xem, cuộc sống khổ như vậy không thể chịu đựng được, người không nghĩ trôi qua những ngày tốt lành sao?"

"Nhưng là.... Nhưng là phân gia là không được, cha mẹ vẫn còn sống, không thể nào phân gia". Hà Mai Phuong vẫn là một câu như vậy.

Chứng kiến ý tưởng của nàng liên tục không thay đổi, Tần Tinh Tinh cũng không muốn nói thêm nữa, nàng khoát tay áo nói: "Nương, người trước đừng nói vội, người trở về ngâm lại thật tốt những chuyện ta nói. Đúng rồi, ở chỗ ta có chút đồ, người mang về đưa cho đệ muội ăn đi. Bao lớn người phân cho mọi người ăn, ta lại chuẩn bị thêm một bao nhỏ, người đưa cho đệ muội ăn. Cần thận một chút, đừng để mọi người phát hiện. Bằng không, phần của đệ muội nhất định sẽ bị người khác cướp đi".

Hà Mai Phuong nhìn chân mày Tần Tinh Tinh cau lại, giống như là rất mệt mỏi, liền cáo từ trở về.

Nhìn bóng dáng Hà Mai Phuong rời đi, chân mày Tần Tinh Tinh cũng không có giãn ra.

Mặc kệ nói như thế nào, đây cũng là nương của nàng, ở giữa các nàng có quan hệ huyết thống. Huống chi, trong lòng Tần Tinh Tinh vốn cảm thấy có một phần thua thiệt, nếu nàng đã chiếm thân thể nguyên chủ, tự nhiên sẽ tiếp nhận nghĩa vụ của nguyên chủ. Tuy cha cùng nương nàng đối với nàng không tốt, nhưng là nàng nên tận hiếu đạo thì nàng sẽ tận.

Nàng hiện tại muốn nhìn xem bọn họ có nghĩ thông hay không. Nếu là về sau phân gia, nàng còn nguyện ý giúp một phen. Nếu như cả gia đình vẫn ghé vào ở cùng nhau, nàng cũng cùng lắm thì ngoài mặt làm cho người ta tìm không ra chỗ sai là được. Nàng không hy vọng những thứ nàng kiếm được đều bị đám ham ăn biếng lười kia chiếm.

Hà Mai Phuong cảm rõ thức ăn về tới trong nhà, đã bị Tổng Như Hoa sớm canh giữ ở cửa đoạt đi.

Tổng Như Hoa vừa nhìn rõ, vừa lầm bầm: "Nhị tẩu, người đi thật là lâu, không phải là ở bên kia ăn xong mới trở về đây chứ, để ta nhìn xem, khuê nữ người cho người thứ tốt gì".

"Chắc chắn chắc, không phải nói nàng trôi qua mỗi ngày đều tốt sao? Như thế nào chỉ có một chút đồ như vậy, chỗ thịt này đủ ai ăn".

Tổng Như Hoa nhìn trong rõ có cái bát to đựng thịt kho tàu ít nhất phải đến một cân, phi thường không hài lòng.

Trong nhà này nhiều người như vậy, một cân thịt này phân đến trong miệng mỗi người, thật đúng là phân không đến vài miếng.

Vừa nói như vậy, Tổng Như Hoa kéo tấm vải che phía trên ra, vừa ăn vừa nói: "Thịt này cắt mỏng như vậy, đúng là cái đồ tuyệt hậu miệng (1 câu chửi), làm người cũng không phóng khoáng".

Hà Mai Phuong ở một bên nhìn Tổng Như Hoa, trong lòng cực kỳ giận, nhưng không dám lớn tiếng nói, vẫn là nhỏ nhẹ dịu dàng nói: "Đệ muội, thứ này là để nam nhân trong nhà ăn, người đừng thò tay vào".

Tổng Như Hoa không nghĩ tới Hà Mai Phương thế nhưng sẽ nói nàng, cầm bàn tay đầy dầu mỡ, chỉ về phía mũi Hà Mai Phương nói: "Nhị tẩu, người đây là thấy khuê nữ người có tiền đồ, cho nên xem thường đệ muội nhà mình đúng không. Ông trời ơi! Cuộc sống này không thể nào tiếp tục sống được nữa, ta vì cái nhà này mệt chết mệt sống, kết quả ngay cả một miếng thịt cũng không cho ăn. Thật đúng là ai cũng có thể nói ta, ai cũng có thể oán giận ta".

Hà Mai Phương nhìn nàng bộ dáng chanh chua, lại nhớ tới những lời Tần Tình Tình nói với nàng tối nay, nếu nhà này vẫn không phân, vậy tương lai nhị phòng các nàng sẽ bị khi dễ chết.

Tổng Như Hoa thấy Hà Mai Phương không nói chuyện, trên mặt không cảm được lộ ra nụ cười đắc ý. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Nàng biết, nhị tẩu nàng chính là một người thành thật, không có lá gan cùng nàng sảng giọng. Vì thế nàng càng thêm kiêu ngạo nói: "Nhị tẩu, cái này chính là phải đưa vào của công, người không ở trên người lên giấu cái gì ăn ngon đấy chứ, đệ đệ muội kiểm tra xem sao".

Nhìn thấy bàn tay đầy dầu mỡ duỗi đến trên người mình, Hà Mai Phương lúc này mới kịp phản ứng, trốn khỏi bàn tay Tổng Như Hoa đang duỗi tới.

Kết quả có thể nghĩ Tổng Như Hoa ở đó gào thét kêu lên.

Đồng Phương ở trong phòng đang cùng mẹ chồng nói chuyện, đối với động tĩnh bên ngoài làm bộ không biết.

Nàng ở trong lòng âm thầm cao hứng, Tứ đệ muội này cũng thật đúng là ngu xuẩn, lấy nàng ra làm vũ khí để sử dụng thật đúng là không thể tốt hơn. Bây giờ khuê nữ nhà lão nhị có tiền đồ, tính tình cũng trở nên khác trước kia, làm nàng không thể tùy ý vãn về. Nhưng nhà lão nhị ngày thường đều chỉ biết làm việc, không có tâm nhãn.

Nhưng Đồng Phương cũng không phải cái loại ngu xuẩn, nhìn thấy bà bà chân mày cau lại, biết nàng không vui vì Tổng Như Hoa âm ỉ, vội vàng đứng dậy nhỏ nhẹ dịu dàng nói: "Bà bà, quan hệ của hai đệ muội trước nay không tệ, lần này lại cãi nhau âm ỉ, ta thấy chắc là có chuyện. Để ta đi gọi các nàng tới, xem rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?". [Đoạn này ta chém, nguyên gốc, thì ĐP lại nói thấy vui mừng khi hai người âm ỉ, kéo xuống đọc thì càng thấy câu này sai sai, nên ta chém đại. Mong các nàng thứ lỗi]

Tần Phùng thị gật gù đầu, ý bảo Đồng Phương đi gọi người.

Ánh mắt của nàng quả là không tệ, người con dâu cả này không hổ là nha hoàn từ nhà giàu đi ra. Làm việc hành sự đều khiến người ta yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Giấu diêm bị phát hiện

Edit: Hương Hương

Đồng Phương đem hai người Hà Mai Phương cùng Tổng Như Hoa gọi vào nhà chính.

Tần Phùng thị ngồi ở trên ghế nhà chính, mắt nhìn hai con dâu phía dưới, thành âm không pháp phỏng hỏi: "Các người vừa mới ở bên ngoài làm gì? Tại sao lại âm ỉ như vậy?".

Không đợi Hà Mai Phương mở miệng, Tổng Như Hoa đã mở miệng giành trước nói: "Nương, vừa nãy Nhị tẩu từ bên nhà Tình Tình trở lại, ta chính là muốn xem nàng có mang về thứ tốt gì không".

Nói xong, nàng giống như hiến vật quý đem đồ đưa qua.

Tần Phùng thị nhìn bát thịt trong rổ, nói: "Người trong nhà đều đã đi ra ngoài làm việc, cái này chờ bọn họ về rồi ăn".

Tổng Như Hoa cười tủm tỉm nói: "Nương, người cũng biết, nhà ta có ba cái tiểu tử đang thời điểm lớn, không bằng đến lúc đó để cho bọn chúng ăn chút ít".

"Được, đến lúc đó ta bảo đại tẩu để cho bọn chúng một phần".

Nhắc tới ba cái tôn tử bảo bối của mình, trên mặt Tần Phùng thị lộ ra ý cười.

Nói tới lão Tần gia bọn họ, không khỏi làm cho nàng cảm thấy tự hào, từ sau khi nàng gả tới Tần gia, cả nhà nàng đều nổi danh khắp các thôn xóm là người biết sinh dưỡng.

Chính bản thân nàng thai đầu sinh được một đôi long phượng thai không nói. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Mà nhị tử khuê nữ nàng cũng không chịu thua kém, bản thân khuê nữ nàng cũng sinh một đôi long phượng thai, mà Tổng Như Hoa lại càng giỏi hơn, một thai hạ sinh ba bảo thai.

[Hương Hương: nhà này có gen sinh long phượng thai...]

Chuyện này ở thời đại này cũng là một chuyện chấn động lớn.

Trong thời gian ngắn, toàn bộ người trong mười dặm tám thôn đều biết, Tàn gia bọn họ biết sinh dưỡng. Cửa đều bị đập vỡ, rất nhiều người tới cửa cầu thủ cô nương Tàn gia.

Chỉ tiếc cây to đón gió, lúc triều đình ra chính sách, Tàn gia phải chọn ra một cô nương cùng tướng sĩ mộ binh kết hôn. Bởi vì nhà lão Đại nói cô nương nhà mình đã có người cầu hôn, chỉ còn mỗi cô nương nhà lão Nhị là chưa có ai tới cửa cầu hôn, nên lúc này nàng mới chọn cô nương nhà lão Nhị.

Vì an ủi lão Nhị, nàng còn đặc biệt dặn dò sẽ tìm cho con trai nhà lão Nhị một mối hôn sự, ai biết nha đầu kia thế nhưng không cảm kích, còn mạnh mẽ làm cho quan hệ hai bên đều cứng.

Hừ! Đến lúc đó nàng sẽ hối hận.

Không có nhà mẹ đẻ nâng đỡ, tới lúc đó bị người khi dễ cũng đừng mong trở về.

Tàn Phùng thị ở trong lòng bách chuyển thiên hồi suy nghĩ rất nhiều, nhưng trên mặt cũng không hiện. Để cho con dâu đứng trước mặt mình một hồi, dựng lên quy củ, sau mới để các nàng đi xuống chuẩn bị nấu cơm.

Bởi vì nam nhân Tàn gia đều ra ngoài làm việc, cho nên ăn cơm tối cũng muộn, chờ tới khi ăn cơm tối, cả gia đình phân ra ngồi ba bàn.

Đơn giản mà nói, các nam nhân đã kết hôn cùng Tàn Phùng thị ngồi một bàn, các tiểu bối chưa kết hôn ngồi một bàn, còn dư lại một bàn là cho các nữ nhân ngồi.

Hai bàn trên đều có thịt kho tàu Hà Mai Phuong mang về, chỉ có bàn nữ nhân là không có.

Hà Mai Phuong nhìn nhón đồ ăn thanh đạm trên bàn, chần chờ một chút, vẫn là hướng Đồng Phuong nói: "Đại tẩu, con dâu của ta mấy ngày nay có thai, dinh dưỡng không theo kịp, ngươi xem có thể từ bên kia lấy một chút thịt kho cho nàng".

Đồng Phuong còn chưa có trả lời Tống Như Hoa liền ồn ào: "Nhị tẩu, không thể như thế được. Ai mà không từng mang thai, dựa vào cái gì con dâu ngươi kiêu quý như vậy, ba ngày hai bữa liền muốn ăn ngon bồi bổ".

Hà Mai Phuong không để ý tới nàng, đối với Đồng Phuong nói: "Đại tẩu, ngươi xem sắc mặt đứa nhỏ này đều khô vàng, nếu tiếp tục như vậy sao có thể được".

Đồng Phuong nhìn Hà Mai Phuong, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa, nói: "Xem đầu óc của ta này, thiếu chút nữa thì quên thịt này là do ngươi mang về, nếu như vậy, phần một ít cho cháu dâu cũng là nên, ai bảo đây là khuê nữ ngươi hiếu kính ngươi".

Nàng cố ý xuyên tạc lời nói của Hà Mai Phuong.

Nghe nàng nói như vậy, Hà Mai Phuong vội càng xua xua tay nói: "Đại tẩu, ý tứ của ta không phải như vậy. Ta.... "

Bên này các nàng nói chuyện, cũng khiến hai bàn khác chú ý. Diễn đàn lễ quý đôn. Tàn lão gia từ tuy không phải là người có học vấn, nhưng mọi chuyện đều thích so với đường ca hán, cũng chính là vị tú tài tộc trưởng, đối với quy củ lúc ăn và ngủ không nói chuyện cực kỳ xem trọng.

Hiện tại nghe thấy tiếng âm ỉ, cực kỳ không vui, cao giọng quát: "Các ngươi ở đó nói gì, lúc ăn và ngủ không nói chuyện, một chút quy củ như vậy cũng không hiểu sao?".

Hà Mai Phuong đang muốn mở miệng giải thích, lại bị con dâu Ngô Yến kéo kéo, lúc này mới không nói gì.

Tàn lão gia từ nghe bên này không có động tĩnh, mới hài lòng tiếp tục ăn cơm.

Ngô Yến nhỏ giọng hướng Hà Mai Phuong nói: "Nương, ta không sao, không cần lo lắng".

Hà Mai Phuong làm sao có thể không lo lắng, nàng rất mong chờ đại tôn tử trong bụng Ngô Yến, đây chính là hy vọng đời này của nàng.

Tất cả mọi người im lặng ăn xong bữa cơm, Tàn lão gia từ mới bắt đầu nói: "Lão bà tử, hôm nay thức ăn rất ngon, trong nhà có chuyện vui gì sao, sao hôm nay lại ăn thịt. Làm món này cũng phí không ít nguyên liệu đi".

Tàn Phùng thị bĩu môi nói: "Thịt này không phải của nhà chúng ta, là nhà lão nhị từ trong nhà khuê nữ nàng mang về. Đúng là tuổi còn nhỏ không biết củi gạo dầu muối, ăn nhiều thịt như vậy, lại còn cho nhiều dầu như thế, ta thấy không cần vài ngày liền qua không nổi".

Tàn lão gia từ vừa nghe là Tầm Tinh Tinh làm, lại nghĩ tới cảnh tượng xấu hổ ngày đó ở nhà nàng, cũng không màng nói tới mùi vị thịt, hừ một tiếng trở về buồng trong.

Bên này ăn xong, Hà Mai Phuong còn phải bận rộn thu thập chén đĩa một nhà già trẻ, tất cả những việc này trước nay đều là nàng làm.

Ngô Yến ngược lại là một người nhu thuận, vẫn luôn ở cạnh giúp nàng thu thập vài thứ, sợ nàng nhàm chán.

Mỗi lần Hà Mai Phuong khuyên nàng trở về nằm, Ngô Yến đều cười, nói nằm mệt mỏi, hoạt động một hút mới tốt.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn vàng như nến của nàng, Hà Mai Phuong nhìn không được muốn roi lệ. Khuê nữ của nàng nói đúng, đều là do nàng không có bản lĩnh, mới khiến cả nhà đi theo nàng chịu khổ.

Đợi thu thập xong, Hà Mai Phuong kéo Ngô Yến về phòng, xác nhận xung quanh không có người, mới từ trong lòng lấy ra một cái bọc giấy, bên trong là một ít điểm tâm cùng thuốc bổ, còn có một khối thịt nướng nhỏ, những thứ này đều là Tần Tình Tình đưa, bảo Hà Mai Phuong giấu đi.

Cũng may Tần Tình Tình dự kiến trước, bảo nàng giấu đi một ít, bằng không Hà Mai Phuong không ngại mặt già tới nhà nàng muốn ít đồ thật đúng là một miếng cũng không tới được trong miệng Ngô Yến.

"Nương, đây.... Đây là cái gì?". Ngô Yến chỉ vào bao đồ vật kinh ngạc hỏi.

Không thể trách vì sao nàng kinh ngạc như vậy, bởi đây là lần đầu tiên Ngô Yến thấy Hà Mai Phuong giấu giếm đồ riêng, hương hương, từ trước tới bây giờ nàng đều không biết mấy chuyện này.

Hà Mai Phuong cũng có chút xấu hổ: "Lúc này tỷ tỷ ngại bảo ta giấu đi, nói đưa cho người ăn. Người mau đem mấy thứ này giấu đi, chờ buổi tối lại ăn, tránh cho người khác phát hiện".

Không chờ hai người đem đồ giấu đi, một thanh âm từ ngoài cửa truyền tới: "Được lắm, nhị tẩu, ta còn đang thắc mắc tại sao vừa ăn cơm xong người liền lén lút chạy về phòng làm gì, hoá ra là người giấu giếm đồ riêng. Ai da! Mọi người mau tới nhìn xem, tới nhìn Nhị tẩu đang làm cái chuyện tốt gì".

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ngô Yến động thai

Edit: Hương Hương

Ban này Tống Như Hoa phát hiện Hà Mai Phuong có chút không thích hợp, ánh mắt đảo đảo trốn trốn, đi vào trong phòng còn nhìn quanh bốn phía.

Nàng liền tò mò đến bên góc tường nghe trộm.

Kết quả liền nghe được chuyện quan trọng, Hà Mai Phuong bị nàng phát hiện giấu giếm của riêng.

Đây chính là cơ hội tốt, bình thường nàng rất không thích đáng về nhút nhát sợ hãi của Nhị tẩu. Huống chi, gần đây nàng còn bị Tần tình Tình giáo huấn một trận, hiện tại nàng không có can đảm tìm Tần Tình Tình vặn vẹo, nhưng khi dễ Nhị tẩu này vẫn là không thành vấn đề.

Kết quả nàng liền giương giọng, đem mọi người trong phòng rống gọi tới.

Tần lão gia tử rất là không kiên nhẫn hô: "Rống cái gì mà rống? Không sợ bị người khác nghe thấy à?".

Tống Như Hoa lúc này mới hết giận, chạy chậm tới bên cạnh Tần Phùng thị nói: "Nương, người biết không, ta vừa này mới đi ngang qua phòng Nhị tẩu, vừa lúc nghe được các nàng muốn giấu của riêng".

Tần Phùng thị tuy không thích Tống Như Hoa ở góc tường nghe lén, nhưng hiện vấn đề quan trọng nhất chính là giấu giếm của riêng.

Chi phí ăn mặc của cả một nhà, tất cả đều là lấy từ của chung ra, nếu ai ngầm cất giữ của riêng, thì đó là chuyện không thể chấp nhận được.

Tần Phùng thị khuôn mặt đen xì không nói gì, dùng ánh mắt ý bảo Đồng Phuong tiến đến hỏi chuyện.

Đồng Phuong vẫn là đáng về một người hiền lành, đi tới trước mặt Hà Mai Phuong, nhẹ giọng nói: "Nhị đệ muội, chúng ta biết Tình Tình thương người, cho nên nàng cho người thứ tốt ta có thể hiểu, nhưng tình huống nhà chúng ta cùng nhà Tình Tình không giống nhau. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương Nhà này có một đồng người cần nuôi sống như vậy, nếu như ai cũng giống người giấu đồ riêng mà nói, vậy nhà này về sau phải sống thế nào, người nói có phải hay không?".

Mỗi một câu nói đem tội Hà Mai Phuong định xuống, đó chính là Hà Mai Phuong xác thực có giấu giếm của riêng.

Hà Mai Phuong sắc mặt tái nhợt, có chút gấp gáp nói: "Ta không có giấu giếm của riêng, đây là Tình Tình chuẩn bị một ít đồ cho đệ muội nàng. Ta nghĩ đây là do quan hệ các nàng tốt, nên mới mang qua đây cho nàng".

Hà Mai Phuong vừa nói, vừa đem đồ đưa ra.

Mọi người vừa thấy, quả nhiên số lượng tương đối nhỏ, căn bản chính là số lượng cho một người.

Nếu như vậy, sẽ không có cái tội giấu giếm của riêng. Tàn lão gia tử trừng mắt nhìn Tống Như Hoa, cảm thấy tất cả đều do nàng, không thấy rõ liền đã ồn ào.

Tống Như Hoa vừa thấy, có chút không phục nói: "Hừ! Lần trước ngươi cùng khuê nữ ngươi âm ỉ đến cung như vậy. Hiện tại ngươi vừa tới cửa, liền đưa cho ngươi đồ ăn, rồi còn chuẩn bị cả ít đồ cho đệ muội nàng. Ta thấy quan hệ của các ngươi còn khá tốt, chuyện tình lần trước không phải do các ngươi thông đồng với nhau đấy chứ, chính là muốn đem số tiền kia nuốt riêng".

Mọi người vừa nghe, liền biết nàng đang nói tới chuyện hồ lô ngào đường.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ lại một chút, cảm thấy Tống Như Hoa nói rất có đạo lý.

Hà Mai Phương bị nàng vu oan, vội vàng lắc đầu phản bác: "Không có, không có, cái phương pháp kia không phải là do ta nghĩ ra".

Tống Như Hoa hướng Hà Mai Phương nói: "Nhị tẩu, ta cũng chỉ là thuận miệng nói mà thôi, ngươi khẩn trương như vậy làm gì. Sẽ không phải là trong lòng có quỷ".

Bản thân Hà Mai Phương là một người ăn nói vụng về, bị nàng nói như vậy trong khoảng thời gian ngắn á khẩu không trả lời được, không biết nên nói cái gì.

Ngô Yến nhìn, vội vàng thay bà bà mình xuất đầu, nói: "Tiểu thẩm, bà bà của ta không phải người như vậy. Ngươi không cần vu oan người như thế. Lúc trước, nương và tỷ tỷ âm ỉ thực cung, chuyện này tất cả mọi người đều biết. Nếu không phải nương nghĩ tới thân thể của ta, hôm nay cũng sẽ không tới trong nhà tỷ tỷ".

Nghe Ngô Yến nói, Tống Như Hoa càng giận hơn, tiến lên đẩy Ngô Yến một cái, nói: "Người lớn ở đây nói chuyện, tôi phiền một đứa nhỏ như ngươi chen mồm vào sao. Vì suy nghĩ cho ngươi? Ý của ngươi là, Tàn gia chúng ta bạc đãi ngươi sao? Mỗi ngày ăn ngon uống tốt, lại còn hầu hạ ngươi, không cho ngươi làm việc, ngươi còn không biết đủ. Hừ! Thật là con dâu tốt".

Ngô Yến bởi vì mang thai mà thân thể yếu, hơn nữa đáng yêu nhỏ bé gầy yếu của nàng cùng đáng người cao lớn thô kệch của Tống Như Hoa rất chênh lệch. Diễn đàn lễ quý đôn. Bị đẩy một cái như vậy liền đứng không vững, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

Bản thân Ngô Yến vì tuổi nhỏ đã mang thai, ngày thường cũng không được bồi bổ đủ, cho nên thân mình tương đối yếu. Đẩy một cái, trực tiếp liền thấy máu.

Hà Mai Phương đứng bên cạnh Ngô Yến, vừa thấy dưới người nàng chảy máu, trực tiếp kêu lên: "Thấy... Thấy máu. Có ai không, mau gọi đại phu".

Người chung quanh bị chuyện này làm cho hoảng sợ, nhưng ngay lập tức cảm thấy không vui đối với phản ứng của Hà Mai Phương.

Tàn Phùng thị cau mày nói: "Nhà lão Nhị, ngươi ở chỗ này rống cái gì mà rống, còn không sợ để cho người ngoài thấy có phải hay không".

Chất trai của nàng cứ như vậy không có, trong lòng nàng cũng rất không vui. Nhưng mà so sánh tiếp, nàng càng không hy vọng chuyện này bị người khác biết.

Cháu dâu bị người trong nhà đẩy, làm cho hải tử bị mất. Loại chuyện này nếu truyền ra ngoài sẽ rất khó nghe.

Dù sao tôn tử của nàng nhiều như vậy, chắc trai sớm muộn gì cũng sẽ lại có, cho nên nàng cũng không sai người đi thỉnh đại phu, phân phó mọi người trước nâng Ngô Yến về phòng, đến lúc đó có thể vượt qua hay không còn phải xem tạo hoá của nàng.

Hà Mai Phương thấy thái độ Tàn Phùng thị, liều mạng ngăn đón cũng không có tác dụng. Ngược lại, còn bị Tàn Phùng thị trừng mắt liếc một cái.

Tàn lão gia tử lúc này cũng mặc kệ mọi chuyện, dù sao mọi chuyện trong nhà hần đều sẽ không quan.

Nam chủ ngoại nữ chủ nội, chuyện này hần phân đến vô cùng rõ ràng.

Hà Mai Phương thấy tình huống không thay đổi được, chỉ có thể đợi lát nữa trở về phòng cùng nam nhân nhà mình Tàn Xương Hoa cùng nhau nghĩ ra một cái chủ ý.

Phòng ở Nhị phòng nằm ở Tây sương phòng đại trạch Tàn gia, một nhà bốn người chỉ có hai gian phòng.

Hà Mai Phương đầu tiên là đi chiếu cố Ngô Yến, sau đó liền trở về trong phòng của mình, nhìn Tàn Xương Hoa cùng con trai Tàn Thịnh Sơn đang ngồi đó phát ngốc.

"Cha đứa nhỏ, ngươi xem chuyện này bây giờ phải làm thế nào? Nếu như không thỉnh đại phu thì Ngô Yến sẽ không qua được mất. Nói không chừng về sau còn để lại bệnh căn, như vậy về sau sẽ khó lại mang thai. Nếu không chúng ta đi cầu xin cha mẹ được không?".

"Vô dụng, cha mẹ sẽ không đồng ý đâu". Tàn Xương Hoa hít một hơi thuốc lá, khô khan nói.

Tần Tịnh Sơn có chút giận, khó chịu nói: "Hừ! Chỉ vì chút mặt mũi của tất cả mọi người trong nhà, mà không thèm để ý tới tức phụ cùng hài tử của ta sao? Ta thấy cái nhà này, không có cũng được".

"Nói bậy. Lời này về sau không được phép nói nữa". Tần Xương Hoa thanh âm buồn bực đối với Tần Tịnh Sơn nói.

Hà Mai Phương lo lắng sốt ruột nói: "Nếu không, tự chúng ta ra tiền thỉnh đại phu tới được không? Không thể cứ ngồi không như vậy".

"Nương, chúng ta làm gì có tiền, làm sao có thể đi thỉnh đại phu". Tần Tịnh Sơn cười khổ.

Ngày thường bọn họ đi ra ngoài làm việc, đều là người một nhà cùng đi. Lúc trả tiền công căn bản là không được bên cạnh, nghĩ muốn giấu chút tiền riêng cũng không có cơ hội. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương. Thêu thùa của Hà Mai Phương và Ngô Yến đều là Đại bá nương Đồng Phương cầm đi bán.

Một nhà bốn người một chút tiền riêng cũng không có.

Hà Mai Phương mấy năm nay vì cái nhà này, của hồi môn đều là lấy ra tiêu hết. Hiện tại chính là bán hết đồ đạc cũng không kiếm được mấy đồng.

Mà Ngô Yến lúc gả tới đây trong nhà cũng nghèo, càng là không có của hồi môn gì đáng giá.

Cả nhà cứ như vậy bị buộc vào hoàn cảnh bế tắc.

Cuối cùng, Hà Mai Phương vỗ đùi, cắn răng nói: "Thôi, ta lại đem cái mặt già này, tới nhà Tinh Tinh cầu nài một chuyến".

Hết Chương 36.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Mẹ ruột tới bức bách

Edit: Hương Hương.

Người một nhà tuy không muốn lại tiếp tục phiền toái Tần Tinh Tinh, nhưng bây giờ không có biện pháp khác, chỉ đành phải để Hà Mai Phương đi qua. Trời tối khuya, người trong thôn đều về nhà nghỉ ngơi, dọc theo đường đi tới nhà Tần Tinh Tinh, Hà Mai Phương cũng không có đụng tới người nào.

Trong nhà Tần Tinh Tinh mọi người đều đã đi nghỉ ngơi, mà bản thân Tần Tinh Tinh đã sớm vào trong không gian nghiên cứu y thuật.

Thạch nương tử nghe thấy tiếng gõ cửa, vội vàng hấp tấp đi mở cửa, thấy Hà Mai Phương vẻ mặt nôn nóng ngoài cửa, vội vàng đem nàng đón vào.

Hà Mai Phương thấy cửa mở, trực tiếp vọt vào trong phòng Tần Tinh Tinh. May mắn trong phòng có Đại bạch coi chừng, cảm giác có người xông tới vội vàng gọi ý thức của Tần Tinh Tinh từ trong không gian ra.

Tần Tinh Tinh đang ở trong không gian học cách nắm giữ một huyết vị, đang là thời điểm chuyên chú, lại bị người gọi tắt nhiên là không cáo húng. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương. Mờ mắt vừa nhìn, thấy Hà Mai Phương đang nôn nóng tính muốn gọi Tần Tinh Tinh dậy.

"Nương, hơn nửa đêm người tới đây là có chuyện gì?". Tâm tình của Tần Tinh Tinh lúc này rõ là áp suất thấp, nhưng Hà Mai Phương một lòng nhớ thương tình huống của Ngô Yến lại không chú ý tới.

Hà Mai Phương kéo tay Tần Tinh Tinh nói: "Khuê nữ, người nhất định phải giúp ta, Ngô Yến còn đang chờ người cứu mạng".

Tần Tinh Tinh khoác một kiện áo ngoài từ trên giường ngồi dậy, thanh âm có chút trầm thấp, nói: "Nương, người nói chuyện đừng có lớn tiếng, bọn nhỏ còn đang ngủ".

May mắn hai đứa nhỏ ngủ rất sâu, dù Hà Mai Phương âm ỉ như thế, nhưng vẫn không có bị đánh thức, chỉ là giật giật người một cái, đem tay nhỏ bỏ vào trong miệng. Nhìn thấy bộ dáng đáng yêu của hai đứa nhỏ, lửa giận của Tần Tinh Tinh tan đi một ít, hôn hai đứa nhỏ một cái, rồi dẫn Hà Mai Phương đi tới nhà chính. Hà Mai Phương lúc này thần kinh còn chưa ổn định, nên không ý thức được bản thân đã chọc giận Tần Tinh Tinh.

Chờ tới khi tới nhà chính, nàng gấp gấp nhìn Tần Tinh Tinh, trên mặt tràn ngập cầu xin, nói: "Tinh Tinh, nương lần này chỉ có thể dựa vào người, đệ muội người không cần thận bị động thai khí, nhưng trong nhà lại không ra tiền mời đại phu. Nếu như ngay cả người cũng không giúp, vậy cháu người cũng không còn".

Tần Tinh Tinh cười nhìn Hà Mai Phương, lạnh lùng nói: "Nương, đệ muội bị động thai khí, chuyện lớn như vậy, trong nhà không thể nào không ra tiền.

Trừ phi, chuyện đó có ảnh hưởng tới mặt mũi mọi người trong nhà, cho nên mới không quan tâm ngó ngàng".

Hà Mai Phuong nghe Tần Tình Tình nói như vậy, cười khỏ: "Còn không phải là liên quan tới mấy đồ người bảo ta mang về bị phát hiện sao? Kết quả xảy ra tranh chấp một chút, Tiểu thẩm người không cẩn thận đẩy nạng một cái, làm nạng bị ngã. Bởi vậy mới khiến nạng bị động thai khỉ".

Hiểu rõ mọi chuyện, Tần Tình Tình nhướn mày: "Nói như vậy, chuyện lần này còn phải trách ta, trách ta không nên đưa đồ cho các người".

Hà Mai Phuong vội vàng xua xua tay, nói: "Không phải, không phải, ý của ta không phải như vậy. Những việc này chúng ta trước đừng nói nữa, người mau tới giúp nạng đi".

"Nương, ta nhớ rõ ta đã từng nói với người, về sau muốn ta giúp, vậy thì các người phải phân gia".

"Phân gia? Chuyện này đâu có đơn giản như vậy. Tình Tình, coi như là nương cầu xin người, người tới giúp nạng một tay đi".

Hà Mai Phuong ở bên cạnh đau khổ cầu xin, nhưng Tần Tình Tình vẫn không dao động.

"Nương, người không biết bây giờ người rất quá đáng sao? Trước kia người cũng không giúp ta, nhưng khi người có chuyện lại muốn ta tới giúp người. Cho dù ta là khuê nữ người, người cũng không thể đối với ta như vậy".

Tần Tình Tình nhìn Hà Mai Phuong, diễn đàn lê quý đôn, giờ khắc này tâm nạng đối với Hà Mai Phuong thực lạnh.

"Tình Tình, coi như nương cầu xin người, người không thể thấy chết mà không cứu. Chuyện phân gia người cũng hiểu rõ, đó không phải do nương định đoạt được".

Hà Mai Phuong ở chỗ này đau khổ cầu xin Tần Tình Tình, chỉ còn thiếu không quỳ xuống nữa mà thôi. Tần Tình Tình nhìn Hà Mai Phuong, một chút thân tình còn dư lại trong lòng biến mất hầu như không còn.

Lúc đầu nạng còn nghĩ bản thân thay nguyên chủ tấn một phần hiếu đạo. Nhưng nhìn tình huống hiện tại, lão nương nạng lấy cái hiếu đạo tới chụp mũi dè nặng nạng, làm nạng không thể không hỗ trợ, không thể không vì các nạng ra tiền. Nhưng nạng một đời này sống chỉ cầu an ổn thoải mái, không cầu những cái hư danh kia. Cho nên, Tần Tình Tình đối với thỉnh cầu của Hà Mai Phuong đều là thờ ơ.

Đúng lúc này, một người vọt vào trong phòng, trực tiếp quỳ trước mặt Tần Tình Tình: "Tỷ tỷ, ta cầu xin người, cầu xin người cứu lấy tức phụ của ta".

Hoá ra là Tần Thịnh Sơn ngồi nhà sốt ruột, liền trực tiếp chạy qua đây, vừa nãy ở bên ngoài nghe được không ít, cảm thấy tình huống không thích hợp, liền chạy vọt vào quỳ xuống. Nhìn tình huống này, trong lòng Tần Tình Tình rất không vui. Một là bất mãn đệ đệ không có quy củ trực tiếp xông vào, hai là thấy vợ chồng Thạch nương tử không có coi trọng cửa nhà, cứ vậy để người trực tiếp xông vào.

Tần Thịnh Sơn ngày thường cũng là một người thành thật, không thích nói chuyện. Hôm nay bởi vì có chuyện cấp bách tìm không ra biện pháp khác, nhất thời chỉ nghĩ được một chiêu này, trực tiếp quỳ xuống. Tần Tình Tình nhìn hai người trước mặt, trong lòng càng thêm khó chịu.

"Các người làm thế này, là muốn buộc ta ra tiền? Nếu như ta không ra tiền, chính là đối với các người có lỗi, chính là oan uổng sinh mệnh của một người, có đúng hay không? "

"Không, không phải như thế. Nhưng là Tình Tình, trong bụng nạng chính là cháu trai người". Hà Mai Phuong vẫn là câu nói kia.

Thấy hai người vẫn là không buông tha, Tần Tình Tình cũng không muốn nói thêm gì.

Nàng nhắm chặt mắt, bình phục tâm tình của mình xuống, lập tức nói: "Được, ta đáp ứng đi cùng các người, chuyện lần này ta sẽ hỗ trợ. Nhưng ta hy vọng các người về sau không cần tới cửa nữa. Về sau chuyện của các người cùng ta không quan hệ".

Nghe được lời nạng nói, Hà Mai Phuong giống như bị cái gì kích thích thật lớn, không thể tin nói: "Tình Tình, người là ghét bỏ nương sao? Là chê nương không có bản lĩnh? Cũng phải, bây giờ cuộc sống của người tốt như vậy, không cần tới nương. Nương không có bản lĩnh, chỉ gây thêm phiền toái cho người".

"Thôi, ta cũng không muốn giải thích cái gì nữa. Được rồi, chúng ta đi thôi".

Tần Tình Tình không nghĩ muốn giải thích cái gì nữa, dẫn đầu đi ra khỏi cửa. Nàng cũng không hy vọng bởi vì chuyện này, mà làm chậm trễ thời gian nạng học y thuật trong không gian, và thời gian nạng cùng các bảo bảo ngủ một giấc thật ngon. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Hà Mai Phuong và Tần Thịnh Sơn theo sát phía sau Tần Tình Tình. Bởi vì vừa nãy nghe được một tin tức đáng sợ, nên cũng không nghĩ tới bảo Tần Tình Tình trước đưa tiền đi thỉnh đại phu.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Tổng Như Hoa tự vả miệng

Edit: Hương Hương

Khi Tần Tinh Tinh tới nơi, người Tần gia đã biết Nhị phòng đi ra ngoài, cả nhà đều ngồi chờ ở nhà chính.

Tần Phùng thị rất là bất mãn trừng mắt liếc Hà Mai Phương một cái: "Những điều ta nói với ngươi, ngươi không nghe thấy đúng không. Đã sớm bảo ngươi không được đem chuyện này nói cho người ngoài biết, ngươi tại sao lại chạy ra ngoài".

Hà Mai Phương có chút nhút nhát đáp: "Tinh Tinh cũng không phải là người ngoài".

"Nàng là một nha đầu đã gả ra ngoài, như thế nào không phải là người ngoài". Đối với Tần Tinh Tinh, trong lòng Tần Phùng thị cực kỳ không hài lòng.

Tần Tinh Tinh cũng không tức giận, mắt nhìn Tần Phùng thị, nói: "Nếu ta là người ngoài Tần gia, vậy ngươi cũng là người ngoài Phùng gia sao. Nói vậy ngươi còn rất thiện tâm, hàng năm đều lấy rất nhiều đồ đi trợ cấp người ngoài".

Nhà mẹ đẻ Tần Phùng thị rất nghèo, hiện tại cuộc sống của nàng tốt nên thường trợ cấp nhà mẹ đẻ, chuyện này tất cả mọi người đều biết. Nhưng hiện tại lại bị Tần Tinh Tinh đem chuyện này lấy ra nói, ý tứ hàm xúc bên trong có điểm không giống nhau.

"Hừ! Đúng là nha đầu nhanh nồm dẻo miệng, ta không thèm cùng ngươi nhiều lời. Tóm lại, chuyện này chỉ có chúng ta biết là được, không được phép nói cho người ngoài biết. Lão Tứ, ngươi dẫn theo đám tiểu tử của ngươi trông kỹ cửa cho ta. Tội hôm nay, một người cũng không thể ra khỏi cửa".

Thấy Tần Phùng thị có chủ ý này, Tần Xương Hoa và Hà Mai Phương đều luống cuống tay chân, cúi đầu cầu xin Tần Phùng thị, nhưng Tần Phùng thị cũng không có nhà ra. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương. Ngược lại, đệ đệ Tần Tinh Tinh, Tần Thịnh Sơn không có biểu hiện gì, nhưng nhìn hần nắm chặt nắm tay là có thể thấy được nội tâm phần nộ của hần.

Tần Tinh Tinh nhìn đệ đệ mình, cảm thấy vẫn còn một chút hy vọng. Vì thế Tần Tinh Tinh kéo hần về phòng Ngô Yến, nhỏ giọng hỏi: "Ta hỏi ngươi, ngươi có muốn tức phụ ngươi khoẻ lên không?".

"Đương nhiên là muốn, nhưng làm gì có biện pháp nào, gia gia nãi nãi sẽ không đồng ý". Tần Thịnh Sơn ủ rũ cúi đầu.

Tần Tinh Tinh nhìn hần, đột nhiên hỏi: "Ngươi sau này có tính toán gì không?".

"Tỷ tỷ, ta không gạt ngươi, chờ khi thân thể tức phụ ta tốt, ta nghĩ muốn dọn vào trong huyện ở".

"Tại sao ngươi lại có suy nghĩ này?".

Câu trả lời này thật khiến Tần Tinh Tinh kinh ngạc, trong ấn tượng của nàng, đệ đệ nàng là người trầm mặc, không có chủ ý lớn gì, nhưng hiện tại lại có tiểu tâm tư này. Nên biết lúc này, dọn nhà rời khỏi thôn là một chuyện làm người ta cực kỳ kinh ngạc.

"Tỷ tỷ, ta biết trong khoảng thời gian này chúng ta gây cho ngươi rất nhiều phiền toái, nhưng là ta hy vọng ngươi có thể cứu được tức phụ của ta. Ngươi yên tâm, tương lai ta nhất định sẽ báo đáp ngươi, chờ ta ở trong huyện học thành tay nghề, tương lai kiếm được nhiều tiền, nhất định sẽ hiếu kính ngươi thật tốt".

Hai tỷ đệ các nàng ở trong này nói chuyện không có bị người ngoài nghe thấy, Tần Tinh Tinh cũng có quyết định của mình.

Nàng sắc mặt nghiêm túc, đối với Tần Thịnh Sơn nói: "Ta có thể nghĩ biện pháp cứu đệ muội, nhưng ta cũng muốn nói trước, ta cũng không phải là người tốt, về sau chuyện trong nhà ta sẽ không lại giúp, cha mẹ bên kia.... "

"Tỷ tỷ, ngươi yên tâm, ta sẽ lập tức đón cha mẹ qua bên kia ở".

Trải qua Tần Thịnh Sơn giải thích một phen, Tần Tinh Tinh mới biết, hoá ra hồi nhỏ Tần Thịnh Sơn từng bị trong nhà đưa đi làm học đồ. Bởi vì biểu hiện không tệ, nên rất được sư phó thích, lần này tính toán muốn truyền tay nghề chân chính cho hần, hơn nữa ở trong huyện chính thức bắt đầu làm việc.

Điều này khiến Tần Tinh Tinh rửa mắt mà nhìn. Đừng nhìn Tần Thịnh Sơn ngày thường trầm mặc không nói lời nào, không nghĩ tới tay nghề thợ mộc của hần cũng không tệ. Hai người ở chỗ này thương nghị xong, Tần Tinh Tinh bảo Tần Thịnh Sơn ra cửa coi chừng, không cho bất luận ai tiến vào, còn bản thân nàng tự tiến hành trị liệu cho Ngô Yến.

Thật ra, thân thể Ngô Yến cũng không có vấn đề gì quá lớn, chỉ là có chút động thai mà thôi. Tuy là thấy máu, nhưng chỉ cần cẩn thận chăm sóc, đứa nhỏ vẫn là có thể bảo trụ. Nhưng bởi vì Hà Mai Phương quá lo lắng, khẩn trương cho Ngô Yến, cho nên lúc này mới chọc ra nhiều chuyện như vậy.

Nhưng nói thế nào, chuyện đã phát triển đến trình độ này, muốn oán trách ai cũng không có tác dụng, quan trọng bây giờ là giải quyết chuyện trước mắt. Tần Tinh Tinh lấy bộ ngân châm trong không gian ra, mắt nhìn Ngô Yến, bình tĩnh nói một tiếng nhắm mắt. Nàng không hy vọng khi nàng thi châm, bởi vì Ngô Yến lộn xộn mà sai lực đạo làm nàng thi châm nhầm chỗ.

Ngô Yến nhắm mắt không lâu, cảm giác trên người truyền tới từng trận tê dại, nàng mở mắt ra không khỏi khiếp sợ. Tần Tinh Tinh thế nhưng chỉ trong vài giây ngắn ngủi, đã châm trên người nàng hơn mười cây châm.

"Không được lộn xộn, một lát nữa thì sẽ không sao". Tần Tinh Tinh liếc mắt nhìn Ngô Yến, tiếp tục thi chăm.

Lúc này, người bên ngoài phát hiện không thấy Tần Tinh Tinh, nghĩ cũng biết nàng ở trong phòng Ngô Yến. Kết quả nhìn thấy nàng đang ở trong phòng châm kim, lập tức bị hù đèn nhảy dựng.

Tổng Như Hoa lập tức ồn ào ầm ĩ: "Ông trời của ta ơi, đây là muốn quây ra mạng người sao, nhiều châm như vậy đâm lên người, dù người không có chuyện gì cũng bị các người chính cho xảy ra chuyện".

Không thể trách Tổng Như Hoa sẽ nghĩ như vậy, nói sao nàng cũng nhìn Tần Tinh Tinh từ nhỏ tới lớn, có bản lĩnh gì trong lòng nàng biết rõ. Tuy là từ khi già ra ngoài có chút biến hoá, nhưng y thuật cũng không phải đơn giản dễ học, chỉ cần một hai năm là có thể học được.

Cho dù bọn học có suy nghĩ tới nát óc, cũng không ngờ được rằng Tần Tinh Tinh có không gian nghịch thiên. Cho nên đối với chuyện Tần Tinh Tinh biết y thuật,, bọn họ xác định vững chắc không tin. Tần Tinh Tinh cũng không phản bác, đợi thu xếp tốt cho Ngô Yến, trực tiếp vung tay lên, một cây châm liền châm trên đầu cánh tay Tổng Như Hoa. Tổng Như Hoa còn chưa cảm giác được chuyện gì xảy ra, cánh tay đã không nghe theo sự sai sử của nàng, hướng trên mặt mình đánh.

"Yêu... Yêu pháp. Mẹ nó, quý nha đầu này sử dụng cái yêu pháp gì, tay của ta....". Tổng Như Hoa vừa tự tát mình, vừa mặt đầy sợ hãi nhìn Tần Tinh Tinh.

Tần Tinh ngược lại lạnh nhạt, từ khi nàng bắt đầu học châm cứu đã từng nghĩ tới chuyện này. Nàng chỉ là một nữ tử yếu đuối, nếu tiến lên đánh người quả là chuyện không thực tế, nhưng nếu có thủ đoạn kỹ thuật riêng của mình thì dễ nói.

Tần Phùng thị nhìn mọi người ngốc lảng nhìn Tổng Như Hoa tự vả mặt, oán hận nói: "Các người còn đang thất thần cái gì, còn không mau đem nàng giữ chặt, đem châm trên tay nàng rút ra".

Tần Tinh Tinh từ từ lên tiếng: "Lão thái thái, ta khuyên người không nên động thủ. Ta đối với châm pháp rất là có học vấn, nếu như tùy tiện rút ra, nói không chừng cánh tay này sẽ bị phế. Còn nếu người giữ tay không cho nàng động, vậy thì gân trên cánh tay sẽ bị đứt".

Ý tứ rất đơn giản, châm này không rút được, như vậy muốn đánh tới khi nào, còn phải dựa vào nàng định đoạt. Nhìn động tác quý dị của Tổng Như Hoa, mọi người trong khoảng thời gian ngắn không dám có hành động khác.

Quạt hương bỏ trong tay Tổng Như Hoa từng cái từng cái đánh thật mạnh vào trên mặt nàng, rất nhanh đem mặt nàng đánh thành đầu heo. Trương phu cùng các con của Tổng Như Hoa nhìn không được, la hét muốn Tần Phùng thị đi mời đại phu, chặn trị nhìn xem tình huống của Tổng Như Hoa.

"Lão thái thái, người phải nghĩ thật kỹ, chuyện xấu trong nhà không thể nói ra ngoài. Nếu để đại phu nhìn thấy tình trạng này của nàng, thì mặt mũi người trong nhà đều bị vứt sạch".

Tần Tinh Tinh đem lời nói lúc trước của Tần Phùng thị trả lại cho nàng. Tần Phùng thị thật đúng là không muốn thay Tổng Như Hoa mời đại phu, không phải chỉ là ăn vài cái tát thôi sao, về sau cẩn thận chữa trị là hết rồi. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Nàng chính là ngại Tổng Như Hoa giọng quá lớn, đem hàng xóm đánh thức lại đây hỏi, như vậy thì rất phiền toái. Quả nhiên, không bao lâu, liền có người tới gõ cửa.

Hết Chương 38.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Hàng xóm tới hỏi thăm

Edit: Hương Hương

Bên ngoài có người gõ cửa hô: "Nhà Bá Quân, xảy ra chuyện gì thế, sao nửa đêm vẫn còn ầm ĩ?".

Bây giờ trời đã khuya, giọng Tổng Như Hoa lớn như vậy, còn hô ma với quỷ, không trách được sẽ làm người ngoài tỉnh giấc qua đây hỏi xem có chuyện gì. Tần Phùng thị oán hận nhìn thoáng qua Tổng Như Hoa, chê nàng đem người ngoài gọi tới. Nhưng thôn này không có lớn lắm, nếu nhà nào xảy ra chuyện gì cũng không thể che giấu. Nói cách khác, nói không chừng còn không biết người ta sẽ truyền như thế nào đâu.

Roi vào đường cùng, Tần Phùng thị đành tự mình đi mở cửa, nhìn người tới, trên mặt mang theo ý cười nói: "Ai da! Tàu tử, thế nào lại làm phiền làm người chạy qua đây, thật là xin lỗi. Tức phụ ta tối khuya rồi còn không hiểu chuyện, để sáng mai ta dạy bảo nàng một chút".

Người đến là tức phụ của một đường huynh đệ của Tần Bá Quân, nhà mẹ đẻ họ Tổng, mọi người đều gọi nàng là Tần Tổng thị, cùng là hàng xóm, ngày thường nàng thích nhất chính là xem náo nhiệt.

Nếu như không cho nàng vào cửa, đó là chuyện không có khả năng, nàng trực tiếp uốn người một cái, cứ như vậy trực tiếp tiến vào, vừa đi vừa nói: "Ta nghe bên này thanh âm có phần không đúng. Như Hoa chính là đại công thần nhà các ngươi, sinh cho các ngươi nhiều nhi tử như vậy, các ngươi cũng không thể khi dễ nàng".

Chờ tới khi nàng vào phòng, Tống Như Hoa đang bị nam nhân của nàng gắt gao đè nặng, nhưng cánh tay của nàng theo bản năng vẫn giãy giụa. Tới lúc nhìn đến trên mặt giống như là bị người đánh.

Tần Tống thị vội vàng nhào tới nói: "Tiểu tử ngươi giỏi lắm, hơn nửa đêm còn đánh tức phụ ngươi, còn không nhanh buông tay cho ta".

Tần Xương Khánh bất ngờ không để phòng buông lỏng tay, tay Tống Như Hoa lại bắt đầu tự vả miệng mình.

Tần Tống thị còn tưởng Tống Như Hoa là bị phạt vả miệng, vội vàng nói: "Như Hoa, đừng đánh, đại nương nhìn tâm đều đau".

Nhưng là Tống Như Hoa sao có thể tự mình ngừng lại, dùng cái miệng sưng to cố sức nói ra hai chữ: "Cứu mạng".

Tần Tống thị và Tống Như Hoa vốn là người cùng một thôn, sau khi gả tới thôn này làm tức phụ vẫn luôn chiều ứng lẫn nhau. Hơn nửa ngày thường nàng và Tống Như Hoa đều là người thích xem náo nhiệt, nên quan hệ càng thân mật không ít. Hiện tại nhìn nàng là cái dáng vẻ này, trong lòng càng miễn bàn có bao nhiêu đau lòng.

Tần Tống thị tiến lên lôi kéo Tống Như Hoa, còn chỉ trích Tần Phùng thị: "Ta nói đệ muội, nàng phạm vào sai lầm lớn gì mới để cho ngươi phạt nàng ác như vậy. Tâm ngươi sao có thể ác như vậy, ngươi chẳng lẽ đã quên lúc trước ngươi làm tức phụ thế nào sao?".

Tần Phùng thị giận đến không nói được, nhưng lại không nghĩ giải thích, nàng dùng ánh mắt ý bảo Đồng Phương tiến lên hỗ trợ.

Đồng Phương nhìn thấy thời cơ chín muồi, cười tiến lên giải thích: "Đại nương, ngươi cũng đừng tức giận, chuyện này không liên quan tới nương ta".

"Hừ! Ngoại trừ nàng còn có thể là ai?".

"Đại nương, ngài nghe ta giải thích, hôm nay vốn là xảy ra một ít chuyện nhỏ, tất cả mọi người lý giải một chút cũng liền xong. Cuộc sống này ai không hy vọng bình bình an an, hoà thuận tốt đẹp không phải sao. Chẳng qua Nhị đệ muội ta là người tính tình hiếu thắng, không chịu được chút ủy khuất. Cho nên, chạy đi tìm cháu gái đã xuất giá của ta về làm chỗ dựa. Tình Tình không biết từ đâu học được chút bản lĩnh gì, thế nhưng lấy châm hướng lên trên thân người đảm, Như Hoa bởi vậy mới tự tát mình".

Lời nói này thật là xảo diệu, đem tất cả lỗi lầm đẩy tới trên người chỉ thứ hai. Một người gọi Nhị đệ muội, một người gọi là Như Hoa, rất dễ dàng có thể nhìn thấy ai thân ai xa.

"Các ngươi không phải đang lừa ta đấy chứ, nàng chỉ là một nha đầu sao có thể có bản lĩnh này?". Tần Tống thị có chút không tin hỏi.

Tần Tình Tình ở một bên hoàn toàn không để ý tới những người này, vẫn nhìn tình huống của Ngô Yến ở trên giường. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Chờ nhìn thấy đúng thời cơ, Tần Tình Tình nhanh chóng đem châm rút ra. Nếu như không phải lúc này có người hết sức chuyên chú nhìn chăm chăm nàng, phỏng chừng cũng không nhìn thấy động tác của nàng.

"A! Nàng động, động".

Hà Mai Phương thấy Ngô Yến mở mắt, tâm tình phi thường kích động. Lúc này, người trong nhà mới có phản ứng nhanh chóng đi tới xem tình huống bên này.

Hà Mai Phương kích động nhìn Tần Tình Tình, nắm tay nàng nói: "Tình Tình, nương làm sao không biết ngươi còn có bản lĩnh này".

Tần Tình Tình cười lạnh nói: "Nương, chúng ta đã thật lâu không có gặp mặt nhau, cho nên ngươi không biết cũng là hiển nhiên".

Hà Mai Phương hiện tại đang kích động, nên không có nghe ra ý tứ trong lời nói của Tần Tình Tình, tích cực đi chiếu cố Ngô Yến. Ngược lại Tần Thịnh Sơn ở bên cạnh khe khẽ nói với Tần Tình Tình hai chữ cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Tình Tình hiển lộ y thuật

Edit: Hương Hương

Bởi vì tình huống của Ngô Yến chuyển biến tốt đẹp, người một nhà đối với chuyện Tần Tình Tình biết y thuật ngược lại tin. Nhưng Tần Tống thị cũng không nghĩ buông tha nàng, đuổi tay tính muốn lôi kéo Tần Tình Tình.

"Người là cái đồ độc phụ, ngay cả thím của mình cũng dám hại, ta liều mạng với người".

Tần Tình Tình thân mình khẽ loé, tránh thoát được bàn tay bản thủ của nàng, liếc xéo một cái, trong mắt loé ra hàn quang nhìn Tần Tổng thị.

"Ta khuyên người phải suy nghĩ kỹ, ngân châm trên tay ta còn không ít đâu".

Tần Tổng thị nghe lời nàng nói, mắt lại nhìn thấy Tổng Như Hoa đang không ngừng và miệng, trong lòng sợ hãi. Nhưng dù có sợ hãi, cũng không có nghĩa nàng sẽ bỏ qua như vậy.

Tần Tổng thị trực tiếp lên giọng bắt đầu gào thét: "Trời đánh, mọi người mau tới đây mà xem, có người muốn đánh chết ta. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương. Ta không sống nổi nữa, ta một đồng tuổi rồi còn bị người khi dễ. Ông trời ơi, người mở mắt ra mà nhìn xem".

Mấy đứa con trai của Tần Tổng thị đều ở bên cạnh, lúc đầu cũng chỉ cho rằng là cãi nhau bình thường nên cũng không có tới, hiện tại nghe thấy lão nương mình gào thét, cả đám vội vàng chạy tới. Có người thích xem náo nhiệt còn không chê chuyện lớn, trực tiếp chạy đi tìm Lí chính. Lần này, trực tiếp gọi gần hết người cả thôn tới.

Nhìn tình huống này, Tần Tình Tình thật ra rất vừa lòng, nàng lần này chính là muốn đem chuyện nháo lớn. Dù sao mặc kệ thế nào đối với nàng cũng không có hại. Mà đem chuyện này nháo lớn, vừa lúc để cho cha mẹ nàng nhìn thấy gương mặt thật của những người này. Nếu tới lúc đó bọn họ vẫn không muốn phân gia, vậy cũng là lúc mình cùng bọn họ đoạn tuyệt quan hệ.

Mà lúc này, Tần Tình Tình đã rút châm từ trên tay Tổng Như Hoa ra, lẳng lặng chờ Lí chính tới. Đợi khi Lí chính khoan thai chạy tới, ánh mắt hấn đầu tiên là nhìn thấy Tần Tình Tình. Chuyện này cũng khó trách, nhiều người ủa vào Tần gia như vậy, chỗ nào cũng đứng đầy người, chỉ có xung quanh Tần Tình Tình là một mảnh trống trải.

Vừa rồi những người ở đây đều nhìn thấy châm pháp của Tần Tình Tình, nào dám tùy ý lại gần, lỡ không cẩn thận bị trúng một châm vậy phải làm sao bây giờ.

"Tình nha đầu, người cũng thật là đủ náo nhiệt, mỗi lần có chuyện đều không thể thiếu người".

Lí chính lúc này còn rảnh trêu ghẹo Tần Tình Tình. Nói tới cũng lạ, mấy lần trong thôn xảy ra mâu thuẫn cần Lí chính tới giải quyết, đều là chuyện cùng Tần Tình Tình có liên quan. Chẳng lẽ cái này chính là gọi người có tài thường hay bị ghen ghét?

Tần Tình Tình thấy Lí chính tới, trên mặt hiện ra nụ cười thiết tình, nói: "Lí chính gia gia, Tình Tình cũng là không có biện pháp nào. Hôm nay chính là liên quan tới mạng người, ta nếu mà không tới, thì có thể đã xảy ra chuyện lớn".

"Vì sao lại nói thế, người nói rõ ta nghe một chút?". Liên quan tới mạng người, Lí chính cũng trở nên nghiêm túc hơn.

"Chuyện chính là như vậy, Đệ muội của ta bị Tiểu thẩm đẩy ngã, thấy máu. Nhưng trong nhà nói thế nào cũng không chịu mời đại phu, nương ta bởi vì bất đắc dĩ, nên chạy tới tìm ta. Tình Tình bất tài, cũng may biết chút y thuật, lúc này khó khăn lắm mới đem thân mình Đệ muội bảo vệ được".

"Không phải như nàng nói, nàng nói dối".

Mấy đứa con trai Tổng Như Hoa nhìn không được, cứ như vậy đem chậu phân đổ tới trên đầu nương bọn họ, hơn nữa bây giờ nàng còn đang bị thương. Mấy tiểu tử choai choai không phục ở đó ồn ào ầm ĩ, ầm ĩ làm cho da đầu người khác đều tê dại.

Lí chính xoa xoa huyết thái dương, cực kỳ uy nghiêm nói: "Được rồi, không cần làm ầm ĩ nữa. Chuyện này ta sẽ hỏi rõ ràng".

Lí chính cũng không phải là người hồ đồ, nếu là có người đã thương thân thể, vậy tìm đại phu tới xem là được, vừa xem là biết. Bởi vì chỗ này nhỏ, cho nên Tần gia thôn bọn họ cũng không có đại phu tốt,, chỉ có một thầy lang mà thôi. Ngày thường, nếu như có bệnh nặng, sẽ đi vào trong trấn xem bệnh. Nhưng tình huống hôm nay có chút đặc thù, cho nên chỉ có thể mời thầy lang tới.

Thầy lang này nguyên danh gọi là Tần Xương Nhạc, cùng bối phận với lão cha Tần Tình Tình, nhưng chỉ có thể tính là họ hàng xa với nhà bọn họ. Tần Xương Nhạc cũng từng đi học, biết được chút chữ. Nhưng bởi vì không có khiếu đọc sách, cho nên không có tiếp tục đi thi, mà là học chút y thuật trở lại trong thôn làm thầy lang.

Ngày thường đều chỉ xem mấy bệnh đơn giản, như đau đầu, cảm mạo, hay mấy vết thương nhỏ linh tinh. Sau khi hấn bị gọi tới đây, cũng là dựa vào phương pháp của mình xem xét tình huống của Ngô Yến, phát hiện nàng điều dưỡng không tề, cái thai này không có vấn đề. Mà Tổng Như Hoa càng dễ xử lý, chỉ là bị thương ngoài da, bôi chút thuốc là khỏi.

Thấy hấn xem bệnh cho hai người xong, Lí chính lên tiếng: "Xương Nhạc, người nói xem, một người sau khi bị kim châm có thể tự đánh mặt mình không?".

"Chuyện này thật là có, nhưng yêu cầu trình độ y thuật cũng không thấp. Chúng ta nếu như có đại phu như vậy, Lí chính đại gia, đây chính là phúc phận Tần gia thôn chúng ta". Tần Xương Nhạc có chút kích động nói.

Hấn cảm giác y thuật của chính mình không giỏi, rất nhiều lúc người trong thôn sinh bệnh, hấn chỉ có thể bất lực.

"Nói vậy! Nàng từ nhỏ tới lớn là cái dạng người gì ta còn không biết. Gả ra ngoài mới có hơn một năm, y thuật liền giỏi như vậy. Nói ra ai tin". Tổng Như Hoa đỡ lấy cái đầu heo, oán hận chỉ Tần Tinh Tinh, nhưng đáy mắt vẫn có một tia khiếp ý.

Tần Tinh Tinh không chút để ý đi về phía trước một bước, Tổng Như Hoa sợ tới mức lui về phía sau một bước. Dù là ai cũng nhìn ra lúc này nàng sợ hãi Tần Tinh Tinh cỡ nào.

"Người không nghe nói qua, không có nghĩa là không có khả năng thực hiện. Ta thấy không bằng như vậy, ta ở trên người người đâm thêm mấy châm, để người nhìn xem ta rốt cuộc có biết y thuật hay không, người cảm thấy thế nào?"

Nghe được Tần Tinh Tinh nói, Tổng Như Hoa càng co rút về phía sau, thành thành thật thật đứng một bên không nói. Mà bên này, Tần Xương Nhạc sau khi biết Tần Tinh Tinh biết y thuật, càng muốn lôi kéo nàng tham khảo y thuật, dò hỏi nàng có thể đem thuật châm cứu dạy cho hắn được không.

Y thuật này nàng chính là ở trong không gian học được, Tần Tinh Tinh không muốn người khác biết tới không gian, nên không có đáp ứng. Cũng may Tần Xương Nhạc là người biết đứng mực, biết y thuật này bình thường đều không tùy tiện truyền ra ngoài, cho nên cũng không có cưỡng cầu. Dù sao hai người cũng không quá quen thuộc.

Nhưng trên đời này vẫn có người không an phận. Đồng Phương từ khi biết Tần Tinh Tinh biết y thuật, trong lòng cực kỳ không vui. Phải biết rằng, nếu như Tần Tinh Tinh biết y thuật, địa vị ở trong thôn sẽ cao hơn. Mà bản thân mình cùng nàng quan hệ không tốt, đến lúc đó nàng đắc thế, nhất định sẽ trả thù mình. Hiện tại, biện pháp duy nhất chính là để cho đối phương không ngóc đầu lên được.

Kết quả, Đồng Phương lại mở miệng: "Tinh Tinh, chúng ta đều là người cùng một thôn, đều là một tộc, có cái gì tốt cũng không thể giấu riêng. Người chỉ là một nữ nhân, cũng không thể thường xuyên xem bệnh cho mọi người, chỉ có thể xem một ít bệnh nhỏ của nữ nhân chúng ta. Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Ta thấy không bằng người đem y thuật truyền cho Xương Nhạc bá bá người đi, như vậy về sau người trong thôn Tần gia chúng ta đều sẽ khỏe mạnh, người nói có phải không?"

Lời Đồng Phương nói thật ra khơi dậy rất nhiều đồng ý của mọi người. Chuyện tình liên lụy đến lợi ích của mình, tất cả mọi người lựa chọn quan điểm hướng về phía Đồng Phương.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tinh Tinh nói phân gia

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh thấy ánh mắt mọi người chung quanh, trong lòng hiểu rõ. Quả nhiên, người cũng không thể ngoại lệ. Nhưng muốn nàng đem y thuật truyền ra ngoài, đó là chuyện không có khả năng.

Đây chính là gốc rễ để về sau nàng an cư lạc nghiệp, nàng sao có thể dễ dàng truyền thụ ra ngoài. Huống chi, y thuật của nàng rất rườm rà, trọng yếu. Nếu như tương lai người nàng dạy ra trị chết người, hay xem nhầm bệnh, vậy thì đối với thanh danh của nàng ảnh hưởng rất lớn.

Tóm lại, bất luận như thế nào, Tần Tinh Tinh sẽ không dạy y thuật cho Tần Xương Nhạc, ít nhất hiện tại sẽ không. Nhưng người trong thôn sẽ không nghĩ như vậy, bọn họ chỉ nghĩ tương lai về sau đi khám bệnh sẽ dễ dàng hơn mà thôi.

"Nói như vậy, tại sao người không đem những thứ người học được bên trong nhà giàu tới dạy cho chúng ta? Diễn đàn lê quý đôn. Hương Hương. Ta thấy ngày thường người cũng làm người khôn khéo, ta cũng muốn học, xem một chút làm thế nào có thể chiếm được tiện nghi của người mà vẫn mang danh tiếng tốt".

Đồng Phương ở nhà giàu học được một chút tay nghề khâu thùa may vá độc đáo, còn có bản lĩnh châm ngòi ly gián làm lòng người phân vân do dự.

"Được rồi, không cần nói nữa". Lí chính thấy tình huống không đúng, vội vàng đứng ra ngăn: "Mặc kệ ở đâu, thì y thuật đều là không tùy tiện truyền cho người ngoài. Huống hồ, y thuật này là Tinh Tinh từ nhà chồng nàng học được, các người cũng đừng làm khó nàng".

Đối với sự ủng hộ của Lí chính, Tần Tinh Tinh đưa qua một ánh mắt cảm kích.

Chuyện này cứ như vậy bị vạch trần cho qua, nhưng Đồng Phương vẫn là chưa từ bỏ, nói tiếp: "Tinh Tinh, tuy chuyện lần này là Tiểu thẩm người không đúng, không nên vì vài lời nói mà đẩy Ngô Yến. Tinh tinh nàng có chút nóng nảy, nhưng người cũng không thể đối với nàng như vậy. Người đây là ý và bản thân biết một chút y thuật liền không để trường bối vào mắt".

Lại muốn lấy cái mũi trường bối úp nàng?

Hiện tại Tần Tinh Tinh sẽ không để bản thân bị đẩy vòng vòng, trực tiếp cười ha hả nói: "Nàng mà cũng được xem là trường bối, ngày thường chỉ biết lười biếng trộm dùng mảnh lối, còn không thì chạy khắp nơi tìm người gây phiền toái, khuê môi múa mép ở bên ngoài. Ta chưa bao giờ thấy qua nàng có

dáng vẻ của một trường bối".

Lúc này, chỉ chủ Tàn lão gia từ đứng ở bên cạnh nhìn không được, phát tay áo nói: "Được rồi, đừng có ầm ĩ nữa, còn ngại chưa đủ mắt mặt sao?".

Nói xong, lão nhân quay người trở về trong phòng mình.

Đồng Phương cũng rất hợp thời cơ mở miệng nói: "Tình Tình, người nhìn người đi, đem gia gia làm cho tức giận rồi, còn không mau tiến lên nói hai câu hữu ích".

"Ta cũng không có làm chuyện gì sai, tại sao lại là ta đi?".

Lão cha Tàn Tình Tình thấy dáng vẻ này của nàng, mặt lập tức trầm xuống: "Đó là gia gia người, đây là hiếu đạo, người hiểu không?".

"Nếu như trong nhà này chỉ cần trưởng bối lên tiếng thì mọi người đều phải nghe, cũng không quan tâm nó có đạo lý hay không, vậy ta tình nguyện không ở cái nhà này".

"Hồ nháo! Người cút cho ta, từ nay về sau đừng nói người là khuê nữ của ta".

Tàn Xương Hoa từ nãy tới giờ nghe Tàn Tình Tình nói chuyện, đột nhiên nổi cơn thịnh nộ. Bây giờ nghe nàng nói như vậy, lúc này lửa giận toàn bộ hướng nàng phát ra. Hôm nay có quá nhiều chuyện phát sinh, cha mẹ không bỏ tiền thính đại phu cho con dâu, tình huống của khuê nữ lại giống như vượt ra khỏi nhận thức của bản thân, trong nhà xảy ra chuyện lớn bị người vây xem. Tàn Xương Hoa cảm thấy như toàn bộ người trong phòng đều đang chỉ chỉ cười nhạo hắn. Một bụng hỏa này có thể nói là kim nén đã lâu rồi.

"Được thôi, đi thì đi, hy vọng tương lai người đừng có hối hận".

Tàn Tình Tình chính là người ăn mềm không ăn cứng, nếu người bảo ta đi, ta đây liền đi. Dù sao nàng ước gì có thể vứt bỏ, mặc kệ cả cái đại gia đình này, tự mình trôi qua cuộc sống gia đình của mình thật tốt. Lí chính thấy sự việc đã ầm ĩ tới trình độ này, trong lòng cũng là buồn rầu. Muốn tiến lên khuyên Tàn Tình Tình vài câu, lại bị nàng khoát tay áo cự tuyệt.

"Lí chính gia gia, ngài cũng biết, mấy ngày nay ta có bao nhiêu sốt ruột. Tướng công ở trên chiến trường sinh tử không rõ, cuộc sống của ta mới vừa khá hơn một chút, người trong nhà liền nhìn không được, ba lần bốn lượt chạy tới nhà ta gây phiền toái. Ta thấy, cửa thân thích này ta không có cũng được. Lúc trước khi ta khó khăn bọn họ cũng không có giúp đỡ ta, nếu như bọn họ đều chê ta, ta hà tất phải dán lên để bị ghét, ta trực tiếp đi là được".

"Nhưng ta hy vọng các người nhớ kỹ. Hôm nay ta rời đi, về sau, ta tuyệt đối sẽ không bao giờ trở về".

Nói xong, Tàn Tình Tình cũng không quay đầu lại rồi đi. Những lời này cũng truyền vào tai những người xung quanh, bọn họ ngẫm nghĩ lại cảm thấy nàng nói rất đúng. Nhưng mà đem bản thân trực xuất ra khỏi cửa, mọi người đều thấy Tàn Tình Tình có phải có phần quá hiếu thắng rồi không?

Từ sau khi nghe tin tướng công Tàn Tình Tình chết trận, liền ba ngày hai bữa ầm ĩ xảy ra chuyện, chẳng lẽ bọn họ thấy nhà nàng cô nhi quả mẫu dễ khi dễ lắm sao?

Hắc hắc. Không quan tâm tin tức này là thật hay giả, trước cứ đem tin này truyền đi rồi nói sau. Bị chuyện này lấn qua lộn lại, trời cũng gần sáng. Thấy trời sắp sáng, Tàn Tình Tình cũng không tính toán tiếp tục ngủ, xắn tay áo chuẩn bị làm đồ ăn sáng, trấn an tâm linh bị chút tổn thương của mình.

Tàn Tình Tình tốt xấu gì cũng được xem là một nữ cường nhân. Bởi vì trước kia là một cô nhi, nên sau khi xuyên qua muốn bù đắp thật tốt cho bản thân mình, nhưng ai ngờ người thân nàng đều là cực phẩm, có rất ít người được xem là bình thường. Nàng cũng muốn dẫn theo người một nhà cùng nhau làm giàu, nhưng với tình huống bây giờ, vẫn là thôi đi.

Hiện tại nàng bị cha của mình đuổi ra ngoài cũng tốt, vừa vặn cùng bọn họ phôi sạch quan hệ. Nhưng nói như thế nào, trong lòng Tàn Tình Tình vẫn cảm thấy cô đơn. Chẳng lẽ nàng cùng thân thích của mình không có duyên phận sao? Nhất định phải cô đơn một mình?

Ngay vào lúc này, Tàn Tình Tình cúi đầu thấy một đôi nhi nữ của mình, trên mặt lộ ra tươi cười hiền lành. Vẫn còn tốt, nàng vẫn còn một đôi bảo bối ở đây. Nếu như có người muốn đem chỗ dựa duy nhất của nàng cướp đi, nàng tuyệt đối sẽ làm cho kẻ đó phải hối hận.

Tàn Tình Tình xuyên tới đây cũng đã hơn nửa tháng, các bảo bảo của nàng hiện tại cũng trắng mập lên nhiều, vừa nhìn khiến cho người ta cực kỳ yêu thích. Hơn nữa bởi vì có nước linh tuyến điều dưỡng, cho nên hai đứa nhỏ có thể ăn thêm chút ít thức ăn phụ. Tàn Tình Tình chính là vì hai đứa nhỏ mà đặc biệt chế ra một loại thức ăn mới.

Lần trước Tàn Tình Tình ở chợ thấy có bán đậu nành, liền đem chủ ý đánh tới trên người nó. Đậu nành có thể làm ra sữa đậu nành, đậu hủ, tào phớ, đậu rang, nghĩ tới thôi cũng đủ khiến người ta thêm nhỏ dãi. Diễn đàn lễ quý đôn. Hương Hương. Lại nói, trong nhà Tàn Tình có thêm một sức lao động mới, tất nhiên là muốn vận dụng thật tốt tránh làm lãng phí tài nguyên.

Đầu tiên Tàn Tình Tình đem cây đậu ngâm vào trong nước. Đậu này cứ ngâm trong nước một lát là được, vì muốn đẩy nhanh tốc độ, Tàn Tình Tình lặng lẽ bỏ một giọt linh tuyến vào bên trong, như vậy tốc độ hút nước của cây đậu sẽ nhanh hơn. Ngoài ra, nàng còn hầm cách thủy canh trứng gà cho hai đứa nhỏ, lại chuẩn bị thêm một chút đồ ăn khác, làm bữa sáng cho mọi người.

Bởi vì gần đây không có rau xanh để ăn, nên Tàn Tình Tình tìm mấy quả bí tới, làm bánh bí ăn. Chờ chuẩn bị xong xuôi tất cả, người một nhà Thạch nương từ cũng dậy.

Chương 42: Nha dịch tới tặng biển

Edit: Hương Hương.

Người một nhà bọn họ tối hôm qua cũng ngủ không có ngon giấc, nguyên nhân là bởi chuyện đêm qua. Thạch nương tử cũng ý thức được tối hôm qua mình làm sai, không nên chưa hỏi ý kiến của Tần Tinh Tinh đã cho người vào cửa. Loại việc tự chủ trương này trước nay chủ nhà đều không thích, huống chi nàng còn phỏng đoán sai phương hướng.

Thạch nương tử cùng nam nhân của mình ở trong phòng thảo luận rất lâu, mãi tới khi trời sắp sáng mới ngủ. Mà lúc này, Tần Tinh Tinh cũng mới từ bên ngoài trở về.

Thật ra, Thạch nương tử tính toán sáng nay sẽ biểu hiện thật tốt. Nhưng ai biết, khi Thạch nương tử rời giường đã thấy Tần Tinh Tinh đang ở trong sân đi bộ gần thân mình.

"Đông gia, có chuyện gì cần ta hỗ trợ không?". Thạch nương tử vẻ mặt ân cần chạy lại đây hỏi.

Tần Tinh Tinh lạnh lùng nói: "Ta còn cần phải phân phó người sao? Ta thấy tối qua biểu hiện của người rất tốt".

Thạch nương tử vừa nghe, biết đây là Tần Tinh Tinh đang gõ năng, vội vàng cẩn thận nói: "Chuyện hôm qua là ta sai, lần sau nếu có chuyện như vậy, ta nhất định sẽ xin chỉ thị của Đông gia trước,, tuyệt đối sẽ không tự chủ trương, hy vọng Đông gia cho ta thêm một cơ hội".

Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ đuổi Thạch nương tử đi, chỉ là muốn mượn chuyện này gõ năng một chút. Tránh cho nàng ở chỗ này không phân biệt được ai là chủ, ai là hạ nhân. Ngay từ đầu nhất định dạy nàng học tốt quy củ, về sau thành thói quen tự nhiên sẽ tuân thủ.

Sau đó, Tần Tinh Tinh phân phó Thạch Thiết Trụ đem đậu nành mài thành nước, lại phân phó Thạch nương tử đem quả bí cắt thành sợi. Sau khi chuẩn bị đầy đủ nguyên liệu, nàng bắt đầu làm bánh bí.

Cho sữa đậu nành sau khi mài xong vào một cái nồi lớn nấu. Tần Tinh Tinh lấy thêm đường trắng, để lúc uống sẽ cho thêm vào. Mà bánh bí sau khi tự mình làm mẫu một lần, liền dạy cho Thạch nương tử làm. Bánh Thạch nương tử làm có chút không đẹp, nguyên nhân là do nàng cho quá ít dầu, làm bánh dính vào nồi. Sau dưới sự giám sát của Tần Tinh Tinh, nàng thành công làm được mấy cái bánh.

Tần Tinh Tinh bưng canh trứng gà hầm và sữa đậu nành vào phòng, nàng muốn dứt cho hai đứa nhỏ ăn no trước. Hai tiểu gia hoá rất là sung sướng đem đồ ăn ăn hết, lại rậm rì về không hài lòng. Tần Tinh Tinh cuối cùng lại uy hai đứa nhỏ ăn thêm ít sữa mẹ bày tỏ an ủi.

Gần đây Tần Tinh Tinh muốn cho hai đứa nhỏ cai sữa, gia tăng thức ăn phụ có hàm lượng để giảm bớt sữa mẹ. Lúc mới bắt đầu, hai tiểu gia hoá xem như tương đối phối hợp. Dù sao Tần Tinh Tinh có bỏ thêm một giọt linh tuyến vào trong đồ ăn, bản về hương vị cũng không tệ lắm. Hơn nữa, tiểu hài tử tương đối ngoan, có thể cảm nhận được đồ ăn này đối với mình tương đối hữu ích.

Mà bên này, Thạch nương tử đem đồ ăn dọn lên bàn chính xong, người một nhà liền chuẩn bị ăn cơm. Nói là bàn chính, kỳ thật trên bàn cũng chỉ có hai người ăn cơm, Tần Tinh Tinh và Viên Vinh Dịch. A! Đúng rồi, còn thêm Đại Bạch nữa.

Đại Bạch từ khi ở trong không gian chạy ra, mỗi ngày ăn uống cũng không ít, đãi ngộ cũng tốt hơn rất nhiều, bình thường đều là ăn uống cùng Tần Tinh Tinh. Nhưng chuyện này Thạch nương tử lại không biết, cho nên trên bàn chính căn bản không có vị trí của nó. Bởi vậy có thể nghĩ, Đại Bạch là cỡ nào tức giận. Để cho một người thích ăn hàng không được lên bàn, quả thực là tội không thể tha thứ.

Đại Bạch đầu tiên chạy tới chỗ Tần Tinh Tinh lăn lộn làm nũng, sau khi biết không có tác dụng, liền thu hồi biểu tình, chuẩn bị tự mình động thủ com no áo ấm. Thạch nương tử ngồi ở bàn nhỏ bên cạnh, nhìn thấy một tiểu động vật có nhân tính hoá như vậy, cũng là có hứng thú.

"Đông gia, con mèo này người mua được ở đâu vậy, ta đã lâu chưa từng gặp qua động vật có linh tính như vậy".

Nàng còn chưa dứt lời, nhưng Đại Bạch nghe thấy lông trên người đều dựng hết lên, nổi giận đùng đùng nhìn đối phương, sát khí trong mắt không chút nào che giấu. Bình thường Đại Bạch thích làm nũng với Tần Tinh Tinh và hai tiểu chủ tử, nhưng nói thế nào nó cũng là một linh thú, bị một người bình thường nói mình là mèo, sao có thể chịu nổi. Huống hồ, nó là linh báo, trong thân thể ẩn chứa sự hung bạo là không thể khinh thường.

Tần Tinh Tinh vuốt ve lông Đại Bạch trấn an, phân phó Thạch nương tử: "Về sau trên bàn chuẩn bị thêm một bộ đồ ăn, Đại Bạch về sau cùng chúng ta ăn cơm".

Thạch nương tử còn mê hoặc, nhưng nghĩ tới cặp mắt kia, cũng không dám có dị nghị gì, chỉ là buồn bực tại sao Đông gia lại cưng chiều một con mèo như vậy mà thôi.

Tần Tinh Tinh cùng Viên Vinh Dịch ăn xong bữa sáng. Diễn đàn lễ quys đôn. Hương Hương, Viên Vinh Dịch lần đầu tiên uống sữa đậu nành với ăn bánh bí, không khỏi đem Đại tẩu Tần Tinh Tinh khen một trận.

Đang lúc mọi người ăn cơm, bên ngoài truyền tới âm thanh khua chiêng gõ trống, nghe âm thanh cách nhà bọn họ càng ngày càng gần. Thạch nương tử nghe mệnh lệnh đi ra cửa xem, phát hiện một đoàn bộ khoái đang khua chiêng gõ trống hướng bên này đi tới, còn mang theo một tấm biển to.

Thấy tình cảnh này, nàng vội vàng chạy vào thông báo. Tần Tinh tinh vừa nghe, biết đây là tới đưa biển khen thưởng, lập tức phản phó Thạch nương tử đi mở cửa nghênh đón, còn nàng tiếp tục không nhanh không chậm ăn bữa sáng. Chuyện dù quan trọng tới đâu, cũng không bằng bữa sáng của mình, đây vẫn luôn luôn là nhận thức của Tần Tinh Tinh.

Lâm bộ đầu lần này rất cao hứng, có thể giúp trong nhà ân công của mình làm được chút chuyện, đối với hắn mà nói đây là chuyện rất đặc ý. Người có cùng ý nghĩ giống hắn cũng không ít, cho nên toàn thể đội ngũ đều xuất động. Dọc theo đường đi gõ gõ đánh đánh, khiến cho không ít người chú ý tới.

Chờ khi đi tới trước cửa nhà Tần Tinh Tinh, Lâm bộ đầu cười nói: "Đại tẩu, chúng ta mang đồ tới cho ngươi".

"Đại tẩu tốt!". Phía sau một đoàn người hô to.

Điều này làm cho những người đi theo phía sau khiếp sợ, không biết rốt cuộc là có chuyện gì. Từ khi nào nha đầu Tần Tinh Tinh lại cùng người triều đình có quan hệ tốt như vậy.

Tần Tinh Tinh không để ý tới những chi tiết này, giờ tay mời mấy người vào cửa, hỏi: "Vài vị đã ăn chưa, nếu không tới đây cùng dùng chút gì đi?".

Lâm bộ đầu ngửi thấy mùi thơm mê người trong không khí, gãi gãi đầu đầu cười hắc hắc nói: "Như vậy không tốt lắm đâu".

Vừa nói xong, bụng hắn liền kêu lên cô lỗ cô lỗ. Bây giờ là sáng sớm, bọn họ vì muốn nhanh chóng đưa tấm biển tới cho Tần Tinh Tinh, ngay cả cơm cũng chưa có ăn. Bây giờ ngửi thấy mùi đồ ăn thơm phức, một đám bụng đều kêu lên.

Tần Tinh tinh buồn cười nhìn mấy người, cười nói: "Dù sao cũng không phải thứ quý giá gì, vừa hay lại làm nhiều, đều cùng nhau tới đây ăn đi".

Tần Tinh Tinh bảo Thạch nương tử cùng nàng vào bếp chuẩn bị đồ ăn. Lưu lại Viên Vinh Dịch cùng đám nha dịch giao lưu tình cảm. Lúc mọi người nói tới Viên Vinh Cần, hốc mắt đều hồng hồng.

Mà lúc này ở phương xa, Viên Vinh Cần đang cười ngửa chuẩn bị đánh gặc, liên tục đánh cái hắt xì.

Hết Chương 42.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tình Tình xây nhà mới

Edit: Hương Hương

Đội khi đám nha dịch ăn xong cơm, Tần Tinh Tinh chuẩn bị cho mỗi người một phần lễ vật, bao gồm một ít thức ăn và thêm một ít bạc. Vốn Lâm bộ đầu nói không cần, nhưng hắn từ chối thế nào Tần Tinh Tinh vẫn nhét vào tay hắn, sau một phen nhường vẫn là nhận lấy.

Lâm bộ đầu cũng không phải kẻ ngốc, hắn lần này tới chính là cấp mặt mũi cho Tần Tinh Tinh. Chuyện này vốn là công tác của hắn, huống hồ bây giờ còn thu lễ vật của người khác, cho nên đối với Tần Tinh Tinh là một trận khen không dứt.

Trong thôn có bộ khoái tới, vậy đây cũng là chuyện lớn. Lí chính hơn nửa đêm bị gọi dậy, còn chưa ngủ được bao lâu, lại bị gọi tới trong nhà Tần Tinh Tinh, nói là tới để tiếp đón quan sai lão gia.

"Tình nha đầu, mấy ngày nay, ngươi đều đem bộ xương già này của ta lăn qua lăn lại đến khổ". Lí chính thấy đây là chuyện tốt, trong lòng cũng không hoảng loạn, còn có tâm tư trêu ghẹo Tần Tinh Tinh.

Lâm bộ đầu trước khi tới đã được Ân Triệu Lê phản phó, không được nói ra tin tức của Viên Vinh Cần. Tuy Lâm bộ đầu rất muốn nói hai câu, nhưng nề hà chức quan người ta lớn, nên chỉ đành phải khen Tần Tinh Tinh một chút. Diễn đàn lễ quý đôn. Nói nàng không thua đáng mấy râu, hôm nay được triều đình coi trọng, Khâm sai đại nhân làm chủ đưa tới một tấm biển khen thưởng, về sau sẽ được quan sai bảo hộ, ai dám khi dễ nàng đều sẽ chịu trừng phạt.

Nói ngắn lại, Tần Tinh Tinh hiện giờ có người che chở, không phải ai cũng có thể khi dễ cô nhi quả phụ. Người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh vừa mới bị sửa trị một trận, hiện giờ cũng không dám tới cửa, nên không có nhìn thấy cảnh tượng lúc này của Tần Tinh Tinh. Nhưng Lâm bộ đầu đã được dặn dò, thấy

người trong thôn đến đông đủ, duy chỉ có người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh là không thấy, còn cố ý hỏi một câu.

"Đại tẩu, ngày vui lớn như hôm nay sao không thấy người nhà mẹ đẻ người?".

Tần Tinh Tinh ngược lại cũng không muốn che đậy, trực tiếp nói: "Bọn họ chê ta cùng người trong nhà không thân, hiện tại đang cùng ta phân rõ quan hệ".

Về vấn đề này, Lâm bộ đầu đã sớm hỏi thăm, sa sầm mặt nói: "Đại tẩu, người không cần quá khổ sở, người còn có huynh đệ chúng ta ở đây".

"Được rồi. Nào có khoa trương như các người nói, ta hiện tại đóng cửa tự sống cuộc sống của mình không phải rất tốt sao". Tần Tinh Tinh cười cùng Lâm bộ đầu nói chuyện, tiền hân tới tận cửa.

Cho tới lúc này, Lâm bộ đầu mới chợt giống như nhớ tới cái gì, đối với Lí chính nói: "Mấy ngày nữa sẽ có người tới xây nhà mới cho Đại tẩu. Người trong thôn các người có thể tới giúp một tay, nhưng nếu là tới quấy rối vậy thì quên đi".

Lí chính vội vàng mở miệng đáp ứng, nói tới lúc đó người trong thôn sẽ tới hỗ trợ. Cho tới khi ra cửa, Lâm bộ đầu vẫn không quên nhỏ giọng cùng Tần Tinh Tinh nói một câu. Nói cho nàng biết vị trí tửu lâu đã tìm được rồi, để nàng thu xếp thời gian tới trấn trên xem một chút.

Tần Tinh Tinh đem chỗ dựa sau lưng cho mọi người biết, trong lòng nghĩ lần này cuối cùng cũng tránh được đám người kia quấy rầy. Nếu như những người kia còn muốn mặt mũi thì tốt. Bởi vì có quan sai ở đây, những người trong thôn cũng không dám lại gần cùng Tần Tinh Tinh tán gẫu. Đợi tới lúc thấy người đã rời đi, mới lục tục kéo nhau tới chúc mừng Tần Tinh Tinh. Mặc kệ những người này là thật tâm hay dụng tâm kín đáo, Tần Tinh Tinh đều cười tiếp nhận. Đây chính là muốn cuộc sống vui vẻ một ít, không phải sao?

Mà tốc độ của Ân Triệu Lê cũng rất nhanh, hôm trước vừa mới nói xong, hôm sau đã phái người đưa biển tới cửa. Đầu chi vậy, Lâm bộ đầu vừa mới đi, một nhóm người khác lại tới nhà Tần Tinh Tinh, nói là chuẩn bị xây phòng ốc. Thấy trong nhà bận rộn như vậy, người xung quanh cũng rất có mắt nhìn, đều cáo từ trở về.

Mà chuyện xây phòng ốc, Tần Tinh Tinh là toàn quyền không cần hỗ trợ, những chuyện này Ân Triệu Lê đều đã an bài xong cho nàng. Không cần ra tiền, cũng không cần ra nhân lực, có thể nói là toàn bộ quá trình đều không cần xen vào. Vấn đề duy nhất cần quan tâm chính là vấn đề ăn cơm của mọi người.

Về vấn đề này, Lâm bộ đầu đã sớm hỏi thăm, sa sầm mặt nói: "Đại tẩu, người không cần quá khổ sở, người còn có huynh đệ chúng ta ở đây".

"Được rồi. Nào có khoa trương như các người nói, ta hiện tại đóng cửa tự sống cuộc sống của mình không phải rất tốt sao". Tần Tinh Tinh cười cùng Lâm bộ đầu nói chuyện, tiền hân tới tận cửa.

Cho tới lúc này, Lâm bộ đầu mới chợt giống như nhớ tới cái gì, đối với Lí chính nói: "Mấy ngày nữa sẽ có người tới xây nhà mới cho Đại tẩu. Người trong thôn các người có thể tới giúp một tay, nhưng nếu là tới quấy rối vậy thì quên đi".

Lí chính vội vàng mở miệng đáp ứng, nói tới lúc đó người trong thôn sẽ tới hỗ trợ. Cho tới khi ra cửa, Lâm bộ đầu vẫn không quên nhỏ giọng cùng Tần Tinh Tinh nói một câu. Nói cho nàng biết vị trí tửu lâu đã tìm được rồi, để nàng thu xếp thời gian tới trấn trên xem một chút.

Tần Tinh Tinh đem chỗ dựa sau lưng cho mọi người biết, trong lòng nghĩ lần này cuối cùng cũng tránh được đám người kia quấy rầy. Nếu như những người kia còn muốn mặt mũi thì tốt. Bởi vì có quan sai ở đây, những người trong thôn cũng không dám lại gần cùng Tần Tinh Tinh tán gẫu. Đợi tới lúc thấy người đã rời đi, mới lục tục kéo nhau tới chúc mừng Tần Tinh Tinh. Mặc kệ những người này là thật tâm hay dụng tâm kín đáo, Tần Tinh Tinh đều cười tiếp nhận. Đây chính là muốn cuộc sống vui vẻ một ít, không phải sao?

Mà tốc độ của Ân Triệu Lê cũng rất nhanh, hôm trước vừa mới nói xong, hôm sau đã phái người đưa biển tới cửa. Đầu chi vậy, Lâm bộ đầu vừa mới đi, một nhóm người khác lại tới nhà Tần Tinh Tinh, nói là chuẩn bị xây phòng ốc. Thấy trong nhà bận rộn như vậy, người xung quanh cũng rất có mắt nhìn, đều cáo từ trở về.

Mà chuyện xây phòng ốc, Tần Tinh Tinh là toàn quyền không cần hỗ trợ, những chuyện này Ân Triệu Lê đều đã an bài xong cho nàng. Không cần ra tiền, cũng không cần ra nhân lực, có thể nói là toàn bộ quá trình đều không cần xen vào. Vấn đề duy nhất cần quan tâm chính là vấn đề ăn cơm của mọi người.

Về phương diện đồ ăn, ngược lại là sở trường của Tần Tinh Tinh. Những cái khác Tần Tinh Tinh không dám nói, nhưng vấn đề thức ăn thì chính là sở trường số một của nàng. Hương Hương. Nhưng bây giờ những chuyện này không phải là trọng điểm, quan trọng là nhà này trước muốn xây ở chỗ nào.

Căn cứ vào chuyện người một nhà về sau sẽ ở cùng một chỗ nên nàng muốn thái độ dân chủ. Tần Tinh Tinh tìm Viên Vinh Dịch, cùng hắn thương nghị rồi cuộc nên xây nhà ở đâu. Viên Vinh Dịch vừa nghe nói sẽ xây phòng ở mới, trên mặt cũng không lộ ra biểu tình vui vẻ, làm cho Tần Tinh Tinh cảm thấy rất là buồn bực.

"Làm sao vậy? Trong nhà muốn xây phòng ở mới mà sao để lại không cao hứng?".

Viên Vinh Dịch kéo căng ra một khuôn mặt tươi cười nói: "Tẩu tử, chúng ta có thể không chuyển nhà được không? Chỗ này là ca ca xây lên, mất rất nhiều công phu mới đem cái nhà này xây thành bây giờ".

"Vậy chúng ta giữ lại chỗ này, để về sau người có thể hồi tưởng, như thế nào?". "Chỗ này là lúc trước do đại ca chọn, nói về sau muốn ở chỗ này". Viên

Vinh Dịch rồi rắm không biết nên chọn như thế nào. Tàn Tình Tình hiểu rõ ý của hắn, cười nói: "Nếu nói như vậy, vậy chúng ta sẽ đem nhà xây ở đây. Lát nữa ta sẽ đem sân mở rộng, tới lúc đó xây tường đem hai căn nhà vòng vào làm một". Chủ ý này tốt, có thể vẹn toàn đôi bên. Trong lòng Tàn Tình Tình, cảm thấy lưu lại hai gian phòng gạch mộc này rất phiền toái, nhưng vì để Viên Vinh Dịch có thể cao hứng một chút, chuyện này nàng cũng chỉ biết vui lòng ra chủ ý. Tuy hai gian phòng gạch mộc này có thể lưu lại, nhưng chuyện xây phòng ốc quá mức rườm rà. Tàn Tình Tình nghĩ nghĩ, nếu xây ở đây thì sẽ không tiện, thanh âm xây phòng ốc sẽ làm ồn tới hai đứa nhỏ nghỉ ngơi. Vừa vặn mấy ngày nay phải tới trấn trên xem mặt tiền cửa hiệu, cho nên Tàn Tình Tình tính toán đưa cả nhà tới trấn trên ở một thời gian. Cùng Viên Vinh Dịch thương lượng tốt chuyện này, Tàn Tình Tình liền trở về chuẩn bị. Hiện tại bên trong nhà vừa lúc có người Thạch gia nhìn xem, nàng cũng yên tâm. Ngược lại, người Thạch gia không nghĩ tới, bọn họ vừa mới tới đã được Đông gia an bài cho chuyện lớn như vậy. Chính là phải giúp trông nom thức ăn của những người tới xây nhà. Hơn nữa Tàn Tình Tình ra tay đặc biệt hào phóng, trực tiếp cho ba trăm lượng bạc, nói là cung một tháng ăn uống. Như vậy tính ra một người mười lượng bạc, tới đây có tổng cộng ba mươi người. Tính ra khẳng định đủ, có khi cũng không tiêu hết một nửa chỗ này. Nhưng Tàn Tình Tình đã định ra tiêu chuẩn. Buổi sáng, mỗi người ăn cháo gạo kê thoải mái, cộng thêm hai bánh bao, và thêm một quả trứng gà. Buổi trưa, là hai phần thức ăn chay, một phần thức ăn mặn, bánh bao trắng ăn thoải mái. Buổi tối, là một hai món ăn mặn, còn cho phép uống chút rượu, cháo gạo kê ăn thoải mái, cộng thêm hai cái bánh bao. Điều kiện thức ăn như vậy đã vượt qua lễ mừng năm mới, những người tới xây nhà đối với Tàn Tình Tình đội ơn đội nghĩa. Nguyên một đám đều ra sức làm việc, muốn tranh thủ xây tiểu viện này càng thêm tinh tế một chút. Những chuyện này đều là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Hết Chương 43.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Lầu ra đời

Edit: Hương Hương

Tàn Tình Tình cùng Điền đại tẩu nói một tiếng, rồi dẫn theo hai đứa nhỏ và Viên Vinh Dịch vào trong trấn. Ân Triệu Lê nhận được tin tức hai người muốn tới, đã thu xếp chuẩn bị xong xuôi.

Vốn dĩ hắn còn đang rầu rĩ làm thế nào để tiếp xúc với Viên Vinh Dịch, giới thiệu cho hắn một sư phó dạy đọc sách. Nhưng Viên Vinh Dịch chính là một trạch nam, bình thường đều ở trong phòng đọc sách, cũng không ra cửa, nên căn bản không có cơ hội quen biết hắn. Bây giờ thì tốt rồi, ít nhất hắn cũng đã chịu ra cửa.

Chờ khi mấy người tới trong thị trấn, sớm đã có người dẫn họ đi an bài chỗ ở. Ân Triệu Lê tính toán an bài bọn họ tới một cái trạch viện, nhưng bị Tàn Tình Tình cự tuyệt lựa chọn ở lại tửu lâu. Tuy rằng ở trong trạch viện sẽ an toàn hơn, nhưng Tàn Tình Tình cũng không phải là người ham món lợi nhỏ. Loại người này, nếu như thiếu nợ tình, vậy vẫn là nên ít thiếu nợ mới tốt.

Hướng hồ cũng đã chọn xong tửu lâu, chỉ cần thu xếp đơn giản là có thể dọn qua ở vài ngày. An bài xong chỗ ở cho người một nhà, Tàn Tình Tình để Viên Vinh Dịch tùy ý đi dạo phố. Còn Tàn Tình Tình sau khi thu xếp cho hai đứa nhỏ, liền đi tìm Lâm bộ đầu chuẩn bị đi xem tửu lâu.

Vị trí tửu lâu không tệ, nằm ở ngã tư đường, lượng người qua lại đặc biệt nhiều, không gian cũng rất lớn. Tửu lâu có ba tầng, phía sau còn có cái sân, không gian của sân cũng rất lớn, tới lúc đó có thể làm nơi để xe ngựa, còn còn thể xây thêm cái phòng bếp lớn và mấy căn phòng cho người làm ở lại chỗ này sinh hoạt. Đương nhiên, chỗ để người một nhà bọn họ ở cũng không thể thiếu.

Bố trí nơi này vốn dĩ không tệ, trong nhà lão bản tửu lâu bởi vì có việc gấp cần tiền mới bắt đắc dĩ đem tửu lâu này bán. Bởi vì có chuyện khẩn cấp, nên đồ đạc trong tiệm đều để lại cho Tàn Tình Tình. Còn bày tỏ, nếu là có thể, hy vọng Tàn Tình Tình có thể nhận nhóm chương quỹ, tiểu nhị và đầu bếp, tránh cho bọn họ phải vất vả đi tìm việc.

Hiện tại Tàn Tình Tình đang cần nhân thủ. Nếu những người này thích hợp, vậy thì nàng dùng một chút cũng không sao cả. Dù sao một lần nữa cũng phải tuyển người, như vậy trước xem những người này có hợp dùng hay không. Nói là làm, Tàn Tình Tình rất nhanh mời những người này vào. Người tới cũng không nhiều lắm, tổng cộng chỉ có một đầu bếp, hai tiểu nhị và một chương quây. Chuyện này Tàn Tình Tình vốn cũng không có mong đợi nhiều, dù sao đến đây so với không đến vẫn tốt hơn.

Đầu bếp tên là Chu Đại, vốn dĩ chỉ là phó bếp ở đây, tính tình bởi vì thành thật nên bị các đầu bếp khác xa lánh. Nhưng hắn là người trọng tình, từ nhỏ đã ở bên trong tửu lâu làm học đồ, hiện tại không bỏ được rồi đi chỗ này. Nên nghĩ ở đây chờ Đông gia mới, thử xem có thể tiếp tục ở đây làm việc. Tàn Tình Tình cũng không có hỏi nhiều, chỉ bảo hắn xào hai món ăn, trước xem tay nghề của hắn rồi lại nói.

Còn tiểu nhị, Tàn Tình Tình không muốn lưu lại, nhìn ánh mắt cũng biết không phải là người an phận, cho nên Tàn Tình Tình tùy ý lấy cớ đem hai người đuổi đi.

Đối với chương quây, Tàn Tình Tình trước xem sổ sách trước kia hắn lưu lại, rồi hướng Lâm bộ đầu hỏi thăm cách làm người của hắn. Sau quyết định lưu lại dùng, còn phân phó hắn đi dán một cái bố cáo, Tàn Tình Tình muốn tuyển thêm tiểu nhị. Ngay lúc này, Chu Đại tay chân lạnh lẽo đã xào xong hai món ăn. Tàn Tình Tình cầm lấy đĩa ném ném, mảy mui mui, ngay sau đó buông xuống chiếc đĩa.

Chu Đại vẫn luôn khẩn trương nhìn biểu tình của Tàn Tình Tình. Hiện tại thấy nàng không hài lòng, nhẹn không được hỏi: "Đông gia, món ăn này không

hợp khẩu vị của người sao?".

"Mùi vị đồ ăn của người tạm thông qua được, nhưng gia vị cho không đúng. Người nhìn khoai tây xem, xào có phần mềm quá, lửa để quá lớn rồi. Còn cá tím, dầu quá nhiều, ăn có chút ngấy".

Tần Tinh Tinh đem hai món ăn Chu Đại làm ra chế từ đầu tới cuối, không lưu tình chút nào. Chu Đại cũng cầm chiếc đũa nếm nếm, không thể không thừa nhận Tinh Tinh nói đúng. Nhưng hắn vẫn có chút không phục.

"Đồng gia, nói thì ai cũng biết nói, nhưng mở tủ lâu không phải chỉ cần biết nói là được, nếu không ngài cũng bộc lộ tài năng cho chúng ta xem? Để cho chúng ta được nhìn một chút".

Nghe thấy lời Chu Đại nói, Trần chương quỹ kéo kéo hắn, ý bảo hắn đừng nói bậy, miễn cho đắc tội Đồng gia mới khiến cho công việc cũng không có. Cũng may Tần Tinh Tinh cũng không phải là người nhỏ mọn. Nàng biết nếu bản thân muốn trấn trụ thủ hạ của mình, thì bản thân phải bộc lộ ra một ít bản lĩnh của mình. Bởi vậy, Tần Tinh cũng không có thoái thác, trực tiếp đi tới phòng bếp nấu ăn. Rất nhanh, nàng bưng tới một đĩa rau tía, nàng chọn một loại rau thường thấy nhất - rau cải trắng dầm dấm.

Lại nói, món rau cải trắng dầm dấm này, ai cũng đều biết làm, nhưng phải làm ra mùi vị chân chính mà mọi người thích, chuyện này rất khó. Món này của Tần Tinh Tinh, nhìn từ bên ngoài, mỗi miếng cải trắng đều rất đẹp, màu xanh biếc khiến người vừa nhìn đã muốn ăn. Cắn một miếng, vị giòn sảng quanh quẩn ở trong miệng, chua cay ngon miệng. Nếu như mùa đông ăn ngán thịt cá, vừa vụng lấy món này tới khai vị. Nói tóm lại, món ăn này làm vô cùng thành công.

Không mất nhiều thời gian, Trần chương quỹ và Đại Chu đem một đĩa cải trắng ăn hết sạch sẽ. Chờ một miếng cải trắng cuối cùng vào miệng, bọn họ mới nhớ tới rốt cuộc đây là nơi nào. Hai người đối với tay nghề của Tần Tinh Tinh tâm phục khẩu phục. Sau đó, mọi người thảo luận vấn đề tủ lâu rốt cuộc nên mở thế nào. Chuyện này Tần Tinh Tinh đã nghĩ kỹ rồi, bởi vì nhân thủ nàng sử dụng hữu hạn, hiện tại muốn bồi dưỡng ra một người tài nghệ cao siêu mà nói quá chậm, nên nàng tính muốn mở tiệm lẩu.

Vào mùa đông, một đám người cùng vây lại một chỗ ăn lẩu quả là chuyện tuyệt vời. Hướng chỉ tay nghề của Chu Đại muốn tăng tiến, cũng cần mất một chút thời gian mới làm ra món rau xào khiến Tần Tinh Tinh vừa lòng. Mà điểm quan trọng nhất của lẩu chính là nước lẩu. Trước tiên có thể học pha chế nước lẩu, dựa theo phương pháp xào chế là được.

Tần Tinh Tinh cũng không tính toán về sau tự mình tới xào chế gia vị, cho nên món lẩu này cũng cần phải mời người tới nấu. Hiện tại tuy Tần Tinh Tinh không phải rất tin nhiệm Chu Đại, nhưng chuyện tình gấp gáp, trước chỉ có thể giao cho hắn tới làm một ít. Đến lúc đó lại nhìn xem nhân phẩm của hắn thế nào rồi mới quyết định. Dù sao điều phối món lẩu yêu cầu cũng rất nhiều công đoạn, Tần Tinh Tinh chỉ cần ở công đoạn cuối cùng thêm vào gia vị của mình là được.

Nhưng việc cấp bách bây giờ chính là đem các dụng cụ nấu lẩu chuẩn bị tốt. Mà dụng cụ nấu lẩu cũng phải tìm người định chế đặt làm riêng. Còn có các loại gia vị, cũng cần mua một lượng lớn về. Nói là làm, lực hành động của Tần Tinh Tinh phi thường cường đại. Trước tiên, nàng bảo Trần chương quỹ tự mình đi chọn người. Còn nàng chạy tới tiệm thợ rèn một chuyến, tìm được Ngụy sư phó, đặt làm một đám dụng cụ nấu lẩu. Sau khi định ngày đưa hàng, lúc này mới chuẩn bị quay về khách sạn.

Hết Chương 44.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Viên Vinh Dịch bá sư

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh vừa về tới khách sạn, liền thấy hai người Viên Vinh Dịch và Ân Triệu Lê đang ngồi nói chuyện với nhau.

Thấy Tần Tinh Tinh đã trở lại, Viên Vinh Dịch hưng phấn gọi nàng, có chút kích động nói: "Tẩu tử, đây là người ta mới quen biết, hắn là người rất tốt".

Tuy Tần Tinh Tinh không rõ vì sao Ân Triệu Lê không biểu lộ thân phận của mình, nhưng nàng vẫn là phối hợp theo.

"Không biết vị công tử này là.....".

"Tẩu tử, xin chào. Ta hôm nay may mắn nhận thức vị tiểu huynh đệ này. Lúc nói chuyện với nhau khiến ta hiểu ra rất nhiều điều". Ân Triệu Lê ở bên cạnh vỗ mông ngựa Viên Vinh Dịch.

Thừa dịp hiện tại có cơ hội, phải nịnh hót cho thật tốt, chờ tương lai thế cục ổn định sẽ không còn cơ hội.

Câu nói của Ân Triệu Lê khiến khuôn mặt nhỏ nhắn của Viên Vinh Dịch trong nháy mắt đỏ lên, vội vàng vẫy tay nói: "Không có, đâu có tốt như người

nói. Ta chỉ là ngày thường tùy tiện đọc chút ít sách thôi, đâu có bản lĩnh lớn như vậy".

Ở chỗ này nói chuyện lâu như vậy, cuối cùng cũng tới trọng điểm: "Tiểu hữu nói đùa. Nhìn năng lực của ngươi hôm nay, nhất định là do có lão sư tốt dạy ra".

Vừa nghe lời này, nụ cười trên mặt Viên Vinh Dịch biến mất, có chút ngượng ngùng nói: "Không có, ta bây giờ còn chưa có lão sư".

"A! Vậy thì ngươi cũng thật là thông minh. Không có sư phụ, toàn bộ đều là tự học mà đã đạt tới trình độ này, thật sự khiến cho người khác bội phục. Diễn đàn lễ quý đôn. Ta thật ra có biết một vị tiên sinh, hẳn đã từng làm ở Hàn Lâm Viện, hiện tại đang ở trong trấn này dưỡng lão. Không bằng ta giới thiệu cho ngươi quen biết hẳn một chút. Bằng vào năng lực của ngươi, tin chắc hẳn sẽ nguyện ý thu ngươi làm đồ đệ".

"Một khi đã nói như vậy, vậy thì đa tạ Ân huynh".

"Không dám, không dám. Đây là ta nên làm". Ân Triệu Lê cười rất là sáng lạn, nhiệm vụ cơ bản của hắn đã hoàn thành, sao có thể không vui.

Tần Tinh Tinh cũng biết Ân Triệu Lê sẽ không hại hắn, vẫy vẫy tay để Viên Vinh Dịch đi theo hắn. Cái chuyện vừa vặn biết một vị tiên sinh, đoán chừng vị tiên sinh này là bị thỉnh tới đây. Tần Tinh Tinh ở trong lòng nghĩ thầm, nhưng chuyện này nàng nghĩ nhầm rồi.

Lần này Ân Triệu Lê chạy tới nơi này, chính là quan gia mang theo nhiệm vụ. Với lại, thân phận của Viên Vinh Dịch đặc thù, không thể tùy ý tiết lộ. Vì để hành động lần này nhìn có vẻ không đột ngột, nên mấy ngày nay hắn đặc biệt ở trên đường kết bạn với những người đọc sách, mà vị tiên sinh này đúng thật là đã ở trong trấn định cư một thời gian dài. Lúc mới bắt đầu, những người theo dõi hắn cũng chạy đi tìm hiểu thân phận bối cảnh của những người đọc sách. Bây giờ đã sớm lười, cũng không tiếp tục chạy đi thăm dò.

Cũng bởi vậy, Ân Triệu Lê mới dám chạy tới cùng Viên Vinh Dịch làm quen. Dựa theo suy nghĩ của Tần Tinh Tinh, phương thức đơn giản nhất chính là đem thân phận vị tiên sinh lên nói cho bọn họ, sau đó nàng dẫn Viên Vinh Dịch tới cửa là được. Nhưng Ân Triệu Lê muốn đánh quan hệ tốt với Viên Vinh Dịch trước, nên mới phiền toái như vậy. Dù sao phiền toái cũng không phải bản thân mình, hắn thích như thế nào thì cứ như thế ấy đi.

Tần Tinh Tinh đi vào phòng xem hai đứa nhỏ. Hiện tại, hai tiểu gia hoả Thần Hi và Đường Đường đã có thể bò. May mắn là có Đại Bạch ở bên cạnh nhìn bọn chúng, tránh cho bọn chúng ở trên giường bò quá xa bị ngã xuống dưới.

Đường Đường thấy Tần Tinh Tinh đi vào, duỗi cánh tay kêu a a muốn Tần Tinh Tinh ôm nàng. Còn tiểu tử Thần Hi tính tình tương đối lạnh nhạt, chỉ nghiêng mắt nhìn thoáng qua Tần Tinh Tinh, lại tiếp tục động tác trong tay của mình.

Gần đây Thần Hi có một sở thích mới, đó là đem Đại Bạch bày thành các loại hình dạng. Đại Bạch là động vật họ mèo, thân thể tương đối mềm mại. Nó bị Thần Hi bày thành các loại hình dạng, bản thân hoàn toàn không có phản kháng. Cho đến khi thấy Đường Đường bò đến mép giường liền dùng cái đuôi kéo nàng trở lại.

Tần Tinh Tinh duỗi tay ôm Đường Đường, hôn hôn khuôn mặt nhỏ của nàng, thuận tiện cũng hôn Thần Hi một cái. Tuy khuôn mặt nhỏ của Thần Hi vẫn lạnh nhạt, nhưng nhìn động tác dưới tay hắn cũng biết là hắn rất cao hứng. Tần Tinh Tinh thừa dịp không có chuyện gì, quyết định cầm lấy kim chỉ làm một ít đồ cho hai tiểu gia hoả.

Nàng tính toán chờ khi nhà mới xây xong sẽ để riêng ra một phòng làm phòng chơi cho hai đứa nhỏ. Tới lúc đó, bên trong sẽ để các loại đồ chơi hai đứa nhỏ thích, để cho chúng tự bò đi chơi, đảm bảo chúng hoạt động chơi đùa thoải mái. Trong phòng đồ chơi tự nhiên cần rất nhiều thú bông, Tần Tinh Tinh quyết định tự mình khâu mấy con búp bê vải hoạt hình. Tới lúc đó bày ở trong phòng, không những trang trí phòng, còn có thể làm đệm, nếu như không cẩn thận ngã cũng không có bị làm sao.

Tần Tinh Tinh chọn xong vải, quyết định làm một con hổ và một con gấu. Loại thú bông này rất là đáng yêu, cách làm cũng không quá rắc rối. Tần Tinh Tinh đem thú bông làm thành các loại hình dáng lớn nhỏ khác nhau. Thú bông lớn cao hơn một thước, lớn hơn rất nhiều so với Thần Hi và Đường Đường, còn thú bông nhỏ Tần Tinh Tinh chỉ làm lớn bằng bàn tay. Thú bông lớn lớn nhỏ nhỏ xếp cạnh nhau, thoạt nhìn đặc biệt dễ thương.

Tần Tinh Tinh nhìn những nguyên liệu còn dư lại, thấy còn dư lại chút vải vụn và bông. Tần Tinh Tinh đem số vải vụn ghép nối với nhau làm thành một cái gối ôm. Bình thường lúc ngồi, có cái gối ôm lót phía sau cực kỳ thoải mái. Chờ thu thập xong tất cả, Viên Vinh Dịch mới kích động mang theo khuôn mặt nhỏ đỏ bừng trở lại.

"Đại tẩu, ta đã trở về".

"Thế nào, vị tiên sinh kia có thu nhận ngươi không?". Tần Tinh Tinh cười nhìn Viên Vinh Dịch hỏi.

"Ân! Vị tiên sinh kia khá tốt, hỏi ta vài vấn đề học vấn liền quyết định thu ta làm đồ đệ. Nhưng mà Đại tẩu, đến lúc đó ta nên ở đâu?".

"Chuyện này thì ngươi không cần lo, chúng ta ở lại trong thị trấn một tháng, trong khoảng thời gian này ngươi không cần lo lắng. Chờ qua năm, thì ngươi trở về nhà ở, tới lúc đó để người đánh xe đưa ngươi đi học".

"Như vậy có phải rất phiền toái không?". Viên Vinh Dịch có chút ngượng ngùng.

Tần Tinh Tinh cười nói: "Không có việc gì, chỉ cần ngươi có thể học tập thật tốt, tẩu tử liền yên tâm rồi".

"Đại tẩu, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nỗ lực". Viên Vinh Dịch ung thuận bảo đảm.

Một ngày, Tần Tinh Tinh đang ở trên đường đi dạo, nghĩ làm thế nào để mời chút đại nhân vật vì từ lâu mình khai trương làm chút thanh thế. Hương Hương. Bỗng nhiên, thấy đằng trước vây quanh nhiều người lộn xộn lại một chỗ không biết đang làm gì.

Tần Tinh Tinh đi qua nhìn tình huống, có chút tò mò hỏi: "Ở đây xảy ra chuyện gì thế?".

Bên trong, có thanh âm của nữ nhân mang theo tiếng khóc, nói: "Mau đi gọi đại phu, mau cứu Phu nhân nhà ta. Phu nhân, người không sao chứ, người không cần làm ta sợ".

Tần Tinh Tinh từ xa nhìn tình huống vị Phu nhân kia, thấy nàng cau mày, tay vô ý thức vỗ về ngực, vừa nhìn đã biết đây là đột phát cơ tim tắc nghẽn. Nếu như trị liệu trễ, rất có khả năng mất mạng. Hơn nữa, chỗ này nhiều người vây quanh, ảnh hưởng tới không khí lưu thông, đối với thân thể của nàng sẽ ảnh hưởng lớn hơn. Thấy cách ăn mặc của vị lão phu nhân này, Tần Tinh Tinh giật mình, bỗng nhiên nảy ra ý hay.

Hết Chương 45.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cứu người bị cự tuyệt

Edit: Hương Hương.

"Mọi người trước hết lùi về sau một chút, như vậy sẽ làm nàng hô hấp thông thuận hơn".

Vị lão phu nhân này thoát nhìn thân phận địa vị không thấp. Nếu là có thể kết giao, vậy đối với tương lai của nàng có trợ giúp rất lớn. Cho nên lúc này Tần Tinh Tinh mới mở miệng giúp nàng. Mọi người xung quanh nghe nói bản thân vây xung quanh, đối với vị phu nhân này là có hại, đều vội vàng lùi về sau. Diễn đàn lễ quý đôn. Nhìn quần áo của vị phu nhân này cùng người hầu phổ trương thanh thế, cũng biết không phải những dân chúng như bọn họ có thể chọc nổi, tốt nhất nên cách xa mới tốt. Lời nói không êm tai, vạn nhất vị phu nhân này ở trên phố xảy ra chuyện gì, bọn họ cũng đảm đương không nổi.

Nha hoàn kia nghe Tần Tinh Tinh nói, giống như là bắt được cọng rơm cứu mạng, vội vàng bắt được tay Tần Tinh Tinh: "Vị phu nhân này, ngài có thể cứu Lão phu nhân nhà ta không? Ngài mau cứu nàng đi".

Tần Tinh Tinh lấy ra ngân châm tùy thân, cũng không nói gì thêm, tay run lên một cái, châm đã đâm vào trên người lão phu nhân.

Nhưng không đợi nàng mở miệng dặn dò gì, liền nghe thấy một thanh âm lớn lối quát: "Lớn mật! Bắt nàng lại cho bọn Thiếu gia".

Hóa ra, người trong nhà vị Lão phu nhân nghe được tin tức liền vội vàng chạy tới đây. Vừa tới liền thấy một nữ nhân xa lạ hướng trên người người nhà mình cầm đầy châm, vội vàng hoảng loạn hạ lệnh ngăn lại động tác của Tần Tinh Tinh.

"Xin hỏi vị thiếu gia này, người dựa vào cái gì muốn bắt ta?". Tần Tinh Tinh liếc xéo vị công tử trước mắt.

Người này thoát nhìn cả lơ phát phơ, ánh mắt nhìn về phía Lão phu nhân cũng không có cảm giác lo lắng gì, ngược lại có một tia vui sướng ở bên trong.

"Hừ! Người còn dám cãi lại, người biết người này có thân phận gì sao? Cũng dám trực tiếp ở trên người Lão thái thái ghim kim. Nếu như Lão phu nhân xảy ra chuyện gì không may, chính là giết cả nhà người cũng không đủ đền tội. Tiết thần y, phiên toái người nhanh xem cho Lão nhân gia, xem thân thể Lão phu nhân hiện giờ thế nào?".

Tần Tinh Tinh ngược lại cũng không nói gì thêm, trực tiếp duỗi tay đem châm trên người đều rút đi. Bởi vì thời gian châm cứu quá ngắn, cũng không có cái thủ pháp gì kích thích huyết vị, cho nên hiệu quả cũng cực kỳ hữu hạn.

Tần Tinh Tinh nàng cũng không phải là Thánh mẫu. Vốn dĩ cứu Lão phu nhân này cũng là nghĩ cứu một mạng người còn hơn xây bảy toà tháp. Hướng hồ đối với nàng cũng chỉ là thuận tay mà thôi. Thuận tiện có lẽ còn có thể đàm luận một chút vấn đề hợp tác, nhưng nếu người trong nhà người ta không có cùng ý kiến. Vậy thì quên đi, nàng cũng không phải ăn no rồi việc.

Xem bệnh thì cũng phải xem duyên phận mới được. Nếu như bị người khác ghét bỏ, vậy nàng không ra tay là được. Cho dù về sau lại có người tới cầu nàng, nàng cũng sẽ không ra tay. Tần Tinh Tinh cũng là thoải mái, rút châm, đứng dậy chuẩn bị rời đi, nhưng lại bị người ngăn lại.

"Chờ đã, trước chờ đi. Thân thể của Lão phu nhân lỡ bị người làm cho xảy ra vấn đề thì làm sao bây giờ?". Người này thật ra cũng rất cơ trí, biết lúc này không thể để Tần Tinh Tinh rời đi, miễn cho đến lúc đó đem trách nhiệm ném tới trên người của mình.

Về ý kiến của hắn, Tần Tinh Tinh ngược lại chẳng thèm ngó tới. Dựa vào cái gì, người bảo ta đi thì đi, người bảo ta lưu lại thì ta phải lưu lại. Hừ! Ta hiện tại không có tâm tình, muốn đi.

Tần Tinh Tinh muốn đi, ai cũng không ngăn được. Bắn vào thân thủ cộng thêm y thuật cùng nhau hỗ trợ, giống như là có bàn tay to giúp đỡ, rất ít người có thể đem nàng lưu lại. Chỉ thấy nàng tùy ý đâm vài châm, những người đó đều không thể động, mà Tần Tinh Tinh sau khi đem châm rút xuống liền rời đi.

Ngay khi Tần Tinh Tinh vừa đi ra khỏi đám người, đột nhiên bên trong truyền tới một thanh âm: "Vị phu nhân này xin dừng bước".

Khi nói chuyện, vị Tiết thần y mặt đỏ râu chạy chậm tới, lập tức quỳ gối bên người Tần Tinh Tinh, nghẹn ngào nói: "Không nghĩ tới khi lão phu sinh thời còn có thể nhìn thấy châm pháp thần kỳ như vậy, , Thái Tổ Cửu Châu thế nhưng chưa có thất truyền. Vị phu nhân này, không biết ngài có thể thu lão phu làm đồ đệ không?".

Nghe được lời hắn nói, tất cả mọi người ò lên. Y thuật vị Tiết thần y này, mọi người đều có nghe thấy một hai. Là một lão nhân say mê với y thuật, y thuật có thể nói là một trong những người đứng đầu Đông Lan quốc. Không nghĩ tới hắn lại muốn bái một nữ nhân còn trẻ làm thầy, y thuật của nàng chẳng lẽ lợi hại như vậy?

Y thuật của Tần Tinh Tinh như thế nào trong lòng nàng phi thường rõ ràng. Tuy hiện tại thoát nhìn châm pháp cực kỳ nghịch thiên, nhưng thật ra kinh nghiệm vẫn là ít. Đến bây giờ nàng mới học chỉ học được một ít bệnh trạng mà thôi. Đối với việc dạy dỗ nàng không có hứng thú, nếu như nói thoáng chỉ đạo một chút thì vẫn là có thể. Nhưng bảo nàng thu một người lớn tuổi như vậy làm đồ đệ, trong lòng nàng cảm thấy thật không thoải mái tự nhiên.

"Trước mắt ta không có tính toán thu đồ đệ. Ta còn có việc, cáo từ trước". Tần Tinh Tinh đầu cũng không quay lại liền rời đi.

Về phần vị công tử nhà giàu kia, bị cái tình huống đột nhiên chuyển biến hù dọa. Trong khoảng thời gian ngắn chưa có phản ứng, cho nên cũng không có ngăn lại Tần Tinh Tinh.

Qua một lúc lâu, người này mới tỉnh táo lại, vội vàng hỏi: "Tiết thần y, ngài xem tình huống của Lão phu nhân?".

Tiết thần y bởi vì mình bái sư thất bại nên tức giận, ngữ khí tự nhiên có phần giận dữ: "Giữ được tính mạng không có vấn đề. Nhưng cũng khó mà nói, nếu như vừa rồi không phải nguoi mờ miệng quấy rầy, bệnh của Lão phu nhân đã sớm tốt rồi. Hiện tại châm cứu chưa có trị dứt, chỉ có thể coi là giảm bớt mà thôi".

Vừa nghe lời này, vị công tử kia tròn tròn mắt: "Vậy ta đi đem người mời trở về".

"Nguoi lấy cái gì mời? Người có y thuật đã đạt tới trình độ này, nguoi có thứ gì có thể đã động được nàng? Lấy thế áp nguoi sao? Nguoi không sợ nàng sẽ động tay động chân? Người trẻ tuổi bây giờ thật là, làm việc hấp tấp bộp chộp, không có một chút trầm ổn".

Tiết thần y lại nhai giáo huấn vị công tử một trận, xả ra hòn sỏi trong lòng, cuối cùng mới nói: "Ta giúp Lão phu nhân mở ra một phương thuốc uống một thời gian, có thể làm cho tình huống nàng ổn định một chút. Hương Hương. Nhưng các nguoi phải nhớ kỹ, về sau nhất định phải tâm bình khí hoà, không thể quá vui hay quá buồn, ăn uống cũng phải thanh đạm một chút".

Chứng bệnh của lão phu nhân thật ra là cơ tim tắc nghẽn, ngoại trừ tĩnh dưỡng cũng không còn phương pháp nào khác. Hôm nay lúc nàng ngồi xe ngựa, không may ngựa bị kinh hách, do hoảng sợ mới dẫn tới tái phát bệnh. Nhưng ngựa bị kinh hãi là ngoài ý muốn hay còn có nguyên nhân khác, chuyện này còn phải chờ tìm hiểu.

Không nói tới những người này về sau tìm Tần Tinh Tinh thế nào. Bây giờ tâm tình Tần Tinh Tinh vô cùng tốt, bởi vì, nồi lẩu của nàng đã chế tạo xong. Tất cả đã chuẩn bị thoả đáng, tiệm lẩu rất cuộc có thể khai trương.

Hết Chương 46.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Miệng đầy hương khói

Edít: Hương Hương

Bởi vì lần trước có quan hệ hợp tác, cho nên lần này Ngụy sư phó đối với công việc của Tần Tinh Tinh rất là dễ tâm. Mấy ngày nay đều tăng ca làm thêm giờ, vì hoàn thành yêu cầu của Tần Tinh Tinh chế tạo ra mấy chục cái nồi lẩu. Tất cả nồi lẩu đều chế tạo từ đồng, mặt ngoài bóng loáng óng ánh, vừa nhìn cảm giác vô cùng đẳng cấp. Tần Tinh Tinh cũng hứa hẹn với Ngụy sư phó, đồng ý cho hắn về sau đánh nồi lẩu mang bán. Dù sao, về sau lẩu sẽ rất nổi tiếng, tới lúc đó sẽ có rất nhiều nhà bắt chước theo. Trước bán cho Ngụy sư phó một cái ân tình, có sao mà không làm.

Trải qua mấy ngày nay, chương quầy cũng tuyển được mấy tiểu nhị. Ngoài ra còn tuyển thêm một ít người phụ giúp trong phòng bếp. Nhân thủ đã đầy đủ, ngay cả bàn đặt lẩu riêng cũng đã làm xong. Tần Tinh Tinh trước phân phó người đem số than củi nàng mua chặt nhỏ, tới lúc đó đặt dưới nồi lẩu đốt.

Mà nước lẩu từ sớm đã bắt đầu chế biến. Dựa theo yêu cầu của Tần Tinh Tinh, nước lẩu phải ngày đêm không ngừng nấu, mỗi ngày đều cho xương cốt và gia vị mới, nhưng lửa không thể tắt. Cứ như vậy chế biến mấy năm, nồi lẩu này của nàng cũng có mùi vị nước lẩu. Diễn đàn lê quý đôn. Ngoài ra, còn chuẩn bị rau dưa mới mẻ, mỗi ngày thêm chút thịt mới mẻ, đem tất cả thái ra rồi bày ở trên đĩa, cộng thêm mỗi ngày làm một ít rau trộn giải ngán.

Tất nhiên, cái quan trọng nhất chính là nước chấm. Mùi vị một cửa hàng lẩu mặc kệ thế nào, quan trọng nhất vẫn chính là hai thứ, nước lẩu và nước chấm. Khẩu vị nước chấm cũng là tùy người khác nhau, Tần Tinh Tinh thích nhất chính là tương vùng. Trừ tương vùng còn có các loại nước chấm khác.

Người phương Bắc không thích cay, nên nước lẩu chủ yếu là canh loãng, ăn rất nhạt. Kết hợp với một chén tương vùng ăn vào cảm giác rất ngon. Mà người phương Nam thích ăn cay, nên phía trên mặt nước lẩu phải có một tầng ớt dày mới ngon. Kết hợp với một chén dầu vùng, có thể giải vị cay trong miệng. Nhưng ăn cay hay không cay còn phải xem sở thích của mỗi người, cùng khu vực mỗi nơi khác nhau.

Tần Tinh Tinh đặc biệt dặn dò Thạch nương tử ở nhà làm tương vùng. Dù sao hiện tại khế ước bán mình của Thạch nương tử trong tay nàng, một nhà ba người hiện tại cũng sống dưới mí mắt nàng, nên dạy tay nghề cho Thạch nương tử trong lòng nàng cũng yên tâm. Quan trọng hơn là cách làm tương vùng yêu cầu không nhiều, còn có thể để lâu, không cần mỗi ngày đều phải làm. Điều duy nhất khiến người ta cảm thấy buồn rầu, chính là sản lượng của hạt mè quá ít, có chút không thoả mãn được nhu cầu hiện tại của nàng.

Cũng may hiện tại quy mô của tiệm lẩu không lớn, nhưng Tần Tinh Tinh vẫn yên lặng ở trong lòng ghi nhớ điều này. Chờ về sau nàng mua đồng ruộng, nhất định phải cố ý dành ra vài mẫu đất chuyên trồng hạt mè, đảm bảo lượng hạt mè cho xưởng nhỏ dùng.

Đội Thạch nương tử đem tương vùng đưa tới, Tần Tinh Tinh dạy tiểu nhị trong phòng bếp phương pháp điều chế tương vùng. Cho nước ấm vào bên trong tương vùng khuấy lên. Lần thứ nhất không thể cho quá nhiều nước, chờ tới khi tương sền sệt không thể khuấy, lại cho thêm một ít nước nữa.

Bởi vì khẩu vị người ăn cơm khác nhau, lúc ăn lẩu có thể cho thêm một đĩa gia vị phụ gia, bên trong có hành lá cắt nhỏ, rau thơm, muối, và tương ớt. Các khách nhân có thể dựa vào sở thích của mình điều chế nước chấm khác nhau. Đáng tiếc thời đại này không có chao* và tương cừu hoa, hai loại này rất phù hợp dùng với tương vùng.

(*) Chao: Món ăn làm bằng đậu phụ để lên men trong dung dịch rượu và muối.

Chuyện này cũng không cần vội, Tần Tinh Tinh tin tưởng một ngày nào đó nàng có thể tìm ra nguyên liệu làm ra hai món này. Thời gian bận rộn không ngừng trôi qua, nháy mắt đã tới ngày khai trương tiệm lẩu. Mấy ngày nay Tần Tinh Tinh đã dặn dò người ở trên đường dán thông cáo, ghi rõ chỉ cần là người tới tiệm dùng cơm, sẽ miễn phí nước lẩu và gia vị, mỗi một đĩa thịt sẽ tặng kèm rau xanh. Ngoài ra, mỗi bàn sẽ có một món khai vị. Bởi vì tặng kèm và miễn phí nhiều thứ, ngược lại đưa tới không ít người chú ý.

Buổi sáng khai trương, mùi hương của lẩu tràn ngập phố, hấp dẫn rất nhiều người lại đây vây xem. Kết quả còn chưa tới giờ dùng cơm, bên ngoài tiệm lẩu đưa tới không ít người. Diễn đàn lê quý đôn. Tuy hiện tại Tần Tinh Tinh không quen biết nhiều đại nhân vật. Ngoại trừ quan hệ với Ân Triệu Lê không thể lộ, thì tất cả bộ khoái trong thị trấn đều cùng nàng có quan hệ tốt. Cho nên không có tên côn đồ nào dám ở ngày khai trương rối quấy rối.

Đội tới khi Tần Tinh Tinh kéo xuống miếng vải đỏ che biển, lộ ra ba chữ "Miệng đầy hương" ánh vào mắt mọi người, ngược lại cũng nhất trí có mùi hương bay tới. Không có nhiều tiết mục khai trương, bên trong tiệm lẩu ngồi đầy người, quả nhiên là một khởi đầu tốt đẹp. Tần Tinh Tinh nhìn bọn tiểu nhị lưu loát giới thiệu từng đặc điểm của mỗi loại lẩu. Trong lòng cảm thấy rất vui mừng, xem như thời gian này nàng bận rộn cũng không có uổng phí. Điều này sao không khiến người cao hứng.

Bởi vì sinh ý hoà bạo, có rất nhiều người nhà giàu tới đây đóng gói mang về cho nữ quyến trong nhà ăn. Về chuyện này, Tần Tinh Tinh hào phóng tặng kèm một vị lẩu mới. Đương nhiên, để nhận được vị lẩu mới cũng tốn không ít tiền, ai bảo những người nhà giàu này đều không thiếu tiền.

Bên này, lẩu của Tần Tinh Tinh thành công viên mãn. Mà ở biên cương xa xôi, có một người cũng nhận được thư về nàng. Bởi vì Ân Triệu Lê liên tục ở chỗ Tần Tinh Tinh không chiếm được chỗ tốt, cho nên viết thư cho Viên Vinh Cần cũng sử dụng một chút thủ đoạn nhỏ. Trong thư hẳn chỉ viết cho Viên Vinh Cần mọi chuyện trong nhà đều tốt, hẳn đã xử lý thoả đáng. Mà tình huống hiện tại của Tần Tinh Tinh, hẳn hoàn toàn không có nhắc tới. Đáng thương cho Viên Vinh Cần, đến tận bây giờ vẫn không biết nương tử mình tài giỏi cỡ nào.

Lúc này còn đang cao hứng xem thư, đội tới khi xem hết thì đem thư đốt. Nếu hiện tại đã biết người trong nhà tất cả đều tốt, vậy hẳn cũng có thể yên tâm đi đánh giặc. Chờ sau khi hẳn cùng cố thế lực trong quân, hương hương, là có thể trở về trong nhà thăm mọi người. Trong lòng Viên Vinh Cần tràn ngập nhiệt tình, đi thao luyện đánh thuốc hạ dưới tay mình trở thành đại binh. Chỉ nghe thấy bên ngoài truyền tới từng đợt kêu rên.

Lập tức có thể trở về nhà thăm hai đứa nhỏ của mình, không biết bọn chúng lớn lên có giống hẳn hay không. Viên Vinh Cần sờ sờ râu trên mặt, lộ ra nụ cười lớn, làm nhóm đại binh ở bên cạnh nhìn không được rung mình một cái. Đáng về Lão đại lúc này thật là đáng sợ, không biết lại đang đánh cái ý xấu gì.

Hết Chương 47.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ở nhà trêu chọc bánh bao

Edit: Hương Hương

Thời gian trôi qua cực nhanh. Rất nhanh, nhà mới của Tần Tinh Tinh đã xây xong. Toàn bộ diện tích sân cực kỳ lớn, làm thành kiểu dáng tứ hợp viện hai cửa. Ngoài ra, còn vòng ra phía sau một mảnh đất lớn, dự bị giữ lại tiếp tục về sau sử dụng. Cho dù lấy ra xây nhà hay xây hoa viên đều rất tốt.

Vốn dĩ Tần Tinh Tinh không thể lấy được một mảnh đất lớn như vậy, nhưng ai bảo nàng cùng triệu đình hiện tại có nhắc lên quan hệ. Đây chính là nhà ở triệu đình ra mặt xây, cho dù người khác có ý kiến cũng không dám chạy tới chỉ chỉ trỏ trỏ. Tần Tinh Tinh nhân cơ hội vòng một đám đất lớn lại, cả nhà từ chỗ bờ sông kéo tới dưới chân núi, tạo thành một mảnh đất rất lớn.

Trong lúc này, giường đất cũng là lần đầu tiên xuất hiện trước mặt mọi người. Còn Ân Triệu Lê làm thế nào dùng bàn vẽ giường đất hướng trong triều đình giành được lợi ích, đây không phải là chuyện nàng quan tâm. Hiện tại nàng không có nhiều chỗ dựa, cho nên trong tay nàng cảm thứ này đối với nàng cũng không có chỗ tốt gì.

Trong phòng có giường đất, chỉ cần đốt chút củi cũng khiến cả phòng đều ấm. Nguyên nhân bởi vì Tần Tinh Tinh, cho nên người Tần gia thôn may mắn trở thành những người đầu tiên được sử dụng giường đất. Nguyên nhân chủ yếu nhất chính là giường đất không khó xây, chỉ cần xem qua, cũng biết làm thế nào để xây. Chủ yếu nhất đây là ý tưởng mới, chỉ cần mọi người tưởng tượng một chút, không lâu sau sẽ nghĩ ra được.

Chuyện này khiến nhân duyên của tần Tinh Tinh ở trong thôn xóm tốt hơn không ít. Nhưng hiện tại Tần Tinh Tinh cũng không thèm để ý những thứ này. Ngược lại nàng mượn lý do này vì bản thân tranh thủ một ít lợi ích. Thừa dịp tất cả mọi người cảm giác thiếu nàng nhân tình, liền tới trong nhà Lí chính đem khối đất hoang ở đầu thôn mua lại, thuận tiện đem đỉnh núi bên cạnh nhà mình cũng mua lại.

Lí chính hiện tại đối với Tần Tinh Tinh là cảm kích, nên giá cả đất đai bán cho Tần Tinh Tinh cũng rất tiện nghi. Tổng cộng chỉ tốn một ngàn lượng bạc mua được năm ngọn núi và hai trăm mẫu đất hoang. Giá tiền này vừa nghe quả thực giống như cho không.

Hai trăm mẫu nghe có vẻ rất nhiều, nhưng dựa theo quy hoạch của Tần Tinh Tinh vẫn là không đủ. Nàng muốn trồng chút đậu nành, tương lai làm sữa đậu nành uống, làm đậu hũ ăn. Ngoài ra, còn muốn trồng chút ớt cay, bên trong tiệm lẩu tiêu hao rất nhiều ớt. Đương nhiên, cũng phải trồng hạt mè nữa. Chỉ riêng trồng đậu nành, ít nhất cũng phải cần một trăm mẫu mới đủ. Ngoài ra, Tần Tinh Tinh còn muốn trồng chút rau xanh, về sau làm đồ chua và rau trộn. Nếu những cái này đều trồng, vậy món chính cũng không thể thiếu.

Nhiều thứ cần trồng như vậy, số đất này hoàn toàn không đủ dùng. Còn nữa, Tần Tinh Tinh còn muốn chọn ra một chỗ dưới chân núi để nuôi gà vịt. Bởi về sau bên trong từ lâu chắc chắn yêu cầu rất nhiều thịt. Huống hồ, Tần Tinh Tinh một lòng còn muốn mở tiệm vịt nướng.

Tần Tinh Tinh nhớ trước đây, bởi vì muốn ăn vịt nướng chính tông, đặc biệt tốn rất nhiều công phu để học được phương pháp làm vịt nướng chính tông. Hiện tại khẳng định sẽ nghĩ cách làm món này phát dương quang đại. Nhưng hiện tại những chuyện này chỉ nằm lại mà thôi. Thứ nhất, là thời gian không đúng. Thứ hai, hiện tại nàng không có nhiều nhân thủ như vậy. Hiện tại hải tử trong nhà còn nhỏ, cho dù đã mua người ở bên ngoài về Tần Tinh Tinh cũng không yên tâm. Cho nên hiện tại trong viện lớn như vậy, cũng chỉ có mấy người bọn họ ở.

Nguyên nhân bởi vì thời gian, Tần Tinh Tinh chỉ tùy ý sửa sang lại đất đai. Đầu xuân sang năm sẽ trồng trọt. Thời gian còn lại nàng ở nhà chuyên tâm chơi đùa với hai đứa nhỏ. Khiến cho Tần Tinh Tinh cảm thấy hưng phấn chính là hai đứa nhỏ hiện tại đã có thể nói. Nàng còn nhớ rõ tâm tình ngày đó, buổi sáng lúc nàng mới rời giường, nghe được hai đứa nhỏ mở miệng nói chuyện.

Cảm giác cả người giống như bị mạnh hoá. Tất nhiên nếu như người hai người gọi không phải là Đại Bạch thì càng tốt hơn. Chuyện này cũng khó trách. Bởi vì bình thường bởi bọn họ nhiều nhất chính là Đại Bạch, nghe được nhiều nhất cũng là Đại Bạch, trong lúc vô tri vô giác tự nhiên lần đầu tiên nói chuyện chính là gọi: "Bạch Bạch".

Chuyện này khiến Tần Tinh Tinh chịu kích thích rất lớn. Hải tử của mình câu nói đầu tiên không phải là mẫu thân, mà là gọi Bạch Bạch, chuyện này sao có thể nhìn được. Cho nên trong khoảng thời gian này, diễn đàn ê quý đôn, Tần Tinh Tinh đem tất cả thời gian dùng ở trên người nhóm bảo bảo. Bởi ở bên cạnh bọn chúng chơi đùa, dạy bọn chúng gọi mẫu thân, cho bọn chúng ăn đậu hũ. Khụ khụ, đây chính là tất cả hoạt động sắp tới của Tần Tinh Tinh.

Hiện tại y thuật của Tần Tinh Tinh tiến bộ hơn rất nhiều, cho nên mỗi ngày cũng sử dụng rất nhiều nước linh tuyến hơn. Mà hai đứa nhỏ từ nhỏ đã được nước linh tuyến điều trị thân mình, hơn nữa tuổi còn nhỏ, cho nên toàn bộ trong cơ thể có rất ít tạp chất. Không chỉ thân thể lớn nhanh, còn rất thông minh, học cái gì cũng rất nhanh. Hiện giờ, các bảo bảo đã học xong nói chuyện, cũng đã biết đi. Mỗi ngày Tần Tinh Tinh cùng hai đứa nhỏ chơi đùa trong phòng đồ chơi. Hai đứa nhỏ chơi thật vui vẻ, còn Tần Tinh Tinh lại gầy đi không ít.

Tất cả đồ chơi trong phòng đồ chơi đều không có đồ cứng rắn, những chỗ góc cạnh đều được bao lại. Khắp nơi đều là các đồ chơi nhỏ và thú bông Tần Tinh Tinh làm, hai bảo bảo ở bên trong chơi đùa vui vẻ thoải mái đều không có vấn đề. Trải qua nỗ lực không ngừng của Tần Tinh Tinh, hai tiểu gia hoả hiện tại nói chuyện không thành vấn đề. Tuy Thần Hi vẫn là đáng vẻ lạnh lùng, nhưng Đường Đường lại giống như tiểu cô nương khá ái, cái miệng nhỏ đặc biệt ngọt. Mỗi lần đồng ngôn đồng ngữ đều đem tâm Tần Tinh Tinh run lên một cái, không hổ là áo bông nhỏ của mẫu thân.

Thời gian bởi ở bên cạnh hai tiểu hải tử vĩnh viễn đều trôi qua nhanh. Rất nhanh, đã tới ngày sinh nhật của hai tiểu bảo bảo. Hai đứa nhỏ là sinh ở thời điểm gần tết. Lần trước bọn họ ra đời, Tần Tinh Tinh vẫn là ở trong một căn phòng gạch mộc, ngày trôi qua cực kỳ khổ. Hiện tại thì tốt, nếu như điều kiện cho phép, nàng nhất định vì các bảo bảo của mình, tổ chức tiệc chọn đồ vật đoán tương lai thật long trọng.

Chọn đồ vật đoán tương lai, là một đặc trưng của thời đại này. Mặc kệ là nhà nghèo hay nhà phú quý đều sẽ tổ chức. Mặc kệ tới lúc đó hải tử bắt được cái gì, đều xem như một loại nguyện vọng tốt đẹp. Mặc kệ là bắt được cái gì, mọi người đều sẽ nói may mắn. Về phần giống như Giả Bảo Ngọc* bắt

được phần son, , đó chỉ là ngoài ý muốn. Ai sẽ không có việc gì, tại lễ con trai mình chọn đồ vật đoán tương lai lại thả phần son vào, hoàn toàn chính là tự làm tự chịu.

(*) Giả Bảo Ngọc (chữ Hán: 賈寶玉, bính âm: Jia Baoyu) có nghĩa là viên ngọc quý gia bảo là nhân vật hư cấu, một trong bộ ba nhân vật chính trong tiểu thuyết Hồng lâu mộng, của nhà văn Tào Tuyết Cần.

Rất nhanh, ngày chọn đồ vật đoán tương lai tới. Tần Tinh Tinh ngược lại hào phóng, ngày này ở trong sân tổ chức tiệc cơ động. Chỉ cần là người tới chúc phúc hài tử của mình, đều có thể tùy tiện tới ăn tiệc. Về phần những người tới quấy rối, sẽ khiến bọn họ phải hối hận.

Hết Chương 48.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Đại Bạch hiện uy phong

Edit: Hương Hương

Ngày chọn đồ vật đoán tương lai, Tần Tinh Tinh rất hào phóng ở trong sân bày mười bàn tiệc rượu, rất có cảm giác của nhà giàu mở đại tiệc. Người trong thôn biết nhà Tần Tinh Tinh có đồ ăn ngon, cho nên bất luận là quen hay không quen, đều mang theo chút ít lễ vật nhỏ tới nhà Tần Tinh Tinh làm khách, một phần là chúc phúc, thuận tiện cạ ăn.

Với những loại người này Tần Tinh Tinh cũng không có ý kiến, ai đến cũng không cự tuyệt. Dù sao mọi người tới đều là húc phúc cho hài tử của mình, nên đến càng nhiều càng tốt. Nhưng, nếu là người không mời mà tới, vậy thì cũng không cao hứng được.

Đúng vậy, người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh, cả nhà xuất động. Không có nói quá, người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh số người đông đảo, lớn lớn nhỏ nhỏ cũng lên tới hai mươi người, đoàn người đi tới thanh thế cũng thật lớn. Trên mặt những người này có mang tươi cười, , có xấu hổ, cũng có ghen ghét chối lợi, hoặc thờ ơ không liên quan tới mình. Từ biểu cảm trên mặt họ, cơ bản có thể nhìn ra được thái độ của những người này đối với Tần Tinh Tinh.

Còn khiến người khác cảm giác được keo kiệt chính là, một đoàn người lớn như vậy kéo tới ăn cơm, vậy mà chỉ có mang theo một phần lễ. Cho dù có là người nhà mẹ đẻ cũng không thể làm như thế được, nếu là rơi vào nhà khác, nói thế nào cũng sẽ mang rất nhiều đồ qua đây. Dựa theo ước định dân quê mà thành quy củ, một phần lễ đều là một người lớn mang theo một đứa nhỏ. Đâu có ai giống như bọn họ, một phần lễ nhưng lại kéo tới hai mươi mấy miệng tới ăn, nói ra cũng không sợ người khác chê cười.

Vốn dĩ ở Tần gia, lúc chuẩn bị lễ vật cũng không có ít như vậy, là do bị Đồng Phương giữ lại. Tần Phùng thị tính toán chỉ mang theo mấy người Nhị phòng. Kết quả bị mấy đứa con trai bảo bối của Tống Như hoa âm ỉ, nàng cũng đành đáp ứng dẫn theo. Mấy hài tử khác thấy thế, cũng mặc kệ, một đám lớn hài tử thi nhau khóc nháo. Cuối cùng là Đồng Phương đưa ra chủ ý, nói đều là người một nhà, nên cùng nhau đi mới tốt. Lần trước cùng Tần Tinh Tinh âm ỉ đến không thoải mái, lần này người một nhà cùng đi qua cũng là cho nàng mặt mũi, làm cho quan hệ hai bên hoà hợp một chút.

Nhiều người đi mà lễ ít thì không thích hợp. Nhưng muốn Đồng Phương ngay lập tức lấy ra nhiều lễ vật, thì khiến tâm nàng đau muốn chết. Nhiều người như vậy, mà đưa ít lễ vật mới là điều nàng mong muốn. Cho nên khuyên bảo, nói người một nhà tặng lễ thì quá khách khí, tặng lễ ngược lại có phần xa cách. Lễ vật cũng bởi vì nàng nói, liền miễn.

Bởi vì hôm nay là ngày lành, Tần Tinh Tinh cũng không có đem các nàng đuổi ra ngoài. Nàng đem lão nhân mời tới bàn chính, còn bản thân vẫn đi bồi các bảo bối chơi đùa. Nếu như mọi chuyện cứ như vậy thuận lợi, thì đó không phải là tác phong của người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh.

Cháu trai thứ hai của Đồng Phương, Tần Hưng Yên ngày thường chính là tiểu bá vương, bị nuôi thành tính tình kiêu căng. Hắn chễm ngồi trong viện nhàn chán, nên chạy đi chỗ khác chơi, vừa chạy liền chạy tới phòng đồ chơi của Tần Tinh Tinh làm

Các loại đồ chơi trong phòng làm hắn được mở rộng tầm mắt, không nói hai lời liền nhào qua chơi. Đừng nhìn hắn là hài tử mới ba bốn tuổi, năng lực phá phách cực kỳ kinh người. Đứa nhỏ trước nay đều không thích sạch sẽ, nước mũi rơi xuống cũng chỉ tùy tiện lau một cái rồi thôi. Có khi còn bôi tới trên đồ chơi. Trên người bôi vì ban nãy ở trên đất nghịch ngợm nên cực kỳ bẩn, cả căn phòng đều bị hắn nghịch phá đến thảm thương không lối nhìn.

Quan trọng là, đứa nhỏ này chỉ chơi thì cũng thôi đi, kinh người hơn chính là hắn đem tất cả gấu bông phá hỏng. Chờ khi Tần Tinh Tinh dẫn theo các bảo bối tới phòng đồ chơi, nhìn thấy chính là cảnh tượng như vậy. Nàng không nói hai lời, trực tiếp bảo Đại Bạch đem đứa nhỏ này ném ra ngoài.

[Hương Hương: Ta cũng không thích mấy đứa bé chơi phá hoại mà còn bẩn thỉu như này. Trước cạnh nhà ta có 1 đứa y chang. Ta ghét nó vô cùng. Lần nào đi đâu cũng phải ngó trước ngó sau, xem thấy nó quanh quẩn đây không, rồi nhanh chóng đóng cổng lại chỉ sợ nó chạy vô nhà. Mà ba mẹ nó cũng ghét, kiến nghị nhiều lần mà cứ bơ bơ, nói: "Ồi dào, trẻ con mà". WTF. Con con cái rắm]

Tuy Đại Bạch là linh sủng yêu thích sạch sẽ, không nghĩ chạm vào gia hoá cực kỳ bẩn này, nhưng chủ nhân có lệnh, không thể từ chối. Cho nên Đại Bạch chỉ đành ủy khuất đi vào, , cái đuôi dùng tốc độ nhanh nhất đem hài tử xui xẻo này xách ra ngoài. Ném xong còn đáng thương nhìn Tần Tinh Tinh, ý bảo nàng đến lúc đó lấy chút linh tuyến tới trấn an tâm linh bị thương của nó.

Tần Hưng Yên đang chơi cao hứng, không biết mình bị làm sao lại bị ném ra ngoài, ngã dập mông ngồi trêm đất. Biến hoá bất thành linh làm hấn khóc rống lên. Đồng Phuong đang đi tìm hấn, hiện tại nghe tiếng khóc liền chạy qua đây. Sau khi thấy là tâm can bảo bối Tần Hưng Yên thì vội vàng đỡ hấn nín khóc. Chờ sau khi tiếng khóc của hấn nhỏ lại, đối với Tần Tinh Tinh mạnh mẽ phê phán một trận.

Tần Tinh Tinh làm sao mặc kệ nàng chỉ trích mình, lạnh lùng nói: "Hôm nay chính là ngày chọn đồ vật đoán tương lai của hài tử ta, ta không muốn xảy ra mấy chuyện không thoải mái gì. Đại Bạch, tiễn khách".

Đại Bạch nghe chủ nhân phân phó, rất là tần trách của một nghiệp vụ bảo tiêu hạng nhất, chạy lên phía trước gào một tiếng, dọa Đồng Phuong hoảng sợ. Đại Bạch từ sau khi được Tần Tinh Tinh từ trong không gian thả ra, được ăn ngon uống tốt lại có thêm linh tuyên bố đường. Có thể nói mỗi ngày đều khác nhau, lớn lên rất nhanh. Lúc mới bắt đầu còn là bộ dáng của con mèo nhỏ, hiện giờ đã trưởng thành thành một con báo lớn.

Hiện tại Đại Bạch mới xem như không phụ thanh danh linh báo của nó. Đồng Phuong thấy con báo trùng mình, động cũng không dám động. Lúc này nàng cũng không quan tâm tới giữ gìn dáng vẻ luôn luôn đoan trang của mình, trực tiếp mở miệng kêu lớn. Tần Tinh Tinh nhìn nàng, cũng không hoảng loạn, dù sao trong chuyện này cũng không phải là mình sai.

Người bên ngoài nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, đều chạy lại đây. Sau khi nhìn thấy Đồng Phuong và Tần Tinh Tinh ở đây, trên mặt mọi người nhin không được treo ba vạch hắc tuyến. Mọi người hiện tại trong lòng đều nghĩ, người nhà này làm sao vậy, tại sao đến chỗ nào cũng xảy ra chuyện.

Trước đây Tần Tinh Tinh còn chưa có phát đạt, ở trong thôn đều là bình an không có việc gì. Nhưng sau khi nàng phát đạt, người nhà mẹ đẻ nàng ba ngày hai bữa chạy tới gây chuyện, thật khiến cho người ta không nói được gì. Không biết bắt đầu từ khi nào, mỗi khi người hai nhà xảy ra xung đột, người Tần gia thôn đều tự động nghiêng về phía Tần Tinh Tinh. Có lẽ là từ khi nàng đem phương pháp xây giường đất không giấu giếm nói cho thôn dân.

Bên này, Đồng Phuong còn không tự biết, khóc thê thê thảm thảm nói xấu Tần Tinh Tinh: "Ta chính là nghĩ qua bên này xem có thấy tiểu tôn tử của ta không. Ai có thể nghĩ tới đứa nhỏ này của ta không biết chọc chỗ nào của Tần Tinh Tinh, trực tiếp thả sủng vật của nàng ra suýt nữa thì đụng ngã tiểu tôn tử của ta. Một con báo lớn như vậy, , nếu không cẩn thận cắn chết người thì làm sao bây giờ. Trong thôn có nhiều hài tử như vậy, đều là bảo bối trong lòng mỗi người, hương hương, vạn nhất xảy ra chuyện thì chúng ta không đau lòng chết sao? Tinh Tinh, người nghe Đại bá nương nói, mau đem nó xử lý đi, hài tử của người nhỏ như vậy, nếu làm bị thương thì cũng không tốt"

"Đại Bạch nhà ta rất thông minh, chỉ biết cắn kẻ xấu. Đại bá nương, tôn tử của người làm gì, người còn không biết sao?". Tần Tinh Tinh cười lạnh một tiếng, trực tiếp dẫn mọi người đi nhìn phòng đồ chơi.

Hết Chương 49.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tiệc chọn đồ Vật đoán tương lai phong ba

Edit: Hương Hương.

Người trong thôn nhìn thấy tình huống trong phòng, toàn bộ phòng đều lộn xộn, làm cho người ta nhìn là biết vừa bị lấn qua lộn lại. Bố trí trong phòng đồ chơi được rất nhiều người tán đồng, vừa nhìn cũng biết tốn không ít công phu để làm ra. Nhưng hiện tại những thứ này đều bị phá hỏng, ngẫm lại cũng thấy đau lòng. Vải dệt và bông tốt như vậy mang đi làm chăn thì tốt biết bao, thật là lãng phí.

Lúc này, Đồng Phuong thấy mọi người đều là hướng về Tần Tinh Tinh, trong lòng càng thêm hận. Trước đây, người trong thôn ai không nghĩ muốn nịnh bợ nàng. Hiện tại khen ngược, tất cả nổi bật đều bị nha đầu này đoạt đi rồi. Đồng Phuong nhớ năm đó, mình ở trong đám nha hoàn trở hết tài năng, cuối cùng cũng được làm nhất đẳng nha hoàn, tâm kế và thủ đoạn tất nhiên không ít. Vừa thấy tình huống không đúng, lập tức chọn cách khác, bắt đầu chơi khổ nhục kế.

"Tinh Tinh, ta biết ngày thường người không thích ta, người đối với ta không tốt cũng không sao cả, ta không để bụng. Nhưng cháu trai người chỉ mới là một đứa nhỏ mà thôi, người cũng không thể đối với hấn như vậy. Đứa nhỏ này bị sợ hãi, tương lai để lại ám ảnh thì phải làm sao bây giờ? Ta còn trông cậy vào hấn tương lai đọc sách thật tốt, thi đậu công danh về sau làm rạng rỡ mặt mũi lão Tần gia chúng ta".

Đồng Phuong tránh nặng tìm nhẹ, không nói tới chuyện cháu trai mình nghịch ngợm gây chuyện, ngược lại nói tới chuyện trưởng bối nên yêu quý tiểu bối.

Nhưng Tần Tinh Tinh cũng không mặc nàng dắt mũi mình: "Bởi vì tôn tử người là đứa nhỏ, nên phạm sai lầm là có thể tha thứ? Hôm nay hấn ở nhà ta đem đồ bên trong làm hỏng, ngày mai đem viện của ta phá, vậy tương lai có phải còn muốn đem nhà của ta đốt? Đứa nhỏ phạm sai lầm thì không cần phải quản giáo? Ta thấy hấn bây giờ đã vậy, tương lai còn nghĩ muốn đi khảo công danh? Người vẫn là tắm rửa rồi đi ngủ đi".

Đồng Phuong bị lời nói độc miệng của Tần Tinh Tinh kích thích thiếu chút nữa nói không ra lời, vươn ngón tay chỉ Tần Tinh Tinh: "Người.....". Tiếp theo lại bị nghẹn họng.

"Bây giờ cũng đã hơn ba tuổi, nhìn đáng về bây giờ của hân, ta thấy tôn tử của ngươi tương lai cũng không thành châu báu được".

"Ngươi sao có thể nói chuyện như vậy, có người nguyên rủa cháu trai của mình như vậy sao?". Hải tử của mình chính là bảo bối, Tôn Phụng vừa mới chạy tới liền nghe thấy câu cuối cùng của Tần Tinh Tinh, lập tức không phục sáng giọng trở lại.

Người cũng như tên. Tôn Phụng giống như tên của nàng, tâm cao khí ngạo không chấp nhận nửa điểm không hài lòng. Nàng chính là con dâu cả trong nhà, lại hạ sinh hai nhi tử, có đủ tự tin. Ở nhà trừ bà bà của mình, ai cũng không phục. Nhưng hiện tại nàng đụng tới chính là Tần Tinh Tinh, Tần Tinh Tinh cũng sẽ không mặc nàng dạy dỗ mình.

"Ta nói cái gì? Chẳng lẽ không phải là sự thật sao? Ngươi nhìn chuyện tốt nhi tử ngươi làm, hiện tại gây chuyện, còn được sủng như vậy, tương lai còn có thể làm ra cái tiền đồ gì?".

Nhìn hai đứa nhỏ của Tần Tinh Tinh, trắng trắng mập mập, không chỉ có bộ dáng xinh đẹp, ăn mặc cũng sạch sẽ chỉnh tề, không biết còn tưởng rằng thiếu gia tiểu thư trong nhà giàu. Hơn nữa vẫn luôn ngoan ngoãn được Tần Tinh Tinh ôm, đối mặt với nhiều người cũng không e dè sợ hãi. Lại nhìn nhi tử Tần Hưng Yên của Tôn Phụng, cũng đã ba tuổi, Mặt dính đầy nước mũi còn đang nằm lăn lộn trên mặt đất. Hơn nữa vừa nãy còn làm sai chuyện, trên người dính đầy sợi bông, chính là đáng về tiểu vô lại khóc lóc lăn lộn. So sánh hai bên, mọi người nghiêng về bên nào không cần nói cũng biết.

Hai người Đồng Phụng và Tôn Phụng tức giận đến không thở được, nhưng nhìn thấy người chung quanh đều là thái độ bất mãn với các nàng. Các nàng cho dù là gan có lớn hơn nữa cũng không dám tiếp tục ở đây chọc giận nhiều người, chỉ phải xám xịt ôm hải tử của mình rời đi.

Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ tiếp tục dùng đồ trong phòng đồ chơi, phân phó Thạch nương tử đem tất cả đồ Tần Hưng Yên chạm qua vứt đi. Mặc kệ nàng mang mấy thứ này đi giặt sạch tiếp tục dùng cũng được, hay mang đi đốt cũng thể, nói chung nàng không nghĩ lại nhìn thấy mấy thứ này. An bài xong tất cả, Tần Tinh Tinh dẫn theo hai đứa nhỏ đi tới trong viện. Giờ lành đã tới, không thể vì mấy chuyện này mà làm chậm trễ lễ chọn đồ vật đoán tương lai của bọn nhỏ.

Tần Tinh Tinh đã sớm chuẩn bị tốt những thứ cần có đặt lên một cái bàn lớn, những thứ này cơ bản đều là được đặt chế riêng, con dấu nhỏ, quyền sách nhỏ, kiếm nhỏ, cái gì cũng có. Đợi tới khi mọi thứ đều được bày đầy đủ hết, trưởng bối trong nhà có thể đưa lên một hai thứ khác xem như chúc phúc.

Nhưng nhìn xem đây là đưa thứ gì. Tần Phùng thị đưa lên một cái túi tiền, miễn cưỡng xem như có thể. Nhưng Đồng Phụng thì không thể, trực tiếp đưa một hộp kem dưỡng da, còn là đã bị mở nắp, mùi hương bên trong bay ra, thật đúng là không sợ tiểu hải tử không chọn cái này. Ngoài ra, nàng còn để thêm một món đồ chơi mà nãy thuận tay lấy từ phòng đồ chơi.

Nếu là tiểu hải tử, tự nhiên sẽ chọn những thứ thơm ngào ngạt để chơi. Cũng may Thần Hi và Đường Đường đủ thông minh. Tần Tinh Tinh hiện tại có thể tưởng tượng, nếu như hai đứa nhỏ chọn mấy thứ kia sẽ bị người ta nói thành cái gì, mê muội mất cả ý chí không có học thức?

Canh giờ đến, Tần Tinh Tinh đem hai đứa nhỏ để lên bàn, đối với hai đứa nói: "Thích cái gì thì lấy cái đó đi".

Đối với chuyện chọn đồ vật đoán tương lai, Tần Tinh Tinh cũng không hoàn toàn tin tưởng, hiện tại lấy được cái gì thì về sau sẽ biến thành bộ dáng đó. Cắt. Hải tử có thể thành tài hay không cùng với sự giáo dục hằng ngày quan hệ rất lớn. Hải tử của Tần Tinh Tinh nàng cũng rất thông minh, lại thêm sự dạy dỗ của nàng còn có thể kém sao, quả thực là nói giỡn.

Lúc hai đứa nhỏ chuẩn bị chọn đồ, trong nhà lại có thêm một vị khách không mời. Ân Triệu Lê lấy nghi thức khâm sai bỗng nhiên đi ngang qua Tần gia thôn. Khâm sai đại nhân đến thăm, đây chính là chuyện may mắn lớn. Lí chính và tộc trưởng cũng không quan tâm ở trên bàn chính lên mặt, đều vội vội vàng vàng chạy ra chuẩn bị nghênh đón. Ngược lại biểu hiện của Viên Vinh Dịch lại rất bình tĩnh, trừ bỏ một ít hưng phấn bên ngoài.

Trong khoảng thời gian này, quan hệ của Viên Vinh Dịch và Ân Triệu Lê rất tốt. Hai người thường xuyên tụ lại một chỗ thảo luận chuyện thời sự chính vụ. Chuyện này giúp Viên Vinh Dịch trong khoảng thời gian này nhanh chóng trưởng thành hơn, cho dù trong hoàn cảnh này cũng không có đáng về kiêng dè cẩn thận,

Ân Triệu Lê sau khi vào cửa, cũng không quên tới mọi người thi nhau quỳ xuống, trực tiếp đi tới chỗ Viên Vinh Dịch đứng, nói: "Ta nhớ rõ lần trước ngươi nói, hôm nay là ngày chất nhi chọn đồ vật, vừa vặn ta đi ngang qua đây, cho nên tới đây nhìn xem".

Đi ngang qua? Uống cho hân không biết xấu hổ cũng nói ra được. Ba mặt Tần gia thôn đều là núi vây quanh, chỉ có một đường núi thông với bên ngoài, đi ngang qua kiểu gì mà có thể đi ngang qua tới nơi này. Nhưng loại lời nói châm chọc kiểu này mọi người sẽ không nói ra miệng, chỉ giữ ở trong lòng. Điều này có thể nhìn ra Ân Triệu Lê coi trọng Viên gia, xem ra về sau phải đối với nhà này quan hệ thật tốt mới được. Đây chính là người cùng Khâm sai đại nhân có quan hệ tốt, tương lai khẳng định sẽ được làm đại quan.

Ân Triệu Lê cười tủm tỉm nhìn biểu tình của mọi người xung quanh, rất vừa lòng gật gật đầu nói: "Đây là lễ vật ta chuẩn bị cho cháu trai cháu gái, chúc cho hai đứa nhỏ tương lai có thể vui vẻ thuận lợi. Đúng rồi, ta nhớ hai đứa nhỏ còn muốn chọn lễ vật, mau bắt đầu đi. Đừng để trễ giờ lành, vừa lúc ta cũng không có chuyện gì, có thể đi theo nhìn xem".

Tần Tinh Tinh cũng không có làm ra vẻ, sau khi nhận lễ vật của Ân Triệu Lê, tiếp tục cho hai đứa nhỏ chọn đồ vật đoán tương lai. Quả nhiên, sau khi Tần Tinh Tinh để hai đứa nhỏ lên bàn, biểu hiện của hai người không có làm nàng thất vọng. Thần Hi lưu loát dứt khoát chọn kiếm với quyền sách. Mà Đường Đường ở phía trên bò khắp nơi, do dự rất lâu mới chọn một bộ đồ làm bếp cộng thêm một cái túi tiền tinh mỹ. Túi tiền này là Ân Triệu Lê hồi nãy bỏ lên.

Người vây xung quanh cũng không còn thất thần, khen Thần Hi văn võ song toàn, lại khen Đường Đường là cô nương hiền huệ, tương lai nhất định là một tay quân gia giỏi. Cả tràng diện nhìn qua phi thường hài hoà, ngoại trừ một bộ phận mấy người như Đồng Phụng sắc mặt rất là khó coi.

[Hương hươg: Nam9 chuẩn bị lên sàn....]

Hết Chương 50.

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đậu phụ pha hành lá

Edit: Hương Hương

Đồng Phương thế nào cũng không nghĩ tới, sẽ có Khâm sai đại nhân tới làm chỗ dựa cho Tần Tinh Tinh. Nếu như nàng biết rõ có người tới, sẽ không đem mấy thứ này để lên bàn. Hiện tại tình huống biến thành cái dạng này, nàng thật lòng cũng không biết nên thu thập như thế nào. Cuối cùng đành xăm xịt rồi khỏi, cố gắng hết khả năng giảm sự tồn tại của mình. Nhưng Tần Tinh Tinh cũng không phải loại người hào phóng, không có đạo lý bị người khi dễ chỉ biết chịu đựng.

Thời điểm Đồng Phương vừa đi tới cửa, Tần Tinh Tinh mở miệng: "Đại bá nương, hôm nay thật đúng là cảm ngời đã đưa đồ tới. Nhưng kem đường da này ngời vẫn là tự cầm về đi, đồ ngời đã dùng, chúng ta cũng không dám thu".

Ân Triệu Lê cũng là thức thời, thấy Tần Tinh Tinh đề cập một câu chuyện, phối hợp một cách tự nhiên nói: "Lẽ vật hài từ đoán tương lai sao có thể đưa thứ này lên, vạn nhất không cẩn thận lấy tới tay thì phải làm sao? Nhưng mà cháu trai cháu gái của ta thông minh như vậy, cũng sẽ không lấy mấy thứ rẻ tiền này".

"Đó là đương nhiên. Nhưng thứ này cũng thật là thơm, Đại bá nương, ngời vẫn là cầm thứ này về đi. Nếu như không cẩn thận bị đứa nhỏ cho vào mồm ăn thì không tốt. May mắn đứa nhỏ nhà ta ngày thường thông minh, không bị mấy thứ này làm mờ mắt".

Lúc này, sẽ không có người đi đắc tội Tần Tinh Tinh, tự nhiên đều nhìn Đồng Phương không vừa mắt.

Đồng Phương cũng là tâm tư chuyển rất nhanh, chòng mắt chuyển một cái, liền nói: "Đúng vậy, đều tại ta ánh mắt nông cạn. Cái này là trong nhà Lão phu nhân lúc trước tặng cho ta, đây là hàng mới của năm nay. Ta hôm nay cũng là vừa vận lấy ra, bình thường đều không dám dùng. Ta nghĩ cái này ở trên ngời ta xem như là đồ quan trọng, cho nên không nghĩ nhiều liền bỏ lên. Bởi vì chuyện tới khẩn cấp, ta lúc ấy cũng không nghĩ nhiều như vậy, không nghĩ tới lại chọc ra chuyện sai lầm lớn như vậy, thật sự xin lỗi. Ngời phải tin tưởng ta, ta không phải cố ý".

Đồng Phương nói không dài, nhưng ý tứ bên trong lại rất nhiều. Một là nàng cùng chủ nhà quan hệ rất tốt, hai là nàng chỉ đơn thuần muốn đem đồ tốt đưa lên, ba là nàng ý thức được bản thân làm sai nên vội vàng xin lỗi, thái độ vô cùng thành khẩn. Nói tóm lại, Đồng Phương nàng là một người vô tội.

Nhưng Tần Tinh Tinh căn bản không ăn dáng vẻ này của nàng, trực tiếp cười lạnh một tiếng, nói: "Đại bá nương, không nghĩ tới tài ăn nói của ngời vẫn là tốt như vậy. Chuyện hôm nay rốt cuộc là ngời cố ý hay vô tình, ta nghĩ trong lòng ngời rõ ràng. Tư tưởng, quan niệm khác nhau thì không cùng nhau bàn luận trao đổi được, hy vọng chúng ta từ nay về sau không bao giờ gặp lại. Ngời tới, tiền khách".

Tần Tinh Tinh một chút thể diện cũng không có lưu cho Đồng Phương, chỉ còn kém trực tiếp đuổi ngời.

Tần Phùng thị lúc này ngồi không yên, nếu đuổi Đồng Phương, đây không phải là không cho nàng mặt mũi sao. Vì thế vị Lão thái thái này vỗ bàn nói: "Đó là Đại bá nương của ngời, chính là thân thích đứng đắn của ngời. Ngời vừa phát đạt thì không nhận thân thích của mình đúng không?".

Tần Tinh Tinh cười dịu dàng, nói: "Ta tưởng thân thích nhà mình sẽ không bao giờ làm ra loại chuyện này. Lại nói, không phải lúc trước cha ta đã đem ta đuổi khỏi nhà rồi sao? Chuyện này ta chính là nhớ rõ ràng rành mạch".

"Cha ngời đó là lời nói lúc tức giận, ngời còn muốn giận đối với cha ngời sao?".

"Vì cái gì không thể? Chẳng lẽ ta bị người khi dễ chỉ có thể chịu đựng sao? Tần Tinh Tinh ta cũng không phải loại người nhẫn tâm im hơi lặng tiếng. Lại nói, ai đối tốt hay không tốt với ta, trong lòng ta hiểu rõ. Chỉ cần một nhà già trẻ các ngời đừng không có việc gì chạy tới gây phiền phức cho ta, thì nên hiểu kính thì ta sẽ hiểu kính. Nếu các ngời về sau lại chạy tới đây làm âm ỉ, vậy Tần Tinh Tinh ta cũng không phải loại người dễ khi dễ".

Ân Triệu Lê ở một bên xem giống như được mở rộng tầm mắt, trong đầu nghĩ bức thư tiếp theo nên viết cho Viên Vinh Cẩn như thế nào. Không đi xem náo nhiệt không phải phong cách của hắn.

Ân Triệu Lê trực tiếp bày ra tư thái của khâm sai đại nhân, nói: "Nói rất đúng, ngời chính là người vì triều đình có cống hiến rất lớn. Ta đã tấu lên Thánh thượng, chờ tương lai tướng công ngời đánh thắng trận trở về, chắc chắn không thiếu được một cái danh cáo mệnh, sao còn có thể ở nơi này bị người hương dã tùy ý khi dễ. Về sau nếu lại có chuyện này, ngời trực tiếp đi tới huyện nha tìm Huyện lệnh. Chuyện này bản quan thay ngời làm chủ".

Trời ạ! Cáo mệnh phụ nhân.

Người toàn bộ thôn sợ đến ngáy người. Đợi sau khi mọi người thu hồi biểu tình kinh ngạc đến ngáy người. Ân Triệu Lê rất là khoái trá chuẩn bị rút lui. Trước khi đi, hắn còn không quên từ chỗ Tần Tinh Tinh mang đi một đồng thức ăn. Diễn đàn lê quý đôn. Người trong thôn nghe nói Tần Tinh Tinh muốn trở thành cáo mệnh phu nhân, bỗng nhiên có chút cảm giác khản trương, rồi rít cáo từ ly khai.

Nhưng một nhà Điền đại tâu cùng Tần Tinh Tinh có quan hệ tốt, đặc biệt lưu lại giúp nàng thu thập chén đĩa, thuận tiện hướng Tần Tinh Tinh hỏi thăm tình huống của Viên Vinh Cẩn. Mấy ngày trước còn thấy tới đưa tin chết trận, sao giờ lại nói muốn đánh thắng trận trở về?

Chuyện này Tần Tinh Tinh đã cùng thống nhất với Ân Triệu Lê. Đối với bên ngoài nói Tần Tinh Tinh cố ý nhờ cậy Ân Triệu Lê, hương hương, cho nên Ân Triệu Lê mới cho người đi tra, lúc này mới phát hiện tin tức Viên Vinh Cẩn còn chưa chết. Nói tóm lại, chính là đem tình huống Viên Vinh Cẩn và Ân Triệu Lê nói khác đi, để tránh bại lộ.

Chờ cho chuyện này xử lý thoả đáng, cũng tới lễ mừng năm mới. Trong khoảng thời gian này, Tần Tinh Tinh thành công làm ra các loại sản phẩm từ đậu, đậu hủ, đậu phao, đậu rang, mấy thứ này Tần Tinh Tinh đều áp dụng ở trong tiệm lẩu trước. Những món này ăn cùng với lẩu rất được mọi người ủng hộ.

Lúc ăn lẩu kết hợp với món đậu hủ pha lẫn hành lá để giải ngán, quả nhiên rất được mọi người khen ngợi. Mọi người sau khi ăn xong đều rít rít hỏi cái này được làm từ gì, có thể mua được ở đâu. Nhưng hiện tại đậu nành trong nhà Tần Tinh Tinh có hạn, cho nên không thể cung ứng ở phạm vi lớn, hiện tại chỉ có thể cung cấp ở trong tiệm. Hơn nữa, mỗi ngày đều sẽ có hạn lượng, ngoại trừ ban đầu vì mở rộng nên tặng cho mỗi bàn một đĩa.

Hiện tại một nhà Thạch nương tử bận rộn không ít, không ngừng phụ trách làm tương vừng, còn phải làm ra các loại sản phẩm từ đậu, lại còn phải làm các loại công việc trong nhà, mỗi ngày đều vội đến chân không chạm đất. Hiện tại xem ra Tần Tinh Tinh phải đi mua thêm chút nhân thủ trở về. Lần này, Tần Tinh Tinh ngửa quen đường cũ, vẫn như cũ tìm người quen - Vương bà.

Nhưng lần này không cần Tần Tinh Tinh đi trấn trên chọn người. Tần Tinh Tinh bây giờ cũng là đại nhân vật, Vương bà rất là nguyện ý mang theo người trong tay mình tới nhà Tần Tinh Tinh. Phục vụ tới tận cửa, nhất định sẽ được khen thưởng.

Tần Tinh Tinh phái Thạch Thiết Trụ đi nói với Vương bà yêu cầu chọn người của mình. Nàng không yêu cầu tất cả đều là trẻ tuổi có sức lao động, hoặc là những cô nương trẻ tuổi xinh đẹp. Nếu có thể tìm được cả một gia đình thì càng tốt, nếu như thành thạo một nghề thì càng cầu mà không được.

Nghe được yêu cầu của Tần Tinh Tinh, Vương bà rất là vui vẻ chọn đủ nhân mã rồi xuất phát. Xem ra những người còn đọng lại trong tay nàng cuối cùng cũng có người mua. Tuy Tần Tinh Tinh hiện tại được quan gia coi trọng, nhưng trong mắt Vương bà, nàng vẫn còn trẻ tuổi. Ngay cả bản lãnh chọn người, cùng gia đình nhà giàu cũng không giống nhau. Cho nên nói, lần này Vương bà mang người tới, thật đúng là không giống người thường.

Đầu tiên là vài gia đình, sau đó là mấy lão hán và cụ bà hơn bốn năm mươi tuổi, cuối cùng là mấy nha đầu tiểu tử tuổi còn nhỏ. Tuy nhìn qua không có tác dụng gì lớn, nhưng đều là phù hợp với yêu cầu của Tần Tinh Tinh. Có câu nói nhà có người già như có bảo vật, Vương bà nàng chính là mang theo rất nhiều bảo bối tới.

Tần Tinh Tinh mặc kệ Vương bà nghĩ gì, nàng từ bên trong đám người chọn ra hai hộ gia đình, sau đó chọn hai cụ ông và một lão bà bà. Hai cụ ông này là một đôi huynh đệ, lúc trước chạy nạn tới đây, nhưng cuối cùng bất đắc dĩ đành bán mình làm nô. Tuy làm vậy thì giá trị con người sẽ không cao, nhưng tốt xấu gì cũng kiếm được miếng cơm.

Hai người tên Trần Đại và Trần Nhị, bởi vì lúc chạy nạn bị thương thân mình, một người bị què, một người khác không bị tật xấu gì. Nhưng hắn đã nói trước, nhất định phải được ở cùng huynh đệ của mình. Cho nên hai người mới kéo dài lâu như vậy cũng không ai mua, nhưng nhờ vậy giúp Tần Tinh Tinh nhặt được một cái tiện nghi.

Tuy Trần Đại bị què nhưng có tay nghề nuôi gia súc cực kỳ tốt. Mà Trần Nhị trước kia ở trong nhà là thợ mộc, tất cả những thứ liên quan tới thợ mộc đều không làm khó được hắn. Nhưng về khoản khắc hoa tính tế lại có chút khiếm khuyết. Hai người này nếu ở trong nhà giàu thì khả năng không có tác dụng gì lớn, nhưng đặt ở chỗ Tần Tinh Tinh thì lại có tác dụng lớn.

Còn lão bà kia tên là Lâm Thanh, khi còn trẻ là một tú nương, bởi vì đắc tội với chủ nhà nên bị bán đi. Bởi vì tuổi lớn, mắt không còn tinh tường, nên vẫn không có ai mua. Hai hộ gia đình không có gì đáng nói, hương hương, thân thể cùng một nhà Thạch nương tử không khác nhau mấy. Một nhà họ Triệu, một nhà họ Lữ. Tần Tinh Tinh trước an bài hai hộ gia đình đi theo nhà Thạch nương tử cùng làm việc. Bây giờ là mùa đông, công việc trong đất chưa tới lúc phải làm. Đợi bổ sung đủ người, thì mới bắt đầu làm.

Hết Chương 51.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Tình Tình mở chi nhánh

Edit: Hương Hương

Gần tới cuối năm, Tần Tinh tình bắt đầu mua sắm hàng tết. Bởi vì bây giờ nhân thủ tương đối nhiều, Tần Tinh Tinh cũng chuẩn bị nhiều thứ đa dạng hơn. Trước tiên là thịt viên. Cách làm thịt viên cũng không khó, chỉ là khiến cho người ta hơi mệt mỏi thôi. Nếu như là ở hiện đại, có thể dùng máy xay thịt xay nhuyễn ra, tiết kiệm được rất nhiều thời gian. Nhưng ở thời đại này không có máy xay thịt, nên chỉ có thể dựa vào sức người băm, nhưng làm như vậy sẽ tiêu phí rất nhiều sức lực.

Cũng may hiện tại có người hỗ trợ, Tần Tinh Tinh chỉ cần phân phó một tiếng, tự nhiên có người tới băm. Sau khi đem tất cả thịt đều băm hết, cho thêm các loại gia vị để ngon miệng hơn. Ngoài ra còn cho thêm mấy quả trứng gà vào khuấy đều, để lòng trắng trứng phát huy độ dính, đem tất cả thịt dính lại với nhau. Tiếp theo nấu một nồi nước sôi, rồi thả từng viên thịt vào nấu chín. Tiêu chí để chín cũng đơn giản, chỉ cần viên thịt dưới đáy nồi nổi lên, có nghĩa là đã chín.

Thịt viên này có thể mang đi nấu canh, mùi vị cũng rất tươi ngon. Cho một ít thịt viên, cải trắng, mộc nhĩ, các loại gia vị vào nồi nấu, là có thể làm ra một nồi canh thịt viên cực kỳ ngon. Ở những ngày lạnh như thế này, có thể uống một chén canh thịt viên nóng hổi hổi, có thể xem như là một loại hưởng thụ.

Tần Tinh Tinh sau khi nếm thử một chén canh thịt viên, cảm giác rất tốt. Trêu đùa Thần Hi và Đường Đường, uy hai đứa nhỏ uống canh thịt viên. Nàng nghĩ sẽ đem món canh thịt viên này thêm vào thực đơn mới ở tư lâu Miệng Đầy Hương của nàng.

Huống hỏ, thịt viên này có thể thả vào bên trong lẩu ăn. Hiện giờ chúng loại thức ăn ở món lẩu trong Miệng Đầy Hương của nàng cũng không tính là nhiều, mùa đông rau xanh vốn dĩ rất ít, mà thịt thì cũng chỉ có thịt heo, thịt dê, thịt bò.

Bởi vì trâu là để cày, thuộc về công cụ trồng trọt, không được giết số lượng lớn, cho nên thịt dê, thịt bò đều là hạn lượng cung ứng. Cho nên Tần Tinh Tinh chỉ có thể nghĩ cách gia tăng các chủng loại đồ ăn. Thịt chiên dầu, thịt heo viên, thịt gà viên, thậm chí là cá viên, đủ loại món ăn có thể thả vào lẩu nằng đều bỏ thêm vào.

Khoảng thời gian trước, Tần Tinh Tinh còn thu được tin từ Ân Triệu Lê. Sau khi hẩn về kinh thành, đem món lẩu hiến tặng cho Lão phu nhân nhà mình, Lão phu nhân cực kỳ yêu thích. Bởi vì Lão phu nhân tuổi lớn, đặc biệt thích uống canh nóng, ăn ít đồ nóng hổi. Cho dù có phòng bếp nhỏ, nhưng lúc canh được bung tới thì cũng có chút nguội, nhưng lẩu thì không giống vậy.

Lão phu nhân vừa có thể ăn được các loại đồ ăn nóng hổi, vừa có thể nói chuyện vui vẻ với tiểu bối trước mặt, trong lòng tự nhiên thập phần sung sướng. Lẩu có thể nấu thành các loại canh, hương hương, các loại khẩu vị tùy theo sở thích từng người. Lão phu nhân vì muốn khoe cho mọi người biết tôn tử mình hiếu thuận, nên thường xuyên mở tiệc mời khách, mỗi lần đều là ăn lẩu.

Trong khoảng thời gian ngắn, món lẩu ở Kinh thành nhanh chóng hoá bạo. Ân Triệu Lê đã bắt đầu thông tri Tần Tinh Tinh đem tiệm lẩu mở thêm chi nhánh ở kinh thành. Tuy hiện tại thân phận của Viên Vinh Cẩn không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nhưng chẳng phải có câu nói Đại ẩn ẩn vu thị* sao. Có ai có thể nghĩ tới trong trấn nhỏ cách phụ cận Kinh thành có ba ngày lộ trình lại ẩn dấu người như thế đâu. Quan trọng hơn là, ai có thể nghĩ tới, đường đường là trưởng tử Viên gia lại cưới một thôn cô bắt đầu làm buôn bán.

(*) Đại ẩn ẩn vu thị: câu nói đầy đủ là “đại ẩn ẩn vu triều, trung ẩn ẩn vu thị, tiểu ẩn ẩn vu hoang dã”. Đây là câu thành ngữ của người Hoa, có nghĩa là: nơi ẩn trốn tốt nhất là nơi nguy hiểm nhất, được chia làm ba loại: nơi ẩn giấu sâu nhất là trong triều đình, sau đó là thành thị đông đúc, mà cách đơn giản nhất chính là tìm nơi hoang dã mà ở.

Tóm lại, một thôn cô dù trình độ nấu ăn có lợi hại như thế nào thì vẫn cứ là một thôn cô, sẽ không khiến cho người khác chú ý tới. Nhưng hiện tại Tần Tinh Tinh lại không có đủ nhân thủ để đi Kinh thành mở thêm chi nhánh. Cuối cùng vẫn là Ân Triệu Lê không muốn nhìn thấy miếng thịt đến mồm rồi lại bay mất, nên chủ động đưa ra ý muốn kết phường hợp tác.

Ân Triệu Lê ở kinh thành tìm địa điểm, tìm nhân thủ, Tần Tinh Tinh chỉ cần đem đám đầu bếp Ân Triệu Lê đưa tới huấn luyện thật tốt là được. Coi như là thế, hai người vẫn chia 5:5.

Ân Triệu Lê đối với chuyện này phi thường bất mãn, nhưng Tần Tinh Tinh lại biểu hiện không sao hết. Nếu không đồng ý, vậy nàng tự mình chậm rãi huấn luyện nhân thủ, tích góp tiền tài, bắt đầu mở chi nhánh xung quanh Thanh Sơn trấn, sau đó sẽ chạy dần tới Kinh thành. Như vậy, nàng còn có thể hưởng thụ toàn bộ lợi nhuận.

Nếu Ân Triệu Lê không sợ bị những người trong Kinh thành thúc giục, nàng không có ý kiến. Nhưng là Ân Triệu Lê có thể không vội sao? Nãi nãi hẩn luôn khoe với mọi người, hẩn suốt ngày bị mọi người thúc giục liên tục. Thậm chí có người nói muốn tới Thanh Sơn trấn "thỉnh" Tần Tinh Tinh tới kinh thành.

Chuyện này dọa Ân Triệu Lê sợ, nếu để Viên Vinh Cẩn trở về biết được, còn không đánh chết hẩn. Khuôn mặt phong hoa tuyết nguyệt của hẩn sao có thể bị đánh hồng. Cho nên hẩn vẫn là chấp nhận ăn một chút cùng nhau kết phường. Cũng bởi vậy, Ân Triệu Lê quyết định viết một lá thư cho Viên Vinh Cẩn, không đề cập tới tình huống hiện tại trong nhà, muốn chờ xem về mặt khiếp sợ của Viên Vinh Cẩn sau khi trở về nhà.

Bởi vì có Ân Triệu Lê gia nhập, nên tư lâu của Tần Tinh Tinh mọc lên như nấm. Ân Triệu Lê không hổ là nhi tử của Tể tướng, trình độ moi tiền ở Kinh thành có thể xếp số một, hẩn chơi lớn phái mười mấy đầu bếp tới chỗ Tần Tinh Tinh học tập tay nghề, cuối cùng cùng lúc mở ra năm sau tư lâu Miệng Đầy Hương ở Kinh thành.

Cùng lúc đó, Ân Triệu Lê còn phụ trách hoạt động buôn bán thêm em tất cả số tương vừng đã chế biến tốt tới các phủ ở Kinh thành, còn kèm thêm danh sách các loại phương pháp sử dụng. Nên biết tương vừng không chỉ dùng khi ăn lẩu, hương hương, còn có thể dùng với các món ăn khác. Tương vừng này mùi thơm ngào ngạt rất được hài tử yêu thích, cho nên tương vừng ở Kinh thành tiêu thụ cực kỳ tốt. Mà hẩn đề giá cũng cực kỳ cao, có thể nói nhờ vậy kiếm về được một món lợi nhuận kếp xù.

Trước khi ăn tết, Tần Tinh Tinh thu được số tiền chia hoa hồng lần thứ nhất của mình. Tổng cộng ba vạn lượng bạc. Điều này không khỏi làm nàng cảm khái, kẻ có tiền thật sự rất tốt để kiếm lời. Lúc này mới có ngân gửi nửa tháng, Tần Tinh Tinh đã kiếm được số tiền lớn như vậy. Chờ sang năm, nói không chừng thu vào sẽ càng nhiều hơn.

Bản thân Tần Tinh Tinh thấy tư lâu nhỏ của mình ở Thanh Sơn trấn thu vào cũng không có cao như vậy, hơn một tháng tổng cộng kiếm vào mới được năm ngàn lượng bạc. Năm ngàn lượng bạc ở chỗ này có thể coi là rất nhiều, làm cho rất nhiều người đỏ mắt. Nhưng bởi vì hiện tại Tần Tinh Tinh cùng Kinh Thành có liên hệ chặt chẽ, cũng không có người nào dám tới cửa quấy rối.

Tần Tinh Tinh cũng không phải là người keo kiệt, nàng phát cho mọi người trong tiệm tiền thưởng rất hậu hĩnh, để cho họ nghỉ làm về nhà ăn tết. Chớp mắt sẽ tới lễ mừng năm mới, mọi người đều ở nhà vội vàng chuẩn bị hàng tết, Tần Tinh Tinh ở nhà cũng không ngoại lệ.

Hai ngày nay Viên Vinh Dịch cũng được sự phó cho nghỉ, cũng bố trí một ít công khoá, nhưng cũng không quá bận rộn. Mặc kệ thế nào cũng muốn cho học trò trôi qua một cái tết thoải mái, không phải sao.

Tối hai mươi chín tháng chạp, Tần Tinh Tinh và Viên Vinh Dịch kiểm kê đồ ăn tết, vừa thu thập vừa nhỏ giọng oán giận, nói: "Năm trước ca ca không cùng chúng ta ăn tết với nhau, không biết năm nay hẳn có thể trở về hay không?"

Hết Chương 52.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Viên Vinh Cản trở về

Edit: Hương Hương

Trên đời này có một câu nói. Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo xuất hiện. Viên Vinh Cản vừa bị nhắc tới cũng đang trên đường trở về nhà. Thời gian này chiến sự có chút hoà hoãn, Viên Vinh Cản không có yên tâm tình hưởng trong nhà, cho nên quyết định trở về nhìn một cái. Tuy Ân Triệu Lê viết thư cho hắn nói tình huống trong nhà đều đã an bài tốt, Nhưng không hiểu sao, Viên Vinh Cản cảm thấy có chuyện gì đó không đúng. Dù sao cũng sắp tới năm mới, trở về nhìn một cái xem sao.

Nhưng Viên Vinh Cản lại không thể rời khỏi quân đội quá lâu, cho nên chỉ có thể ngày đêm không nghỉ chạy trở về. Lộ trình bảy ngày bị hắn rút lại còn ba ngày. Hắn trở về đúng vào ngày ba mươi tết. Buổi tối, Tần Tinh Tinh sau khi dỗ hai đứa nhỏ ngủ, tự mình cùng Viên Vinh Dịch và một đám người cùng nhau gác đêm. Một đám người tụ lại một chỗ, ăn các loại điểm tâm, hương hương, trò chuyện tính toán kế hoạch sang năm. Nói chung, không khí phi thường hài hoà, cho đến khi một người râu xồm đầy hàn khí xông vào.

Viên Vinh Cản buổi tối vào thôn, lúc tới trước cửa nhà mình, trực tiếp không nhận ra. Nhưng nghĩ tới có khả năng là Ân Triệu Lê xây cho trong nhà mới, cũng bình thường trở lại. Có câu nói tư hương tình thiết (có thể hiểu là nỗi lòng nhớ nhà), Viên Vinh Cản trực tiếp nghe thấy tiếng người vào cửa chính.

Dáng vẻ của hắn nhìn giống như tên thổ phỉ, trực tiếp đem mọi người dọa cho hoảng sợ. Vẫn là Viên Vinh Cản phản ứng đầu tiên, kích động hô Đại ca, liền nhào qua ôm. Viên Vinh Cản vừa ôm đệ đệ mình, vừa đánh giá những người xung quanh. Quan sát phản ứng của bọn họ, đánh giá thân phận của họ. Trong đó, Viên Vinh Cản để ý nhất chính là phản ứng của Tần Tinh Tinh.

Lúc trước tuy hắn đối với tức phụ của mình không có cảm xúc đặc biệt gì, nhưng đối phương không rời không bỏ chờ ở đây đã hơn một năm. Dưới điều kiện gian khổ như vậy còn hạ sinh hài tử cho hắn, điều đó khiến cho hắn về sau đối với Tần Tinh Tinh tôn trọng hơn. Hiện tại hắn muốn xác định chính là, Tần Tinh Tinh đối với hắn là cái dạng tình cảm gì.

Viên Vinh Cản hiện tại còn không biết, Tần Tinh Tinh cũng đang đánh giá hắn. Hiện tại hắn chỉ muốn cùng Tần Tinh Tinh nói một chút chuyện tình cảm. Nhưng lúc hắn nhìn thấy trong mắt Tần Tinh Tinh có sự xa cách. Không biết tại sao, trong lòng không còn vui vẻ như khi nãy mới về nhà.

Viên Vinh Dịch không có phát hiện tâm tư của ca ca hắn, vẫn còn đang hưng phấn nói về những biến hoá ở trong nhà. Nói mình có tiến bộ trong việc học, nói mình vẫn luôn nỗ lực luyện tập công phu. Trong lúc đó, Tần Tinh Tinh vẫn luôn không có tiến lên nói chuyện cùng Viên Vinh Cản, yên lặng ở một bên quan sát, trong nội tâm lại đang rít gào.

Nàng hiện tại căn bản còn chưa chuẩn bị tâm lý nghênh đón Viên Vinh Cản trở về. Đột nhiên trong nhà xuất hiện một nam nhân mang lại cảm giác tồn tại mạnh như vậy, nàng có chút không thích ứng kịp. Nghĩ tới về sau mình cùng nam nhân hoàn toàn xa lạ này sẽ ở chung một chỗ, cảm giác liền có chút không thể tiếp thu được. Bảo một người hai đời còn chưa có bạn trai như nàng, bỗng nhiên nhảy qua bước nắm tay trực tiếp đi tới quấn quýt lấy nhau, nghĩ thôi cũng muốn phát điên.

Tóm lại, khi nàng còn chưa xác định là có tình cảm, nàng tuyệt đối sẽ không cùng người nam nhân này phát sinh ra cái quan hệ gì. Đúng rồi, nàng có thể bởi Thần Hi và Đường Đường cùng ngủ. Thật là ý kiến hay, hài tử còn chưa lớn nên không thể rời khỏi mẫu thân.

Tần Tinh Tinh có chủ ý, trong lòng rất là đắc ý, nên nàng không có chú ý tới một chuyện. Từ sau khi nam nhân này trở về, hạ nhân trong nhà đều đã lặng lẽ lui ra, đem thời gian khó được đoàn viên để lại cho người Viên gia.

Tới rạng sáng canh hai, Viên Vinh Dịch không chịu được nữa, cảm giác mệt mỏi đánh úp lại, ngáp liên tục, về sau được Viên Vinh Cẩn khuyên trở về phòng ngủ. Lúc này, trong phòng chỉ còn dư lại hai người Viên Vinh Cẩn và Tần Tinh Tinh.

"Người..".

"Người...".

Hai thanh âm đồng thời vang lên, ánh mắt bỗng nhiên gặp nhau, hai người đều ngừng lại. Tần Tinh Tinh nhìn ánh mắt Viên Vinh Cẩn, trên mặt đầy râu quai nón, cặp mắt kia đặc biệt thâm thúy, giống như có thể hút linh hồn người khác vào đó. Khi người này thâm tình nhìn người khác, thật muốn đem cả người đó đều đắm chìm trong đó.

Viên Vinh Cẩn cũng đang nhìn Tần Tinh Tinh, cảm giác nàng bây giờ rất khác so với trước kia. Đã không còn đáng vẻ nhút nhát trước kia trước khi hắn đi lính, cũng không còn đáng vẻ sợ hãi nữa. Hơn nữa, đáng vẻ bị mê hoặc của nàng khiến trong lòng hắn có chút ngấm ngấm khoái. Biến hoá hiện tại của nàng, xem ra là sau khi hắn đi ăn không ít khổ, bằng không tại sao lại đột nhiên trở nên kiên cường như vậy.

Trong đầu cho ra kết luận như vậy, Viên Vinh Cẩn tính toán về sau nhất định phải đối với nàng thật tốt, bồi thường thật tốt khoảng thời gian khi hắn không có ở đây. Hai người cứ như vậy đối diện, cho tới khi bụng Viên Vinh Cẩn vang lên tiếng vang thật lớn. Thời gian này hắn vẫn luôn bồn ba ở trên đường, cũng không có ăn uống tử tế. Lúc này cả người thả lỏng, vì vậy bụng mới nào loạn âm ỉ.

Vì tiếp xúc lúc này xấu hổ, Tần Tinh Tinh nói: "Đúng rồi, chắc người còn chưa có ăn cơm, ta đi làm vài món cho người".

"Không cần phiền phức, ta tùy tiện ăn vài thứ điền no bụng là được". Viên Vinh Cẩn vội vàng ngăn cản, nhưng sau đó bụng đột ngột vang lên tiếng vang thật lớn, khiến Tần Tinh Tinh nhìn không được bật cười.

"Không có phiền toái, trong nhà đã làm xong sủi cảo, chỉ cần đun sôi nước nấu một lát là được rồi".

"Ta cũng đi hỗ trợ". Viên Vinh Cẩn xung phong nhận việc đi hỗ trợ. Trước kia lúc hắn ở nhà cũng làm không ít, tự nhiên là quen đường cũ. Tần Tinh Tinh cũng không có tư tưởng quân tử xa nhà bếp, ngược lại bởi vì thái độ của hắn mà có chút vui vẻ.

Là một người không có chủ nghĩa đại nam tử, cũng rất cần mẫn. Đây là ấn tượng mới của Tần Tinh Tinh đối với hắn. Hai người vừa nãy ở nhà chính rộng rãi thì không có phát hiện, giờ cùng nhau ghé vào bếp, mới phát hiện không khí có chút xấu hổ. Tuy phòng bếp rất lớn, nhưng với khổ người cao lớn của Viên Vinh Cẩn, sao có thể không làm cho người ta để ý.

Viên Vinh Cẩn cũng phát hiện điểm này, nên lấy tới một cái cớ: "Trong khoảng thời gian này thật vất vả cho người, để người chịu nhiều khổ như vậy. Về sau ta nhất định sẽ để người trôi qua những ngày tháng tốt lành, người cứ yên tâm đi".

"Cũng không có vất vả như người nghĩ. Cho dù không có người, ta cũng sẽ làm cho những ngày tương lai về sau của mình trôi qua thật tốt". Tần Tinh Tinh cũng không phải kiểu tiểu nữ nhân, thích được người khác tới bảo hộ. Điều nàng muốn chính là kiêu ngạo đứng ở trước mặt mọi người.

Viên Vinh Cẩn trầm ngâm một chút, vẫn là mở miệng nói: "Ta không biết Triệu Lê đã nói gì với người, nhưng giờ thân phận của ta có chút phiền toái. Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, ta không thể nào trực tiếp ra mặt. Ta bảo đảm, chuyện này sẽ nhanh chóng được giải quyết".

"Nói như vậy, lần này người chỉ là tạm thời trở về nhìn một chuyện".

Nghe Viên Vinh Cẩn nói, Tần Tinh Tinh bỗng nhiên thở dài một cái, hòn đá trong lòng cũng được buông xuống. Nàng hiện tại còn chưa có chuẩn bị tâm lý thật tốt, hiện tại như vậy là tốt nhất. Biểu hiện của Tần Tinh Tinh, Viên Vinh Cẩn đều xem ở trong mắt. Trong lòng cảm thấy không biết nói sao. Tức phụ hắn trước kia là người nhất gan, sợ mình, cho nên không thương dính lấy mình thì cũng thôi. Hiện tại, là gan của tức phụ hắn lớn hơn, người cũng xinh đẹp hơn, hương hươu, nhưng lại đối với mình càng thêm lạnh nhạt, đây là điều hắn không mong muốn nhìn thấy.

Viên Vinh Cẩn trên dưới đánh giá Tần Tinh Tinh, làn da mịn hơn, đáng người so với trước kia nóng bỏng không ít. Trách không được lớp người già đều nói, nữ nhân sau khi sinh con ở cữ giống như là phát dục lần hai, sẽ có biến hoá cực kỳ lớn. Hiện tại xem ra, lớp người già nói rất đúng. Viên Vinh Cẩn nhìn chằm chằm Tần Tinh Tinh, đôi mắt càng thêm thâm thúy, ánh mắt mang tính xâm lược khiến Tần Tinh Tinh trực tiếp cảm nhận được. [Ta cạ lời với Cẩn ca.....]

Theo bản năng tránh đi ánh mắt của Viên Vinh Cẩn, đem một đĩa sủi cảo đầy ắp đưa cho hắn, lại lấy thêm một chén canh sủi cảo, một bát nước chấm. Viên Vinh Cẩn biết đây là tức phụ then thưng, cũng không nói cái gì, thành thành thật thật ăn sủi cảo. Cảm thấy mùi vị này thật là ngon, hắn cho Tần Tinh Tinh một ánh mắt tán dương, sau đó bắt đầu vui đầu ăn. Nhìn Viên Vinh Cẩn đối lá, nhưng tư thế ăn cơm cũng rất nghiêm chỉnh. Điều này làm cho Tần Tinh Tinh càng thêm tò mò thân phận của hắn.

Hết Chương 53.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Nộp lên tiền riêng

Edit: Hương Hương

Theo lý thuyết, hình tượng mặt đầy râu quai nón như Viên Vinh Cẩn, lúc ăn cơm hẳn là cái dáng vẻ cực kỳ hào phóng. Nhưng Viên Vinh Cẩn ăn cơm lại không giống vậy, cho dù trước mặt chỉ là một đĩa sủi cảo, hẳn ăn cũng rất ưu nhã. Điều này làm cho hảo cảm của Tần Tinh Tinh đối với hắn tốt hơn không ít. Chờ sau khi Viên Vinh Cẩn cơm nước xong, không khí giữa hai người cực kỳ xấu hổ.

Cũng may lúc này, Viên Vinh Cẩn nói chuyện trước: "Bọn nhỏ ở chỗ nào, ta muốn đi nhìn bọn chúng".

"Được, ta dẫn người đi nhìn bọn chúng".

Tần Tinh Tinh dẫn Viên Vinh Cẩn đi tới phòng ngủ. Hai tiểu gia hoả Thần Hi và Đường Đường ngủ cực kỳ ngon lành. Đường nhiên, còn có Đại Bạch nằm ở gối dựa bên cạnh.

Lúc Đại Bạch cảm nhận được hơi thở của Viên Vinh Cẩn, đột nhiên tỉnh lại, trong mắt tràn ngập sát khí. Nhưng sát khí này trong giây lát nhìn thấy Tần Tinh Tinh liền biến mất, lắc lắc cái đuôi tỏ vẻ hoan nghênh. Viên Vinh Cẩn hít mắt nhìn con báo so với hai đứa nhỏ của mình còn lớn hơn, sắc bén trong mắt loé qua.

"Không nghĩ tới trong nhà còn có vật nhỏ này, xem ra nó cùng bọn nhỏ quan hệ rất tốt".

"Đó là đương nhiên, Đại Bạch rất giỏi". Tần Tinh Tinh đối với Đại Bạch cũng là miệng đầy khen ngợi.

Nghe thấy Tần Tinh Tinh khích lệ, Đại Bạch kiêu ngạo lắc lắc cái đuôi. Về mặt phong phú làm Viên Vinh Cẩn càng thêm sinh nghi. Xem ra tức phụ của mình rất tài giỏi, động vật có linh tính như vậy cũng thu được về nhà. Diễn đàn lê quý đôn, hương hương, tin tức quan trọng như vậy mà Ân Triệu Lê không có nói cho mình. Xem ra chờ khi hắn trở lại Kinh thành phải "cảm ơn" tên kia thật tốt mới được. Ân Triệu Lê lúc này đang ở Kinh thành bởi Ân Lão phu nhân chơi đùa bỗng nhiên cảm thấy sau lưng lạnh toát, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Viên Vinh Cẩn đứng đó nhìn chằm chằm hai đứa nhỏ thật lâu, cho đến khi đứa nhỏ miễn cưỡng muốn tỉnh lại mới chuyển dời tầm mắt. Cuối cùng hắn đi ra cửa phòng, đối với Tần Tinh Tinh nói: "Người chiếu cố bọn chúng rất tốt, cảm ơn người".

"Không cần khách khí, bọn chúng cũng là hài tử của ta".

Trong giây lát, hai người không còn gì để nói. Viên Vinh Cẩn gắt gao nhìn chằm chằm Tần Tinh Tinh, muốn từ trong mắt nàng nhìn ra chút gì, nhìn xem tức phụ của mình tại sao lại biến hoá lớn như vậy. Nhưng Tần Tinh Tinh lại là không cam lòng yếu thế cùng hắn đối diện, khiến hắn không thể không từ bỏ hành động này. Viên Vinh Cẩn đối với Tần Tinh Tinh thật ra tán thưởng không ít. Hắn nghĩ nghĩ, từ trong lòng móc ra một túi tiền. Bên trong có một xấp ngân phiếu dày, còn có một ít trang sức nhìn rất đắt tiền.

"Đây là ở lúc ta đánh giặc đoạt được. Có một ít thứ không quan trọng ta đã lén bán đi, giữ lại mấy thứ nhìn có vẻ hiếm lạ. Nếu như người không thích, vậy có thể mang đi nấu chảy tạo thành kiểu trang sức mới".

"Đá quý này không tệ, đến lúc đó có thể làm của hồi môn cho Đường Đường".

Tần Tinh Tinh không có nhìn mấy tấm ngân phiếu, mà đi xem xét những viên đá quý và trân châu. Ánh mắt Viên Vinh Cẩn rất tốt, lưu lại những châu báu này đều không phải là vật phẩm, một viên cũng có giá trị liên thành. Tới lúc đó để lại làm của hồi môn cho Đường Đường, mặc kệ nặng gá đi chỗ nào, những vật này đều là không chỗ nào chê.

Người xưa nói chiến tranh tranh tài, xem ra xác thực là kiếm được tài phú không nhỏ, chỉ riêng Viên Vinh Cẩn cũng nhặt được rất nhiều thứ tốt. Ngân phiếu vậy mà có mười mấy vạn lượng, cũng không biết Viên Vinh Cẩn từ đâu kiếm được số tiền này. Chẳng lẽ là đoạt được bảo tàng.

Tần Tinh Tinh thật đúng là đoán không sai biệt lắm. Viên Vinh Cẩn thật ra không có đào được bảo tàng, hắn chỉ là dẫn theo thuộc hạ thân tín của mình đánh cướp mấy quan viên ở nước láng giềng mà thôi. Cho dù chia không ít tiền cho huynh đệ thuộc hạ, hắn vẫn còn rất nhiều. Hơn nữa Tần Tinh Tinh khẳng định trong tay Viên Vinh Cẩn không chỉ có số tiền này, hẳn không phải là loại đem trứng gà đặt vào trong một rổ. Về chuyện này, Tần Tinh Tinh thật đoán đúng rồi.

Viên Vinh Cẩn lần này trở về chỉ tính tính toán đưa Tần Tinh Tinh mấy vạn lượng bạc làm gia dụng, số tiền còn lại để lưu lại chính mình dùng, âm thầm phát triển thể lực của bản thân. Nhưng khi nhìn thấy Tần Tinh Tinh, hắn lại thay đổi chủ ý. Nếu như tức phụ của mình tài giỏi như thế, vậy hẳn có thể buông tay để nàng có thể đi thử một lần. Hiện tại hắn còn không biết, tiệm lẩu Miệng Đầy Hương trong thành đã đạt tới trình độ hoà bạo. Không biết lúc ấy, hắn sẽ khiếp sợ như thế nào.

Tần Tinh Tinh cũng không có làm hắn thất vọng, nàng cầm lấy số ngân phiếu, hỏi: "Số tiền này ta đều có thể cầm đi tiêu? Điều này ta xử trí sao?"

"Đương nhiên, đưa cho người thì tùy theo ý người là được".

"VẬY ĐƯỢC, TA CŨNG KHÔNG KHÁCH KHÍ. NHƯNG HIỆN TẠI NGƯỜI CÓ PHIỀN TỐI TRONG NGƯỜI, NẾU NHƯ TA NHÁO RA ĐỘNG TÌNH LỚN, VẬY ĐỐI VỚI NGƯỜI CÓ THỂ CÓ ẢNH HƯỞNG GÌ KHÔNG?".

Vấn đề này của Tàn Tình Tình rất được hấn tán dương. Nhưng những chuyện đó đều không phải là vấn đề, bởi vì người ở Kinh thành đã sớm cho rằng người Viên gia đã chết hết, sẽ không còn có hoài nghi.

Viên Vinh Cần đối với Tàn Tình đảm bảo: "Không có ảnh hưởng, người chỉ cần dựa theo tâm ý của mình đi làm là được".

Tàn Tình Tình sau khi nhận được đảm bảo, cũng không nói thêm gì nữa, trog lòng nghĩ làm sao dùng số tiền này kiếm ra sinh ý mới. Hiện tại cửa hàng dưới tay nàng có không ít, , với lại nàng cũng không có nhiều tinh lực để đi quản tất cả. Tuy nàng không biết Viên Vinh Cần muốn làm cái gì, nhưng đại khái cũng có thể suy đoán ra. Bây giờ chiến tranh liên tục, cái quan trọng nhất chính là lương thực. Không phải có câu: trong tay có lương, trong lòng không hoảng hốt.

Nàng định ra kế hoạch tiếp theo cho bản thân - mua đất. Ba mặt Tàn gia thôn đều là núi vây quanh, chỉ có một đường cái thông tới bên ngoài, có thể nói đây là nơi cực kỳ tốt để phòng thủ. Mà tài nguyên trong đó cũng rất phong phú, lại có diện tích thổ địa lớn có thể tiến hành trồng trọt. Nhưng bởi vì dân cư có hạn, tưới nước lại khó khăn, cho nên có rất nhiều đất đai rơi vào trạng thái hoang vu. Xem ra cần phải từ từ đem số đất đai này mua lại mới được.

Viên Vinh Cần thấy Tàn Tình Tình ở một bên suy nghĩ, trong lòng cũng bắt đầu lập kế hoạch. Trước kia, hấn chỉ cần coi chừng đệ đệ của mình là được, nhưng hiện tại nhân khẩu trong nhà tăng lên, hấn cần phải phát triển thế lực của mình. Hai người đều ở trong lòng có tính toán. Bất tri bất giác, bên ngoài vang lên tiếng pháo.

Trời đã sáng, một ngày mới tới rồi. Người trong nhà đều dậy sớm, mặc quần áo mới, trong miệng nói những lời cát lợi may mắn. Viên Vinh Dịch bởi vì ca ca trở lại càng thêm cao hứng, ngay cả hai đứa nhỏ cũng được bọc kín mít giống như quả bóng bắt chúc mọi người nói cát tường.

Nhưng khi hai đứa nhỏ nhìn thấy Viên Vinh Cần, oa một tiếng khóc toáng lên. Hoá ra bởi vì Viên Vinh Cần từ sau khi trở về, còn chưa có thay quần áo. Một thân phong trần mệt mỏi lại thêm bộ râu xồm, trực tiếp dọa sợ hai đứa nhỏ khóc.

Người này thật giống như thổ phi mà mẫu thân hay kể chuyện xưa, thật đáng sợ. Viên Vinh Cần vốn đang cõil lòng đầy kích động muốn một cảnh tượng nhận nhau đầy cảm động, lại nghe thấy tiếng khóc, trực tiếp sững sờ đứng đó.

Một nhà Điền đại tẩu đang chuẩn bị tới cửa chúc tết, nghe thấy tiếng khóc vội vàng chạy vào. Lúc nhìn thấy bóng dáng Viên Vinh Cần, Điền đại ca cảm thấy cả người mình đều run rẩy, thanh âm ức chế không được run rẩy nói: "Đại huynh đệ, có phải người đã trở lại không?".

Thanh âm Điền đại ca xem như giải vây cho Viên Vinh Cần, hấn xoay người ôm một cái thật mạnh: "Điền đại ca, ta đã trở về".

"Đã trở lại là tốt, đã trở lại là tốt".

Hai người tụ lại một chỗ ôn chuyện cũ. Trong lúc đó, Tàn Tình Tình dỗ hai đứa nhỏ, nói cho bọn chúng biết đây là cha bọn chúng. Nhưng nhìn vẻ mặt không tin của bọn chúng, cũng biết lúc này Viên Vinh Cần không chiếm được tình cảm của bọn nhỏ. Cha của mình phải là người ngọc thụ lâm phong mới đúng, sao có thể giống người lớn lên như con gấu lại còn có râu xồm.

Viên Vinh Dịch ở một bên nén cười, trong đầu nghĩ rốt cuộc có nên nhắc nhở Viên Vinh Cần đi rửa mặt mũi thay quần áo, hay vẫn là nên tiếp tục ở đây xem náo nhiệt. Thấy Viên Vinh Cần hiện tại cùng Điền gia ôn chuyện thật vui vẻ, Viên Vinh Dịch quyết định chờ một chút hẵng nói.

Nhưng Viên Vinh Cần sau khi cùng Điền đại ca ôn chuyện xong liền cùng nhau ra cửa. Hai người dự định đi lên núi dạo một vòng nhớ lại những cuộc sống ngày trước. Thuận tiện dò hỏi một chút những biến hoá trong khoảng thời gian hấn không có nhà.

Chờ khi hai người thương nghị xong trở về, Thần Hi và Đường Đường vẫn không thể tiếp thu được sự tồn tại của Viên Vinh Cần. Ngược lại, sau khi trải qua một đoạn thời gian này, , hương hương, cũng không còn sợ hãi Viên Vinh Cần nữa, còn chủ động tiến công đuổi hấn ra ngoài.

Hết Chương 54.

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.